

۱۰۹
۱۳۹۵

اقبال نامہ جہانگیر

۹۵۴

۹۵۴
الف ۴۵۸

کتابخانہ آستان قدس

اسم کتاب اقبال نامہ جہانگیر فارسی

مصنف معتمد خان

مؤلف

خطی سرے کلکتہ

چاپی

سال چاپ یا تحریر ۱۸۶۵ م عدد اوراق

سال ۱۳۶۸ خورشیدی
پانچم شد

جزء کتب تاریخ

شماره

شماره عمومی ۸۴۰۱ شماره قبض

واقف خدیو ارباب کتابت تاریخ وقف خوار ۱۳۲۳

اول ۱۱ عرض ۱۶ گنجہ

نمای ۱۷۷

فرمان
۱۳۲۳

اقبال نامه جهانگیری

تصنیف

معتقد خان بخشی جهانگیر پادشاه بن اکبر پادشاه

که آنرا اشیا ننگ موسیقی بنگاله

بتصنیف

مولوی عبد الحی و مولوی احمد علی صاحبان

باهتمام

کپتان ولیم نامو لیس صاحب

در کالج پریس طبع کرد

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
شماره اموی ۸۳۰۱

کلکته سنه ۱۸۶۵ ع

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
وینچ شد

مكتبة دار الفکر

دار الفکر - بيروت - لبنان

مكتبة دار الفکر

بيروت - لبنان

مكتبة دار الفکر
بيروت - لبنان

13/1/1973

فهرست

صفحه

۲	.. ..	ذکر جلوس جهانگیر بادشاه بر تخت سلطنت
۷	.. ..	ذکر فرستادن شاهزاده پرویز با متیصال رانای مقهور
		آغاز سال اول از جلوس میمنت مانوس جهانگیری و فرار نمودن خسرو از اکبر آباد بصوب پنجاب و توجه موکب مسعود در تعاقب او
۸	.. ..	آغاز سال دوم از جلوس اشرف و نهضت رایات عالیات
۲۱	.. ..	یجانب کابل
۲۲	.. ..	ذکر احوال شیرافکن خان
۲۷	.. ..	مراجعت موکب همایون از کابل بلاهور
۳۲	.. ..	معاودت لوای آسمان سای از لاهور به مستقر خلافت
	ایضا	آغاز سال سوم از جلوس مسعود
۳۶	.. ..	آغاز سال چهارم از جلوس اقدس

۳۹	.. .. .	آغاز سال پنجم از جلوس مقدس
۴۹	.. .. .	آغاز سال ششم از جلوس مقدس
ایضا	.. .. .	رقیمة الوداد شاه والا جاهد سلطان عباس
۵۴	.. .. .	خواستگاری صبیحة اعظمیة الدوله
۵۹	.. .. .	آغاز سال هفتم از جلوس شاهنشاهی
۶۸	.. .. .	آغاز سال هشتم از جلوس اقدس
۷۱	.. .. .	نهیضت موکب گنیهان شکوه بصوب دار البرکت اجمیر
۷۴	.. .. .	آغاز سال نهم از جلوس معلی
۷۹	.. .. .	آغاز سال دهم از جلوس اشرف و اعلی
۸۷	.. .. .	آغاز سال یازدهم از مبدأ جلوس جهانگیری
		دستوری یافتن شاهزاده عالمیان شاه خرم بتسخیر ملک دکن
۹۰	.. .. .	و توجه موکب مسعود حضرت شاهنشاهی
۱۰۰	.. .. .	آغاز سال دوازدهم از جلوس مبارک
۱۰۶	.. .. .	توجه موکب گنیهان شکوه بصوب ملک گجرات
۱۱۱	.. .. .	آغاز سال سیزدهم از جلوس همایون
۱۱۷		مراجعت موکب همایون از احمد آباد بدار الخلافت اکبر آباد
۱۲۵	.. .. .	آغاز سال چهاردهم از جلوس شاهنشاهی
۱۲۷	.. .. .	توجه رایات عالیات بصوب جنت نظیر کشمیر
۱۳۷	.. .. .	آغاز سال پانزدهم از جلوس اقدس
۱۴۹	.. .. .	معاودت موکب منصور بصوب لاهور
		دستوری یافتن شاهزاده گیتی ستان شاه جهان به تنبیه حکم دکن
۱۷۵		نوبت دوم و نهیضت حضرت شاهنشاهی بدار الخلافت آگره

۱۷۸	.. .. .	آغاز سال شانزدهم از جلوس اشرف
۱۸۴	.. .	شرح بیماری حضرت شاهنشاهی و امتداد آن
۱۸۶	.. ..	ارتفاع رایات جهان کشا بسوی کشمیر بار دوم
۱۹۱	.. .. .	آغاز سال هفدهم از جلوس معلی
۱۹۴	..	نهضت رایات عالیات بصوب دار السلطنت لاهور
۱۹۸	.. ..	ورود موکب همایون بصوب دار الخلافت آگره
۲۰۱	.. .	آغاز سال هجدهم از جلوس اقدس
۲۰۴	..	رخصت شاهزاده پرویز با عساکر منصور بطرف ماندو
۲۱۳	..	متوجه شدن رایات عالیات بصوب نهضت نظیر کشمیر
۲۱۵		آغاز سال نوزدهم از جلوس میمنت مانوس حضرت ارفع
۲۲۹		نهضت فرمودن رایات عالیات بصوب دار السلطنت لاهور
		متوجه شدن موکب مسعود بجانب جنت نظیر کشمیر و آغاز
۲۴۰	.. .. .	سال بیستم از جلوس معلی
		نهضت رایات عالیات از جنت نظیر کشمیر بصوب
۲۴۶	.. .. .	دار السلطنت لاهور
۲۴۹	.. ..	نهضت موکب مسعود بصوب بلده فاخره کابل
۲۵۲	.. ..	آغاز سال بیست و یکم از جلوس معلی
۲۷۳	.. ..	نهضت رایات عالیات از کابل بصوب هندوستان
۲۹۰	.. ..	نهضت رایات عالیات بعزم سیر و شکار کشمیر
	.. ..	آغاز سال بیست و دوم از جلوس معلی
ایضا		معادلت نمودن حضرت شاهنشاهی از کشمیر بجانب لاهور و در
		انتهای راه توجه فرمودن از جهان فانی بقدرسی سرای جاودانی ۲۹۲

بسم الله الرحمن الرحيم

اقبال نامه جهانگیری

شایسته سریر سلطنت و فرمان روائی و زیدند انسر خلافت
و کشور کشائی بلند اقبالی تواند بود که نهال مرادش از جویبار
رحمت ایزدی سرسبز و شاداب باشد و نخل دولتش در گلشن عدالت
سربرکشد و شمع مرادش بفروغ انوار مکارم ازلی جهان را روشن
و منور دارد و لمعات تیغ همتش زنگ زدهای ظلمت کفر گردد
و رشحات محاب مکرمتش افسردگیهای جهان بی آب و رنگ
را طراوت و نصارت بخشد و چشمه سار دین و دولت به آبیاری
مرحمتش تشنه لبان بادیه ناکامی را سیراب امید سازد و از فیض
فضل معدلتش چارچمن ملک رشک هشت بهشت شود و
بدستگیری سیاستش خارین فتنه و آشوب از بدیخ و بن برکنده
آید و نظام کارخانه ایجاد و انتظام سلسله کون و فساد بکف کافی
و رای صافی او منوط و مربوط گردد چون استعداد و استحقاق این

گرامت در ذرات اقدس حضرت امام علی (ع) می رود و بعد از آن

دست قدرت بود *

بگذاریم روز پنجشنبه در جمعه شهر خراسانی که بی سال هزار
و چهارده شجری بهمانست مسعود و زمان محمود که بخداست
شاهان زمان بود در آن دارالخدمت از آن حضرت امام
تعالی من المکاره و اوقات تحت سلطنت و درنگ خلافت
بجایوس جهان افروز ارتقا آسمانی و فروغ جاودایی با دست خطبه
جهانگیری و گیتی ستایی تمام عالمی و کتاب علمی سامعه افروز
گشت سکه نوبت و اقبال نامشایون چهره مراد فروخت و چون
خطیب و افتاب مستطاب حضرت شاهنشاهی زبانی را در بار گویانند
خومره عرش از گیسو انوار شد و در میان همه سال بر گرفتند و آرزو
مندان بیدار و زار و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور
روئی چهره مراد و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور
نورالدین صاحب کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
دولت و اندیان ملطفت و زور و زور و زور و زور و زور و زور
و سران سپاه که در صوبجات شرائط خدمت و جانفشانی بقتلیم
میدرسانیدند در خورشایستگی خویش با زبانی مراتب و مذاصب فرق
عنوت بر افراختند چنین اخلاص بخدمت و شکر این موقعیت عظمی
نورانی گشت زبان نیکو بنوای تهفیت بلند آوازه گردید - مقرر شد که
پدر بزرگوار خاقان گیتی ستان را عرش آشیانی میگفتند باشند و بعد
ازین درین کتاب اقبالنامه هر جا که عرش آشیانی نوشته آید مراد
ازان حضرت خواهد بود - امامی جمعی که روز جلوس به مذاصب

از بی رشدی دیوان نجیب خود گذشته محال خانیوار را با زبان
طالب تاجواره میفرمود ظاهر و باطن شیخ بغایت آراستگ و سلیقه
بود بزرگی و دولت از پدر و سرف داشت نه او از بزرگی و دولت
شجاعت را با سخاوت فراهم آورده خیر بذات بود در غرض هر
روی خلق باز کرده هر که باور میدی چهره نه کسی در آیدند خیال
دیدنی در آغاز سلطنت محمد در خدمتی شده که اساس این دولت بدان
استحکام پذیرفت چنانچه عذر و عیب بجای خود گذارش خوانند یافت
راجه مانسنگه را بمیراخم بیکران اختصار بخشیده خلعت فائزه با
چارقیب و سینه و روم و نسبی خاصه لطف نموده بمصاحب صوبگی
بنگاه عزم نموده بودند خان اهل میرزا عزیز گوشتاش را با انواع عوالم
و اسباب زیارت سرمد از ساختن دیوار است بشارت بکاه داشتند و زمانه
بیدار بود بر بیدار بود به طایب بهایت خانی سرورازی یافت و
شیخ قطار امارت و بزرگی و رزاق شیخ سیدیم فتح پوری که کوکلتاش
آنحضرت در خدمت سید ابدی خانی مقور گشت و شیخ حسین پسر
شیخ میداد بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی
باصف خان از صوبه بهار آمده دولت آستان بوس دریافت وی
پسر میرزا بدیع الزمان بن آقا ملا مشهور است در عافوان شباب
از عراق بهندوستان آمده بوسیله عم خویش میرزا غیاث الدین علی
اصف خان بسعادت زمین بوس جدید اخلاص نورانی ساخت حضرت
عرش آستانی منصوب بیدستی داخلی باصف خان اطف فرمودند او
راضی نشده ترک خدمت و آمد و رفت درگاه نمود این بدست هر چند از
گفتهای او نیست چون در آن مقام مناسبت داده نوشته شد * بیست و

در روزی که بنده ای بدستش - که صادر میباشند - این نامه
 به پادشاه استعفا می آید و بر خاطر قدس گران آمدن حال تبار و خصمت با کذا
 می نمودن چون بنده از خدمت کبریا آن رسیده است و در خدمت مولانا قاسم کاشی
 ملاقات مولانا پورسید که این چو - و کذا - و زکریا می آید و بکذا
 می نویسد مولانا جعفر میگوید که این امر خود مولانا در خدمت و خدمت
 نه حکم اشرف و ابداً بنده شده و فضا در درون پادشاه آب و شوی با نامه
 فرایست مسموم بود کسی را زده کذا کار می کردند به کذا مسموم می کردند
 و انخاب ظن این بود که زنده می کردند و قاسم گفت که تو نغزک
 جوانی حلقم می آید که در این وقت است بخندار من بدست
 توکن بخدا کرده میگویم - در خدمت کبریا - و کذا - و کذا - و کذا
 بر خدا توکن من هم در خدمت که در خدمت کبریا جگر گوشه ای
 ببغیر را شهید ساخت این فضا را در خدمت کبریا و کذا کور
 جعفر بیگ چون به خدمت رسید و دست در خدمت کبریا و کذا و کذا بود
 بعد از روزی چند و دست در خدمت کبریا و کذا و کذا بود
 منصوب گشت شورش و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا
 آمد و مظفر خان را شهید ساختند - میرزا جعفر بیگ و خواجه
 شمس الدین محمد خانی و اکثری از بنده های درگاه بمخالفان
 موافقت نمودند و نام برده ها ازین آنوب گاه رخت حیات بساحل
 سلامت کشیده در قفس پور بسجود قلمی استار جدید اخلاص
 اوری ساختند از بدنه او را بتوازی و ماکسی از درگاه رانده بودند
 به برهان مولی سعادت و بدره توفیق باز خود را بدرگاه والا رسانید
 بر خاطر حق شناس پسندیده آمد و در اندک مدتی به خطابه

آمده و منقلب مهر بخشی تویی و تامل فرموده بود و با
 وزارت اندی گوی سوزنی افروخته خدمت دیوانی بغایت خوب
 کرد نفس را که آنکه آنکه آن جوانی بود بظلمت و بطن آراسته غم و شد
 و فطرت بلند داشت انصاف از دست که هرچه در پیشه نهیم دین
 ده تزییق و بی معنی است شعر خوب بهایست و شعر را پسندیده می
 نوشت تاریخ دل و مثنوی در بحر خسرو شیرین گفته شعر های
 خوب دارد و این چنان بدست از آنجا نوشته میشود * مثنوی *
 نوشین جام شب در چشم ساقی * تر از می چو می در شیشه باقی
 سلاح جنگ در دستش چنان چیست

که گوئی همچو شیر از پنجه اش رست

ز شوق آنچه اندید * در آن زمان * دست او
 در کس ز در ایوان * در آن زمان * دست او
 چو است * در آن زمان * دست او
 مسیح بحر و ساحل * در آن زمان * دست او
 لبالب کوزه * در آن زمان * دست او
 سوی آن یار دیگر کرد اشارت * چنان تا زندگی شان شد بغارت

(۲ ن) این چند بیت از واردات طبع اوست * شعر *

شهر گنجایش غمهای دل ما چو نداشت * آفریدند برای دل ما صحرای
 رسید و مضطرب کرد و آنقدر نفسست * که آشنای دل خود کنم تسلی را
 جعفر ره کوی * دار دایست * مشعل که دگر ز پا نشیند
 * شعر * نوشین جام الخ

چون در عهد دیانت و ایمان ستمانی حضرت عباس (علیه السلام) را
 بر سر از استگنی صاف نداشتند و خنجر از کمر آویخته
 نهان آئینه دل در برابر * از نسخه گرفت از عکس دلبر

ذکر فرستادن شاهزاده پرویز به استیلا رانی مشهور

چون در عهد دیانت و ایمان ستمانی حضرت عباس (علیه السلام) را
 با توجهی که آنحضرت را با استیلا رانی مشهور و مشغول بود
 بحسب تقادیر آن صوم فسیح شاهزاده پرویز در اواخر مدت ستمانی
 شاهزاده دای عهد را با لشکر کرام در راه است فرمودند و
 ایشان نیز در نهان آن کار را در پی مستور خانی خنجر از کمر آویخته
 آنکه باس عطف عذل نمرد و استیلا رانی و خنجر از کمر آویخته
 نرفت بماند بعد از آنکه آن صوم فسیح شاهزاده پرویز از استگنی
 باوت افتداج این عذر را در راه فرستاد در آنکه شاهزاده
 پرویز را با لشکر کرام و توپخانه در راه فرستاد و فرمودند و
 اصف خان به اقلیتی شاهزاده پرویز را در راه فرستاد و
 فضا برآمد این کار و کشاکش این عذر را در راه فرستاد و
 فرمان شاه جهان پادشاه غازی رقمزده کاک تقدیر بود درین مرتبه
 نیز کاری از پیش نرفت سلطان پرویز تا کم عطف عذل نموده در راه
 سلطنت ظهور خدمت پدر عالی در پیوسته چنانچه بجای خود
 نگذاشته کاک بدایع نذر خواهد شد انشاء الله تعالی در خلال این
 حال معبد قلایع خان بحکومت صوبه کجرات فرق عزت بر او افتاد
 و در این زمان در این حکومت ظهور سرفراز ساخته اند صوبه رخصت

فرمودند - و زائر حال بدو را و اسفند بآتش و تائبی جمع کردند
دستوری یافت *

آغاز سال اول از جلوس میمنت صافوس
 جهانبگیری و فرار نهودن خسرو از اکبر آباد بصوب
 پنجاب و توجه مکتب مسعود در تعاقب او

یازدهم شهر ذی قعدة سال هزار و چهارصد و شصتی که نیر اعظم
 به بیت الشرف حمل سعادت تحویل ارزانی فرموده نخستین سال
 از جلوس هدایوی بهارانی در پیش آغاز شد و امیر دلاور خاک
 نشین را روز بازار نشاط گرمی پذیرفت *

* رباعی *

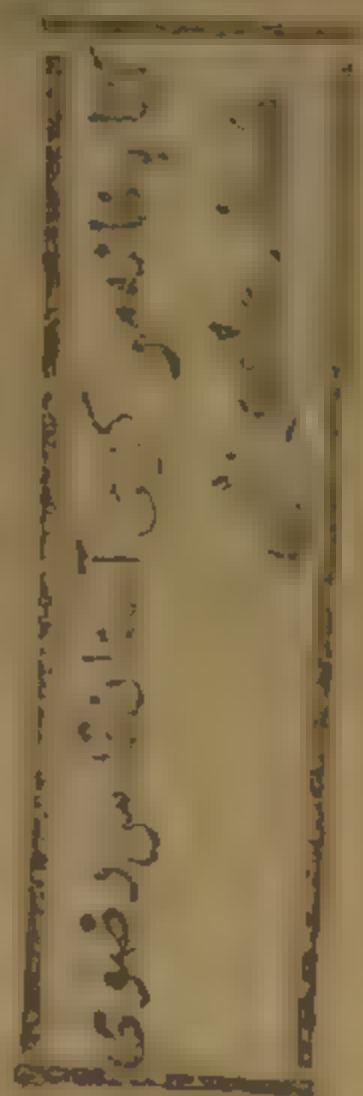
فرخنده - آیه در آرد ز بستان مستند

جهان جوان شد و یاران بعیش بندشستند

بساط سبزه لگدکوب شد بپای نشاط

ز بسکه عارف و عامی برقص برجستند

و بآئین حضرت مرشد شایسته را خانه را باقمشند گران بها و انواع
 ظرائف و بغائس آذین بسته جشن پادشاهانه ترتیب دادند تا روز
 شرف هر روز یکی از سران دولت بزم نشاط آراسته بلوازم نثار
 و پیشکش پرداختند * از اعظم سوانح که در مبدی این سال پرتو
 ظهور انداخت گریختن شاهزاده خسرو است از سعادت خدمت پدر
 و الا قدر - و تفصیل این اجمال آنکه چون دماغش بهماخواهایی سخطت
 موهوم و ژانر خائی خوش آمد گویان خانه بر انداز آشفته و سراسیمه
 گشت و این مآخوایی در مغز خاطرش جا گرفت همواره از خدمت

بدخشانی که بحکم اشرف از کابل به لاهور آمد و به همراه خود
 دو چار میوه و بغض و از راه رفته آواره بان با غلامان میگردان و در
 مخالفتات خان بنایا گفته و در اختیار خود را بقصد اختیار او حواله
 میدنماید و چون حسن بیگ از جانب حضرت شاهنشاهی مسمانی
 نبود از بن طالب استقام بدعنائتی میفرمود و در اصل سرشت
 بدخشیان بگفته و شورش و فساد مجبور است فرار بهمرانی او میدهند
 و با قصد جوان بدخشانی عطف عذای نموده طریقی بغیر از کابل
 نعمت پیش میگیرند در اندازی راه از سوگند و غمزه هرکس که پیش
 می آمد اموال را بر سر راه انداخته و همراهی را با تشنه بدو میخواند از درد
 دل مظلوم تر اندیشه نموده طریقی از ادبار میفرمود خصوصاً اسبان
 سوگندگرمی را هم در پادشاهی هر که اندیش در می آمد متصرف گفته
 بهمران خود را به همراه و به واسطه از سوار ساخته همراه می گرفت
 قضا را دلاور خان به واسطه و در مقام پانی پست خبر آمدن
 خسرو شنید را به واسطه از آجا چون گذرانیده بسرعت هرچه
 تمامتر متوجه لاهور شد و به واسطه از بحصار لاهور در آمده با حکام
 قلعه و برج و باره پردازد عبد الرحیم دیوان لاهور که بحکم اشرف
 متوجه درگاه بود بدلاور خان پیش آمد و دلاور خان حقیقت فرار
 نمودن خسرو خاطر نشین او ساخت و او توفیق نیافت که فرزندان خود
 را از آب گذرانیده خود با دلاور خان موافقت و مراوقت نماید با ستمانه دلاور
 خان به تیز روی بجانب لاهور شتافت و او پیش رفته خسرو را دید و خسرو
 او را ملك الوزرا خطاب داده دیوان خود کرد القصه بسرعت هرچه تمامتر
 طی مصافت نموده بجانب لاهور رخت ادبار کشید شیخ فرید سر در

[illegible]

خود بدو از پی و شدت فضا را در آن شب باران میبارید و جبهه
از او بانه و آنچه طلب که برگرد او میباشم آمده بودند چون در آن
خدمه با خود داشتند بندهای اطراف و نواحی در آمده از تظار
و تعدی زن و دختر مردم را بنور کشیده مأمور و مأمور زن و زن
گردیدند و صبح بهمان حال سوز شده خود را بسوخته از آب زلال
و فمال رساندند آخر های روز شیخ فرید در کنار آب باده خبر آمدن خسرو
را شنیده بکشتی و پل متعبد نشده بارگی توکل بآب راند و تمام فوج
او بمیدان اقبال بیخواب حضرت شاهنشاهی پادشاه عبور نموده و در
آنطرف آب ممبره سال الهی حسین انجو از پیش آمده جمعیت
خسرو را در آن طرف گران ظاهر ساخت و در آنجا ایستاد که موجب تیرگی
خاطر و سرافکندگی و ناپسندیدگی شد و شیخ جواب نا میامید
گفته رحمت و غایت و غایت و غایت و غایت و غایت و غایت و غایت
مستعد کارزار شد و در آنوقت فوج مخالف نمودار شد و
بین الفریقین - سران و سران اشتعال پذیرفت و سادات باره
که همراه اسکر منصور بودند - در آنجاست و جلالت داده بسیاری
از مخالفان را به تیغ بیدریغ برخاک همک انداختند و خود زخمهای
کاری برداشتند از انجمله سید جمال الدین و غیره قریب شصت نفر
از سادات بزخمهای جانستگان سرح روی دین و دولت شدند
در بوقت سید کمال بخاری که آتش بود با برادران خود بکوسک
فوج همراه شد و ادای حقوق تربیت نمود و برادران فوج برونزار
نیز توسن شهابت برانگیخته بمیدان اقبال روز افزون مخالفان را
از پیش برداشتند و اکثری از آنها دستگیر و برده رانده و

گفتند که میسر شد آب و برآید را که در آن وقت و فتح است و آنست
و تاراج کرده بجانب دارالخلافه رفت کبر آید بایست شتافت اگر کاری
از پادشاه رسد فیهما و نعم و الا بعد از آنکه در دست شرقیه بایست رفتند
آنست که از راجه مانده بگذر معارفی و معارفی بشما برسد و درین
سفر و مسافت دور بندگان حضرت را بجا تالیف آنست که اینهمه
محنت و تعب را متحمل گشته دست از شما باز ندارند. حسن
بیک گفت این کمالش غلط است شما را بجانب کابل باید شتافت
چه از اسب و آدم در این حدود کمی نیست و با قوت خزانة من
در قلعه بهر سر رسید است امجد رسیدن بعد از رفتن ده
دوازده هزار سوار مفل کار آمدنی در خدمت شما فراهم می آیند
اگر پادشاه از پیر سایه بایست را آمده ایم و اگر آنحدود را
بشما از آن طرف بماند بماند بماند در ساخته انتظار فرصت و
قابور را در قلعه فرستادند و بماند بماند است از نهانخانه تقدیر چهره
کشا گرد بماند بماند بماند و جنت آشیانی همایون پادشاه
بیادری همین کابل فتح اندر میدان کردند کسی را که کابل باشد
هر قدر نوکر خواهد سامان میتواند کرد و معینا ایشان خزانة
نداشتند و من چهار لک روپیه در رهتاس دارم پیشکش میکنم
چون عنان اختیار خود را بقبضه اقتدار آن برگشته روزگار سپرده بود
نگارش او را مرجع داشت و افغانان جدائی گزیده بجانب
هندوستان رخصت ادبار کشیدند و خسرو با حسن بیک خواست که
از آب چناب عبور نموده خود را بر هنداس رساند چون باطراف
ممالک فرامین رفته بود که گماشتهای جاگیر داران و گوریلان و غنای

... از آنکه در این خبر که از او آمده بود که از او آمده بود ...
 ... او نه اندک جسم در آنجا احتیاج و تاکید بسیار مینمود ...
 ... گذر شاه پیر و نه خود ساقی که از آن گذر میور نه ایند ...
 ... نه و نه کشتی بهم نه ساقی که از آن گذر میور نه ایند ...
 ... بود مرده او بقتضی ...
 ... و کشتی دیگر مرده و نه ...
 ... و علف راغی ساخته برین کشتی عوار شده خواستند ...
 ... از آب بگذرد مستحال ...
 ... آب بجائی برد که بر رگ ...
 ... بشده گذشته این خبر ...
 ... ازین شهر ...
 ... گذشتن و گذرانیدن ...
 ... میر ابو القاسم ...
 ... ساختند مقارن ...
 ... تاریک ساخت میر ابو القاسم ...
 ... منصبداران که در آن حدود بودند ...
 ... و انبار را با حسن بیگ از کشتی بر آورده به برگنده گجرات

(۲ ن) و او با دیگر منصبداران و خواجه خضری که در آن نواحی
 بودند بگذار دریا رسیده به ایست و چاهلوسی در آمده ایشان را
 در گجرات بمنزل خود برد چون با خسرو و حسن بیگ پنج شش
 کس پیش بودند لاج شده تن بقضا در دادند روز دوشنبه

بودند و باری از او بودند و در آن روز شوم به سحر و جادو
 احترام هزار و پانصد شکر می خور و در آن روز باغ و باغچه
 به منع اقبال رسید حکم شد که امیر ابو جراح استخوان ساق
 خسرو برگشته تخت و حسن بیگ تیره روزگار و عابد و عابد
 را بدرگاه و آن حاضر سازد روز پنجشنبه سوم صفر خسرو را دست بسته
 و زنجیر در پا بدور جنگیز خبی از طرف چپ به پشته و بهرمان
 جلال در آوردند حسن بیگ را بر دست راست و عبد الرحیم را
 بر دست چپ او ایستاده گذاشتند و خسرو در میان خود
 ایستاده می لرزد و در آن روز حسن بیگ بسمان منع می نمود
 بهرزه گوئی و از خانیر شریک به پادشاه گفتن آثار کرب چون عرض
 از به پادشاه خانیر فتنه برآید گفتد طرف زبان گذاشته حکم
 فرمودند که خسرو را قتل و در آن روز حسن بیگ را در
 پوست گاو و عبد الرحیم را در پوست گاو و در آن روز حسن بیگ را در
 گوش نشاندیده بر دور و در آن روز حسن بیگ را در پوست
 خر خشک شد حسن بیگ پیش از آن رفته نماند و به تنگی
 نفس در گذشت و عبد الرحیم را که در پوست خر کشیده بدور شهر
 میگردانیدند از غایت بی آرمی پوست سگ بر روی کشیده در کوچه
 و بازار از قسم خیار و غیره آنچه رطوبت داشت و بدستش می افتاد می خورد
 آن روز و شب زنده ماند روز دیگر حکم شد که از پوستش بر آورند
 در یک شبانه روز کرم بسیار در پوست افتاد بود بهر حال جان برک
 و چون در برگشته به بیرون و ال شیخ فتح کرده بود حسب التماس شیخ
 در آن مقام برگشته آباد ساخته بدست آید موسسه فرموده بشیخ عذابت

کردند و شایع الخطایا مرقصی خانی سر باندی یافت و بجهت میاست
 و عهده حکم شد که از در باغ آسمان تا در قعر در رویه دار ها نصب
 کرده جمعی از مفسدان میراد بخت را که با خسرو رفیق طریق بغی
 و خدایت بودند با فساد عتق و بخت بردار کنند در اوراق سابق سست
 ذکر یافته که شاهزاده پسر را با فوجی از بزرگان سرانجام
 به قتل رساندند و این شد و چون شورش خسرو پسران آفت حکم شورش
 شده بود که جمعی از پادشاه را بر سر آسمان گذاشته خود با آغوشان
 متوجه دار الخدایت اکبر آید گرد و در بانوفت که بپایان اقبال بی
 نوال اطاعت زانو خم شد حکم فرمود که آنرا به آسمان ببرد
 عازم درگاه شاه شود - روز چهارم پسر را به سر آسمان پیرانی با حل شهر
 ظهور شدند و خسرو را بر فیل نشاندند از میدان داران گذار شدند تا
 همراهان خود را بآن عتق و بخت بیاورند و در میان خود عهده
 برگزید درین هنگام بمسالم رسید و در میان شاه و
 حاکم هرات خبر شفقار شدن خسرو پسران آسمان و شورش
 خسرو شایسته حاکم هرات و ملک پسران آسمان که با لشکر
 خواران بر سر فندجار آمده قلعه را محاصره کرده و شاه بیگ
 خان با اعتضاد اقبال روز افزون باستحکام برج و دار و انتظام مصالح
 قلعه داری پرداخته مردانه پای همت افشوده بالای ارک جانی
 بجهت نشستن خود قرار داده که غنیمت از بیرون مجلس او را
 مشاهده مینماید (و در مدت محاصره هرگز کمر نه بسته و سر بر نهاده

پدیده دو آتش و صاعقه و کوه گویا که فروت کج نهادند و نام را سوجود
 تصور نمودند و در پیوسته بعدش و طریقت منقول بود و در روز پنج
 توتیب دادند بمذبحه و معتزله پادشاه و میهنستان و آثار غنچه و تسلط
 ظهیر سواران بعد از استماع این خبر حضرت شاهنشاهی جمعی از
 امرا و مناصبداران را که قرا خان تورکمان و بختی بدکما کربای مخاطب
 بسردار خان از انجمنه بودند بسردار میسرزا غازی داد و همرازه جانب
 تر خان بکومک شاه بیگ خان تعیین فرمودند اتفاقا شاه عباس رفتن
 مدیران سرحد را بر سر قندهار و محاصره نمودن قلعه مذکور شنیده رومی
 بدام آنها مصحوب حسیب پادشاه و فرستاده که در قلعه از قلعه باز
 داشته هر کدار از این مقام بفرستاد و فرمود که حسین
 بیگ لشکر را از کوه قلعه خند زبده خیر خدمت بندگان حضرت
 برو و مراستاده که در این مقام در وقت و جایی نوشته شده بفرستاد
 بالجمعه پادشاه از این سوای و کوه و پادشاه بسردار لشکر قندهار
 بحکم پادشاه ترک و کوه و پادشاه در این مقام و در این مقام حسین
 بیگ مذکور بدرگاه آمد و در این مقام در وقت و بحکم
 اشرف سردار خان بحکومت قندهار فرق عزت برافراخت و شاه
 بیگ خان روانه درگاه والا شد بعد از چند گاه سردار خان را بمنزل فرموده
 قندهار را بمیرزا غازی لطف فرمودند و در این مقام سرحدت آنحضرت
 هم ملک تهته را داشت و هم قندهار را و بغایت عالی همذانه و بزرگانه
 روزگار بسرمی بود در این تاریخ اهداده پادشاه را با آمده بکومکدیان

(حاکم و دانشمند خاندان در خطب و شهادت حضرت عمرش آید)
 نوشته بود عذایقی که آنحضرت بظان اعظم داشته باشد که
 بشیر زندان صابی نداشته باشند اما چون عذایق آن حقیق دانست
 بخت و اتفاق سرشته شده بود در بدنی و بد اندیشی بی اختیار
 بود باین حال صاحبی بود بی نظیر و همال و در مدتها نویسی
 و مسائل گوی و تاریخ دانی سرآمد روزگار بود نه تعالیق را
 بغایت خوش می نوشت بآدمه کتابتی که دراجه علیخان (
 نوشته از خبث و غیبت هیچ فرو گذاشت نکرده و آنچه بزبان
 قلمش آمده بر زبان رسیده روی کاغذ بر روی دل و
 سیه کرده جناب صاحب وقده و بخت دانی مدیم ساخته
 بعدوی سبب داشت که نسبت دانی بساکن او از بد دانی و
 سگ نفس آمدن دانی از فتنه قلعه اسیر در امور
 راجه علیخان (
 سالها با خود در امور ضبط خود کرد و حوصله اش
 بیرون انداخت و به امور سیاسی در آورد و آنحضرت در میان
 مجلس خان اعظم را پیش خوانده نوشته او را بدستش دادند که
 بخواند آن بی آرم دیده را سخت کرده بدمعایا خواند ایستادهای
 پایه سریر خلافت دهان بلعن و طعن کشوده بدانچه سزاوار بود بر
 زبان آوردند هر چند که استحقاق انواع و اقسام سیاست و خواری
 داشت باز همان نسبت عذایق عمرش آیدانی بفریاد او رسید

و ستان دوم از جویس نفس نفوس و خورس آثار است جشن نوروز
جهان افروز آراستگی بدست دران جویس و آبی پادشاهان و پادشاهان
و جهانان سلطان خرم را صاحب بدست خورس بدست دشت
علم و نظاره و توشان و طوطی و مریضمت فرمودند خدایه و آسمان بدست
مهرود و آسمان مهرود را بدست مریضمت و آسمان کابل از قنار بدست
قلنج خان لیکووست و خراسان لیکووست و سمرقند گشت در کوه بی
دوات شکار قمری شد درین کوه اصلا سبزه و درخت نداشتند
ازین سبب کوه بیدوات میگویند و از وقایع آنکه چون امیر السمر را
بیماری صعب در پیش داشت و از سبب فقر انتساب نتوانست آمد دران
تاریخ آصفی در روز مناسب و کثرت ایام فوت بر افراخت خدایت
خاصه و شرف و آسمان مهرود و آسمان کابل که پیش از هزار
روپیه خرم و آسمان کابل در دست خواجه ابو الحسن را به
همراهی خرم و آسمان کابل در دست خواجه ابو الحسن را به
پنجشنبه هجری در روز دوشنبه در کوه با او باشد روز
محل نزول را در ابله و در استان که در کنار شهر واقع
است تا باغ مذکور راست و چپ دو رویه زر نثار کردند و فقرا
و محتاجان کام دل بر گرفتند و در پهلوی باغ شهر آرای باغی طرح
افکنده بجهان آرا موسوم فرمودند و مقرر شد که جوی آبی که از
گذرگاه می آید در میدان این باغ جاری سازند درین ایام که موکب گاهان
شکوه در کابل نزول سعادت داشت از عرض داشت منهدیان صوبه بنگاه
بمسامع جلال رسید که عالی قایی بیدگ استخامو که بخطاب شیمراوگن
اختصاص داشت قطب الدین خانرا گشت او را نیز بندهای پادشاهی

در حضور منسوب آنجا حاضر بودند بوقت رسیدن و تعین
 آنجا آنکه می فرمودند که در این شهر که در این شهر
 به نام منسوب منسوب بود پس از بوقت شام جمعیت از راه قدس
 به درستان آمده در میان این شهر که در این شهر
 دیوستان و خانخانان شایسته در میان این شهر که در این شهر
 و در آن شهر که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 منسوب و منسوب از آن شهر که در این شهر که در این شهر
 بقدر سفر از گردید و در میان این شهر که در این شهر که در این شهر
 او فرزند و چون منسوب بقدر که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 از اکبر آید متوجه قلمی که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 دستاوردی یافت علی قلمی که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 آنوقت خود را در میان این شهر که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 و بعد از آنکه این شهر که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 چون به عرض رسید که طایفه این شهر که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 و منظور است در وقت رسیدن منسوب این شهر که در این شهر که در این شهر که در این شهر
 که اگر بر جاده صواب و سداد داشت قدم باید بحال خود نهاد و الا
 روانه درگاه و اگر در آمدن خود تعین نماید بسزا رساند اتفاقا
 قطب الدین خان از طوایف سنوگ و معاش او بد مظنه گشته هر چند
 منظور طایفه نمود او معاشهای دور از کار پایش آورده اندیشهایی
 مانند اینها را در این قطب الدین خان حقیقت حال را بدیده و الا
 معاش داشت نمود فرمال صادر شد که او را روانه درگاه سازد و اگر
 از طوایف او خدایت باشد در آن صورت باید بنوعی که در حضور درگاه

در خصوص حکم شده بود سزای کردار و نامش در شصت روزگار او بود
قطب الدین خان که در روز فیرمان ای قتل و فوقت چو بدید از انار
مناوچه آوردن که به قتل شایر افکن مقرر بود می بود او را آمدن قطب
الدین خان وقوف یافته برسم استقبال چو آمده با دو جلودار تاخته
رسید در وقت مافات مردم هجوم آورده دور و را فرا گرفتند چون
از روش آمدن قطب الدین خان بد مظنه شده بود از راه فریب
گفت که این چه روش تو زک و طرز سلوک است خان مردم را
مانع آمده تنها با او جدا شده استن پوداخت و شایر افکن از چهره
حال نقش خور شده است و بدین از آنکه دیگری دست بکار بر
گرم و کید و راه شایر کشیده بر شکم قطب الدین خان زخم خرمی زد چنانچه
رویه و اندام او دید و زان او را بر دست شکم را گرفته با تو رفتند
می گفت که حرام دور را دور که با تو رفتند و پیر خان کشمیری که از
بندهای عمارت دور را با تو رفتند و تمام داشت اسب
را برانگیخته زخم شایر افکن شایر افکن شایر افکن شایر افکن
به پیر خان زان از آن که با تو رفتند و پیر خان کشمیری که از
خان از اطراف هجوم آورده بزخم تیغ اقدام کارش با انجام رسانیدند
و چون قطب الدین خان نسبت گوشتاشی داشت و از امرای عظیم
الشان بود این سانحه بر خاطر حق شناس گرانی کرد و جهانگیر
قلیخان صاحب صوبه بهار بجای وی مقرر گشت و اسلام خان
صاحب صوبه بهار مقرر گشت - و از غریب آنکه در حوالی علی

چون غریب خانه مذکور می باشد آنحضرت در آمد که بدستی
 خیرچینی بود گاو می ماری که در زمی دو ذرع شومی باشند گرفته می
 فشارد اخطا توقف فرموده تا اندام میگردند تا در جای آن چون مکرر
 در عرض رسیدن که در ضحاک و بامیان که سرحد است مستحکم و واقع شده
 در آن کوه میپی ساخته اند و مدفن خود به تابوت نام غریب است و مدت
 هفتصد و هشتصد سال از تاریخ فوت او نشان میدهند و اعضایش زخم
 فرشته و مردم رفته او را می بینند و زیارت میکنند و زخمی است
 برگردنش که چون پنبه را از فراز زخم بردارند خون ترشح نماید تا
 همان پنبه را بالای زخم بزنند و نویسم که چون اینجورف
 غرابت تمام داشت پس به واسطه حکم اشرف خداوند خود بدانجا
 رفته بتعمق نظر ملاحظه نماید و تفحص و آرایش نهایت
 تأکید بکار برده حقایق را آنکه در عرض ده بار است دیدن
 زخم جراحی نیز همراه کردند که در آن زمان غریب علی مسافرت
 نموده به مقصد پیوست و شد و در آنجا به معنی از سادات
 سبزوآر در آنجا توطان گزیده اند و از آنجا در راه رسیدن خوانچه
 تابوت رفت در دامن آن کوه ایوانی نمودار شد مقدار دو ذرع و نیم
 از زمین بلند تریکی را بر فراز آن بر آوردم تا از دست دیگران
 گرفته بالا کشد و خود نیز بر آمدم (درون دالان سه ذرع در طول و یک
 و نیم ذرع در عرض محسوس گشت و درون آن دالان دری دیگر) و
 درون آن در خانه مربع چهار ذرع در چهار ذرع صحن و سقف و

ذیوارها کج کرده در غایت سفیدی و در میان حلقه فبرمی مانده
 و درین یک لحظه بران نهاده و چون در آن در بودا است
 تابوتی بنظر در آمد بعد از آنکه تخته از بالای تابوت برگرفتند
 میت را دیدند که بآئین اسلام رو بقباء شوییده است دست
 چپ را بجهت ستون عورت دراز کرده و مقدار نیم فرج گریبان
 هم بالای ستون مانده از اعضایش آنچه بر زمین پیوسته است
 پیوسته و از هم ریخته و آنچه از زمین جداست درست مانده خاک
 تصرف نکرده موی سر و آبرو و مژه تمام ریخته بینی درسته
 و چشمها برهم زده اند اما در دندان نمایان یکی از بالا دیگری
 از پایین و گویانی که بر زمین ریخته است لثمتی از خاک
 خورده است و اندک زخم مشقه شده زخم و پنبه زخم غلط بود
 انگشت و نخاع در دست و دست بیست خشکی بر استخوان
 کشیده و خمر را بر سر انداخته که انگشت وسطی
 در میان آن بر سر نهاده شد که سبب این چیست
 ایام وفات یا شهادت معلوم شد بنیو از آن که بعد از تفحص و تحقیق
 پیری را از دیهی آوردند خالی از معقولات و شعور نبود احوال
 مزاجه تابوت ازو پرسیدم گفت که از پدر وجد خود شنیده ام که در
 جنگ چنگیز خان و سلطان جلال الدین منکیرنی این مرد شهید
 شده و العلم عند الله درینولا ارسلان نام اوزبکی حاکم که مرده آمده

(۷ ن) دو دندان بالا دو دندان پایین از میان لب نمایان

گوشنی که الله

در این زمین بوقی شادمانی و سرگاز میفرمودند و از آن قتل
 میفرمودند و در آن صوب و خدمت فرمودند و در آن قتل
 رسید که میرزا شاهرخ در مکه و در خدمت عیادت و از حق تعالی
 سیرت و صفات خویش گرفتند از میرزا شاهرخ و سرهنگان
 حسن و حسین که توانایی قلم به نام و جود و نیکو و از آن میرزا
 سلطان که در خدمت حضرت شاهنشاهی توفیق یافت و پس از
 میرزا بدیع الزمان دیگر میرزا شجاع و میرزا مغش هر کدام در امور
 دارستانی خویش به نامهای مخصوصه یافتند *

مراجعت مرکب و سایر از کابل به شهر

روز جمعه هفتم شهریاری بمبارک از کابل کوچ کرده
 متوجه هندوستان شدند و در آن روز شاه بیگ خان
 بکابل تاش بیگ خان از راه و نواحی و از شهر و از شهر
 بد اندیشی هواداران خود و از آن راه و از آن راه
 خویش و بقصاص رسیدن و در آن روز در ابتدا روزی
 چند خسرو را بامیر امرا و آصفخان حواله فرموده بودند و سقر
 شد که یک روز مردم امیر امرا و یک روز ملازمان آصفخان بامدارند
 در روز نوبت آصفخان نورالدین محمد پسر عم او با جمعی از
 نوکران او پاسداری میداد و در جائیکه خسرو می بود نورالدین آنها
 میدرفت و با او در خلوت صحبت میداشت و قرار داده بود که هرگاه
 قلم بدست افتد به ترتیب اسباب شهرش برداشته او را از قید
 آزاد و چون موکب منصور به کابل فرستاد و مردم امیر امرا

بجهت بیماری در مشور توقف گرد و آشفتگی را بر تفریق اقامه
 اندوخته و وزیر الملک به منصب وزارت و ولایت بیدار پادشاهی بفرستادند
 خسرو را حواله اعتبار خان خواجه سر نمودند در انوقت آنحضرت
 حکیم فتح الله واد حکیم ابو الفتح بی لطافت شدند و نورالدین
 محمد و حکیم فتح الله رابطه دوستی قوی بود هر دو مختار آوردند
 که خسرو را از قید و حبس بر آورده بساطت بر دارند محمد شریف
 پسر اعتماد الله نیز با اینها عهد استان شد و هندوی اعتبار خان را
 که صاحب اعتماد مردم او بود و در خدمت نیک خسرو راه داشت
 با خود همراه گرفتند و با اینها در کس را که به تبعیت خود
 در آورند هفت سینه و نود و نه خاوت و نود و نه سینه و نود و نه
 بجهت او گرفتند و در طومار فدای نام او ثبت نمود مدت پنج
 شش ماهه نیز هفت سینه و نود و نه سینه و نود و نه سینه و نود و نه
 در زمرد نیکو نظام بود و در تخواهان ازین مقدمه آگاهی
 نداشتند و بداندان فقه در کمین فتنه نشسته مقوم
 نمودند که در تفتیش را صورت نکرده خسرو را از قید
 بر آورده اعلام فتنه و آشوب مرتفع سازند اتناها یکی از آنها بتقریبی
 از رفقای خویش رنجیده بر مضمونی توفیق خواجه ویسی دیوان
 شاهزاده جهان و جهانیان سلطان خرم را ازین مقدمه آگاه ساخت
 و او گرم و گدیرا بخدومت شاهزاده عالمیان شتافته عرض این ماجرا
 نمود شاهزاده فی الفور سوار شده بخدومت پدر و الا قدر فتنه حقیقت را
 معروض داشتند مقارن اینحال آصفخان نیز خبر یافته بمنزل سلطانخان
 رفت و آنچه شنیده بود مذکور ساخت بالجمعه چون شاهزاده

معرب شده اند و عادت آنحضرت از صبح بر آمده صلابت را
 میپایند و از بس سرعت هرچه تمامتر آمده سعادت کبریتش در بامست
 بندهای حضرت آنچه از ساجز شده مانده بودند این فرمودند صلابت
 معربند است که لحظه پیش از آن آفتابان بندهای من آمده این
 حرف را ظاهر ساختند یا آنکه حضرت صلابت را بر سران و بر سران
 روانی تمکن بسته حکم باحضار آن خون گرفتار فرمودند یکی
 از آنها میرزا محمد اوزبک بود و دیگری بدیع ترکمان که درین
 نزدیکی از عرق آمده نوکر شاهزاده پیروز شده بود صلابت را عرفی
 کرد که تا یکی از آنها بنویسد معرب است و صلابت را بنظر نشود ممکن
 نیست که حقیقت را قرار و بر سران اشرف و حکم افکنند
 نه میرزا محمد را قول داده بود پس نماینده آمد از اطمینان
 قلب حقیقت حلال معرب را بنظر نشود و سران آمد از ثبوت
 نورالدین محمد ولد آه فغانی و معرب و سران اعتماد الدوله
 و هندوی اعتبار خان و بدیع و سران و صلابت خان
 التماس نمود که اگر حضرت در مقام فغانی در پیرس در آیند
 کو بدشواری میکشد صواب آنست که آن نوشته هندوی اعتبار خان
 بنظر در نیاید و بنده بحکم اشرف آرا در آتش اندازد تا پرد
 ناموس بندگان دریده نگردد آنحضرت التماس او را قبول داشته
 موافق مدعی او حکم فرمودند و این معنی موجب حیات و نجات
 خلقی شد ازین جمله اگر آصفخان در آن روز بصلابت خان نرسیدی
 اشرف سر بسته میزدی غالب ظن آنکه او نیز سر دار را رنگین
 ساختن و در باب حکیم فتح الله حکم شد که تشعیر کرده بر خبر و از گون

نواری هارن و منار بماند باین رسوایی می آوردند باخشنه از غرامت
 آنکه قسم منال ملک که بطلب دیانتی صرفه ریزی داشت و با
 حکیم فتح الله نقار خاطر ظاهر میبود رزری او را بداد و تخریصی
 مفسوب ساخته عرش نمود که در آنجا خسر و راه سعادت گم
 کرده آواره دشت ابدار گشت فتح الله بمن گشت که صلاح دولت
 درین است که ولایت پنجاب را بداد این مصلحت را کوتاه باید
 مصلحت فتح الله منکر شد و طرفین رجوع بسوگند نموده مبادله کردند
 و ده پانزده روز نگذشته بود که آن بی سعادت پشامنت کردار
 خویش گرفتار است و میباید دروغ کار خود کرد و چون جلال آبدار
 محل نزل و ایست جلال گشت خیمه خنان حاکم آنجا بحکم اشرف
 در دشت آرزو شکوه طریقتی در یکروز سید جاندار از
 قوچ کوتی و بی نام و میرند و خانه خان از قندهار آمده دولت
 زمین بوسه و است و از راه باغهای حضرت عرش آشیانی
 امت انار که بر دشت و دولت مصدر خدمات شایسته گشته
 شمشیرهای دین از آنجا عالی و مراتب بلند ترقی و
 تصاعد نموده مدتها حکومت قندهار داشت و تا بود بشوکت و اقتدار
 روزگار بسر برد درینوا بخطاب خان دورانی و صاحب صوبگی بابل
 و ضبط افغانستان سرفراز ساخته کمر خنجر مرصع و قبل مصلحت
 و اسب خاصه مرحمت نموده از مقام بابا حسن ابدال رخصت
 آنصوب فرمودند پیر خان پسر دولخان لودی را که بمنصب ده
 هزار و خطاب ملائی خانی عز اختصاص داشت بخطاب والی
 خانجانی بلند مرتبه گردانیدند و در ازدهم ماه شعبان بدار السلطنت

معاودت لاری از آسمان صافی از لاهور به مستقر خلافت

روز یک شانده نیم ماه شوال بهضت موکب اقبال بصوب دار
الخلافت آگره اتفاق افتاد قندچ خان حکومت دار السلطنت
لاهور و مدیر قوام الدین خوافی بدیوانی عونه مذکور مقرر
گردیدند - روز پنجشنبه هزدهم ذیقعده دارالسکاهلی محل نزول
رایات اجلال گشت و در منزل سلیم گده که سلیم خان افغان در ایام
حکومت خود برب آب چون اساس نهاده چهار روز مقام فرموده
الحق سر منزل بکیفیت دل نشین ست چون سعادت در آمدن
بدارالخلافت روز شنبه بود از دهلی بکشتی نشسته متوجه مقصد
گردیدند راجه برانسته رفته در آنجا آمده دولت باریافت یکصد
زنجیر فیل بزم پیشکش گذرانید .

آغاز سال منوم از جلوس مسعود

روز پنجشنبه بیست و نه هزار و شانزده هجری آفتاب
عالمتاب به تبریک جلوس سال منوم از جلوس سال منوم از
جلوس جهتگیری آغاز شد در موضع رنکته که در پنج گروهی از
دارالخلافت اکبر آباد واقع است جشن نوروزی آراستگی یافت
درین جشن دل افروز خانخانان بمنصب پنجهزاری ذات و پنجهزار
سوار سرفراز شد خواجه جهان خوافی به خدمت بخشگیری ممتاز
گشت - روز دوشنبه پنجم ماه مذکور بهضت سعادت قرین داخل
ارک دارالخلافت شدند راجه نرسنگدیو یوز توپغون پیشکش کرد در
جمع جاندار از انعام و حیوان توپغون خوب میشود لیکن در

بدین نوع خوش نداشت و بر قدرتش می افزود و در آن سال بهشت
 آن مکرره و زیشت بهشت باز و جوده و شادمانی و باده
 و سوره و زان و کبک و کجشک و دراج و بوزنه و طاق و آهو
 و چکاره تو بگویند دید داشت - از قریب بفراموشی سال آن سال
 بهر سیر کیم و یست مد است بهر سیر از آن است تو بگویند و آن است
 در حالت احتضار فرزند از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر
 و آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 کانونت از عالم گذشته و حضرت مرید آن سیدانی عاقل است محفوظ
 بومی داشتند او را کانی می آورد که توبه و توبه را ظاهر مایه اخلاص
 و اقیانوس از شمس او بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 و فیلق راه عدم شد - از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 بعد از مرید شوی زنده و آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 سازند و بسیدار شده که در آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 در آمده خون را با سیدار از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 خان بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 مخاطب ساختند و چون خبر فوت جهانگیر قلیخان حاکم بنگاله رسید
 اسام خانرا بجای او صاحب صوبه بنگاله و اتالیق شاهزاده
 جهاندار گردانیده حکومت صوبه بهار و پنده را با فضل خان بهر سیر از آن است
 ابو فضل مقدر فرمود و جهانگیر قلیخان را بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است
 از عالم زاده ای مدبر را محمد حکیم بود بعد از فوت مدبر را بهر سیر از آن است
 بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است بهر سیر از آن است

شاهنشاهی مرحومست نمودند و منصب رئیس قومی هیئت بود و تشریفاتی
 عموماً از مکتبهای مباحثات و در مسائلی و حقی پرستی رسوخ تمام
 داشت درینوقت مهابت خان را منصب سه هزارگی ذات و دوهزار و
 پانصد سوار و خدمت واسپ و فیل و کمر خنجر مرصع علف نموده دیگر امرا
 که بگومک او تعیین شده بودند هر کدام را در خور پادشاه و مرتبه امپ
 وفیل و خدمت و خنجر مرصع لطف نموده باستیصال رتبه
 مقهور رخصت فرمودند و دوازده هزار سوار موجود با سرداران
 کار دیده بگومک او مقدر گشتند و پانصد نفر احمای و دوهزار
 توپچی پیاده و هفتاد توپ و کمان و غنایه و شصت زنجیر فیل و
 بیست یک زبیر و شصت عذایت شد مدبر خلیل الله پسر سردار
 یزدی که در این زمان در اردو بود - بقسمت ذکر بافته بموضع
 اسهان و دیهات حیات بود و در این زمان در دیهات افغانان
 بخطاب معتمد در مقامات و در تاریخ خانانان سده سالار
 بحکم اشرف از این آیه در این زمان در دیهات و دوستی
 مروارید و چند نایب و در این زمان در دیهات و دوستی
 آنها سه اک روپیه شد و سوای جواهر اقسام نفائس زهرچشم
 بنظر در آورد راجه مانسنگه دستوری یافت که بوطن خویش رفته
 سامان یورش دکن نموده بدانصوب شتابد چون خانانان تعهد
 صاف ساختن ولایت نظام امک که در شتار شدن حضرت عرش
 آسیدانی فتور عظیم بآن سرحد راه یافته بود نمود و نوشته داد که
 در عرض دوسال اینخدمت را بانه تمام رساند مشروط بآنکه سوای
 لشکری که در آن صوبه تعیین ست در ازده هزار سوار دیگر باده اک

امپراطور ویدال انگلیس بمودنت رجوع از سوگ و مهلتش برائش نمودند
 خان مرهم گجرات مستعفی و مستغنی بودند اورا بدرگاه طلب
 نمودند و ثابت گجرات را به قبول خان اعظم میبایست و نیز گوشت عذایست
 نمودند و مقرر شد که خود در منزلت باشد و چهارمیدر قیام
 پسر کلان او به نجات پدر بحکومت و حرمت آسلک پدر زن *

آغاز سال چهارم از جلوس اقدس

شب پنجشنبه چهار دهم ذیحجه هزار و هفده هجری قمری
 اعظم فیض بخشید عالم به برپا آمدن تحویل فرموده سال چهارم
 از جلوس ملایک شکر شد میبایست برخیزد و صف عبدالرحمن قرانی
 بخطاب ختم المرقع در اوقات از زمان حضرت صاحب
 قرانی تا حال که از آن سال در آن سال شامشاهی رسیده اجداد
 او درین دو هزار سال در آن سال در آن سال ثابت دارند و پشت
 بر پشت امرا آن سال در آن سال در آن سال از اعظم امرای
 صاحب قرانی بود و با بود بنیر از نوخواهی و حق شناسی از
 بظهور نیامده چون دیگر از دیگر تواریخ مشروح و مبسوط نگاشته
 کلام وقایع نگار مورخان شده بتفصیل آن نپرداخته باین دو سه
 کلام مختصر ساخت چون مهم را با چند آنچه باید از میان
 متمشی نشده اورا بخدومت حضور طلب داشته عهد الله خان را
 بجای او سردار آن لشکر فرمودند درین سال شهنشاهی پرویز
 بحکومت صوبه دکن مستوری یافت و بدست اک روپیه خزانه
 بدست ملوک خرج لشکر دکن همراه دادند آه افغان بوالا پادشاهی

سوار گشت امیر قرا و دیگر سواران سواره یکومک شاهان و مشهوران
 در آن وقت قندری شیرین پیشکش کرد بهایست تانور و قوی و عظیم
 بهانه در خردی بدست آورده بودند کرده بود و لعل خان نام
 رسیده و چنان رام شده که آن را از دست سواران و زنی که در طایفه
 فرمودند که با آن جنگ است و مشورت نموده اند و تصمیم گرفته اند
 بون و جمعی از جوگدان نیز از یکجانب ایستاده و همو تهاجم کردند
 شیر بجانب جوگدان دویده یکی از آنها را که برهنه بود گرفت و
 بطریق مشیت نه از روی غضب چنانچه بهانه خود جفاست میشود
 به حرکت در آمد و بعد از آنرا کذاست و از آنجانب و دندان و
 آزادی نموده بود حکم فرمودند که از آنجا و از آنجا بگذرانند
 که در فضایی چهار که طرف دریا بطور خود می افتد باشد و من
 چهار شیران کشته چوبها را دست گرفته و همراه با این ادا
 مکرر ازو بدو آمده چوبها را با شیران و شیر و نگاه
 داشتن آن توجه فرمود شیران را در دست و در آن در فضایی
 طرف دریا بی زنجیر و قفس می افتد و به شیران و شیران
 موکل بوده طعمه میدادند رفته رفته شیرهای کتان تانور بهم رسید
 یکی سواران نام داشت و یکی فیل جنگ و یکی شیران مکرر
 آنها را با هم بجنگ انداختند جنگ شیر در خور شیر نیست در
 ستای و زور جوانی چند کس را ضایع هم ساختند سواره شیرین با
 که از آن جفاست شده آنچه آورد و شیر میدادند تا بطعمه خوردن
 به دندان و کتان شد و این را غرض امور است که در عهد دوست
 حال گذر پادشاه بهر طور آمده و در هیچ شایع و تفریحی نبوده که

نسیب بی بنان و از شجره در میان صومعه بگردد چنانکه در آن روز و قیام
 نماید که در وضعی جبهه رو به جنوب در آن صومعه ایستاد و شجره بیانی همراه
 بود که محاسنات و انوارات در آن صومعه ایستاد و شجره بیانی همراه
 حسین میرزا پسر حسن خان میرزا این شهر و همراه این شهر
 اسماعیل میرزا صفوی را بجهت شاهزاده عالم و عالمیان سلطان
 خرم خواستاری فرموده پنج هزار روپیه نقد سواهی جنس برسم
 ساجق ارسلان شکران بهایات پناه سواتی خان سواتی پنج هزار
 ذات و پنج هزار سوار جاگیر تاختوا فرمودند اسماعیل خان صاحب صوبه
 بنگاله بمنصب پنج هزار سوار پناه سواتی پناه سواتی چون مکرر
 بعرض رسید که در این شهر ایستاد که همراه شاهزاده بیرون تعیین
 یافته متمشی فرمود و در این شهر ایستاد که همراه فرام آورده به اعتقاد
 عذربود انتاریای شاهزاده در این شهر ایستاد که همراه فرام آورده به اعتقاد
 پیش نهاده در این شهر ایستاد که همراه فرام آورده به اعتقاد
 سوار دیگر که سواتی در این شهر ایستاد که همراه فرام آورده به اعتقاد
 برادرزاده مبارک عرب در این شهر ایستاد که همراه فرام آورده به اعتقاد
 بکومک و مدد شاهزاده تعیین فرمودند سلام الله نزد شاه عباس
 بغایت عزیز و گرامی بود در شجاعت منفرد بحسب تقدیر از شاه
 توهمی بخاطر آورده بدین آستان روی امید نهاد و بشومی شراب
 در اینجا هم گرمی نساخته اداس زندگی را با آتش خمر بسوخت
 و خلعت خاصه زر دوزی و کمر شمشیر مربع و اسب خاصه بازاری
 مربع و قبل خاصه و تومان و طوق بخانچه بان عذایت نمودند و براقم
 اقبالنامه حکم شد که نزد عبد الله خان شادان از جمله دوازده هزار

سوار که با استیلا و زاری متوجه با او متوجه شد چهار هزار هزار
 گرفته در نواحی اوچان و منسوب به آنهاست و در این وقت که
 و نیز حکم شد که یک اک روپیه به هر کسی که در این شهرات بود
 مساعدت بدهد در این تاریخ هر کس که بخواهد به هر یک از این
 برگنه باری نهضت فرمود *

آغاز سال پنجم از جلوس مقدس و مبارک

روز یکشنبه بیست و چهارم ماه ذیحجه هزار و شصت و پنجمین
 خورشید گیتی امروز به بیست و یک سالگی و بیست و یک سالگی
 داشت و سال پنجم از جلوس هیئت مقدس به پیش و بیرون
 آغاز شد جشن نوروز در شهر که برگنه باری آراست و بیست و یک
 هوازی به گرمی نهاده بود و در وقت که از این وقت که
 داشتند در این از عرائس و عواید و عواید و عواید و عواید
 به مسامع اجلال رسید که وای ای محمد که در این شهر که
 عباس فرمانروای ایران است و در این شهر که در این شهر که
 وای محمد خان را تخت دولت میدهند از آغاز سلطنت تا چهار
 سال بقانون عدالت و اطوار پسنده روزگار بسر برده بامداد
 ده و دهش و خمس سلوک مردم را از خون زاری و خرسند داشت
 و آخر از بد و بد و بد و بد و بد و بد و بد و بد و بد و بد
 دست قدرت بود ترک اطوار ستوده نموده از سرشت نیک
 خویش برگشت و ستوداری و دل آزاری پیش نهاد خود ساخته
 و از سر از امرای اوزبک را که عوایدی در این شهر که

قوام افروز و حاجی های توفیقی و علمی سینه پی و فلسفه
 دیوان ایگی و شاه کوچک بی دیوان ایگی که خود نویسنده نموده
 به ترتیب امارت رساناده بود بگمان آنکه اینها بهر آن در آن ایام
 امام قلیخان و ناصر محمد سلطان مراسلات میفرستاده دارند بناتال رساندن
 و نامه های خاص و عام از اطوار ناپسندیده و کردار ناتجربا و نارس
 گزید در حال این حال امام قلیخان و ناصر محمد سلطان بتحریر یک
 چندی از امرای اوزبک به بروز خروج کرده بسیاری از ملک او
 بتصرف در آورده و این امر به هر چند دست و پا زدن بجائی
 نرسید اقبال روی به نرسید و در وقت پشت داد هر چه بجبهه
 بهبود و اصلاح کار خود می اندیشید ناتجربه بر عکس میداد چون
 دانست که روز به روز به ملک او بمرور آید پیش گرفته تا گزیر
 دل از ملک او و به هر که در دست داری ایران شاه عباس پناه
 برد که مگر به دست او نرسد از این پس بود شاه نیر مقدم او را
 گرامی داشته خبر به دست آمد از آنکه از کرم خوئی و داجوئی
 بافرط که درینطور اوقات بغایت پستیده و خوشنما است دقیقه
 فرو گذاشت ندموده و مجلسهای عائی ترتیب فرموده خوش وقت
 میداشت شنیده شد که روزی در باغ خود مجلس عائی آراسته
 خان را ضیافت کرد اتفاقا جوی آبی در میان مجلس جاری بود
 اطراف آن چراغان افروخته و فرشها انداخته تخته چوبی بر روی
 جوی گذاشته بودند که مردم تردد توانند کرد اتفاقا شاه دست

وای محمد خان را گرفته سدر میفرمود و خواست که از جوی
 بگذرد و در اندامی گذاشتن وای محمد خان که کعب سرشار داشت
 در میان جوی افتاد شاه نیز موافقت نموده خود را در آب انداخت
 که بعد از آن شریقی شود و دست خان را از آب برآورد (
 با جمله وای محمد خان بفرست و پنجروز در میان گذرانده از شاه
 استوری خواست و چون از یک پی شریقی نوشتجات فرستاده
 او را طبع داده بودند و قزاقانش را مدانی و محفل میداد است بگویند
 و مدد معیود نشده جریده عطف عالی بود بعد از آنکه در مدد
 خود رسید به تهیه سده و استادی و با خانگی و گویا با تخت
 مدک در آمد و با امام قزاق بزرگ در آمده و از آنجایی میفرست
 شکست خورد و امیر سرافراز به نام محمد یقین و دولت
 سلطنت او شش سال که در آن زمان او در آنجا بود
 بهشت آید بظهور آمد و قزاقان را در آنجا میفرست
 است او در صنعت مهر کانی و کانی و کانی و آنچه او بر
 فولاد میگذشت مگر همه امیر عالی بود و نوشت پدرش ملا
 حسین نیز مهر کن بود و نقشی تخصص می داشت مرد درویش
 دیار مبارک نفس بود و در مکتب خان حضرت شاهنشاهی راه
 داشت و تکرار سبق بایشان میداد و باین نسبت آنحضرت ملا
 علی احمد را خلیفه میفرمودند - شرح این سادگی غریب بر مبدل
 انجاز و اختصار آنکه شب پانچشنبه جمعی از قوالان سرود میدادند
 و مبادی برسم تقلید سماع میکرد برین بیت امیر خسرو که * بیدست *

مرقوم راست راهی دینی و قبله گاهی

من قبله راست کردم بر سمت کج کلاهی

مجلس خواجه این روز بود حضرت شاهنشاهی بجهت ذب مآله علی
احده توجه فرمودند پس بدینکه در حقیقت است این بیت چنانست او بدین
آمده معروض داشت که از پدر خود چنان شنیده ام که روزی سلطان
الشایخ شیخ نظام الدین او را کلاهی بر گونه سر کج نهاد بر لب
آب چون بر پشت پاهای شسته شاهنشاهی غسل نمود و عبادت آنها
میکردند درین وقت امیر خسرو حاضر میشدند شیخ بجانب امیر
متوجه شده میفرمودند که سر و عبادت اینجاست را می بینی
و این مصراع میخوانند

هر قوم راست راهی دینی و قبله کاهی

امیر بی نام روی سراسیمه که در میان جاری میسازند که
من قبله راست کردم بر سمت کج کلاهی

مآله علی احده در این روز را قسم نهاده بودند که افتاد و تمام
شد - از عجائب امور که درینولا مانع گشت بهم رسیدن خسرو
جعلی است در پتینه - و شرح اینواضع بر سبیل اجمال آنکه فضلخان
حاکم صوبه بهار بجانب گور که دور که مسجد را بجایگزین او عذایت شده
بود و از پتینه شصت کروه مسافت است متوجه گردید و در پتینه
شیخ حسام بزاری و غیبات بدگ را که دیوان آنصوبه بود با جمعی
از مذهبداران گذاشت اتفاقاً قطب نام مجتهدی از مردم اوچه
در لباس درویشان و زنی ایشان بولایت اوچه بیه که در نوای
پتینه واقع است رسید و بآن مفسدان واقعه طلب رابطه آشنائی و
یکجهتی بهم رسانیده اظهار نمود که من مشروم از قید زندان گریخته

بادشاهان آمده ام اگر با من همراهی کرده اید و معاشرت سعادتمندان
 شد از نکهت کار من رونق بسیار داده باید شما شریک این دوستی
 خواهید بود آن مستعدان سالخورده را بکنایه از آنکه فریب زواری
 بوده باشند متغیض ساخت و متغیض آنهاست که من دستور امیر
 و جمعی کثیر از سوار و پیاده بر گورد و فرار آوردم و بسره سینه درجه
 تمامتر خود را به پند رسانیده متوجه این قلعه گشودم و شایع
 بفارسی از اضطراب و هول جان باستم که قلعه و بساط در دست
 برداشت و مخدولان از دروازه قلعه بدرون آمدند او با نیت بدگ
 از راه دریاچه که بطرف دریا بود راه را بر سر داشت و با نیت رسانیده
 نزد افضل خان روانه گویید ششصد تن اسباب و امانت ایشان را
 خزانه پادشاهی را متصرف گشته اند و من ششصد تن اسباب را رسانیدم
 از بلاد و نژادان شهر و دیاری من و همه شدند من خیر خدمت اثر
 در گورد پور بافضل خان را رسانیدم و از من و نیت بدگ
 بخشی نیز خود را بافضل خان رسانیدم و همه از نیت بدگ
 دانستند او ساختند که این خسرو نیت بدگ و افضل خان با نیت بدگ
 اقبال بی زوال متوجه استبداد آل گورد و خیمه العاقبت شد و چون
 خبر آمدن انصاریان بوی رسید قلعه را بدگ از معتمدان خود
 سپرده باجمعی سوار و پیاده که گرد او فراهم آمده قسم آن را بدش
 نهاد در کنار آب بین من عرصه مبارزت آراست از آنجا که این روز
 افزون همه جا و همه وقت قرین حال فدائیان جان نثار است
 داناک زد و خوردی سبقت جمعیست معتمدان از هم گشت و در گورد
 بار قدم انداز بدرون قلعه نهادن این از اضطراب نتوانست باستم

دروازه و برج و بارو پیرا خیمه افغانان و پادشاه کوب بدرون فتنه در
 آمد و او سرانجام بدرون خیمه افغانان رفت و در راه حکم بدست تا
 سه پسر در آنجا زد و خورد می نمودند تخمیناً سی کس را بنزخ تیر
 ضایع ساخت و بعد از آنکه عاجز و زبون شد و در میان او و پسر جان
 قرار بر فرار داد راه ديار سپردند از افغانان برآمدند افغانان را
 دید و خان بجهت تسکین این فتنه و اطغای ناثره فساد فی الخور
 او را بقصاص رسانید و این اخبار متعاقب بمسامع غزو چنان رسید
 فرمان شد که شایخ حسام الدین و شیخ بیدک و دیگر مناصداران
 را که در حراست شهر و قلاع و کسری بوده اند از همانجا سروریش
 تراشیده و سر بریده و از کون بر حراست نینداده روانه درگاه سازند
 و در شهرت و قیامت که در راه و نواح است گردانند تا موجب
 عبرت و تذکره باشد و ثمره است از پادشاه اندیش گران و امتضای
 الخلافه الکبری در فتنه و عاصیه سوبگی پنجاب که از اعظم
 ممالک محروسه است و این پادشاه تاجخان که در صوبه مغان
 بود بحکومت کابل سرفراز شد قبل ازین مهابتخان را بجهت
 آوردن خانخانان بدکن فرستاده بودند درینوقت او را بحوالی دار
 الخلافت گذاشته خود پیشتر آمده ملازمت نمود و بعد از چند
 روز خانخانان نیز سعادت زمین بوس دریافت چون قبل ازین
 خط تعهد فتح ملک دکن بمدت معین سپرده بود بعد از رسیدن
 به برهانپور در هنگامیکه نفل و حرکت لطف نبود و سواری و تردد
 منافی سپاهگیری و کاردانی بود سلطان پرویز را بالشکر گران بدلاکهای
 برآورد و از بی اتفاقی سرداران و نفاق امرا و اختلاف راهی

انصاف و عدالت را در دست داد و کارهای گشت و گذار
 مردم را آسوده حال و سرساده گردانید و انصاف و ستم را
 مبطن شد و از مخای آسمانی باران و بوی گل در میان فرساخته ای
 بود باز گشت و چارواکهای دیر چار که از تفرقه و انزوی
 خبر شده حرکت نمی باز ماند کرد و مردم را از تفرقه و انزوی
 تیره بخت صالح گوید که انصاف و عدالت را در دست داد و
 پیراهن پور سعادت نمودند با بخت چون دانش به نشست و لشکر
 به حال تبه به پیراهن پور آمد و دو تنه و دو تنه و دو تنه و دو تنه
 خانها را کرده پیراهن و الا مریض و دانه و دانه را از میان
 کشیدند مخصوصا خانها را که از تفرقه و انزوی
 است یا این خدمت را مستقلا بدو باید گذاشت یا او را
 بدرگاه طلب فرموده این فرموده و در دست و در دست
 دکن مقرر باید فرمود و در دست و در دست و در دست
 این فدوی مقرر داشت تا باری نبارد در شهر شاهنشاهی
 در عرض دو سال تمام جنگ و پیکاری را در دست و در دست
 مستخلص ساخته و قلعهها را بدست آورده ضبط و نسق سرحدها نماید
 بلکه ولایت اینجا پور را که در تصرف عادل خاں است ضمیمه ممالک
 مجرور سازد و اگر این خدمت را در مدت مذکور نسق شایسته
 ندهد از سعادت کورنش محروم بوده روی خود را به پندهای
 درگاه ننماید چون کار باین حد رسید و بودن خانها را در اینجا صالح
 دولت نبود سر داری آن لشکر بخانجهان تفویض یافت و خانها را
 درگاه و الا طلب فرمودند درین تاریخ جشن طوی بادشاهزاده بلند

افغان سلطان خبر داد که در این روزها در کابل
 و حضرت شاه شاهی با جهان جهان و کابل و کابل
 عالی مقام و تشریف بردن و در این جشن تشریف فرمودند
 به اکثری از امر خلعت عذایت شد چون مهمانان از بی
 امر و مذاق خانخانان در عتده توقف افغان و مساکر افغان تباد
 به برهانند و مراد است نمود خان اعظم را با لشکر تازه زور بد مصوب
 رخصت نمودند خان عالم و فریدون خان براس و یوسف خان و ان
 حسین خان تکراه و عالی خان نیکویی و از بهادر قزلباق و دیگر
 مقصود از آن قریب به هزار سوار و سوار و سوار و سوار و سوار
 این دو هزار سوار آمدی که مجموعه در آن روز سوار باشد به همراهی
 از تعین گشت و سی که در پییده خانه با عدد خاتمه فیل همراه
 ساختند خاتمه و خاتمه و خاتمه و خاتمه و خاتمه و خاتمه
 و پنج که در پییده و سوار و سوار و سوار و سوار و سوار و سوار
 فراغ مهم سازی و سوار و سوار و سوار و سوار و سوار و سوار
 بذشاط شکار توجه نمود و در آن روز در اقلای شکار انورای که
 از خدمتگاران نزدیک بود بدرختی رسید که زغن چند بران نشسته
 بود کمان و تکه بدست گرفته قصد زدن آنها کرد قضا را در حوالی
 درخت کوی بیم خورده باظورش در آمد مقارن این حال شیری
 در غایت کلانی و قناری غضب آورد از میان پتله چند که در آن
 حوالی بود بر خاسته روانه شد با تکه از نو گهری روز پیش نموده
 بود چون فوق آن حضرت بشکار شیر میدانست که در چه مرتبه است
 خود با چندی که همراه داشت شیر را فیل بزد کرده کس بهجت خبر

بشیر متوجه گشت و شیر نیز بجانب او برگشت و نوبت برای شیر بود
 که در دست دست دو بار دو دسته بر سر شیر فرود گرفت و شیر او را
 بر زمین انداخته و دو دسته بدش بدش گرفته شروع در خنیدن کرد
 لیکن آن چوب و انگشتری چنان که در دست داشت نگذاشت که
 دستهای او از کمر بیرون و انوی برای در میان شود و دست سوار بدست
 افتاده بود و بدست باقی پایش حمایت کرد درین وقت شاهدان
 شیر دل شیر شکار شد و از غلبه بر آورده خواست که بر کمر شیر
 فرود آورد قضا را دست اندامی بنظر مبارک ایشان در آمد و
 احتیاط بکار بود؛ شمشیر را در دست انداختند و بعد از هم
 زخمی رسید و حیالتخان نیز چنان برای بر سر او زد انوی برای
 بدو غلظت و بر او افتاد و دست ایشان و سینه انوی برای نیز با سیب
 ناخن شیر خورده و از آنکه از زیر شیر بر آمد و شیر
 او را گذاشته زنده شد و شیر علم کرده بر سر او زد
 و چون روی گویا بدش بدش و در وقت او انداخت چنانچه هر دو
 چشم شیر بریده شد و پوست انوی او ده بزخم شمشیر جدا شده بود
 بر بالای چشمهای او افتاده و در نفوذت صالح نام چنانچه مضطربانه
 آمد چون شب تاریک شده بود از کورگی بشیر بر خورد شیر بیک
 طبانچه او را انداخت افتاد و جان دادن یکی بود از اطراف مردم
 رسیده کار شیر تمام ساختند انوی برای بختاب انوی برای سکه دادن
 و اضافه منصب موافق بافت. مقدار اینحال یکی از شیران
 خانه زان که در شکار گاهها همراه میدارند مست و قوی هیکل
 بنظر اشرف در آمد حکم فرمودند که چهار نیده قور بر سر بستند

و چمن زار ایمن و کمرانی اعلیٰ حضرت فاضل موقیض خورشید
 صراحت باطنه جوان بخت کیوان و قار شهریار نامدار سپهر اقتدار
 خدیو جهانگیر کشور گشا خضر و سکندر سکینه دارا بوا اسناد نشانی بارگاه
 عظمت و اقبال صاحب سرور اقسام دولت و اجل نهضت افروزی
 زلف کمرانی چمن آرای گلشن صاحبقرانی چهره کشای جمال
 جهانگیری مدین رموز آسمانی زاور چهره دانش و بدینش فهرست
 کتاب آفرینش مجموعه کمالات انسانی مرآت تجلیات یزدانی
 بندهی بخش هدیه نثار سعادت انزلی طالع ازجمله آفتاب
 فلک اقتدار سایه عظمت آمدگار دلاشاه جیم جهاد انجم سپاه فلک
 بارگاه صاحب طرا خورشید که عالم رفته از جویبار عنایت الهی
 و چشمه سار در دست امتفانی سرمدی بوده سعادت قدسی
 مساحتش از سبب حد که در عالم انتمال محروس یک حقیقت
 شوق و محبت است به سبب ابرار است تحمیر پذیر نیست * *

قلم را آن زبان نهود که راز عشق برگوید

اگرچه از راه صورت بعد مسافت مانع دریافت کعبه مقصود گردیده
 اما قباله همت و نهمت به نسبت معنوی و قرب باطنی است لکن
 احمد که بحسب وحدت ذاتی میان این نیازمند درگاه ذوالجلال
 و آن نهال سلسال ایهت و اجل انمعنی به تحقیق پیوسته بود
 ممکن و دوری صورتی جسمانی مانع قرب جفائی و وصال روحانی
 نگشته رو در یکجهتی است و ازین جهت گرد مثال نور آینه خاطر
 خورشید مثال نه نشسته عکس پذیر جمال آن مظهر کمال است
 و همواره مشام جان بروایح فوایح خاست و واد و نسایم منبر شام

مستوفی و شایسته در امور دولتی و علمی و ادبی

زنگ زدای خاطر دوستی دوست امت

هم نشینم بخیاں تو و آموده دلم

کین وصالیست که در بی غم هجرانش نیست

ایستاده است تعالی و تقدس که در آن آفریدی و خلق کردی و
 مرا که بازور شده و شاهد و مأمور که در هر چه خدای مستور بود و
 بالضم و اینها را از بارگاه و احب منعمان جاودگی کنی آن مسائلت
 میشد با حسن وجهی از حقیقت ذیبت تصور در آمده بود و جمال
 بر ساختن آموختن خجسته آثار و تدوین ایستاده در فرار نشسته
 همایون و سرور سلطنت این کشور هم آموختن آن ایستاده آفرین
 یادشاهی و زینت افزایی و سر شایسته ای که در ده لایق و جلال
 معلومت و شهرت و چار و نه و رسای و در ده لایق و جلال
 آن رفعت بخش افروز و اورنگ که در ده لایق و جلال
 ظن معدلت و مرحمت بر مقدار و ایستاده در ده لایق و جلال
 مرا که بخش جلوس میمنت این ایستاده در ده لایق و جلال
 بخت فرزند تاج و فرزند تخت را بر همگان مبارک و میمون
 برخنده و همایون گردانیده همیشه ابواب سلطنت و جهان بینی و موجودات
 صفت و کرامتی در تزیین و تزیین دارا آئین و روش
 احسان که بین انبیا و اجداد امتداد یافته و بتازگی میانه این
 مناصب محبت گزین و آن معدلت آئین استقرار پذیرفته
 متذکر آن بوده که چون مؤلف جلوس آن جا نشین مسند گورانی
 و از آن صاحب قرانی بدین شهر رسیده یکی از محرمات خود

در این بدستگاری بوده باشند و روابط معنوی را با تلافی صوری منتهی
 ساخته با رجوع و انجام مهمانان و تلافی حق سبحانه و تعالی آن
 ملائکه خاندان جاه جلال و خلاصه دودمان ابهت و اقبال را
 بتأییدات غیب الغیب مؤید دارند - از جمیع ذرات که در این
 سالخ گشت تاخلف احدی بدست نیست و تخصیص این اجزای
 آنکه درین نظام نافرجام که خاندان باسرا در تفسیر ذرات
 و حدود بنگارش توقف داشت و معز الملک بخشی دایره دوی از
 مازمان خود و چنانچه از پادشاهی درگاه که کمال بود احدی در سلسله
 فرصت مغتنم شمرده یا سوار در سواران و سواران در سواران
 رسانیده و معز الملک پادشاه فوت و قدرت خویش را کوچکتر
 کرده بدفع شورش مخالفین پرداخته و چنانچه افکار حاکم تیرپ گرفته
 از اطراف بکوچه و بازار تیر تیر شده و تیر تیر شده و تیر
 زیاده خود را اندرون حصن و تیر تیر و تیر تیر شده
 از پشت بام و سرای خویش تیر تیر شده و تیر تیر شده
 و تغذگ گرفته جمعی کثیر را به تیر تیر شده و تیر تیر شده
 داده از هول جان عدان ابدار محتوف داشتند بیمنی "قبل" بیمنی
 حضرت شاهنشاهی قریب یکصد کس تلافی قیدی انتقام شده با
 دوست اسب گیر شده از آن مهمانان جان بیکس با بیرون بردند تا تلافی
 مبدائی در راه کده بود چون انفس و حشمت امر بوی رسید بسوخت
 هرچه تمامتر طی مسامت نموده آخر روز بشهر پیوسته بتعاقب
 آن "مضاف" شدافت و چون فاصله بسیار شده بود کاری نساخته
 تلافی عدان نمود مختار اینست "مضاف" عدان از شهر آمده عدان

از این بوسه در است و را اینست که این و صاحبان احسان و خیر
 افغانستان تعیین فرموده و دولت بکتاب را به قبول و تقبی خان
 عزایت نمودند و جایگزین خاندان و اولادش در سرکار فراه و کابل
 و غیره تفویض شد و متوجه گشت که خود بکتاب جایگزین شد و
 متهمان ملک و سایر متهمان آن حدود را تذبذب بایع نداده
 بیخ و ریشه آنها را بر اندازد *

خواستگاری صبیحه اعتماد الدوله

از وقایعی که در این تاریخ در شهر تهران اتفاق افتاد خواستگاری
 صبیحه اعتماد الدوله است اگر بشرح و به خط سرقوم نام در این
 کردن دفتر شاه و پادشاه و ناگزیر می باشد از کارهای آسمانی
 و نیرنگهای و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 بیگ پسر خواجه محمد ... و ... و ... و ... و ... و ...
 حال وزیر محمد ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 خان بخدمت شاه ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 خود را بخواجه محمد شریف تفویض فرمود و خواجه را دو پسر بود
 نخستین آقا طاهر دوم میرزا غیاث بیگ و خواجه صبیحه میرزا علاء
 الدوله پسر آقامار را بجهت فرزند خویش میرزا غیاث بیگ خواستگاری
 نمود و بعد از وفات پدر با دو پسر و یک دختر متوجه هندوستان
 گشت و در قندهار صبیحه دیگر حق تعالی ارزانی داشت در قندهار

در این زمان بود که حضرت مولانا شمس الدین عظیمی در این زمان به خدمت
 سلطان نورانی ساختند و در این کار به واسطه دولت و خدمت و جود
 شد بود که منصب دیوانی بزرگ فرقی بزرگ بود و در این وقت عید
 بزرگ با نوایندگی و معانی و فنی به واسطه دولت و جود
 تدبیر شعر قدما بسیار کرده از شعر مناجات روزگار بود که با
 بغایت مدح و آید از می نوشت بعد از فراغ خدمت خان خانان
 صرف شعر و سخن میداد مگر معش او با این حال
 بمرتبه بود که هیچ صاحب فرضی در این وقت که آورده
 گردیده باشد یکی در زمانه در این وقت که با
 بود در زمانی که حضرت مولانا شمس الدین عظیمی در این وقت که
 می قلی بزرگ استیلا شد از این زمانه در این وقت که
 بود از عوام آمده در میان در این وقت که در این وقت که
 سر نوشت در خیر میرزا عید را در این وقت که در این وقت که
 نسبت فرمودند در آخر خدمت به این زمانه در این وقت که
 و منصب مناصب ترقی و تصاعد نمود بعد از میاوس اشرف در
 صوبه بنده جاگیر عنایت نموده بدینصورت رخصت فرمودند و
 خاتمت کار آن بی عافیت و کشتن قطب الدین خان در اوراق
 گذشته بجای خود رقم پذیر گشته و چون شیر افکن بجای عمل
 شویش گرفتار شده آواره بدین مدم گردید بحکم اشرف متصدیان
 صوبه بنده صوبه مدبران عید بزرگ را که بعد جلاوس اشرف خطاب
 اعتماد الدوله سر بلندی یافتند درگاه والا ساختند و آنحضرت
 را خبر فرمودی که از کشتن قطب الدین خان بر حواشی خاطر اشرف

نشسته بود بر رفته سلطان بیگم و اندک سببی خویش بخشیدند و در خدمت ایشان بنامی کثرت چون هنگام مغرب نوبت بهشت و طلوع اختر صراخ در رسیدن اقبال به استقبال شدت طبع از گران خواب بیدار شد سعادت روی آورد دولت حیرت آراست زمانه به مشاطگی پرداخت موسس گن کرد امید بر خود با این آرزو از هر سو هجوم آورد درهای بسته را فلید آمد دایمی خسته را دواند با جمعه از نیکوئی ای آسمانی روزی در جشن نور جهان امروز بنظر دور بین آنحضرت مبعول آمده در سبک پرستاران حرم سرای خلافت انتظام امور را آغاز شد عزت و قبول ارتقا و اعتدال پذیرفت نخست نور سحر نام کردند و پس از بدین چند خطاب نور جهان بیگم عزای شد جمیع نورشان و مژگان نور بانواع مراحم و نوازش اختصاص یافت به دست هر یک از اهل بیت خطاب خانی و منصب و خواجه سرایان و امثال ایشان خطاب خانی و منصب ترخانی گرفتند زیرا که در این عالم که بیگم را شیر داده بود بجای حاجی نواز صدرای دولت و مدد معاشی که بعورات مرحمت میکرد صدر الصدور بمهر او معتبر میداشت * بیت *

کنند خویش و تبار تو ناز و میزید

بحسن یک تن اگر یک قبیله ناز کند

بعید از خطبه آنچه ابوازم سزاوار سلطنت و فرمانروایی بود همه بفعل آمد یکچندی در جبهه که نشست و جمیع بگورنش آمده گوش فرمان داشتند سکه بنام بیگم زدند و نقش سکه این بود * بیت *

بحکم شاه جهانگیر بافت صد زیور * بنام نور جهان پادشاه بیگم زر *

بر بالای آن خیمه ای بنویسند و صاحبش وانی بر تخت نهاده
 یکدلی خود را بر بالای دیگر نهاده و تکیه بر پهن پشت او نهاده
 و پنج نفر از خدمتگاران برگرد و پیش او ایستاده و شاخ درختی
 بر آن تخت سایه انداخته - مجلس سوم نهاده و ریسان از دست چوبی
 ایستاده کرده و سه طناب برین چوب بسته و ریسان بازی بر بالای
 آن پای راست خود را از پهن سر خود بدست چپ گرفته و بر بازی
 ایستاده بازی را بر سر چوب کرده و شخصی مثل در گردن انداخته
 می نواز و دیگری ایستاده چشم بر ریسان باز دارد و پنج کس
 دیگر ایستاده تنه های بر بلند و از پنج کس یکی چوب در دست
 دارد - مجلس چهارم درخت است و در آن درخت صورت حضرت
 عیسی منقش و شش بر بالای ریسان نهاده و پیر مردی
 با آن حضرت درخت را است و اگر دیگر ایستاده اند مقارن این حال
 فرمان شد که در آن درخت درخت درخت از گجرات بر آمده
 براه ناسک و تمام بود و در آن درخت درخت درخت را که
 از خدمتگاران معتمد حضرت عرش آشیانی بود خطاب راجگی و
 عزایت نقاره و اسب و فیل و خلعت بلند پایکی بخشیده بکوسه
 خان مذکور دستور می فرمودند که از تهور و جلالت بوقت خبردار
 باشد و فعه رتبه تهور که از اعظم قلاع هندوستان است بمشار الیه
 مرحمت شد پنج چهار ک زویده خزانه بجهت خرج لشمری نه
 همراه عبد الله خان تعیین کرده بودند مستحب رزق خواص و شینخ
 اندیا نزد خان مظفر لوا مرسل گشت خواجه ابوالحسن نیز بدان
 صوب تعیین شد درینوا موضع سموکر که از شکرگاه حوالی اکبر آباد

نیمت محکم فخر شده باشد و فقهایی و عیال را سرانجام کشته اند و آنرا زنده
 بپایان آن در آوردند تا هفت روز با آن در میان بدشایط نگار خوشرفت
 بودند و قصد و هفده آمو از آنرو شده شکر شد و ششصد و چهل
 و یک آمو زنده گرفتار شده بود از آنجسته چهارم و پنجم و ششم و هفتم
 فرستادند که در میدان چوئال بگذرانند و از آب و خاک آنجا خبردار
 باشند قریب یکصد آمو را حلقه ای نمره در بیدنی انداخته در همان
 صحرای آنرا ساختند و تخته که به تیر و تفلک زده بودند با همرا و
 سایر بندگان درگاه قسمت فرمودند چون به عرض رساند که بعضی
 از امرای سرحد امری چند نفر از بندگان را در آنجا بکار
 می آورند فرمان شد که بر آنرا بیرون می آید در ضمن
 فرمان تفصیل یافته و نوشته پس سلطان اسطوخودوس اول آنکه
 در جهنم که نه بشینند و بندگان را کشته اند و تسلیم
 نکنند و فیل جنگ بیاورند و در میان آنرا کمر نکنند و
 گوش و بیدنی نبرند و ملازمان را از خطا نماند و بندگان
 پادشاهی را کورنش و تسلیم امرهای را هم بر آمدن نثاره
 نفوزند و هرگاه اسب و فیل بملازمان پادشاهی و نوکران خود بدهند
 حو و خابک بردوش نهاده تسلیم نفرمایند و بندگان پادشاهی را
 بپایه در جلو خود نبرند و آنچه بآنها نوبست مهر بر روی
 کاغذ نکنند *

آغاز سال هفتم از جلوس شاهنشاهی

روز سه شنبه شانزدهم صفر هزار و سیصد و یک هجری قمری

حمل شد درین جشن خسرو نوزدگ که در اوزبک به حضور قرقچی
 اشتهار دارد و از عهدهای آن دولت بود بقدرسی آستان آمده سعادت
 زمین بوس دریافت و مقارن اینحال عروسه داشت اسلامخان
 مشتمل بر قتل عثمان و پاک شدن آن میر و بوم از لوح افعال رسید -
 اکنون مجمعی از خصوصیات بنگاله بجهت شادابی سخن رقمزد
 کنگ بیان ساخته بر سر مدعا میدود بنگاله ملکبست وسیع از اقلیم دوم
 طول آن از بندر چانگام تا کدهی چهار صد و پنجاه کوه و عرض آن
 از کوهستان شمالی تا سرکار مدان در صد و بیست کوه و جمع آن
 تخمیناً شصت هزار و نه است که از آن کوه و پنجاه یک روپیه باشد
 در زمان ساری در کام آنجا همیشه یک هزار سوار و یک لک پیاده و
 یک هزار فیل و چهار پنجه را کشتی و هزار جنگی و توپخانه و غیره
 داشته اند از زمان ناصر خان و بعد از آن پسر او آن ملک در تصرف
 افغانان در آمده و بعد از آنکه به افغانستان کوفتی در تصرف
 داشت و چون آنکه به سلطانیه رسید و آنجا به جلوس جهان افروز
 حضرت عرش آستان آرستان و ساکراقبال بتسخیر آن ملک
 تعیین شده امرای عظام مدتها تردد و تلاش کرده افغانان را مستعین
 ساختند و از عهد حضرت عرش آشینانی ولایت بنگاله در تصرف
 اولیای ابد فرین است) لیکن جمعی از افغانان تیره بخت در

(۵ ن) عثمان بوهانی که در سرحد بنگاله غنیمت زبردست
 و متغلب بود و پاک شدن آن الخ (۶ ن) و بعد از آن داود
 پسرش قابض و متصرف بود و چون تخت الخ (۷ ن) بدک نسخه

سینه‌های آن ملک مانده بودند و آنها نغمه‌ها را با نوا در میان آن حضرت
 و را مقرر با مساکر اقبال و دارزتها اتفاق افتاد خصوصا در ایام
 حکومت راجه مانسنگه چندین نمایان کرد و استیصال او میسر
 نداد باجماعه درینوا که اسلام خان صاحب سورتی بنامه سورفرازی
 یافت فوجی بسورارمی شجاع‌خان تروتیب داده بر سر عثمان خان
 تعیین فرمودند اکثر اسمای نامی که در آنصوبه بودند مثل کشورخان
 پسر قطب الدین خان کوکه و فخرخان و سعید آدم پاره و شبنم
 اجیه و معتمدخان و پسران معظم خان و اهتمام خان و دیگر بندگان
 بکوسکا او مقرر گشتند و بعد از آنکه در میدان معرکه او رسیدند
 نخست رسول زیاندان سخن نام آورده و فرستاده بدو حاجت خود پرسند
 و نمونه فرمودند چون بخیر استیجاب و شرم و کج ده سخن را گرفته
 بود و اندیشه‌های ناصواب و انگار بر روی او و پیشانی او ساخته
 خویش را بیهوده رنجه میدادند و اما آنرا غرور و در گذار
 ناله که چاه و دلدل داشت بر سر او افتاد و عرصه نبرد
 آراست دولتخواهان از اجتماع بین برادران و پسران و شایده آماده
 قتال و جدال گشتند چون خبر به عثمان رسید که بهادران رزم
 دوست چیدمانی نموده پای همت ریش نهاده مستعد کارزار اند او
 نیز بتوتیب صفون ادبار پرداخته در برابر آمد و هر فوج با فوج مقابل
 خود گرم و گدرا بمجادله و مقاتله پرداخت عثمان میل مست جنگی
 که اعتضاد قوی خود میدانست پیش انداخته بر فوج هر دو

تاخت و سید آثم بازده و شایخ اجیه بهدفعه از باب غارت پایی
 هست فشرده جان نثار گوییدند و نقشه از خان سردار فوج برانگار
 نیز داد تهور و جرات داده بهساعت شهادت رسید و جمعی از نوکر
 قدیم او جان نثار گشتند و همچنین کشور خان سردار فوج جر مغار
 نیز مردانه کارزار کرده بوال پایگاه شهادت فایز شد تا آنکه بسیاری
 از مخالفان بد سرانجام غلبت بدخ خون آشام گشته بر خاک هلاک
 افتاده بودند چون چندی از سران سپاه در راه انحصار جان نثار
 شدند آن متهور بی باک از کشتهایی خود حساب بر نگرفته بخته
 نام فیل مست را در پیش رو داشته خیزد بر فوج هراول تاخت
 و چون بهبلز آمد به سلطان بود درید نیز بر فیل شونده در سوار بود
 و پسران و برادران و خیمه ها و شجاعت خان در برابر خدای هممت
 فشرده داد تهور و جرات داده بهساعت شهادت رسیدند
 و گروهی زخمی شدند از کار ماندند و چون فیل
 مذکور بشجاعت رسید بر زمین افتاد سوز بر چهره بر فیل زد بعد
 از آن دست بقدم شمشیر برده زخم پی نرپی بر چهره فیل رسانید
 آنگاه جدمهر کشیده دو جدمهر زد فیل از غایت مستی و دلوری
 غضب آلوده قدم پیش نهاده شجاعت خان را با اسب زیر کرد
 و آن شیر دل فیل اوگن ماند برق لامع از اسب جدا شده نام
 جهانگیر بادشاهه بر زبان آورده راست ایستاد در بنوقت جلودار او
 شمشیر دو دستی بر دستهای فیل زد و فیل از ضرب آن زخم
 بنانو در آمد و شجاعت خان بدستداری جلودار و بلبلان را از فواز
 فیل بزرگ کشیده و بجدمهر زخم دیگر بر خور علوم فیل زد فیل ازین زخم

مردان تان بر گردید و قسمی چند رفته افتاد و اسب شجاعستان
 بی آسب و آزار بر خاست شجاعستان خان سوار شد متان این
 صفتان وین دیگر بر علمدار شجاعستان خان روانیست و علمدار
 را با اسب زبر گردید شجاعستان خان نعره کشید و علمدار را خبردار
 ساخت و گفت مردانه باش که من زنده ام جدی در کرده
 در پیش علم بودند دست به تیر و شمشیر برده زخمهای گری زده
 بتان رسانیدند و علمدار را سوار ساختند و شجاعستان خان در پای علم
 ایستاده از باطن پدر و مردان خود اعتماد دمست نمود در آنوقت
 تنگ که قهری از سران سواد جهان نشر نمود و با همه اسبهای
 منکر دست از کار باز داشتند تا آنکه طایفه غیبی بودند که اقبال
 پادشاه جوان بخت بجمعه فرمود و تیر و تیر از شب پیر پشانی
 آن و خیم العاقبت رسید و آنرا با همه اسبهای این زخم از دست
 که بود این عثمان در بخت که از زخم دال بود دست مع هذا
 تا رمقی داشت لشکر را بچنگ کشید و با همه اسبهای خود چون
 آثار ضعف و زبونی در خود و سر لشکر و اسبها نمود عذر
 ادبار معطوف داشته نیم جان خود را به بنده رسانید و عساکر منصوره
 تا لشکرگاه تعاقب کرده عذر باز کشیدند و چون دورتر از شب
 سپری شد عثمان در گذشت وای برادر عثمان و صوریتر پسر او
 خاک ادبار بر فرق روزگار خود پیخته و بنده را برجا مانده در دل
 نسب با دل سیده تو از شب جسد آن باطل ستیز را برداشته بسجده
 خود شافتند قراولان لشکر فیدروزی اثر زین سانحه آگاهی یافته شجاعستان
 خان را مطلع ساختند و دو انضوایان صلاح در تعاقب پدید آمدن

بیجهت نبرد و مانند دی و تپیدیز و تمغین شهدا و تیمار مجروحان
 در آن روز تعاقب در محله توقف افتاد از اتفاقات حسنه معتقد خان
 که در آخر بخطاب لشکر خانگی سرفراز گشته و عهد السلام پسر معظم
 خان و دیگر بندها با سید سوار و چهار صد سوار توپچی تازه زور
 دریغرفت رسیدند و شجاعت خان این مردم را همراه کرده بتعاقب آن
 گروه شتافت چون وای برادر عثمان از عزیمت شجاعت خان آگاهی
 یافت نجات خود را منحصر در باز گشت یافته کس نزد او نخواهد
 فرستاده پیغام گذارد که عثمان که باعث این همه شورش و آشوب و فتنه
 و فساد بود از گردن بریده است و حق تعالی شر او را از ما
 کفایت کرده است و فرمایند که شجاعت خان قول بدهد غلامی
 و بندگی در راه رسیده است و حواله این نسخه روزی امید بدست آستان
 نهاده فیلان حاضر را از پیغام خبر بگویند شجاعت خان و معتقد خان
 و دیگر بندها را از آن خبر بگویند روز دیگر وای برادر عثمان
 و ممریز پسر او را بپسر برادر عثمان آمده شجاعت خان را
 دیدند چهل و نه زنجیر فیس برسم پیشکش آوردند و شجاعت خان
 نام بردها را همراه گرفته در جهانگیر نگر باسلام خان پیوست و چون
 در اکبر آباد نوید این فتح بمسامع اقبال رسید اسلماخان را بمنصب
 شش هزاره ذات ممتاز ساخته شجاعت خان و سایر بندها را که
 در استیصال عثمان مصدر ترددات پسندیده شده بودند باضافه منصب
 سرفراز نمودند و شجاعت خان بخطاب رستم زمان اختصاص

. وقت - از سحر رفتن محمد خان از کجرات بنگین و بنامش
 مراجعت نمودن او شرح این مجمل آنکه رای جهانگشای چالین
 اقتضا فرمود که راجه هانسیه و خان جهان و امیر المیرا میرزا
 رستم با لشکر برهانپور از راه بوار بدان در آیند و عبد الله خان و
 خان عالم و علی مردان خان بهادر و سیف خان و راجه راجه با لشکر
 کجرات از راه ناسک ترنسک متوجه دکن گردید و نواح از یندیگر
 خبر گرفته بتاریخ معین از دو جانب غنیم را بمیدان گیرند و باین
 تدبیر غالب شدن آنکه غنیم مستقلا ثابت بود الله خان چون از
 گریزه گذشته بمسک غنیم در آمد و به نظر میرزا سید محمد مسعود
 خوش اسبه آراسته داشت از آن روز و نحوت خبر از هیچ دور
 نگرفته و بنظر اعتبار در اینجاست که از آن روز و وقت حیاتش کرده
 گرم و گیرا با غنیمت خان و بهادر و چار و بهادر و بهادر او توهم
 عظیم داشت تمام لشکر و مردان و بهادر و بهادر و بهادر بسیار
 مقابل عبد الله خان فرستاد و در آن روز و بهادر و بهادر و بهادر
 میکردند و شب تا وقت سحر بان میزدند هر چند این لشکر بدولت آباد
 نزدیکتر میشد جمعیت غنیم بیشتر میگشت و عنبر پی در پی
 کوسک میفرستاد چون اثری از فوج دوم پدید نیامد و هر روز
 غنیم قویتر میگشت دولتخواهان علاج دران دیدند که عطف عنان
 نموده با احمد آباد باید رفت و کار را از اون دیگر پیش باید گرفت
 بدین عزیمت از حوالی دولت آباد برگشتند و درین راه غنیم پیچیده
 می آمد و هر فوج با فوج مقابل خوبش مبارزت می نمود علی مردان
 خان بهادر قرار بر کشیدن خود داده با فوج مقابل خوبش مبارزت

نموده داد صرفی و دوزخی داده بزخمهای منکر در زمین
آمده اسیر پنجه تقدیر گشت بر کین او را بر داشته نزد منبر بد
اختار بودند و عذیر او را در قنعد دولت آباد محبوس داشت و جراح
بجهت علاج او گماشت او بعد از چند روز بهمان زخمها و دیعت
حیات سپرد و این حرف از مشهور است که شخصی بدقربدی
گفته که فتح آسمانی است بهادر جواب داد که الحق فتح آسمانیست
اما میدان از ماست و ذوالفقار بیدگ نیز بای خورده جان نثار
شد و چون لشکر بدیست بکشته در آمد مخالفان از سرحد
خود عنان ابدار معلوم داشتند و بعد از آن خال بگجرات رفت و
چون راجه متزنگه و خانبهان امیر الامرا و میرزا رستم از راه
برار می آمدند با هم مشورت نمودند آنها فیز برگشته
در عادی آباد آمده بخندند و در روز پیدوستند نفس الامر
آنکه اگر این دو نفر در راه قدم در پیش می نهادند
کار بروفق می افتاد و در راه می بست هیچ شك نبود
(از نفاق و حق ناشناسی هر صاحب را ضائع و ایترا ساخته
خود را مطعون کردند) چون اینخبر در اکبر آباد بمسامع

(۲ ن) و احوال میرزا جانی در احوال حضرت عرش آشیانی
بتفصیل مرقوم گشته و میرزا غازی را حضرت شاهنشاهی تربیت
فرموده و تته بدستور سابق عذایست کرده حکومت قندهار مستقلا
مرحمت نمودند و ملک قندهار و حاصل تمغای آنجا سوای جاگیر
در انعام بخشیدند و تا در قندهار بود سلوک الخ

بنام رسیدن خاطر اشرف بشورش و آنکوب گزاف و بنظام آن همه
 مختصر در فرستادن خان خندان دانسته او را باخواجه ابوالحسن
 سرخص فرمودند در حال انفعال خبر موت آغخان رسید و بر
 خاطر حق شناس سخت گریان آمد و در آن حال که در آن وقت
 + صد حیف ز آغخان + بریده یافتند و خبر شریف رسانیدند
 اقبال (آغخان حرم خانم عالی داشت و در محاسن انواع و حویص
 بود آخر جان در سراسر گذرد) و متاور انفعال خبر موت میفرز
 غازی رسید او پسر میفرز جانی تر خانی که آنگاه بود نقش طالع
 او در این کار که خوب ندیده تا آنگاه قدسار به مسلمات و آنگاه
 با توابع و اواحق به تیول او صادر گشت و ثانی فرزند پسر سادک
 با متور دین بعنوان پسر شده کرد و در آن زمان که بی بی
 ساخت جوان نیک نهان و در آن زمان که در آن وقت شراب
 گشته جان خود را بر سر آید و در آن وقت که در آن وقت
 صاحب طبع صحبت می دانسته و خبر آن را می بود و شعر
 میگفت وقاری تخلص میگردد بعد از موت و ابوالعزیز اوزبک
 بخطاب پادشاهی و حکومت قندهار فوق توت پیر افتراخت در بنو
 جشن طوی شاهزاده والا شکوه سلطان خرم باصیدیه قدسیه اعتقاد خان
 پسر اعتماد الدوله منعقد گشت و شاهزاده جوان بخت میباید
 پادشاهان ترتیب نموده پیشکش عالی بخدمت پدر و الا پدر گزافید
 و بجهت بیگمان و پروگیمان سوادق عفت زیورهای ایق چنانچه

هم سمت کشیده و با همی مقام خفتهای فخره است فرمودند و
 میرزا را هم صغوی را بحکومت ملک الله سر بیداری بخشیده موافق
 منصب پانجهزری ذات و سوار در آتومه جاگیر تاختوا کردند و
 مقرر گشت که میر عبد الرزاق معموری محال معموره الله را از
 قرار هست و بود جمع بسته بجایگزین میرزا و توابع او تاختوا دهد
 درین هنگام خاطر قدسی مظهر بنشال شکار رغبت فرمود و در بانج
 دهره خبر فوت سلیمه سلطان بیگم رسید و خاطر حق شناس از
 منوح این واقعه ملول و غمگین گشت والدۀ ایشان کفرخ بیگم صدیق
 قدسیه فرودرس و کاتبه است از آنکه برودند پدر ایشان میرزا نورالدین
 محمد از خوابه و زندهای نقشبندیه است بیگم اجمیع خوابها که
 به پیرایه است از آنکه بزرگوار دادند صاحب ولیدیت عالی بودند
 گاهی مصرعیه را از آنکه بزرگوار دادند صغوی تخلص میکردند
 و این بیت از ایشان است

* بیت *

کاکلت را من زمستی رشته جان گفته ام

مست بودم زین سبب حرفی پریشان گفته ام

حضرت جذت آشیانی به بیدام خان نامزد فرموده بودند بعد از
 شفقار شدن ایشان در سال جلوس حضرت عرش آشیانی بعقد
 ازدواج خویش در آوردند بی اغراق خوب بیگمی بود خدایش
 بیامرز *

آغاز سال هشتم از جلوس اقدس

شب پدشنبه بیست و هشتم شهر محرم سال هزار و بیست و

در شهری کینه خور خاور آفتاب بر تخت محفل جویس
 برمود و سال هشتم از جنوس همایون آغاز شد هوشنگ پسر اسد
 خان از بنگاه آمده بدولت زمین بوس سوزن گزین و جمعی از
 مردم مکه که در جنگ گرفتار شده بودند همراه آورده بانگ گزین
 ملک اینها پیدگو و رخنگ است حیوانی بیاد بصورت انسانی جلوه
 کرده از حیوانات بری و بحری هرچه بدست می آمد میخوردند
 و هیچ جانداری از دست آنها خلاصی نداشت و خواهر خود را که
 از مادر دیگر باشد میگیرند و تصرف میکنند چهره اینها بتقریب
 شبیه است آنچه اینها بزرگان از درگاه میگویند بتقریبی نمی
 مانند دین و آئین درست ندارند زین اسلام و کیمس سنان پوراند
 (روز عید شرف مجلس عالی تر است و آن بجا می آید در نزد
 پادشاه در کچه مذابت فرمودند که هزار یوز در پادشاه
 مقرر باشد بیدار علی سلطان (در این امر شرف شد)
 از غرابب امور جفت شدن یوز است و در این روز در معموره
 حضرت عرش آیدنی انار الله بر خانه در سلطان جوانی و دولت
 بیوز و شکار آن توجه مفرط داشتند قریب ده هزار یوز در سرکار
 آنحضرت فراهم آمد و بسیار خواهان آن بودند که باهم جفت شده
 بچه بدارند هر چند توجه فرمودند میسر نشد چندین یوز نر و ماده
 را قلابه بر آورده در باغات گذاشتند که بطور خود سیر و شکار کنند و
 جفت شوند صورت نه بست در بدو وقت یوز نری قلابه گسیخته خود

را بنور ماده رسانید و جفت شد و بعد از دو نیم ماه سه بچه زایل و
 کلان شدند و از آن غریب تو بچه آوردن شیر است در اوراق سابق
 و فمیده کلک بیان گشته که درین دو است شیرینی قیث و زردگرگه
 گنه در میان مردم میگردد و ضرر آنها بنورده میرسد و نه وحشت
 و غصه بر طبیعت آنها مستولی است بحسب اتفاق ماده شیرینی
 آبستن شد پس از سه ماه بچه آورد و هرگز نشده که شیر جنگلی
 بعد از گرفتار شدن بماده جفت شود و چون حکما گفته اند که شیر شیر
 بجهت روشنائی چشم بغایت مفید است سعی بسیار کردند که
 از پستان او قطره شیرینی بر آید و میسر نشد بلکه نم از پستان او پدید
 نیامد ظن غالب آنکه از استیلای قهر و غصه او باشد - همدرین
 ایام از سگ فمیده و سگ واقعه در میان پستان شبی سگ دیوانه
 در جایی که در میان سگ واقعه و سگ فمیده بستند روزی در آمده پای ماده
 فیل را گزید و در میان سگ واقعه و سگ فمیده گرفت چندانکه فیلبدان
 خبردار شده خود را به میان سگ واقعه و سگ فمیده رسانید که در آن
 حوالی بود پناه نروده بعد از زمانی باز خود را بفیل رسانیده دست او را
 گزید و فیل او را در زیر دست و پای مالش داده گشت چون مدت یکماه
 و پنجروز ازین واقعه گذشت روزی در هوای ابرو شورش رعد و برق ماده
 فیل فریاد بی اختیار کرد و تمام اعضایش برعشه درآمد و بر زمین
 افتاده بهزار محنت برخاست و تا هفت روز متصل آب از دهانش
 میرفت و از چرا باز مانده بحال تباه روزی بشب و شبی بروز می
 آورد روز هفتم افتاد و جان داد بعد از یکماه فیل کلان نیز روزی که
 آبرو و باد و رعد و صاعقه بود در عدن مستقر بر زمین افتاد و تمام

ایستادش بر عیبه در آمد و آب از دهانش میرفت تا جان داد
 حقیقتی همه دردها را دوا آورده است سواي کفچه مار و سگ
 دیوانه که پا زهر دارد و بادشاهان هر چند تفتیش فرمودند برای
 آن افسونی و دوائی یافته نداشت (در آن زمان که در صلی سلطان ایلخانی
 شاه عباس بعد از آنکه اسب بازن مرصع و کمر شمشیر مرصع و چارقب
 طلا دوزی و کنگی مرصع و سی هزار روپیه نقد سرفروزی بخشیده
 رخصت معاودت ارزانی داشتند و مقام عالم را بسفارت ایران
 نامزد فرموده خلعت خالصه و کوسه با تیدول کتاره گران بها که علفه
 مروارید داشت لطف فرمودند که در آن سفر دایر باشد) *

نهیضت موکب گیهان شکره بصوب دار البرکه اجمیر

چون همواره عساکر فیروزیه متحرک بودند و در آن زمان که
 از پیشگاه سراقات جلال تعبیر شده و از آنجا که در گرو وقت
 است آن مهم انتظام شایسته و در آن زمان که در آن زمان که
 کشای چنین اقتضا فرمود که خرد بسع در آن سال مترجم استیصال
 آن سده بخت و خیم العاقبت شده روزی چند اجمیر را معسکر
 اقبال باید ساخت و باین عزیمت صائب بتاریخ دوم شهر شعبان
 هزار و بیست و دو هجری مطابق بیست و چهارم شهر یور ماه سال
 هشتم از جلوس اشرف رایات اقبال بدانصوب ارتفاع یافت چون
 دار البرکه اجمیر محل ورود موکب مسعود گشت بعد از فراغ زیارت

روضه منوره معینه در عسارتی که چندان احوال یافته بود نزول
 سعادت ازانی فرمودند در ساعت فیض اشاعت ششم دی ماه که
 مختار انجم شاهان یونانی و هندی بود نواب قدسی القاب جهانگیری
 و کشورستانی بادشاهزاده عالم و عالمیان سلطان خرم را با لشکر
 آراسته همغان فتح و فیروزی بدان صوب دستور فرمودند و در
 وقت تسلیم رخصت قبای طایه دوز مکمل بکلهای مرصع که مرورابد
 بر دور کلهها کشیده بودند و دستار زر دوزی و طوق مرورابد و فوطه
 زر بغت مسلسل مرورابد و دو اسب خاصه از عراقی و ترکی و فتح گنج
 نام فیل خاصه و دو اسب کمر مشیر مرصع و خنجر مرصع
 با تیول گذار گران بها عنایت شد و سواى فوجی که سابق
 بمشکوردگی خان اعظم بنابر رسم هند و بپوش دوازده هزار سوار خوش
 امپه که آن قوه سوار خدمت نمود انتخاب فرمودند در ملازمت
 ایشان مقرر گویا و مران و در خدمت شایستگی خویش بعنایت
 خلعت فاخره و لباس و اسب خاصه و انواع مراحم و نوازش
 فرق عزت برافراختن فدائیان خدمت بخشیدگرمی این لشکر شرف
 اختصاص یافت درینولا خبر فوت اسلامخان حاکم بنگاله رسید و قاسم خان
 برادر او بصاحب صوبگی بنگاله سرفراز گردید خواجه ابوالحسن
 بوالا منصب بخشعی کل خلعت امتیاز پوشید مقارن اینحال بمسامع
 جنال پیوست که خان اعظم راه صلاح و سداد از دست داده بخدومت
 شاهزاده والا قدر سلوک ناپسندیده پیش گرفته بیهوده خود را رنجه
 میدارد لاجرم خواجه ابراهیم حسین را نزد او فرستاده احکام مندی
 بریدیم و امید بتقریر مشارالیه حواله فرمودند خدایت مقال آنکه

در میان او در امور دنیوی و دینی دست را بآورد. التماس کرده بدو سینه
 در سجده و محافل میگذشت که در این صدارت اگر کشته شوم
 شهید میروم و اگر غالب آیم غریب خواهم بود و آنچه او از مصالح
 این کار درخواست نمود از کوشش و عذر و توجیه سر التماس یافت
 و بعد از آنکه بر سر کار آمد موضعه داشت بود که بی توجه را با
 جلال افتداج این عهده دشوار و متعذر می نماید چون نزول مویکب
 اقبال بدار المرحه الجمیر اتفاق افتاد بالتماس او شاهزاده را با عاقل
 صورت قریب بدو منصوب شرف رخصت از بی اشتیاق و مدار این مهم
 بعد از گردانی آن رکن السلطانه موعود ماند و منظور نظر صدارت
 آن بود که یک چشم زدن از بیست شاهزاده غافل نمیده طریقه
 صواب و نیک اندیشی از دست فدا نموده را نیامد پس و دنیا
 سازد اگر بخلاف احکام مملکت نماید از بیست خویشتن
 خواهد بود چون خواجۀ موسی را تا تسبیح و سبک نام از قریط خود
 رانی و زیان کاری خویش را آشکارا و بیست و یک ساله را بدو نسبتی
 که با خسرو داشت حضور شاهنشاهی بودن او را در انصوب صلاح
 داشت ندانسته حکم فرمودند که مهلتخان رفته او را از اودیروز
 بدرگاه والا آورد و محمد تقی دیوان بیوتات دستوری یافت که بمندسور
 شاهزاده فرزندان و متعلقان او را با جمیع رساند در بیوتات عرضه داشت
 پادشاهزادۀ جهان و جهادیان رسید که فیل عالم گمان که رانار ابدان
 دانش تمام بود با هفده زنجیر فیل دیگر که در شعاب جبال پنهان
 داشت بدست برادران لشکر منصور افتاد و اسید هست که نو بفر
 درین زودی گرفتار گردد •

آغاز سال نهم از جلوس معلول

نیم جمعه نهم شهر صفر سنه هزار و بیست و سه تا جوی تکران
 آفتاب بدوچ حمل اتفاق افتاد سال نهم از جلوس مینت مایوس
 آغاز شد ابوالحسن پسر اعتماد الدوله که بختاب اعتماد خانی
 سرفراز بود بختاب آصفخانی فوق عزت برافراخت و اعتماد الدوله
 بمنصب بلجھزری ذات و دو هزار سوار بلند پایگی یافت ابراهیم
 خان را که هفت صدی و سیصد سوار بود بمنصب یک هزار و پانصدی
 و شش صد سوار سرفراز شد و بختاب بلجھزری عزت خاص
 بخشیدند ابیر بمنصب و مواحم در خدمت نور جهان بیگم چه
 نماید چه او غنمات را بختاب زاران و بمنصبات این سلسله متدفقی
 نماید که بمنصب و دیگر مقامات را بختاب بی مبالغه منتخب
 ممالک وسیع و بختاب بختاب زاران و منصوبان مهد علیا
 است درین تاریخ و بختاب بختاب زاران و عبد الله خان پسر او را
 از اودیپور بدرگاه والا آورد حکم شد که حواله آصفخان نماید که در
 قلعه گوالیار نظر بند دارد و یکچندی پیش ازین شاهزاده خسرو
 را باحاج و زاری والد و همشیره های او حکم شده بود که بکورش
 می آمده باشد چون آثار خیر و فروغ دولت مندی از سیمای او ظاهر
 نبود و کم فکر باطل اندیش همیشه ملول و اندوهگین بحضور اشرف
 می آمد باز حکم شد که بدستور سابق در تنگنای خمول و ناگهی
 روزگار بسر برده از سعادت کورش و خدمت حضور محروم باشد
 در بدایت این سال همایون فانی در خدمت شاهزاده بختاب سلطان

مشهور از عینیه قدسیه آهنگدان سواروی زهره جبین قدم به عالم وجود نهاد
 حضرت شاهنشاهی آن نو باری حقیقه قدس را بجهان آرا با هم
 موسوم ساختند - و از سوانح آتش سیرزا رستم صفوی است که
 حکومت و حراست تکه تکه گشته فوت کیم نهاده افی شده
 بود و تفصیلش آنکه چون سیرزا غازی ترخان فوت کرد خاندان
 ستوده خصال آن عالی قدار را بولا خدمت بنجهزاری ذات و
 بنجهزار سوار بلند پایگی بخشیده دو الک روپیده بصیغه مدح خرج
 لطف نموده گوش سعادت او را بنصرت رساند گرانبار و انش
 ساخته بدانصوب رخصت فرموده بود و بدینسان این بود
 که با رعایا و متوطنان آملکه به عنوان پسندیده روز از بس بوده مردم
 را از حسن سلوک خویش خرسند و راضی دارد و همه طریقی
 پیش گرفت که در خلاف آن به صورت و عیار به ستم از ستم
 و تعدی او بستود آمدند و در این اثناء و عزل او از
 حکومت آنمک بر فست عتبات آنرا در چون بدرگاه
 پیوست خلق از ظلم و تعدی او در خواست آمدند و باز خواست آن
 بمقتضای شریعت و عدالت ناگزیر شد لاجرم حواله انیدرای سنگه دین
 فرمودند و حکم شد که تا دل آسانی مستغیدان نه نماید بدریاست
 سعادت ملازمت راه ندهند و همکارین سال نقیب خان بجوار رحمت
 ایندی پیوست نامش سیرزا غیاث الدین علیست پدرش مبر
 عبد المطفی صفی قزوینی در آغاز جلوس حضرت عرش آشینانی
 از اران بهرانه با اولاد و احفان به دوستان آمده در سلک ملازمان عتبه
 مشرف به تنظیم گشت مبرزا از اهل معالمت و ارباب عزت بود و ذرات

خان در علم حدیث و سایر اصنامی رجال و تاریخ دینی از بزرگان روزگار
 بود و میتوان گفت که در فنون تاریخ دینی مثل نقیب خان
 نگذشته و در خدمت عرش آیدانی امار الله بوده است نسبت قوی
 داشت آنحضرت سکینه بانو بیگم همشیره میرزا محمد حمیم را
 بشاه غازیخان پسر عم نقیب خان نسبت کرده بودند بحکم اشرف
 متصل به گنبد خواجه سعید الخدین چشتی مدفن آن عاقبت
 محمود مقرر گشت میرزا نقیب خان و منکوحه او که در زمان
 مکحانی بودند در روز فاجعه بمیان بهم واقعه شده انا الله و انا الیه
 راجعون درینوقت میرزا را به حواله دین سنگه انیمای بود
 بحضور اشرف طالب نموده ازان حواله آوردند و خلعت خاصه
 عنایت شد چون بمسجد رسید که در آنجا بخشش لشکر شاهزاده
 گیتی ستان بود و در اقامت آنجا در بند است بخشیگری آن لشکر فرق
 عزت برافراخته و در میان مردم بودند از اعظم سوانح انتظام
 یافتن رانا این سوانح در دولتخواهان درگاه سلاطین
 پناه چون حضرت شاهزاده بلند اقبال جهانپانی گیتی ستانی در
 اول دیور که جای حاکم نشین آن ملک بود رایت اقبال برافراشته تهنیات
 مقرر فرمودند و هرجا اثری و نشانی ازان آواره بادیه ابار می
 یافتند یلغار جدا میدمودند و همگی توجه باستیصال او مصروف
 میداشتند با آنکه اکثری ازان شعاب جبال هواهای مسموم و آبهای
 جانگداز داشت و بسیاری از سپاه تلف شد پای همت فشرده
 اساس عزیمت را قوی تر ساختند رفته رفته کار بر توغ شد و روزگار
 بعسرت و دشواری کشید و همراهان جلالی گزیدند و معدودی که

میزدند از شدت بیماری و ضعف قدرت بر نقل و حرکت نداشتند
 تا گزیر سوبیه کرن نام خانومی خود را با مرداس جهانه که نوکر
 عمده او بود بخداست شاهزاده بلند قبال فرستاد و عجز و انکسار را
 شایع ساخته باندگی و فرمان پذیری اختیار نمود و در مقام کوبانده
 با نیم جانی چند که همراه داشت خود نیز در امت مقرریت دریافت
 و نعل گران بها که از قدیم در آن سلسله بود با هفت زنجیر فیل
 پوشش کرد و از جانی که نمودار شد تا پیش تخت در هر قدم
 تسلیات و سجده می نمود چون بتخت دوامت جبدن سای
 اختصاص گشت شاهزاده والا قادر بر دست بردن از زمین برگرفته
 بمحافی سینه مبارک خویش رسانیدند نگار انواع پرورش
 و دلجوئی راحت بخش بنظر رسانیدار دل و دست گزیده او گشتند
 بعد از تقدیم مراسم تعایین بپادشاه و ابرار انگیز زمین بوس
 حکم نشستن شد و پس از آن که خدمت را بمرصع و خنجر
 مرصع و اسب قشقاق با زین و کلاه و کمر و شالوار و پندجاه
 راس اسب و یکصد و بیست و سه سوار و بیست و سه اسب و مرصع
 فرموده رخصت اعطاف ارزانی داشتند چون رانا مطمئن خاطر
 بمنزل رسید کرن نام پسر جا نشین خود را بخداست فرستاد و نیز
 بدوات زمین بوس فرق عزت برافراشته باقسام نوازش عن اختصاص
 یافت و مقرر شد که پس از سفر کرده در خدمت آن حضرت
 متوجه درگاه سلاطین پناه گردد و از تاریخیکه سواد اعظم هندوستان
 بنور اسلام فروغ جاوید پذیرفته هیچ یک از اجداد اینها پادشاه
 دله را ملازمت نکرده و سلاطین دله را نیز این اراده دور از کار

پیرامون خاطر را زیاده پنداشتند و مساکر منصوبه حضرت عرش
 آیدانی از آن برهانه بقصد استیصال را با تعیین بودند و چون
 کوشش بکر میرفت نتیجه بران مرتب نمی گشت و حضرت
 شاهنشاهی از آغاز جلوس بر اورنگ حاکمیت همگی همت مصروف
 و معطوف این شغل خطیر فرموده لشکریهای تازه زور پی در پی
 میفرستادند چون افتتاح این عقده دشوار به تیغ جهان کشای
 شاهزاده گیتی ستان شاهجهان رقمزده کلاک تقدیر بود ازان
 کوششهای محبت و سعدهای بی سون هیچ نکشود چون هنگام جلوس
 شاهد مراد رسید که در میان درندگان بی نیاز بروفق خواستش
 دو آتخوایان ازین بودمان رفیع نشان تیسر بنزیر گشت و شاهزاده والا
 قدر کون را همواره گرفته و آنچه در کسبه است زمین بوسه والد
 بزرگوار گشتند و بهر شاهانه همه بر زمین سرکوب منصور اتفاق افتاد
 بحکم اشرف جبهی است بدو سال سعادت پذیر شده هر کدام
 در خور خویش و بهر شاهانه روزی یک شنبه یزد هم اسفندار ماه
 سال نهم از جلوس سابق یازدهم شهر محرم سال هزار و بیست
 و چهار هجری شاهزاده فلک شکوه بر توسن جهان نور سوار شده
 از ظاهر شهر متوجه ملازمت حضرت شاهنشاهی گردیدند امرای
 عالیقدر و سائر منصبداران و احدیان و برق اندازان در موکب عالی
 سعادت پذیر بودند بعد از انتضای دو پیر و دو گهزی از روز مذکور
 شاهزاده بلند اقبال به سعادت ملازمت پدر والا قدر شرف اختصاص
 پذیرفته هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر و هزار مهر و هزار روپیه
 برسم تصدق گذرانیدند و آن حضرت فرزند اقبال مند را در آغوش عزت

مذایقی بود مخصوص بنوا (زبانی و هم از عقلی نور جهان بیگم و
 ارتقای او و منتصبان او قلمرو است کرد و شرح این کار نامه بدیع
 دفترها بود نزد از هزار یکی و از بسیار اندکی نتواند گفت فرصت
 من کی باین شغل کفایت میکند) روز دوم آصفخان پیشکش مالی
 کشید قریب بیک لک روپیه از نفائس و نوادر انتخاب افتاد و
 و منصب او چهار هزاری ذات و دو هزار سوار مقرر گشت کرن
 پسر رانا امر سنگه بمنصب پنج هزاری ذات و سوار سرفرازی یافته
 در ملک امرای والا تقدیر متاع گردید درین مدت هیچ یک ازین
 سلسله نزد سلطان دربار نشاند و سربازی نگرفته بود بلکه بقصد
 ملازمت میرزا نهموده و خود سرور را برادر پسر پسر و فرمان
 پذیر نبودند و به حال شانه سربازان رفیقان نصیب شاهزاده بلند اقبال
 نموده و مستقیم در ملک افغانستان غرضی این فتح بنام نامی
 والقباب گرامی بنام میرزا جلال خان و هم بر صفحه جهادگیری رقمزدند
 کلمه تقدیر سازند و در تاریخ و این تاریخ و از تو آید * (و درین تاریخ^(۶)
 از دختر بلند اختر آصفخان پسر والا کهر قدم بر اورنگ وجود نهاد
 و جد بزرگوار آن فروغ بخش دودمان خلافت را سلطان دارا شکوه
 موسوم ساختند) درین ایام از عرضه داشت مذهبان صوبه کشمیر
 غریب و افغان بمسامع جلال رسید و بنابر شرائط احتیاط و مزید تاکید
 فرامین مطاعه شرف صدور یافت و بهمان دستور که در عرائض
 سابق ثبت بود بار دیگر رقم پذیر گردید و شرح این سانشه هوش

همراه رحیل از جزایر و اختصار آنکه حافظ نام درویشی در یکی از
 خانقاه که مدتی مدت چهل سال منوروی بود دو سال پیش از آنکه
 و باعث حیات سپارد از واران آن خانقاه استقامت نمود که چون
 زمان ارتحال در آمد در گوشه ای از خانقاه سر آمدیم سوزش و آهها
 بطیب خاطر اجازت دادند چون مدت موقوف سپیدی شد و خانام
 رحیل نزدیک رسید بدوستان و عزیزان خود گفت که درین چند
 روز امانتی که نزد من است سپرده ملک بار متوجه سفر باز میباشم
 میشود آنکه بفرستی از مخصوصان و معتقدان خویش که از قاضی
 زادهای گشودم بود توجه فرمودند که من را به همراهی
 تذکره هدیه نموده این جزو را در دست خود بیاور و قضاوت من خواستی
 کرد فردا که روز جمعه است بپوشانگه نماز بشنوی ز من خبر خواهی
 گرفت و دیگر جزویات که در میان من است را به ایشان بگفت نموده
 آخر روز پنجشنبه بحمام در آنجا حاضر شد و در آنجا از وقت
 نماز قاضی زاده بخانقاه در آنجا حاضر شد و ساعت گذرید در
 حجره را بسته و خادمی بر او ایستاد و میباید حال او از خادم
 استفسار نمود گفت که فرموده اند تا که در حجره خود بخواب
 کشاده نگردد جست و جوی احوال من نکای قاضی زاده زمانی
 توقف نمود تا در حجره او شد و باتفاق خادم بدرون در آمد دید که
 مستقبل قبله بدو زانو نشسته جان بحق تسلیم کرده الله و ادا
 الیه راجعون - در آن روز غریب شورش در شهر افتاد از ضیاع
 و شریف و آشنا و بیگانه کسی نماند که در پای جنازه آن بزرگوار
 حاضر نشد - و از غرائب اتفاقها که درینجا ساخت گشتن کشیده شدن

کشتن سنگه و گونداس است در مستقر عربی خدمت و تخصص
 این راجه آنکه گشتن سنگه برادر حقیقی راجه سورج سنگه ندیده
 را و ما ندیدو مشهور است و حضرت شاهزاده عالمیان سلطان خرم از
 همشیرگان ایشان قدم به عالم وجود نهاده و راجه سورج سنگه و کیلی
 داشت گوینداس نام بغایت معتبر و گوینداس نام برادر زاده
 راجه را به جهت نزاعی که نوشتن آن طوای دارد پیش ازین بچند
 سال گوینداس بتان رسانیده بود و کشتن سنگه توقع آن داشت که
 راجه سورج سنگه بتان برادر زاده خود گوینداس را از هم گذراند
 چون راجه برادر زاده رسید به قتلگاه : مدار در امت راجه بر بود
 ازین باز میمانست غافل از آنکه و کشته از انعام راجه آشفتمی
 داشت و آینه به این راجه : فضا : سینه اش بدین و ریشه فرو برده
 در انتظار حرم و در وقت رسیدن شاهنشاهی بسیار کول بهر
 تشریف برد : در وقت رسیدن فایو یافته با کون نام
 برادر زاده خود و در وقت رسیدن قصد کشتن گوینداس مطارحه
 نمود و باین عزیمت پیش از صبح صادق سوار شده در فضائی که
 راجه و ملازمان او فرو آمده بودند رسید و چندی از مردمان
 آزموده خود را پیاده ساخته بر سر خانه گوینداس که متصل منزل
 راجه بود فرستاد و خود همچو آن سوار ایستاده جمعی که پیاده شده
 بودند اندرون خانه در آمده چندی از راجپوتان که برسم محافظت
 و محارست بر اطراف خانه گوینداس بیدار بودند در ته شمشیر
 کشیدند درین زد و خورد و شور و شغب گوینداس بیدار شده بی
 سابقه خبر و آگاهی مضطربانه شمشیر خود را بر داشته از یکطرف

خنایه بر آمد تا خون را مردم بکشند و ساقانده بر کشته شد و انفسه
 کرد درین شورش و آشوب بنظر مردم کشن سنده که در طرف
 و آشفته می گشتند در آمدن اقبال و چون پیون کشن سنده
 از کشتن او خبر داشت از غارت و غارت و غارت و غارت و غارت
 از اسب و پاداه شده با شوق کمر بستند و چون پیون کشن سنده
 هر چند مردم از پاداه کشن سنده و غارت و غارت و غارت و غارت
 در وقت راجه نیز بود از آن و شاه شد و در دست از خنایه بر آمده بود
 خوبی استاده مردم از اطراف و درون و غارت و غارت و غارت و غارت
 بر راجه رسانیدند راجه همه را بر سر و سر و سر و سر و سر و سر
 شده بدرون اشکر در آمده بود و فرستاد چون مردم راجه به سب
 کمیت فزونی داشتند و چون از پاداه سر و سر و سر و سر و سر و سر
 تیغ گرفتند و کشتن سنده و سنده و سنده و سنده و سنده و سنده
 بقتل رسیدند و کشتن سنده و سنده و سنده و سنده و سنده و سنده
 و بعد از کشته شدن گوینداس و کشتن سنده و سنده و سنده و سنده
 را با سپاه رسانیده سوار شدند و پیچیدند و مردم راجه را
 بقصد کشتن آنها سوار بودند و جنگ کذا تا پیش جهور کشته شد
 رسیدند و درین آشوب گاه فتنه شصت و هشت راجه و درین طرفین
 بقتل آمدند سی و دو نفر از طرف راجه و سی و شش نفر از
 جانب کشن سنده کشته شدند و از اعظم و ذائع که درین سال پرتو
 ظاهر آمدند مقتول گشتن صفی میرزا است و پسر شاه عباس
 صفوی به تیغ ستم پدر نامهربان و پاداه این سانه برسم انجازه
 از انصار آنکه شاه مرگها از میان کشن و شورش و شورش و شورش

آنکه ساه نور خان را داشت و شاه نور خان اقسام سرزمینی و داریایی
 به آنکه کرده بهر یک در خور قدر و منزلت او از نقد و جنس و اسب
 و فلفل و کنگر و نسو و بصورتیکه از شاهان از بهر کوچ کرده بهر
 رزم عظیم رایت فیدرزی بر امر داشت و پادشاه از رستم بهر
 معیار خان و داور خان و آنش خان و چندی دیگر از سرداران
 مدد نظام الملکیه بتقدیل میداد و بهرین تقدیل رزم افزون شاه نور
 خان منتهی آنرا شکست داده گرم و گدیرا بسر عظیم شتافت و نام
 بردها بحال تپاده و روی سیاه راه انباشته بهر پدوستند و آن
 بد اختر به ثروت لشکر و نظام آید و در روی ترغیبت و فیتان
 مست جنگی مغرور بومه بهر رفت و موافقت و چون عیان غایبه
 و قطب الملکیه رزم طلب گردید تا آنکه سافت پدید و آنش کمروه
 پیش آمد چون بعقود شاه به پیشی زد و بهر پادشاه کار دیده
 رزم آزما بود و خانخانان بهر رزم و آنکه اختیار او
 سپرده نخست سوار شده میداد و در حاکم بهر رزم که ناله
 آبی در پیش داشت و اطراف شاه از دهن بر و بهر می از جوانان
 تیر انداز مو شگاف را مقرر داشت که بر کنار ناله پای همت
 افشوده لشکر مخالف را به تیر جان ستان آواره عدم سازند روز
 دیگر از طرفین به ترتیب صفوف پرداختند بعد از سه بهر
 روز فوجها نمایان گشت و از طرف غنیم آغاز بان کاری و توپ
 اندازی شد بعد از آنکه روی هوا از دود غبار روشنی پذیرفت (لشکر

توبخانه عظیم با سیصد شادمان و فیلتن مست و جانمی و اسپان
تازی و برق و اسلحه از حساب و شمار بدوین بقصرن اولیای
دولت فاعوره در آمد جمعی کثیر از سرداران فوج مختلف زنده
بدست افتادند و کشته را خود حساب و شمار بدست روز دیگر از
منازل کوچ کرده بجهانب کورکی که بجای بود آن سینه بدست بود
مقتلند و اثری از آن تهر بدست آن ندیده همانجا دایره کردند و روزی
چند توقف گزیده عمارات و منازل و بستن آن معموره را سوخته
و ریخته بخاک تیره برابر ساختند و بفیما حدوث بدستی امور که
تغصیل آن درین مقام باعث طریق را از امور بطان محال نموده از
گروه روهنگه فرود آمدند و حاکمیت شهنشاهی را در این فدیج
نمایان بر منصب شاه نور بخشید و در آن روز دیگر در بیع نشان
فزوده بانواع مراحم و نوازش مر باندنی بخشیدند *

آغاز سال یازدهم از سدا این سال در شهری

روز یکشنبه غره ربیع از سال ۱۱۰۰ در پنج هجری
نیم اعظم از برج حوت بدولت سرای حمل پرتو سعادت ارزانی
داشت و سال یازدهم از جلوس آغاز شد در ایام جشن نو روز جهان
افروز امرای عظام برسم معبود پیشکشها کشیدند از جمله میر
جمال الدین حسین انجو خنجر مرصع که خود در بیچ نور سرکاری
نموده مهیا ساخته بود بنظر همایون در آورد بالای دسته باقوت زرینی
نشانده بود در غایت صفا و لطافت باندان نصف بیضه مرغ و دیگر
تمام باقوت های فرنگ پسند و زهردهای کهنه خوش آب و رنگ

بطرح و انداز مربع ساخته بود متوکل پانجاه هزار روپیه وادب
 نمودند آنگاه که به منصب چهار هزار ذات و دو هزار سوار سواراوری
 داشت باضافه هزار ذات و دو هزار سوار و عذایت علم و تقاره
 سر افتخار بر افراخت و همچنین دیگر امرای درخور پایه خویش
 باضافه لایق اختصاص یافتند در روز جشن اشرف پادشاهزاده
 عالم و عالمیان سلطان خرم لعلی بوسم پیشکش گذرانیدند در عذایت
 صفا و لطافت متوکل هشتاد هزار روپیه قیمت کردند درین روز
 عالم افروز منصب ایشان که پانزده هزار ذات و هشت هزار
 سوار بود بدست هر یک از سوار سواراوری که در سوار سواراوری
 حسین ازو خطاب نمود و آن سواراوری یافت در ماه
 ربیع الثانی خبر رسید که شیخ میرزا علی امیر خطاب بمیر تقی
 خان بیوز معتمد ایالت سمرقند (روز یکشنبه چهاردهم
 جمادی الثانی سنه ۱۲۰۰) امپایا پادشاهزاده سلطان خرم
 از صبیحه قدسیه بخار بفرستاد و کرامت فرمود و حضرت
 شاهنشاهی آن روز گهر را بفرستاد (موسوم گردانیدند) درین سال
 در بعضی از پرگنات هندوستان اثر وبا ظاهر شد و رفته رفته شدت
 عظیم کرد آغاز این بلایه از پرگنات پنجاب شده بشهر لاهور سرایت
 نمود و خلق انبوه از مسلمان و هندو باین علت تلف شدند آنرا
 بسرهند و میان دو آب قادهلی و از اطراف آن رسیده بسیداری
 از قریات و پرگنات را معدوم ساخت در ابتدا موشی ظاهر میشد

به از سوراخ برآمده مدد و نشانم خوف را بر در و دیوار زده میبود که
 شایع بود از آخانه برآمده بصورت و چنانکه رفته جا میگویند جان
 می بردند و آن در اندک فرصت تمام میبود که دیر رخت بپوشید
 عدم میکشیدند (فرضا اگر کسی دست بپوشد میباید با بپوشد آن
 رساندی جان بر نهدی) و سر است این بنیه در هندوستان
 در خانه های لاهور بسیار بودی که ده کس و بیست کس میبود و
 و از تعفن آنها همسایه ها بسته آمده خانه را میگذاشتند و خانه ها
 پر از میست متغزل افتاده بودند و از نام این شیخ کس پیران
 آن نمیگشتند و در کشمیر شدند و در سمرقند و بخارا رسید
 که عزیزی فوت کرد و درویشی را بر روی گاه فلان روز دوم
 آن درویش نیز در گذشت و در سمرقند را شده بود گوی از
 آن علف خورد و مرد و سال در گورستان آن روز آمد برجا
 ماندند و در هندوستان هیچ سال در گورستان آن روز هشت سال
 مستند در ممالک وسیع هندوستان سال در گورستان آن روز هشت سال
 رضا بیگ ایلچی که از قدیمان و محرمان شاه عباس بود با شکوه
 محبت طراز از جانب شاه بایلچی گوی آمده ملازمت نمود
 روزی از وی بتقریبات حرفهای می پرسیدند سلسله سخن
 باینجا کشید که سبب کشتن صفی میرزا هیچ معلوم نشد مدتیست
 که این عقده در خاطر گره بسته محمد رضا بود چون بوجوه
 دانشین شاه گشت که از عدم سعادت و فرط غم است قصه سال دارد

بر لایق آن آثار و خدمت عظمی و عظام شد و از دست شاه بهر صورت
و تنگی کشید چنانچه در شاهی دوجا و سه جا تعمیر خوانده میگردد
ناگزیر پیشدستی کرده حکم بقتل او فرمودند *

دستوری یافتنی شاهزاده عالیجان شاه

خرم بنسخیر ملک دکن و توجه موکب

مسعود حضرت شاهنشاهی بصوب مالوه

چون بهیم شکی از شاعرده پیر یزدنمشی نشد باوجود امرای
صاحب انانیز و لشکر بسیار و خاندانی شمار و وفور مصالح ملک
گیری و اعتقاد بر مسعود بنسخیر از شاه بکلید همت و عزیمت
او تیسر پندیر از آن ناز و ناله و جویان بخت جهانگشای سلطان
خرم را که مسعود گیتی را از او و جویان سبع دیو خصلت را بدام
اقبال در آورده است و آن را در فرمودند بخطاب والا شاهی
که از زمان حضرت صاحبقران گیتی ستان تا حال بهیچ شاهزاده
تجویز نشده لطف فرمودند و بشاه خرم ممتاز ساختند منصب آن
حضرت بیست هزاری و ده هزار سوار در اسب و سه اسبه مقرر گشت و
چار قب مرصع دور دامن و گریبان و سر آستین مروارید کشیده و
دو اسب خاصه یکی موافی بازین مرصع و دوم ترکی با ساز طلا و فیل
خاعه با ماده فیل و شمیر و خنجر مرصع با پرداه گران بها که یک
لک روپیه قیمت داشت مرحمت فرمودند و چند خوان از جواهر
و مرصع آلات گران بها بنظر فرزند اقبالمند در آوردند و حکم کردند
که بهر چه طبع گرامی رغبت نساید برگزیند بنابر استرضای مخالفین

امروزه یکهفت روز است و اگر بماند حضرت شاهنشاهی آن عذر
 است که دیگر که در روزهای جشنی بودند و اعیانای قیدی
 و زندانیان نفیس داشت و یک نیکو بود و بیست آن روزها
 در صوبه روز دو شبه نوزدهم شهر سنو مطابق نیم آبان است بعد از آن
 و فیروزی بصوب دکن شرف رخساره از آن است که بعد از آن خطای پادشاه
 فیروز جنگ و دیگر اسرا با انواع و اقسام مواعیم و لوازش اخذ خاص
 یافته در خدمت شاهزاده و آن قدر تعیین شدند و اقامت در آن
 خدمت بخشگیری و منصب هزاره و در خدمت پادشاه و امرای
 یافت و حکم شد که همه بختیاری و بختیاری نموده شهر را و از
 درها و دروازه های پارس و دروازه های عظام جاگ و شاهزاده را در
 همان صوبه تذخوه نمایند و از آن راه را در راه پارس و در پارس
 و پنج هجری مطابق بیست و یکم ماه آبان سال ۸۱۸م از جلوس
 جهانگیری نهضت موکب منظم و در راه پارس و در پارس و در پارس
 درین راه غریب ساخته مشاهده شد و یکی از آن پادشاهی
 دو بچه سارس را از راه گرفته آورد سارس جانور است از عالم کنگ اما
 از کنگ کمان ترسش سرخ میشود چون حضرت شاهنشاهی از شکارگاه
 سعادت نموده بمنزل تشریف آوردند دو سارس کمان فریاد کزان در
 پیش خلوتخانه پادشاهی بی دشت و دشت آمده نشاند و
 متظمانه فریاد و فغان آغاز نهادند بعد از جسمه و جوی سبب
 آن خواجه سرا هر دو بچه را بحضور اشرف حاضر آورد از بدن
 آنها بی تابانه نزدیک رفته بگمان آنکه شاید چاره نیافته باشند
 چنانچه از دهن خون بر آورده بگمان آنها نهادند و بچه ها را در میان

گرفته بستان و بر سوق پیر از کذل متوجه آیدانه خون سدد - از
 توانست و صحبت سارس با جنت خود نهای غریب پیر زان
 جاربست از جمله قیام پسر شاه محمد فندهاری که قراول بیگی
 حضرت جنت مکنی بود در خدمت آن حضرت نقل میکرد که
 روزی بشکار رفتم سارسی را دیدم در سایه درختی نشسته خواستم
 که به بندوق شکار کنم قدمی چند پیش نهادم باین قصد که چون
 ایستاده شود به بندوق بنرم اما از حرکتی بدید نیامد هر چند
 پیشتر میدرفتم هر چه در دستهای ظاهر نمیشد با خون گفتم که مگر بیمار
 است بعد از آن که بر سرش زیدم پایش را گرفته ایستاده ساختم
 بذومی شدت بود که مرا که به تنگ گشت در تمام اعضایی او
 نیست ترسیدند و ندانند بر و نشسته اندک و جانداک چون نیک
 ملاحظه کردیم که در اندک دوری فاصله گوییمت و پوست بتخلیل رفته
 بود در جائید نشسته بودم و چند از سارس مرده یافتیم که
 در زیر بال و پر داشتند اما در آن استخوان جنت خود در زیر
 سینه گرفته نشسته بود و ازین عالم نقل بسیار زبان زد خاص و عام
 است - رافم اقبال نامه را غریب امری محسوس گشت در سفری
 که حضرت شاهنشاهی از اجمیر بکشمیر میدرفتند روزی در حوالی
 تپانیدسریکی از خواجه سربان احقر بچه گنجشک صحرائی گرفته
 آورد مادرش فریادکنان همراه آمد آن خواجه سرا بچه گنجشک را
 در پنجره نهاده و پنجره را از خود دور تر گذاشت مادرش هر دم بصحرا
 میدرفت و دانه چند بدهان گرفته میگردد و باین بچه میخورانید
 و باز بصحرا میدرفت آن روز چنین گذشت روز دیگر که کوچ شد مادرش

بهرگز کندان همراه آمد و بدستاور روز نخستین آنچه خود را چاره میدیدند
 چون آن خبر بمن رسید بدستش خود طبعیده فرمودم که بچه را
 بدست بگذرد آیا بر سر دست او آمده می نشستند و آنی اول فریاد
 کندان آمده برگرد و پیش او پروازی چنان کرده و در آخر بی تامله
 بر سر دست آنخواجه مرا به پهلوی او نهاده رفتم و دست و پهلوی دستش
 تا بچه را منزل به همراه لشکر می آمد تا بچه قوت گرفت و پرواز کندان
 از راه همراه برد - چون عبور موکب اقبال نواب قدسی القاب جهانبدانی
 کشور ستانی بادشاهزاده عالم و عالمه از شاه خرم به حدود متعلقه
 راندا اتفاق افتاد رانا بخدمت انستاد رسید و از آنجا که در منزل
 او توله باستانم عتیقه خلافت بدست نموده بقیه بچه را بطن پندگی
 و مراحم زمین بوسی بدستش در زیر زانو بر زمین بیدست و
 هفت راس اسپ و خوالی از ده هزار و هشتاد و هشت و بیست و
 معروضداشت سه اسپ بر آزار و اسباب و اسباب آنگاه بعنایت
 خلعت چارقیب و شمشیر و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 و فیل سر بلند ساخته رخصت انعطاف رزائی داشتند و فرزندان
 او را باعهدهای او خلعت عنایت شد و قرار یافت که ندیده او با
 هزار و پانصد سوار درین آموزش ملازم رکاب منصور باشد در هجدهم
 محرم سال هزار و بیست و شش موفق سال دهم جلوس جهان
 گیری عبور موکب اقبال از کوهی چاندا اتفاق افتاد ازین منزل
 داخل ولایت مالوه است مالوه از اولیم دوم است طول این ملک
 از ولایت کده تا بانسواله دویست و چهل و پنج کوه است و کوه
 مالوه از کوه بانسواله دویست و چهل و پنج کوه است و کوه

تا پیرکانه در بار دوایست و سی کوه شرقی و غربی دارد و در بارگاه
 راجه را همچند مشهور منعلق است و شمالی قلعه نور و جنوبی
 و غربی بکانه و غریبی ملک گجرات است و ماله و منکیست بغایت
 خوش آب و هوا و نهرا و جویهای جاری بسیار دارد و شورش
 باعدال نزدیک است و در قصبه ده راجه بهوج قلعه از سنگ
 اساس نهاده بغایت مطبوع و مقبول گویا از یک پارچه سنگ
 تراشیده اند در سالی دو مرتبه انوار بار میدهد یکی در اول حوت
 دوم در ابتدای اردیبهشت و در این زمان بارش میشود بیست و چهار
 کروز و هفت نیک شهر جمع این طاعت است باستان ماله تا
 بیست هزار سوار میداشته اند و قله منور را پای تخت خود
 ساخته بودند و در آن زمان از آنجا که تا حال برجاست
 ظاهر میشود و در آن زمان از آنجا که تا حال برجاست
 اجلال گشت چو منار از زوایا و ریف سقاسی مرتاض بعرض
 رسیده بود خاور و قوس و قوس و رغبت فرمود نامش اجهد
 روپ اشرم است نزدیک معموره اوجین در گوشه صحرائی از آبادانی
 دور پشته واقعه شده دران پشته سوراخی کذده که مسکن و سامن
 اوست دهن سوراخ که راه در آمد و بر آمد اوست طول پنج و نیم
 گره و عرض سه و نیم گره بپیموده شد حیوت می افزاید که با وجود
 ضعف جنه چسان در آید و بر آید اول در دست خود را دراز
 کرده بدرون در می آید و آنگاه سر بعد ازان بعینه مثل ماری خود
 را بدرون می اندازد و در وقت بر آمدن نیز بهمین دستور با جمله
 حیوت افزای نظر گیدان است نه دورائی و نه کثی که در زمستان

رانوی سرک بزرگ اندازد و پانزده گویاسی دارد نه سیصد و نهم فارغ نه
 بلش و پس خود را بدین پوشانده در درختستان آتش و نه در تابستان
 یک در روز دو مرتبه بدین در آمده غس و بکند و ظرفی از مس
 جهت آب خوردن در دست دارد و در تمام شهر ملک خانه
 برهنه که صاحب زن و فرزندان و ائمه درویشی و قناعت با آنها
 دارد اختیار کرده در روزی یک مرتبه بمعصومه اوچدن در آمده بلخبر
 بخانه سه نفر از آن خدمت بفرستاده بپوش گلستان می ایستد و
 آنها پنج لقمه خوردنی از آنچه بجهت خود در آن خود توزیع داده اند
 در کف دست او می نهند و زنی خائوس را که از آن قوم می بود
 بشرطیکه در آن خانه طوطی و مصیبتی و ولادت یافته باشد
 و زن حاضر در آن خانه بماند و به خدمت مردم در میان آن راضی
 نیست علم بیدانت که این را از تصویر و اخبار و زبده فهم
 تیز و مدرک عالی دارد و معجزات او در میان مردم سنانی

* مثنوی *

مطابق حال اوست

داشت اقامان یکی گریچس تنگ * چون دلو به و سی و سینه چنگ
 بو الفصوی سوال کرد از وی * چیست این خانه پاک بدست و سه پی
 بدم سر و چشم گریان پر * گفت هذا امن یموت کثر
 و افم این فرهنگ بدایع بیتمی چند از حقیقت او در ملک نظم کشیده

* مثنوی *

زاهدی دیدم از جهان رسته * در بروی جهانیان بسته
 نه ازو بر دل زمین باری * نه دلش را ز چرخ آزاری
 دارد از این دو دوزخ درنگ * خانه چون دیوانه و تانگ

درش از حلقه تافت تریبای * وز درون حنای دگر بانی
 عالمی آرمیده از شر و شور * کرده جا در درون خانه مور
 در بهار و تموز و صیف و شتا * سر و تن فارغ از کلاه و قبا
 پوستینش ز پرتو خورشید * پامهش از حریر سایه بید
 نه پسندد درین جهان دژم * خرقه و لقمه بار پشت و شکم
 حضرت شاهنشاهی بخراجه او که معمور از حقیقت بود تشریف
 برده صحبت مستوفی دانند و مصطحات تصوف اهل اسلام را
 با طریق تصوف خرد آید بیان نموده صاحب این مقام را
 سرب ناسی کردند و بر وی تارک همه در بست و سوم اسفند از قلع
 ماند و معرکه زد و گدازان شکوه کردید و میر عبدالکریم معموری
 به موجب حکم آشوبان از آن اطراف غنای را مرصع و اخواه نموده
 مجددا نشیند از نوش و عذراش از جبر و غسلخانه ترتیب
 داده بود پسند و در آن سال از باب سه اکاروپیه صرف شده
 باشد قلعه ماند و فروردین و در آن ده دور آن ده کروه بمساحت
 در آمده در ایام برشکال خوش هوا روح افزا مقامیست در و
 دشت و شهر و ده از گل و ریاحین مالامال خصوصا کل حنای
 منت بی مشاطه بهار دست و پای عروس ملک را رنگین میدارد
 شبها در قریب اسد به مرتبه سرد میشود که بی احاف نمیتوان گذرانید
 روزه احتیاج به دادن نیست آذر سلاطین ماضی در ماند و بسیدار است
 از جمله گنبدیست مدون سلطان هوشنگ بغایت عالی بادشاهانه
 عمارتیست دیگر مسجدیست معظم و گنبدی مدفن سلاطین خلیفه
 است و میذاری ز سنگ در غایت ابدام و موزونی متصل گنبد خان جهان

که وزیر هوشنگ بود محمود نامه پسر وی داشت بغایت رشید و شجاع
و مقهور و بلند بود از بعد از موت پادشاه محمود مذکور پسر هوشنگ
را که در مغربین بسططت رسید و بود از تیغ بیدار و معتمد
خرد سرور از بی سلطنت گشته در دست دولت پیش کز حاکم
نمایان کرد حدود متعلقه خودش را چنانچه باید بقید ضبط در آورده
یکمتر بده لشکر بدکن کشیده و است فتح و میسر و زنی بر امر اخست و بر دلبر که
منصرف گشته یکپذدی در آنجا پسر بود و پسر محمود پادشاه
وای گجرات محمود حاکم دکن و ای ایالت محمود خلجی
از جای بیست نگریم محافظت کرد و سلطان است از دست خودش
بر عزیمت ملک گیر و با شمشیر داشته بمستقر و است محمود سلطان
معاودت معطوف داشت بعد از موت محمود و کوه است و پسر گجرات
کشیده در ظاهر احمد آباد و ای ایالت محمود و ای ایالت محمود فتح و
نصرت مرتفع گردانید و بعد از فوت او پسر او آورد و همانند
مراجعه فرمود بار دیگر لشکر را از آن ایالت و ایالت را تاخت
و تاراج نموده بعمارت روضه خواجه معین الدین چشتی همت
محمود داشت و این روضه که امروز برجاست از آثار دولت
ارست باجمعه بعد از سلطان محمود سلطان غیاث الدین پسر او
در چهل و هشت سالگی جانشین گشت و پوزرا و اموی خود ظاهر
ساخت که مدت سی سال لشکر کشی کرده در خدمت پدر خود
باوازم آورد و جانشانی کوشیده ام انون که نویت سلطنت بمن
رسیده از آن ملک گبری ندارم و ملاخواهم که بقید عمر پیش و
مهرت بگذرانم مشهور است که پانزده سال از آن در خدمت خود فراموش

[illegible]

و ستمین ناصر الدین پسر سلطان غیاث الدین و محمود ثانی پسر
غیاث الدین است اصل قبر او از سنگ مرمر است و روی آنرا
بصفت‌های آل اسلیمی خطاطی کرده نشان داده اند و بستنی خوب
وصل کرده اند که درز محسوس نمی‌شود حکم شد که قبر نصیر الدین
پدر کش را از اینجا بر آورند و استخوان‌های او را در دریای نموده
ببندازند کف خاکستری با چند استخوان ریزه پوشیده ظاهر شد
و چون موکب انبیا حاضر شده جوانی بخت از دریای نموده عبور
فرمود امرای عظام و سایر مصلحان را و ناله‌های درگاه که در صوبه
دکن بودند باستقامت علیه اقبال مراد پور و سید صاحب زبیدی بوس
در یافتند و روز دوشنبه پفر پسر بیج الاول سال هزار و هشتاد و شصت
هجری نزول موکب معصوم شاه پور بخت شاه خیم در بادگاه
طایفه برهانپور اتفاق افتاد (۱) این سال در تقویم قمری
افضلخان و عمدة الدولة راجه بود و در این سال راه بمرافقت
وکالی عماد خان نزد او شتافت و در این سال که عماد خان
هفت کروه باستقبال فرمان گیتی مطاع جهانگیری و نشان عالیشان
شاهی برآمده آداب تسلیم و زمین بوسی بتقدیم رسانیده اظهار
بندگی و فرمان پذیری نموده تعهد کرد که محالی را که عنبر از حدود
متعلقه اولیای دولت التزاع نموده گرفته بود بتصرف بندهای درگاه
باز گذارد و پیشکش که لائق از خود و دیگر دنیا داران دکن خاصان
نموده نام بردها روانه درگاه و الاسازد و در محسوب همان دوسه روز مردم
سخندان نزد عنبر فرستاده آنچه مناسب دانست اعلام نموده - در
این احوال که شاه پور بخت جوان بخت بلند اقبال برهانپور را بنزول

موتوب همایون رست نگار مظالم چین ساخذه بانواع مسندت روحانی
و جسمانی کمران بودند از حضرت شاهنشاهی صبیح کریه شاه
نواز خان خلف عبد الرحیم خان خانان در عقد از انواع خوبش در آورده
آن کهن دولت دهرین خدمت را باین نسبت مهر بنامی بخشیدند
و مجدداً آن عهد و عهدان خلافت جوانی دولت از مهر گرفت *

آغاز سال دوازدهم از جلوس مبارک

روز دوشنبه درازگاه در پنج روز سده هزار و بیست و شش هجری
مسند آرای، حضرت نورنگ به بدست الشریف حمل تحویل فرموده و
مال درازگاه از جنوس خجسته می مانیر، آغاز شد درین مدت که
موکب سیدی حضرت شاه ی عربده طیده ماند و نزول
سعادت آرای در وقت پادشاه به درازگاه خوشوقت بوده بسیاری
از بیهوشی قریب از درازگاه به مقاصد آنها به متوطنین ماند و مواضع
اطراف میرسد شکار فرمود در سده و نهم تیر ماه حید عبد الله
بارقه با عرضداشت شاهزاده ظفر لوا مشتمل بر اخبار فتح از بیهوشی
رسید و باسلام عتبه خلافت سر بلندی یافت مضمون عرضداشت
اینکه جمیع دنیا داران دکن سر خدمت در رتبه اطاعت و فرمان
پذیری نهاده حدود متعلقه پادشاهی را که عنبر بد اختر متصرف
شده بود بدستور سابق در تصرف اولیای دولت قاهره باز گذاشتند
و مقایده قلعهها و حصنها بتخصیص قنعه احمد نگر حواله و کلاهی
درگاه و آن نمودند چون اینخبر بوسیله نور جهان بیگم بمساع جلال
رسید حضرت شاهنشاهی برگشته توده که در ایک رویه حاصل داشت

نیز در این موشه به یانگم عقیق در موشه و سید عبد الله را
 خطاب سینه خانی عزرا خطصاص بنشینانده خلافت و اسب و دهن و خنجر
 موصوع موصعت نمودند و لغتی که سالها در سر دین خلافت بود
 یقیناً بشاهزاده گیتی ستان لطیف فرموده مشهور او ارمال
 داشتند و به التماس آن بزرگواران دین و دولت میان ایشان خطاب
 خطاب فرزند دینی که گوشه فخر و مباحثات بر فلک سون و حکم شد
 که بعد ازین ماضیان عطاران رقم در فرامین خطاب فرزند دینی را
 پیرایه عزت و آبروی او سازند و این را به در باده گشته بتکمیل خاص
 در عنوان فرمان ثبت فرمودند • • • • • بیت •

شدمی از التماس شاه شریع • • • • • فرزند دینی ما • • • • • عالم
 با جمله چون فرمان عطا فرمودند و در میان سید بنیاد و زنجیر فیل
 کوه شکوه و بنیاد راس اسب و دهن و خنجر و اسب و بجهاد هزار
 هون نقد و دیگر جواهر و موی آسمان و ناله قیامت و هدایا که
 قیمت مجموعه پانزده لک و دویست و پنجاه و شش غرض محبوب
 افضلخان و راجه بکرماجیت روانه درگاه سالتین پناه ساخت و در
 لک روپیه بافضلخان و دواک روپیه راجه بکرماجیت تکلیف
 نموده مقرر داشت که افضل خان با پیشکش از راه راست
 به برهانپور شتاب و راجه بکرماجیت با احمد نگر رفته قلعه مذکور را
 با سایر برگزینان بالا گهات که از تصرف بندهشاهی درگاه برآمده بود
 متصرف گشته احمد نگر را به خنجر خان و جالناپور را بجانهپار
 خان و همچنین هر محلی را بیکمی از اسرا که بحکم اشرف تعین
 شده تسلیم نموده حاضر از قیام و نهالی آن حدود برداشته متوجه

قدسی آستان گردید و چون راجه بکرمالجهت شنیده بود که در بنادر کوه
اعلیست بوزن هفتده مثقال و کسری و او را یک روپیه قیمت آن
شخص شده مبلغی که شاه لعل باو تکلیف نموده بود فرستاده لعل
مذکور را بدست آورده بعد از استقامت عتبه اقبال با دیگر نفایس
و نوادر بشاه جوان بخت پیشکش کرد همچنین میرمکی که
بخطاب معتقد خلای سرفراز است و جادو داس دیوان بیوتات که
بجهت گرفتن پیشکش قطب الملک شتافته بودند از جواهر و
مرصع آلات و فیناها و سایر اشیای قشعراک که قیمت مجموع آن نیز
پانزده لکه روپیه میشد روانه دوازه آسمان گردیدند و بهر یکی از
نام برده ها مبلغی از نقد و جنس خلعتی فرستاده نمود و چون فرستاده های
حضرت جهانگیر کثیر مدتی پیشکشهای بیجا پور و گانده را
با حجاب بار آید و قدمت آن که دوازه آسمان جاه سلطان پناه
رسانیدند و حاضران را به شادمانی از ضبط و نسق صوبه دکن فارغ
گشت صاحب سر یکی خان سرباز و احمدا نگر بسپه سالار
خانخانان تفویض فرموده شاهنواز خان پسر او را که در حقیقت
خانخانان جوانست با دوازه هزار سوار موجود خوش اسبه و ضبط
ولایت مفتوحه و محال بالاگهات مقرر داشته و هر محلی را بجایگزین
یکی از امرای صاحب جمعیت تنخواه نموده از جمله لشکری که
در موکب اقبال سعادت پذیر بودند سی هزار سوار موجود و هفت
هزار توپچی پیاپی در صوبه دکن گذاشته بتاریخ روز مبارک شنبه
هشتم مهرماه الهی سنه دوازه جلوس مطابق یازدهم شهر شوال
سنه هزار و بیست و شش هجری در قلعه شاه آباء سازد و در روز

سونب ههههه اتفاق امتنان و اندرک سعادت ملازمت و در عالى تظرو
 بمبارگى و فيروزى نصيب و روزى شد بعد از ايامى مرام گورنش
 و آداب زمين بوس بالى جهوده از غایت محبت و احوال
 شوق بى اختيار از جاي خود برخاسته دو سه قدم پيش نهاده
 در آغوش عاطفت گرفتند چنانکه از غایت محبت در آداب و فروتنى
 مبالغه شد از انطرف در انظار و احترام انزوده نزديک بطون حکم
 نشستن فرمودند و چون وقت مقتضى گذرانيدن پيشهها بود
 درين روز يک هزار مهر و هزار مهره نذر و هزار مهر و
 هزار روپيه برسم تصدق و ستموتها در هر روز و نهمين حواله
 الوقت معروض داشته قدر بزرگ را که سرحله نذر پيشکش
 عبادان بود بنظر اقدس عز آرد و آنکه پيشش عباد اشارت شد
 که امرائى که در خدمت و در راه سعادت و در امرات و نذر
 اند موافق منصب به ترقية و امتياز و افاضت خانجهان
 زمين بوس نموده هزار مهر اندر و هزار مهر و موصع آلات
 بصيغه پيشکش معروض داشت پيش عبد الله خان (سعادت جهود
 دريافته صد روپيه گذرانيد) بعد از ان مهالتيان بدولت امتنان بوس
 چهره سعادت برافروخته صد مهر و هزار روپيه نذر و قدرى از
 جواهر و موصع آلات پيشکش کرد از انجمله اعلی بود بوزن يازده
 مدقال يك لك روپيه قيمت آن شد بعد از نام بردن دوايب خان
 پسر خانخانان و سردار خان برادر عبد الله خان و شجاعت خان عرب

و دیانت خان و (معتمد خان بخشی) مؤلف این اقبال نامه
و شهیدار خان افغان و اوایل پیرام دکنی سعادت زمین بوس دریاقتند
پاشا ازین بچندوی فتح رانا بیست هزاره ذات و ده هزار سوار
بنواب قدسی القاب شاهزاده یافت اقبال مرحمت شده بود چون
بسیار دکن رایت عزیمت بر افراشتند خطاب شاهمی ضمیمه سائر
مراحم گشت اکنون بچندوی این خدمت شایسته منصوب می
هزاره ذات و بیست هزار سوار و خطاب شاهجهانی عزایت شد
و مقور فرمودند در این در مجلس بهشت آئین بجهت
نشستن آن شاه و ام قدر صدای متصل تحت می نهاده
باشند و این عقیقه است مخصوص به فلك شکوه که از زمان
امیر صاحب هزار تا هزار و سیصد و سی و نه رسیده و خلعت
با چارقب زار بخت و در گریه سر آستین و حاشیه دامن
سروارید کشیده و در هر دو موضع و خنجر مرصع مرحمت
گشت و خود از هر دو طرف و از هر دو طرف از خوانی از زر
بر فرق فرقدان سای آن دره التاج خلافت و جهانگیری نثار فرموده
فزوننی عمرو جاه آن بر گزیده دین و دولت از درگاه حضرت رب
العزت مسالت نمودند و راجه بهرجی زمین دار ملک بکلانه بوسیله
آن حضرت سعادت زمین بوس دریافت و در ایام توقف به برهانپور
فوجی بجهت تنبیه و تادیب زمینداران کوندوانه تعیین فرموده
بودند بهادران فیروز جنگ به نیروی اقبال بلند تنبیه و تادیب

باباع نموده شصت زنجیر فیل و دو الک روپیه نقد از چنانچه و سی
 زنجیر فیل و یک الک روپیه نقد از چنانچه که مجموعاً نود زنجیر و سه
 الک روپیه باشد برسم پیشکش گرفته در تالیی روز شنبه مورخ
 بیستمند و بعد از روزی چند که شاه جهان بیست و پنج
 بیست نور جهان بدگم چنانچه ترتیب در رسیده خدمت های گران بها
 با ناری که بدگم های مرصع و مروارید های نفیس آراسته بود و
 سر پیچ مرصع بجواهر نادر و دستار با طرک مروارید و قوسپ که
 یکی زن مرصع داشت و فیل زر با در شاه بدای بشاه جوان
 بخت گذرانیدند و همچنین بدای های و ناری و اهل حرم
 تهورهای اقمشه باقسام زر بدگم گرفته نموده بدها بخت سه الک
 روپیه بقلم آمد و همدروسی چنانچه در پیوسته بدای فیل
 شاه جهان بنظر گذشت از جواهرات بدای زر و نقره مثقال که
 بحساب اهل هند نوزده تانک و سی و دو روپیه و سی و دو
 شده بود و دیگر نیلمی بود یا نه از زر و نقره و آب و رنگ
 و اندام نظیر او بنظر در نیامده و دو الماس که یکی چهل هزار روپیه
 قیمت داشت و دیگری سی هزار روپیه و دو مروارید یکی دو مثقال
 و پانزده سرخ و دیگری شانزده سرخ در غایت نفاست و آبداری
 و اگر بتفصیل فیل و دیگر نفایس پردازد بطول میکشد قیمت
 مجموعه پیشکش بدست الک روپیه شد و سوازی این دو الک روپیه
 بنور جهان بدگم و شصت هزار روپیه بدیگر بدگمان گذرانیدند چون بعرض
 مکرر رسید که خاندوران پیر و ضعیف شد و تاب قنطره و سوازی که
 از اوزار عکرمه کابل است ندارد و بدای خانی را خدمت و اسباب

و فیان حاضره عذابت نموده به صاحب صوابگی کتابی فرستادند و مقرر
شد که حفظ و حراست صوابی آنکه در عهد خاندوران باشد *

توجه مویک کیهان شکره بصوب ملک کجرات

چون خاطر قدسی مظاهر بشکر فیدل بسیار راغب و مائل بود
و هرگز تمناهای شکر فیدل نکرده بودند و نیز تعریف ملک کجرات
و شهر احمد آباد متذکر استماع او شده بود رای جهان آرای چندین
تقاضا فرموده در مورد آن و تمناهای درباری شوز نموده ششم
مراجعت که هر گرم شود و موسم شکر فیدل در رسد شکر فیدل متوجه
دار الحکومت بایستد و در آنجا بایستد و در آنجا بایستد و در آنجا
و دیگر بندهای و در آنجا بایستد و در آنجا بایستد و در آنجا
الهی مونس و در آنجا بایستد و در آنجا بایستد و در آنجا
روز نهمین و در آنجا بایستد و در آنجا بایستد و در آنجا
دیدان دار بوجوه آمده ده پشت هر دو با کمر بهم متصل بود اما
هر دو دست و پای هر یک جدا زمانی زنده مانده فوت شدند روز
جمعه هشتم دی ماه سال دوازدهم از جلوس اشرف ساحل درباری
شور مخیم بارگاه اقبال گشت و در باغ سلطان احمد حاکم کنایات
که در کنار دریا واقع است دو تخته تریب یافته متصدیان بذر
مذکور غرابها آراسته بنظر همایون در آوردند و آن حضرت خود در
غراب نشسته سیر و با کردند و تا دوازده روز توقف فرموده بسیر و شکار
خوشوقت شدند و نوزدهم ماه مذکور رایات عزیمت بصوب احمد آباد
ارتفاع یافت و در بیست و چهارم گذار تال ککریه که در سوا شهر

در جمع اعیان محفل نفوس نراوی که آن شکوه گزشت و بدست و باجه
 متوجه معموره گردیدند چون مزار شاه تمام در سوره واقع بود
 این روز در آنجا و آنجا خوبان آمدند که آنجا را به عارف
 عمارت این مزار فائز انوار شده باشد و آنجا را به عارف
 جهانان منتهی میشود و مردم عارف را عارفان به عارف
 شاه است میگویند که مکرر از شاه شاه عظیمی اموات بظهور آمده
 بعد از آنکه پدرش از معنی آگاهی یافت صانع آمده که تصرف
 در خانه الهی خائب شد و بدو کیست ^{۱۴} سید محمد که امروز جانشین
 ایشان است از خوبان روزگار که در میان سید و سید محمد
 چه نویسم که هر که بداند که در آن مکرر از شاه شاه جمال اوای
 دلیل و برهان اقرار بفرزندی پیغمبر میکند * مصراع *

بلی چنان پدری را چنین بود پوری

شاه عالم در هشت صد و هشتاد و هشت سال و در شهر جاولانی
 شادمانه اند باجمعه روز دوشنبه به نام شهر مذکور
 بمبارکی و فیروزی داخل شهر آمدند و در آنجا چندانچه تعریف
 این شهر شنیده بودند بنظر در نیامد اگر چه میدان رستگاری را عربض و
 وسیع گرفته اند لیکن دکانها در خور وسعت بازار نساخته اند عمارتش
 همه از چوب است ستون دکانها بغایت باریک و زیور و سقفش
 سبیل پوش درین روز وایت گجرت بجا گیر شاهزادگان کشورستان
 شاه جهان از آنجا داشتند از مانند تانبات یکصد و بیست و چهار

گروه مساجد است و از کدبان است تا با احمد آباد ایست و یک
 گروه باقی شهر احمد آباد سلطان احمد ندیره ظفر خانست و مسجدی
 در میان بازار اساس نهاده بغایت عالی مشتمل بر سه در و در پیش
 هر دري بازری و در مقابل دري که بر سمت مشرق واقع شده
 مقبره سلطان احمد مذکور است و در آن گنبد سلطان احمد و مسجد
 پسر او و قطب الدین ندیره او آسوده اند طول مسجد غیر از
 مقصوره یکصد و بیست و سه درجه است و عرض هشتاد و نه درجه
 بر دور آن ایوان ساخته اند و در چهار درجه و سه پاو فرش حسن
 مسجد از خشت تراشیده است و ستونها از سنگ مرخ است و
 مقصوره مشتمل بر سیصد و بیست و چهار ستونست و باقی ستونها
 گنبد زده اند از هر طرفه متقا و پنج درجه و عرض سی و هفت
 درجه است و در هر مقدمه و در هر غیر از سنگ مرمر ترتیب
 یافته و هر دو در هر طرفه و در هر طرفه از سنگ تراشیده
 مشتمل بر سه آناه و در هر طرفه نقاشی و نگاری کرده اند و
 بر همین سعادت قرین منبر متصل بکنج مقصوره شاه نشینی جدا
 کرده از میان ستونها بتخته سنگ پوشیده اند و دور آنرا تاسقف
 پنجره سنگ نشانیده اند تا بادشاه با مخصوصان و مقربان خویش
 بران بالا رفته ادای صلوة نماید و آن جا را با اصطلاح اهل گجرات
 ملوکخانه گویند روز دیگر حضرت شاهنشاهی بخانقاه شیخ وجیه
 الدین تشریف برده لوازم زیارت و نیازمندی بتقدیم رسانیدند
 شیخ از خلفای محمد غوث اند لیکن خلیفه که مرشد بخلافات او
 مباحثات کند و ارادت شیخ وجیه الدین برهانیست ساطع و حکمتی

آمدند و جمع بر دیوشان شایخ محمد غوث شایخ و جده الطاهر بن شهاب
 صریح و کلمات معنوی آزمائشی داشته اند. اختلاف شایخ محمد
 غوث که اسمی بوده اند یکی از مخالفان و رفته اند به بیخه الطاهر
 گفته که از شما مستبعد میدانم که مرگ اسمی اختیار کرده این
 در جواب فرموده که منست خدا را خبر و حال که پدر من بزرگوار بنام
 اسمی بودند پادشاه ازین بسی سال شریک شهر و دیانت حیات سپرد
 اند و شایخ عبد الله بود است پدر پرمسند ایشان تمکین جمیع بغایت
 درویش مروتان بود و با کمال شکستگی نهایت فرستادن داشتند
 بخدمت درویشان و تیمار حال ایشان را که با اسمی بود و چون شایخ
 عبد الله بجوار مغفرت از روی پدر و خدمت فرزند بنام اسم الله
 جا نشین شده همدان از روی ستم سنگ و باجست و بعد از
 برادرش شایخ حاکم صاحب اسم الله که با پدر اسمی بود حیات
 است و آثار صلاح از ناصیه حاکم در کتب و کتب و چند بنزبات
 روضه شایخ احمد که توجیه را در کتب و کتب از هر کار ناگوار
 مولد شایخ آنجا است در زمان سلطان احمد یعنی سیمرات با احمد آباد
 تشریف آورده اند سلطان احمد را بخدمت ایشان ارادت و اعتقاد
 تمام بوده و مردم این ملک شایخ را از اولیای کبار میدانند و هر شب
 جمعه خالق انبوه از وضیع و شریف بنزبات ایشان حاضر میشوند
 سلطان محمد پسر احمد مذکور عمارت عالی از مقبره و مسجد
 و خانقاه بر سر مزار ایشان اساس نهاده و متصل مقبره در ضلع
 جنوب تال کلا ساخته و دور آنرا بسنگ و آهک ریخته و اتمام
 این عمارت در زمان قطب الدین ولد محمد شاه شده و مقبره

سلطان گجرات بر کنار تال در طرف دای شلیخ و نفع است و درین گنجینه
 سلطان محمود بامکر و سلطان مظفر پسر او و محمود شهید که آخرین
 سلطانین گجرات است آسوده اند و بی اشراق مقبره شایخ مقامی است
 بر قبض از روی قید اس پنج ملک روپیه صرف این عمارت شده باشد
 و العلم عند الله روز دوشنبه غره استندار مذ ماه از احمد آباد بجانب
 مالوه اتفاق نهضت افتاد در بنوقت بدوستانه بنشاط شکار خوشوقت
 بوده تا قصبه داهود تشریف ارزانی فرمودند در کنار آب صهی
 زمین داران سورتیه تمام نویسنده شاهزاده عالم و عالمیان شاهجهان
 سعادت زمین شریف درین گنجینه اس کچھی برسم بدینش
 معروض داشتیم او جسامت و جام نخب است هوش که جانشین
 شود او را جام گنجینه و سرانجام دران گجرات بنده از راجهای
 نامی هندوستان است و درین شهر متصل است پنج
 شش هزار و دویست و دوازده رقت کرده دو ازده هزار سوار
 سامان میدوانند و درین و بسیار بهم میروند و اسب
 کچھی در ملک گجرات و کچه بدو هزار و هه هزار روپیه خرید و
 فروخت میشود و در ملک دکن به هزار هون و هزار دویست هون
 که چهار هزار و پنج هزار روپیه باشد بتلاش میگیرند و در همین تاریخ
 راجه اچھی دراین زمیندار ولایت کوچ که در اقصای بلاد بنده
 واقع است باستلام عتبه خلافت جدید سعادت امروخته پانصد مهر
 نذر گذرانید - از غرائب آنکه بهار الدین برق انداز بچه لنگوری
 بابزی بنظر اشرف در آورده معروض داشت که لنگور ماده بچه خود
 را بدو دست در سینه گرفته بر فراز شاخ درختی نشسته بود یکی

از توان چنان بد بر فسادات و فتنه‌ها را به لذت و آسودگی و آن مصروف
 بچه را از سبزه جدا ساخته بر شاخه‌ای گذاشت و خود نیز از مدین اوقاف
 و جان داد مقدار آنحال من و بدم آن بچه را فرود آورده بجهت
 شیر خوردن نزد یک این بزرگواران حق تعالی بزرگواران
 ساختن فی الفور شروع در آسایش کرد و با وجود همه جنسیت با هم
 چنان الفت گرفته که گویا از شکر او بر آمده است حکم شد که بچه را
 از نظر او پنهان سازد بزرگواران او این قاضی و فریدان آغاز نهاد
 و بچه را فرود بی طاقتی نمود و مدتی در آن کرد که حاضران
 را بر حال او رقت آمد و فرستادند بچه را بفرستاد شیر خوردن
 چندان مستعد نمی‌نمود و مکرر در مهره شایستگی زبان بچه غرابت
 تمام دارد *

آغاز سال سیزدهم از دایره سالون

شب چهارشنبه سوم شوال در روز پنجشنبه و بیست و هفت
 هجری تحویل آفتاب جبهاتاب به برج حمل دست داد و سال
 سیزدهم از جلوس آنحضرت آغاز شد درین روز سعید رکن السلطنت
 آصفخان بمنصب پنجهازاری ذات و سوار ناصیه سعادت بر افروخت
 راجه جام بالعام خنعت با کمر شمشیر مرصع و فیض و دو اسب از
 طوبیله خاصه سرفرازی یافته رخصت وطن شد درین تاریخ میر
 جمله از عراق آمده باستلام عقبه خلافت جیدین افروز گردید - اکنون
 مهمانی از احوال او رفته که وفایع نثار می‌مردن میرزا مدیان
 مددک سپاه نیست نامش محمد امین بوده هم او مددک را

شاه عباس بواله منصب وزارت ارتقا بخشیده عبدالله خود را به مدت
 از دراج او در آورده بود میر محمد امین پیش ازین چهارده سال
 بحال تباه از عراق برآمده نزد محمد قلی قطب الملک شتافت
 و بوسیله میر محمد مؤمن مشهور که سابقا مدبر دولت قطب الملک
 برو بود نوکر شد و قطب الملک او را بمیر جمله مخاطب ساخته از
 موافقت طالع مدار مباحات مالی و مسکنی بتقدیر او موافقه
 فرمود و تا محمد قلی در حیات بود حل و عقد امور بکار آگهی میر
 وا گذاشته بدوام شریعت و تقوی مشغول بوده از دل نگرانی
 فارغ می زیست و چون محمد قلی در گذشت و دولت ریاست
 بسطاط میرزا در زمانه رسید نقش میرزا او خوب نه نشست
 و بآئین مردمی میرزا را مدینه فرستاد دست تصرف و طمع از
 اموال و اشخاص را بوقت داشت و میرزا فلکذده بخدمت عادلخان
 پیوست و در آنجا بمراتب میرزا میرزا میرزا میرزا میرزا میرزا
 حاصل نموده برادر میرزا میرزا میرزا میرزا میرزا میرزا
 را ملازمت نموده به نسبت میرزا میرزا میرزا میرزا میرزا میرزا
 ثروت را در نظرها میداشت مشمول عواطف شاهي گردید در خدمت
 شاه پیشکشهای انق بدفعات گذرانید مدت چهار سال بعزت و آبروی
 روزگار بسر برد میرزا خواهش آنکه در ملازمت شاه صاحب منصب
 عالی باشد و شاه را مطمح نظر اینکه بالتذات زبانی سرگرم داشته
 نفائسی که درین مدت فراهم آورده اخذ کند چون میرزا در یافت
 که حقیقت کار چیست ناگزیر بملازمان عتبه خلافت التاج آورده
 مکرر عرائض مشتمل بر اظهار خواهش ملازمت و آرزوی خدمت

پسران داشته اند و در میان طلب نمودن حضرت شاهنشاهی و در میان
 عظمای بندگان فرستاده بدرگاه قیمتی پناه طلب فرمودند و در این
 تاریخ سعادت زمین بوی دریاچه مشهور مورچه بزرگان شد
 و از ده راض اسب و نه تفویز قماش و دو انگشتری و یک تاج بر سر
 پیشکش معروض داشت و بمقتضای پادشاهی فانی و در دست سوار
 سرفراز گردید روز یکشنبه دوازدهم ماه فروردین موضع سحارا مضرب
 بخیم فلک احتشام گردید بموضع رسید که ازین منزل تا چرگاه فیلی
 یک و نیم کیوه مسافت است و از انبوهی جنگل و تراکم اشجار و راه
 پر نشیب و فراز عبور باید کرد و در این میان صیدهای و روز
 دو شنبه سیزدهم ماه بامعین از بندگان محض در این حوضه شکارگاه
 شدند پیش ازین جمعی قاصد از این راهی آن سرزمین جنگل
 را برسم قمرغه احاطه نموده و در آن مکان فیلان و فیلان
 بر فراز درختی از چوب نامی در آنجا قرار داده و بر شکار
 ترتیب داده بودند درختهای در آنجا در آنجا نشستن و
 تماشا دیدن امر ساخته بود و در آنجا فیلان که فیلان
 مستحکم و بسیاری از فیلان ماده آمده بودند بر هر فیلی دو نفر
 فیلان از قوم جهربه که شکار فیل مخصوص آن طایفه است نشسته
 و مقرر شده بود که فیلان صحرائی را از اطراف جنگل رانده بحضور
 بیاورند تا تماشای شکار آنها بروجه داخواه کرده شود قضا را در وقتی
 که مردم از اطراف جنگل در آمدند بذا بر انبوهی درخت و تراکم
 اشجار حاکم نظام از هم گسیخت و ترتیب قمرغه ساقط گشت
 و فیلان صحرائی سرانجامه بهر طرف دویدند و از آنجا فیلان از دو

و مآده در حضور اشرف سکر بند از انجمنه دو فیل بود است خوشتر
صوت و امین و تمام عمار بدست آمد دریا و داور خان کرکو
از تغیر احمد بیگلخان کتبی بحکومت کشید سرورانی یافت و
چون بعرض رسید که عبد الرحیم خان خانان نیز موافق عبد الرحمن
جامی را که این مصرع از انست

• مصرع •

بهریک گل زحمت صد خار می باید کشید

تبع نموده حضرت شاهنشاهی این مطلع را بدیده فرمودند

• بیت •

ساعری می بر رخ گلزار می باید کشید

ابر بسیارست می بسیار می باید کشید

چون از شدت گریه و زاری به حنث بسیار داشتند و از بعد
مسافت ناز بهر بدار افتاد و آید روزگار بصعوبت و دشوار
سپری میشد و در روزگار به مقدده کشای مشکلات روزگار
است چنین تمامه و در روزگار بستان و موسم برشکل را در
احمد آباد گذرانیده بعد از انقضای ایام بارش متوجه آگره باید
شد و باین عزیمت صائب از مقام دهود عمان اقبال بصوب احمد
آباد معطوف گشت مقارن انحلال عرضداشت منتهیان دار الخلافه
بمسامع جلال رسید که در مستقر سربر خلاوت اثر و بای ظاهر
شده و مردم بسیار تلف میشوند بذایم وین فسخ عزیمت آگره که
بالهام غیبی در خاطر حقیقت مظاهر پرتو امگنده بود مصمم گردید
هفتم اردی بهشت ماه مطابق عمره شهر جمادی الاول در ساعت
مسعود و زمان محموند بمبارکی و فیروززی نزول معانات در شهر احمد

زمین شایع افغان و از شدت سرما و غلظت هوا بدنه‌ی در آن
 آب‌ی شایع شد و از اهل شهر و اردو کس نمی‌تواند که در سه روز بمحضت
 تب مبتلا نگشته باشد و از اثر این دو سه روز تب ضعف و مستی
 بعضی مستوی می‌گشت که مبتلایان و حرکت در تمام داشت
 و آنکه احمد که عاقبت بخیر بود و ضرر جانی بکس نمی‌رمد قضا را
 حضرت شاهنشاهی نیز دو سه روز این ضعف را کشیدند و آن قدر
 آزار بوجود فیض و روح آنحضرت رسید که فاعله از تلامذات عاجز
 است در حدیثی که بانی این شهر را کدام است و خوبی منظور
 افغان که در چندین سرزمین می‌روند و در تمام این شهر اساس
 نهاده و بعد از دیگران را به آنحضرت بود که همه گزیده را در این
 خاکدان گذرانیده اند و بواسطه مسموم شدنش که آنرا بزرگ بوم
 گرن و غلظتی بعضی که در تمام این شهر پخش است و دست
 محسوس نمی‌گردد و آتش بخار در این شهر در تمام که متصل
 بشهر جار است غیر از اینها در تمام این شهر خرابی پیدا شد چاهها
 اکثر شور و قلیخ و قلابها که در سراسر شهر است بدو این کار
 در غاب شده مردم اعیان که بقدر هوای و بضاعتی دارند
 خانه‌های خود بویها ساخته اند و در تمام باربدگی از آب باران سبز
 سازند و تا سال دیگر از آن آب می‌خورند و مضرت آبی که هرگز
 درو سرایت نکند و راه بر آید بیمار نداشته باشد ظاهر است که در این
 شهر بجای سبزه و ریاحین تمام محروم از رطوبت و نسیمی که
 از روی زقوم وزد فیضش معلوم

* مصرع *

ای تو مجموعه خوبی زکدامت گویم

درینولا راجه بهاره که از زمینهای معتبر و تیت گجرات است دولت
آهتان بومی دریافته دود صبر بهیفته نذر و دو هزار یوزیه برسم
نذر و یکصد امپ بطریق پیشکش معروض داشت در ملک گجرات
کلی تر ازین زمینداری نیست مانندش بدرباری شورش پیوسته است
و بهاره و جام از یک جدا اند ده پیشمت بالا تربتم می رسد بحسب
جمعیت و اعتبار بهاره از جام در پیش است میگویند که بدین
هیچ یکی از سلاطین گجرات نیاوده و سلطان محمود فوجی بر سر او
فرستاده بود شکست از فرج سلطان امتداد عمرش از هفتاد متجاوز
بنظر در می آید بار شش سال به ندرت بود سال دهم در حوالی و
قوی فتوری فرشته از موهم او پدید آمد که موی ریش و
بروت و آبرو سفید شده میسرند که نام خنویت مرارای بهاره بخاطر
دارد و در پیش پادشاهان و سلاطین در خدمت بهر بود
بعزایت اسپه سالار و دربار پادشاهان و خنجر مرصع و شمشیر
و چهار انگشتر از نوبت مرصع و نایلم و یاقوت زرد سرفرازی
بخشیده رخصت انعطاف ارزانی فرمودند درینولا بعرض اقدس
رسید که قراولان پادشاهی یکصد و هشتاد و سه زنجیر فیل نر و ماده
در حوالی دهود شکار کردند هفتاد و سه زنجیر فیل نر و یکصد و
دوازده ماده و قراولان شاهزاده بلند اقبال شاهجهان و بیست و شش
زنجیر نر و سی و هفت ماده برگرفتند درین تاریخ راجه بکر صاحبیت
که از عمدهای دولت شاهزاده جوان بخت شاه جهانست بمیامن
تربیت و نوازش آنحضرت بمراتب بلند ترقی و تصاعد نموده
بالتماس شاهزاده گیتی ستان با فوجی از بندهای شاهی و جمعی

از ملزمان معتبره مناطق مثل شاهباز خان اودی و هردوی نور
 هاده و راجه پرتیچند و خیره و دروست سوار پرقنداز و پانصد نفر
 آویچی پیلده سوای جمعیتی که با اختیاریت تعیین شده بودند بخداست
 تسخیر قلعه کنگره دستور می یافتند و با اختیاریت تسخیر و تسخیر سرفراز
 گردید و راجه تسبیح زرد که ده هزار روپیه قیمت داشت
 بدشکش نمود *

مراجعت مرکب ملزمن آن

احمد آباد به دارالخلافه اکبر آباد

روز مبارک شنبه بیست و نهم شهریور ۱۰۳۰ هـ حال سیزدهم
 جلوس چهارنگیری مطهره بیست و نهم رمضان ۱۰۳۰ هـ و بیست
 و هفت هجری رایان احمدی و سید محمد آملی از قزاق یافت
 مقربخان را که از صغر سن شرفصله است و شاهنشاهی
 سعادت پذیر بود نظر بر حواله دادند و در آن روز عواطف
 و مراحم بیدریغ فرموده بصلوات و دعا برای او از بلند پایگی
 بخشیدند بتاریخ شانزدهم دی ماه پیش از طلوع صبح بسه گهری
 در کره هوا ماده بخاری مانند دماغی بشکل عمود نمودار شد و هر
 شب یک گهری پیشتر از شب دیگر مرتبی میگشت چون تمام
 نمود صورتی خردی پیدا کرد و هر بار یکا و میان گنده خمدار
 مانند دهره پشت بجانب جنوب و روی بسوی شمال منجمان و اختر
 شناسان فد و قامت او باصطراب معلوم نمودند که بیست و چهار درجه
 و یکی را با اختلاف منظر سائر اسب و بحیرت فلک اعظم متحرک

و حرکت خاصه نیز با حرکات واک اعظم در و ظاهر میشود چنانچه اول
 در برج عقرب موئی میگشت در اوقات مدت برج عقرب را گذاشته
 بمیزان رسید و حرکت عرضی در جهت جنوب نیز دارد و اوقات فن
 نجوم در کتب این قسم را حربه نوشته اند بعد از شانزده شب که
 این علامت ظاهر شده بود در همان سمت ستاره موئی گشت که
 سرش روشنی داشت که تا دو سه گز در پیش دراز می نمود لیکن در
 طرف دم اصف روشنی و درخشندگی نبود از آثار این آنچه در وسعت آباد
 مملکت همدان پرتو ظهور افکند و با طاعونست که هرگز در هیچ زمانی
 از ازمنه ماضی ظهور نداشت و در کتاب معتبره اهل همدان
 مذمت نگشته پیش از ظهور این بگفت سال اثر ظاهر شد و تا هشت
 سال کشید و نیز در صورت شایعه ای و نواب جهان باسی
 گیتی ستی را با شور و شوق سال منقوح گشت و هفت و هشت
 سال روزگار در دست قریب مرگ افتاد و آشوب اشتغال داشت چه
 خونها که ریخته شد و چه مایه ها که در آب نگشت درینوا از عرضه
 داشت بهادر جان حاتم و سایر بسماع جلال رسید که در نواحی
 شهر و بلوکات آن کثرت موش بخدی رسیده که از محصولات زرعی
 و هر درختی اثری بافی نموده بعد از محنت و تعب بسیار شاید
 ربع محصول بدست رعایا در آمد و همچنین از فالیز و باغات انگور
 اثر نگذاشتند و بعد از آنکه میوه و غلات دریاغ و صحرا نماید بمرو و آواره
 صحرائی عدم شدند شب یکشنبه دو از دهم ماه آبان مطابق یازدهم ذی
 قعدة سده مذکور در مقام دهون در شبستان شاهزده گیتی همدان شاه
 جهان از دختر خجسته اختر قدوه خواندین بنفد مکان آصفخان پسر والا

گریه و بیهوشی و چون از آن بزم میآمدند به سعادت سلطان اورنگ
 زیب بر صحنه بزرگوار ثبت افتاد چون به سعادت او چنین محل و روز موعود
 سعادت گشت شاهزاده جلال و آنست که فرزند آن بزرگوار به سعادت او به سعادت
 قدوم میهنست امروزه والا پدر بزرگوار به سعادت او به سعادت او به سعادت
 زنجار فیل بزم پیدایش سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 از آنکه هفت به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 پیدایشهای ایشان به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 چون به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 آن کفر گرن به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 نورانی ساخته به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 خبر بقی و کفر نعمتی به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 و تفصیل این اجمال آنست که به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 اگرچه بسال از همه کثرت و آنرا به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 را آزرده خاطر داشت و بنابر آنکه به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 بود پیوسته در حبس میگذراند و بعد از آنکه به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت
 فرزند قابل نبود به جهت انتظام سلسله زمینداری و محافظت
 ملک این بدولت را به خطاب راجگی و منصب دوهزاری موافق
 ساخته محل زمینداری پدرش را با مبلغهای کمی از نقد و جنس
 که سالها اندوخته بود باین بی سعادت ارزانی داشتند و همواره مرحومی
 مرتضی خان به خدمت فتح قلعه کنگره دستوری یافت و چون کار
 به متحصنان بدشواری کشید و این بدسل از صورت حال دریافت
 که به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت او به سعادت

در آمده بود از ميان برگرفته با مردم مشار تيه کار بستارست
و مخصصت رسانيد و مرتضی خان نقاش اديار از صفحه احوال
آن برگشته روزگار خوانده شکایت بسیار بدرگاه وال عرضداشت نمود
و صریح نوشت که امارات بغی و نادرالشیوخی از وجبات احوال
او ظاهر است چون مثل مرتضی خان سوار عمده با لشکر گران
دران کوهستان بود به ترتیب اسباب فتنه و آشوب نيازست پرداخت
ناگزیر بخدمت نواب قدسی القاب جهانبانی گیتی ستانی شاه
جهان ملتجی گشته نمودند که مرتضی خان بتحریریک
ارباب غرض بر سر «سور» بر سر رسانیده در مقام خراب ساختن و
بر انداختن شده مرا به عیدار و بیست متهم دارد همین که باعث
حیات و سبب آزار نیز بر آشفته نحت شده بدرگاه والا طلب
فرمایند هر چند به شخص و رفیق خان نهایت اعتماد بود لیکن از
التماس طلبه و مردم بر سر که در سر بر حواشی خاطر دولتخواهان
نقشت که به نواز نیز بتحریریک ارباب فساد بشووش
در آمده و غور نا کرده او را متهم می ساخته باشد مدجمله بالتماس
شاهزاده بلند اقبال شاهجهان رقم عفو بر جرائم جرائم او کشیده
بدرگاه والا طلب فرمودند و مقارن اینحال مرتضی خان بجوار
مغفرت الهی پیوست و فتح قلعه کنگره روزی چند در عهده توقف
افتاد چون این فتنه سرشت بدرگاه گیتی بنه رسید نظر بر ظاهر احوال
او افکنده همدران زردی مشمول عواطف و مراحم بیدریغ ساخته
در خدمت شاهزاده بلند اقبال شاهجهان به مهم دکن رخصت فرمودند
بعد از آنکه ملک دکن بتصرف اولیای دولت ابد قریب در آمد

پس از این امر از آنجا که مقتضای امر قوه مذکوره شد هر چند
 این سعادت را باز در آن کوهستان زده اند از آن پس حرم و احتیاط
 در آن بود که چون اقتضای امر شد از آنجا که مقتضای امر شد
 گیتی ستان خود را در آن کوهستان و آنجا که مقتضای امر شد
 بماند اقبال فوج پسران پسران و آنجا که مقتضای امر شد
 زور را با محمد تقی بخود خود تقی فرمودند چون مقتضای
 بیست با محمد تقی نیز آن از خصوصیت و بیانیه طبیعی نموده
 جوهر تقی خود را ظاهر ساخت و مکرر شکایت محمد تقی
 نمود داشت نمود حقی صواب فرمود که مقتضای امر با او راست
 نمی آید و از خدمت ازوستی نمی شود اگر مقتضای امر شود
 فرماید فدی این قاعه به دست ما برسد شود از آنجا که مقتضای
 را بحضور طلب داشت را به دست ما برسد شود از آنجا که مقتضای
 ایشانست با فوجی از مردم دار از آنجا که مقتضای امر شد
 فرمودند چون این بی سبب است در دست ما برسد شود و تقویر
 از پیش نمیدون تا رسیدن راجه بهر چه مقتضای امر شد
 نخست جمعی از بندهای درگاه را به بهانه آنکه مدت با سابق
 گذشته بی سامان شده اند رخصت نمود که بمحال جاگیر خود
 مذاقده تا آمدن راجه بگرمساجیت سامان خود برگردانند و چون
 ظاهر تفرقه در سلسله جمعیت دولتخواهان راه یافت و اندکی
 بمحال جاگیر خود رفتند و معدودی از مردم روشناس در آنجا ماندند
 فایده نداشت آنرا بغی و فساد ظاهر ساخت سید صفی که در آنجا
 ماند با راجه بدین جهت و جماعت اختصاص داشت با جمعی

و کعبه بسیار دانه بر آورده قلب منشعب و پند بوسه یافت
 ایست و ششم دبی ماه موافق شرف مشرق هزار و بیست و شصت
 قمری معصومه فاتح یوز به نول راسات جهان کبابی آرسندی یامست
 معماران انحال روز جمعه سیزدهم دی ماه سنه ۱۰۲۰ و غلام شمس الدین
 شبنم سلیم چشتی تشریف ازانی داشته اظهار از مادی بسیار
 فرمودند یکی از انظام آگار که در زمان دولت و عهد خلافت
 حضرت عرش آیدانی انار که برده اند بطور آمده این مسجد است
 بی انورق عمارت است عالی از سیداحمد (رحم) زمین است تمام افق که
 مثل این مسجد در جمیع بلاد بر آید و بسیار است عمارتش
 همه از سنگ درخایت ساخته شده و پانچ پایه از خزانده
 عماره خرج شده تا به تمامه ریزه در این مسجد است و بر دو
 دروازه کلان بر فو از کوه طاق و در این مسجد ارتفاع و
 نهایت تکلف پیش طو و در این مسجد و سازه
 ذریعه طول و بنجاء و دو ذریعه و در این مسجد و سازه باید
 رفت و در دیگر خورق تر از این دو به مشرق و مع است طول مسجد
 از مشرق به مغرب با عرض دیوارها دوسه و دو اذنه ذریعه است از ان
 جمله مقصوده بیست و پنج و نیم ذریعه پانزده ذریعه در پانزده
 ذریعه گنبد میانست و هفت ذریعه عرض و چهارده ذریعه طول
 و بیست و پنج ذریعه ارتفاع پیش طاق است و بر دو پهلوی
 این گنبد کلان دو گنبد دیگر خورق تر است ده ذریعه در ده ذریعه
 تمامه ایوان ستون دار ساخته اند و عرض مسجد از شمال به جنوب
 یکصد و هشتاد و دو ذریعه و بر اطراف ایوان و هشتاد و چهار

محصور است عرض شهر چهار رستم دره و طول پنج ذراع و ایوان بت
 در ذراع و بعضی هفت و نیم ذراع و بعضی مسجد سوای مقصوره
 و چون دور بمقد و نصف بود ذراع طول بمقد و چون و سه ذراع
 عرض است و بتی ایوانها دور و بتی مسجد گنبد بتی خرد
 ساخته اند که در سبهای عرس و ایام منبرک شمع در میان نهاده
 دور آنرا پد ارچه ایوان میگیرند و از عالم فانوس میزدند و زیر عین
 مسجد را بر که ساخته اند که در ایام برسات به آب مملو میسازند
 چون فتحپور کم آمد ست پادشاه سینه و چهاران و معتکفات
 این بقعه که بنویسند سار این مسجد در تمام سال کفایت میکند
 و در مقابل دره زکات برسمت نه میباشند بمسوق روضه شایخ است
 قدس الله علیه بنویسند سار دره و در مقابل ایوان سنگ مهر
 که پیش آنرا در نجره است در مقابل اند در غایت تکلف و
 مقابل این دره در مقابل ایوان واصله گنبد دیگر واقع است
 که اولاد و عده شایخ را دعا کرده اند از سوانح اقبال طراز
 فتح قلعه مورد و مهری است و شکست سورجمل مقهور تفصیل
 ابن مجمل آنکه چون راجه بکرما جیت بآن حدود پدوست سورجمل
 برگشته روز کار خواست که روزی چند به تبدل و کرینت بسر آرد
 مشار الیه که از حقیقت کار آگاهی داشته باشند او پذیرفته قدم
 جرات و جلالت پیش نهاد و آن مخدول العافیت سر رشته تدبیر
 از دست داده بجنگ صف پای ایثار قائم داشته باوازم قلعه داری
 همت گماشت و باندک زد و خورد کس بسیار بکشتن داده راه
 آوارگی سپرد و قلعه مورد و مهری که انتضای قوی آن برگشته بنصبت

روزی که تمامه و تمامه هر دو سواران گریه کردند و مدتی که از آن
 روز در تصرف داشت بی سپهر و سواران و آن سرگشته بودند
 و از آن روز بعد از آن که از آن روز بعد از آن که از آن روز
 و سواران بر فرق روزگار خویش را تمامه و تمامه و تمامه
 و از آن پس پشت گذاشته با عاقبت او تمامه و تمامه و تمامه
 و تمامه و تمامه و تمامه و تمامه و تمامه و تمامه و تمامه
 و از آن شب که سر سواران را از آن روز بعد از آن که از آن
 نام چون حضرت شاهنشاهی از آن خطبات با جدی و سر سواران
 سر بر اند ساخته سواران را از آن روز بعد از آن که از آن
 سهم و شریک بهشت از آن روز بعد از آن که از آن خطرات و
 جگت سنده را که با برادر سر سواران را داشت بعد از آن
 مقرر نموده بصورت بنده و سر سواران را از آن روز بعد از آن
 غربت روزگاری استواری و تمامه و تمامه و تمامه و تمامه
 غیبی داشت قضا را بطالع او تمامه و تمامه و تمامه و تمامه
 بخت تیشه بر پای دولت خود را سواران را تمامه و تمامه و تمامه
 هر چه تمامه بزرگه طالب دانشاند و خطبات راجگی و منصب هنراری
 فیت و پانصد سوار سرفراز ساخته بدست هزار روپیه و خنجر مرصع
 و اسب و فیل مرصع فرموده نزد راجه بکرها جیات فرستادند *

آغاز حال چهاردهم از جلوس شاهنشاهی

روز مبارک شانبه چهارم شهر ربیع آخر هزار و بیست و هشت
 از خورشید جهان بود از پنج محل در آمد و سال چهاردهم از

جانوس نامی آلمان از شاه در سن دوازده سالگی بدای سنان بدایه ای داده
 غرض جهت مرادات و فروغ چهره سعادت است جشن عالی ترتیب داده
 منتخب تصف روزگار از نفیس و نوادر هر دیار بوسه پیشکش
 معروض بساط اختصاص گردانید از آنجمله یا قوتیست بیست و دو
 سرخ در رنگ و آب و اندام تمام عیار بیست و دو هزار روپیه قیمت
 شد دیگر اعلی است قطبی قیمت آن چهل هزار روپیه دیگر شش
 دانه موارید غمطان که یکی از آنها یک تانگ و هشت سرخ وزن
 دارد و کلامی ایشان ده بیست و پنج هزار روپیه در احمد آباد
 نموده اند و دیگر دانه شیرازی بیست و پنج هزار روپیه و یک قطعه الماس
 که هزده هزار روپیه بها دارد و همه بختی و دانه سرخ بدایه شمشیر
 که در زنگر خانه ایشاد رسیده اند جوهر آن را تراشیده بکار
 برده اند و بیست و پنج هزار روپیه به آن تصرفات آن برگزیده دین
 و دولت که تا آن زمان در این شهر بود و بیست و پنج هزار روپیه
 نقار خانه ایشاد در این شهر و بیست و پنج هزار روپیه نقار خانه
 و تخته گورکه و نقاره و کرنا و سرنا و غیره آنچه از آن نقار خانه
 بادشاهان فی شوکت است تمام از نقره ترتیب داده در ساعت
 مسعود بنوازش در آوردند مجموعه به شصت و پنج هزار روپیه
 برآمده دیگر تخت سوار فیل که با اصطلاح اهل هند هوده گویند از
 طلا ساخته به سی هزار روپیه مرتب گشته دیگر دوازده فیل
 با پنج زنجیر ماده که قطب المذک بوسه پیشکش به شاهزاده نامد
 از فرستاده بود فیل اول باسم داد الهی با ساز طلا و دوم با ساز
 نقره و از پارچه های نفیس گجرات که کر کران سرکار شاهی

مرحمت فرمودند و با آنکه هزار روزی بود که مسافران عزایت سدا
 در بند و شایسته سلطان پور نیز از آنجا پس آمده بسجود سده خدمت
 جبین اخص نورانی سعادت راجه کیدان میبایست و آن روز در
 خدمت شاهزاده دولت بار یافت هشتاد و شش نفر و یک تنگ
 روپیه نقد پيشکش معروض داشت در میان آن شاه پيشانی
 که بخطاب خاندورانی ممتاز بود با هر کدوس و ضعف از سپاهشوری
 استعفا جست و حضرت شاهنشاهی آن شیرین خدمت را کسیداب
 خواهرش ساخته برگشته خوش آب را که از جاگیرهای قدیم او بود
 و هفتاد و پنج هزار روپیه حاضر شد و از آنجا که خراج او
 عزایت فرمودند و پسران او را در خور استعداد هر یک منصب
 و جاگیر مرحمت شد درین تاریخ شب معتمد راجه معبود سنگه نیریز
 را و مادر وی رسید که در آن زمان معتمد راجه معبود پسر بیست
 کچسنگه پسر او را بمنصب معتمد راجه معبود و در خوار خطاب
 راجگی داده فرق عزت پسر افروخته شده بود که از آگوه تا
 لاهور بر هر کوه مدلی سازند ده خدمت را و در مدلی سوم
 چاه آبی که مسافران از تابش آفتاب و تشنگی محنت و صعوبت
 نکشند طیار سازند و مانند خیابان دورسته درخت نشانند *

توجه ربابات عالیات به موجب جنت نظر کشمیر

روز مبارک سده بیست و چهارم مهر ماه در ساعت مسعود
 و زمان محمود که مختار ارباب تقدیم بود بعزم سید کشمیر نهضت
 موکب منصور اتفاق افتاد اشکور خان را به واسطه دار الخلافه آگوه

تم دیدت فرموده بودند که بپایان رسیدن بطول میباشد البته
 قدمت بموضع پیشکش فرستادیم یک روزی که در آن
 خبر فوت شاهان از خان خانبهاده سپه سالار خاندان رسید چون بجای
 رسیدن عالی فطرت بود در حضور جوانی و دوست شایسته شراس کشتی
 و از آفت مصاحبان خانه برانداز میگردید با فریاد کشیدند و بپایان
 پرواز و نداشتن دور سدر و شجاعتش با تدبیر هم آموختن در ضبط
 و انتظام سپاه و رزم آرائی و سواراری مدیال و نظیر خود نداشت
 و با اینهمه خوبیها که کرد بدایس بود دور از درگاه بخود کسی
 روزگار بسر آورد و نمیدانست که حقیقت آنکه چون خاندان
 به برهانید و بیست گواهی فرزند و بنات شریف و زیور پادشاه
 بمداوا و معالجه رسانید بعد از روزی چند صاحب فرارش گشته
 بر بستری در میان اعدا و با تدبیرت و معالجات بکار بردند
 سودمند نیامد و بپایان رسید و در میان جهان حسرت
 و دل نگرانی و غم ز دلای و خاندان فانی بنزد هتکده جاودانی
 کشید و این واقعه بر خاطر حق شدس حضرت شامشاهی سخت
 گران گذشت دارالبحان را بمذنب بجهیزاری ذات و سوار سرفرازی
 بخشیده خلعت با شمشیر مرصع و اسب و فیل مرحمت نموده
 بجای برادرش بسواراری صوبه بوار و احمد نگر رخصت فرمودند
 (مقرر بحان را بادم استعدان و استحقاق سواراری و صاحب موبلی
 بهار و پنده سرفرازی بخشیده خلعت و اسب و فیل و خنجر مرصع

گذاشتند خدمت با شلجمر موصوع و اسب و میل و علم و ستاره باز
 موصحت شد روز چهارم شنبه هجری ۱۰۸۵ در کعبه پیرگناه مقبره هرون
 اردوی گنجان شکو گردید حضرت شاهنشاهی با تمام اعیان و
 بخشهای آجا تشریف بردند در عهد سلسله حضرت توحید آیدانی
 امرای راجپوت بخشهای مدنی بطراز ضوفاخته اند از بیرون
 بتکلفات افزوده لیکن در درون چندین شبپره و فرسنگها خانه کرده که
 از تعفن آنها سر بدرون آن نمی توان در آورد
 از برون چون گور کور بر حصار و در درون فرسنگها عتروجن
 ازین صفت شاهزاده پوزیز در عهد سلسله و عتق و کعبه خویش
 دستوری یافته عتق حضرت معطوف داشتند در درون سابق
 از کیفیت حال گسائیدن آنها در عهد سلسله و کعبه از اختیار
 کرده بود مرقوم گشته در بنوا از اعیان بنده در عهد سلسله عتده
 است نقل مکان نموده بر که در این زمان در این خویش
 یزدان پرستی می نمود حضرت شاهنشاهی در این زمان در این پرستش
 سعادت لزوم روشانی بخشیدند و زمان مدت در خلوت صحبت
 مستوفی داشتند چون مدت حبس خسرو بطول کشیده بود و
 خان اعظم از جانب او بسیار نگرانی خاطر داشت بتفرس دریافت
 که سخن اچهدروپ در باطن افکس اثر تمام می بخشد با وجود
 تعصب دینداری که سوشت او بدان محبول بود بی اختیار تنها
 از خویش و بیگانه نزد او رفته در باب خلاصی خسرو بخصوم
 و زاری التماس نمود باز دیگر که حضرت شاهنشاهی بملاقات او
 نماند از جهت خلاصی خسرو صرفهای محققانه معروض داشت

و دل آنحضرت را بر وجهی بزرگواران سلطنت داد و در آنوقت
 جبرائیل آن بیدارش کوتاه زندیش بنزد عفو شست و شویافته
 و به آبداری رحمت غبار خجالت و زلفت از ناصبه احوال او زدوده
 از قید بر آوردند و حکم شد که بکورش می آمده باشد روز
 مبارک شنبه بیست و نهم آبان ماه دارالخلافه دهلی بود
 موکب اقبال آراستگی پذیرفت بیست و یکم آخر ماه برگشته کرانه
 که وطن مقربخان است معسکر دولت گردید بی اغراق جانی
 است خوش آرزو و در این زمانیت قبل مقربخان باغ عالی
 ساخته اند که در باغ او میشود در آنجا معذوستان نظار خود دارند
 از دکن و گجرات و ملتان دور رسیده که تعریف آنده شنیده
 تخم آنرا آرزو می باشد و به ریاضت خوب شده آنچه دیوار
 پخته بر دور آید و در آنجا و در آنجا رسیدن است خیابانها را فرش
 بسته و در میدان باغ می باشد طالع دویست و بیست و نهم
 عرض دویست و نهم در آنجا صفت ماهتابی بیست و دو
 ذرع مربع ساخته و از درختهای گرم سیری و سرد سیری اکثر درین
 باغ هست حتی نهال پسته سبز شده و سروهای خوش قد بامداد روز
 مبارک شنبه دوازدهم دی ماه در سرهند منزل شد چون در مشکوی
 اقبال شاهزاده گیتی سدان شاهجهان گرامی فرزند قدم بعرضه
 وجود نهاده بود روز مبارک شنبه دوازدهم جشن عالی ترتیب فرموده
 بالتماس بضیامت حضرت شاهنشاهی و حضرات عالیات پرداختند و
 حضرت شاهنشاهی بمنزل ایشان تشریف بردند و شاهجهان سعادت
 پذیر گشته پیش کش عالی کشیدند از اقسام نخایس و نوادر آنچه

به وقت آمدن یکتا و مئی هزار روزه قیامت شد و چهل هزار روزه
 بواسطه های خود گذشتند و بر آب آب به آب جستن و زن به آب جستن و با آن
 انبیا آراستگی یافت (و راجه بکرمه جرت که فاعله کنگره را مخصوصه
 داشت بجهت عرض بعضی عیال و عیال آینه در وقت زمین
 نوب دریا نده فوق حضرت بر او را خط و چون پیش نهاد خاطر اندیش
 سیر و تماشای بهار کشمیر و و از رفتن انور فرصت از دست
 میرفت حضرت جهانهای کمالی ستانی را بشین عمارت
 انور و خدمت فرمودند و راجه بکرمه جرت به شایسته خدمت و خنجر
 مرصع و اسب خاصه سواران و با کوه عیال و کنگره و عیال
 مراجعت معطوف داشتند درم بهمن ماه باغ گور سحر و سوکب
 مسعود آراستگی یافت و زن گن آسیر و مصر و مصر آندانی
 از انده برهانه بر تخت سلطنت و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 روز مبارک شنبه سوم ماه مبارک و در آن روز با اسب با لپی
 گری رفته بود از ایران آمد و در آن روز با اسب و رنگ و رنگ و رنگ
 و معروض داشت که زنبیل پاک به پنج شاه با مرسله که مصوب
 او ارسال داشته اند متعاقب خواهد رسید اتفاقی که شاه بنام عالم
 داشت اگر بشرح و بسط رفتم که کرمه سوانج نویسنه گورد سوان
 خوانان صفحه هستی حمل بر افراق خواهند فرمود و همواره در
 اوقات خان جهان خطاب میفرمودند و زمانی از خدمت خود جدا
 نمیداشتند و بحسب اتفاق اگر روزی یا شبی بضرورت در کنگره

رشی که قرا از طرف دلمان ریزد و آب ز رخ سوره سادمان رانند
 در خاک درت بهشتی بگذارند و از وی عرق جبین شامان رانند
 در بوقت راقم اقبال نامه رباعی را با طایفه اصفهانی را که از آن
 مجلس سخن بود معروض داشت بغایت بآشوب و آن حضرت بخط

خاص در بیاض خود ثبت فرمودند * رباعی *

زهرم بفراق خود چشانی که چه شد

خونریزی و آستین فشانی که چه شد

ای غافل از آنکه تیغ هجر تو چه کرد

خاکم به فشار تابیدانی که چه شد

ابا طالب در مذهبوان شایسته بود و قیام و قیام از اصفهان
 برآمده بسایر و سیاحی گشت و بهشتی از طرف و بهشتی از طرف
 آب و هوا دل نداشت آن همه و وطن و اهل و عیال بعد از
 فتح کشمیر بخدمت حضرت در آن ایالت برده شده پیوسته
 در سلک بندهای درگاه صحرای گشت و از وایم عهد حضرت
 شاهنشاهی که سنین عمرش از عمر بزرگشده بود بزرگداشت از غرایب
 آنکه در برگزیده دولت آباد دختر پادشاهی بنظر در آمدن بارش و بیروت
 انبوه ظاهرش بمردان مشتبه و ریش از یک قبضه بیشتر و در میان
 سینه هم سوی ایوب اما پستان ندارد و پانصدی از عورات اشارت شد که
 در گوشه بوده کشف ستر او نموده حقیقت را معروض دارند و بعد از
 خدشی باشد ظاهر شد که از دیگر عورات یک سر مو تفاوت ندارد

ز غریب استغاث رسد سوار سپاه کبری بذات سلطان مبارک توجه فرمودند
 هفتاد و یک قوچ کوهی و سی چکرا شکر شد چون مهتابخان مدتها
 از دولت حضور محرمی داشت فرمال شده بود که اگر از بسق آن
 کوهستان خاطر برداخته باشد جریده آمده معتزم - نمایان درین تاریخ
 باستقام عقبه خلعت برق عزت بر امر احوال خانعام به منصب
 پنجهزاری و سه هزار سوار سرفراز شد چهارم استغاث از سوار ظاهر
 قلعه رهناس مخیم اردوی گنجان پهی گشت عرض داشت دستور خان
 حاکم کشمیر نوید یافت و نیز کشته بار آمد فرمان مرحمت عنوان با
 خلعت و خنجر مورس و رسته ده حصص یک ساله و استغاث توجه
 بانعام آن پسندیده خدمت عذایند و در روز چهاردهم ماه مذکور
 مقام بابا میرزا را به منزل رانستند گشت روز مبارک
 شنبه شانزدهم روز چهارم فرات به یافقت و سال پنجاه و سوم
 از عمر همایون به سر رسید و در روز مبارکی آغاز شد چون درین راه
 کوه و کتل و انجمن و در روز یک دفعه عبور لشکر منصور
 متعذر نمود مقرر گشت که مریم الزمائی و دیگر حضرات عالیجات روزی
 چند توقف فرموده با سودگی قطع مسافت نمایند و اعتماد الدوله
 الخاقانی و صادق خان بخشی و ارادخان میر سامان با عمده بیوتات
 و کار خانجات بهرور عبور نمایند و میرزا رستم و خان اعظم و جمعی
 از بندها براه پونچ دستوری یافتند و موکب اقبال جریده با
 چندی از منظوران بساط قرب نهضت فرمودند درین تاریخ خبر
 فوت رانا امر سنگه رسید حکم شد که راجه کشنداس فرمان مرحمت
 عنوان با خطاب رانائی و خلعت و اسب و قبل نهضت گذر کرب

در این مراسم تعزیت و تهنیت بنابر رسالت بر حسب و یکم منتهی مذکور
 در موضوع پکنی (مالکلی) نزول موبد انبیا و خلق اوقات و مهلهای آن
 را بعزایت خلعت و پوشیدن و انداختن و فصل سرور و سلطنت و مدد
 بگذشت و خصیت فرمودند در این منزل گلی بطور در آمد که زمین
 از تعریف آن فاسر است بعضی سرخ آتشین بزرگ گلزار و
 بعضی بزرگ گل شقایق و بزرگ گلزار سارتر گویا چندین گل خطمی
 را تنگ باندیدند بسته بسته اند درختش از درختها نزدیک آن
 میشود و گلهایش سرپای درختها را از دور و نزدیک گشتند و
 آوایی دارد درین دامن که بزرگ و زیاده بود و در آنجا درختها
 خوشبوئی و درختش از پائین که آوای شب بیدست و دوم باران
 شد و هنگام سحر برف بارید چون اکثر راه اجمعه بود و از باران
 لغزیدگی بهمرسانید چارونهای لافرها که اندک بر نخاست
 بیست و پنجم زنجیر وانی از آنجا که در آنجا شد و امر
 بضبط در بامد بجهت باران و سرما دو روز مقام فرمودند در بیدست
 و سوم سلطان حسن زمیندار پکنی و او را از آنجا بوس دریاوت درین
 منزل درخت شقایق و زرد آلو صحرای نگرفته کرده سرپای در گرفته
 بود درختهای صنوبر جوان دیده را سیراب نظاره می ساخت ولایت
 پکنی سه و پنج کمر در طول و بیست و پنج کمره در عرض است مشرق
 رو به کوهستان کشمیر و بر سمت مغرب آنجا بنارس در جانب شمال کوه
 کنور و بطرف جنوب کوه پونچ و مضافات کشمیر است در زمانی که
 صاحب قران گیتی سدان فتح هندوستان نموده بدارالملک توران
 سدان اقبال معاونت داشته اند از این طایفه را که مدغم و کلب نصرت

مهابت بودند در آن حدود و در آن وقت نمودند و گذاشته اند و میگویند
 که ذات ماقابح است اما مشخص نمیدانند که در آنوقت کائنات
 اینها که بوده و چه نام داشته باشد خود شهری مشخص (محض) نماند
 و بزرگان چندان متکلم و حقیقت مردم دهمطور نیز برین فیکس دارند
 کرد در زمان حضرت عرش آشیانی شاه رخ نامی زمیندار دهمطور
 بود درین تاریخ بهادر نام پسر ارست اگرچه دهم نسبت خوشی و
 پیوند دارند لیکن نزاعی که لازم زمینداری است پیوسته بر سرحد
 حدود می دارند و اینها در آنجا خواسته اند چون به عرض رسید
 که چند منزل پیشتر آبادی نمیدانند و شمع که باز روی شکر
 قرین کفایت کند سالار نمیدانند و حد شد که پیشخانند مختصر
 بقدر احتیاج و در آنجا سرور همراه گرفته فیلان را تخفیف
 دهند و سه چهارم از آنرا بزرگوارند و سواجه ابو الحسن میر بخش
 با سائر مردم پیشتر از آنجا آمده باشند بدست و یکم از پل
 رود خانند نیز بهر صورت از آنجا آب از میان کوه وازوه که
 مابین ولایت بدخشان و تبت واقع است بر آمده درین منزل
 دو شاخ شده می رود متصدیان پیشخانند عالی بهجت عبور لشکر منصور
 دو پل مرتب ساخته بودند یکی در طول هجده ذراع و دوم چهارده
 ذراع و در عرض هر کدام پنج ذراع و طریق ساختن پل آنکه
 درختهای کلان از تار بر روی آب می اندازند و هر دو سر آنرا بسنگ
 بست استحکام میدهند و تخته چوبهای سطر بر روی آن انداخته
 بمیخ و طنابهای قوی مضبوط میسازند و باندک مرمتی سالها
 برجاست فیلانرا پایاب گذرانیده سوار و پیداده از روی پل عبور نمودند

در هر یک شنبه با صفت و سوم (نهم) بر کنار رود خانه کشی آید و در
 سه دو روز قبل ازین حکم شده بود که رقم تقدیر نامه پیشتر ستانده
 سرزمینی که ارتفاع و استواری داشته باشد جهت جشن نوروز
 اختیار نماید اتفاقاً در اطراف رودخانه مذکور پیشتر واقع بود مشرف
 بر آب سبز و خرم و بر فراز آن سطحی پنجوازه فرسخ در پنجوازه فرسخ
 که گویی کارفرمایان وضا و قسری جهت چنان روزی مهیا دانسته
 بودند جشن نوروز جهان افروز بر فراز آن آراستگی یافت و چون
 حضرت شاهنشاهی بهداری و فرخی تشریف آفرینی فرمودند مورد
 تحسین و آفرین گشت *

آغاز سال پانزدهم از جلوس آید

روز جمعه پانزدهم شهر رجب الحرام در روز و نیمه است و نه
 هجری تحویل نیر اعظم بنام خداوند عز و جل و بر لب رود
 خانه کهن گنج جشن جهان افروز آراستگی یافت و سال پانزدهم
 از جلوس حضرت شاهنشاهی بهداری و فرخی آغاز شد ازین
 منزل تا کشمیر همه جا راه بر کنار دریای بهت است و در
 جانب کوه بلند دارد و از میان دره آب در غایت تنگی پر جوش
 و خروش میگذرد هر چند فیل کلان باشد نمیتواند پای خود را
 قائم ساخت چون این کوتلها را بغایت تنگ و تند و دشوار نشان
 میدادند و از هجوم مردم عبور بصعوبت و زحمت میسر میشد
 بکمترین بندها حکم فرمودند که فردا وقت کوچ درین منزل
 توقف نماید و غیر از آنحضرتان و چندی از خدمتگاران ضروری هیچ

مناقصی را بگذارد که در رباب سعادت کوچ کند حتی خسرو
 خانبهادر و خانعلیه و دیگر بندگان و اردو را بکشد در فضای ماسی
 آورده باشد فضا را خیمه و بنده این فقیر را پیش از حکم روانه
 منزل ساخته بودند در ساعت بصره خود نوشتم که در باب من
 چنین حکم شده شما بهر جا رسیده باشید توقف نمایند مردم
 فقیر این خبر را در پای کوتل پهلپاس شنیده همانجا پیشخانه
 را استاده ساختند از تأییدات طالع این نیازمند آنکه چون موکب
 اقبال قریب منزل من رسید برف و یاران و رعد و صاعقه شد
 و حضرت شاهنشاهی را اهل حره سواره می آمدند و نور جهان بیستم
 و سائر بزرگان و خواصان در خدمت آنحضرت سعادت پذیر بودند
 و بغیر از خورشید و ماه و ستاره دیگر و نور و بارنداشت از
 شدت برف و سردی و صلابت برف از این منقص و مشوش
 گردید هنوز یکبار در این وقت بود که دایره فقیر نمایان گشت
 ظهور این صورت را از آنوقت منی شمرده باحضرات عالیات
 در منزل این فدوی فرود آمده از آشوب برف و باد محفوظ گشتند
 از وفور مرحمت و ذره پروری حکم طلب کمترین شد و از استماع
 این نوید جان بخش سرازیر نشناخته در عرض دو ساعت خود
 را باستلام عتبه خلافت سر بلند ساخت و بزبان حال این بیت
 منی خواند

آمد خیالت نیم شب جان دادم و گشتم خجل

خجلت بود درویش را مهران چوبیگه در رسد

آنچه در بساط بود از نقد و جنس و صاعقه و ناطق بتفصیل در رسم

به پیش و پادشاه از معروضات دست همه را باین غلام بخشیدند و
 فرمودند که متاع دنیا در چشم همه است آنچه فانیست جوهر اخص را
 به بهای گران خریداریم آنچه از این غلامان و اهل خانه و
 طایع اوست که مثل من باشند بی آنکه عذر خود را بیاورند
 در خانه او بواجب و آسودگی بسر برند و او را در منزل و احوال بیکه
 اهل جهان چنان سرافرازی روزی شود و نیز از تالیفات غیبی آنچه
 خیمهای متعدد و فروش و جامع خواب و همه آنچه باور چنان
 اسباب و آفت ضروری آنچه سرکار اهل دولت را در خور باشد تمام
 رسیده بود حاجت بعارضت نماند و بهر پادشاهان رسان گشایده که
 بخاکشان حرم بهرامی عزت و بختهایی که در کتاب درستی سعادت
 پذیر بودند کفایت کرد و در سه شنبه پنجم سال در مرضی شبتانی نزل
 موکب منصور اتفاق افتاد و سر و پای در دست او آمد بکمترین
 بندها مرحمت فرمودند و در آن روز در آن روز در اصل و اضافه
 هزار و پانصدی ذات و پانصد سال حکم را در آن روز خبر رسید که
 سهراب خان پسر رستم خان میوزا در آب بهت غرق بحر فدا گشته
 و تفصیل این اجمال آنکه او یک منزل عقب می آمد در مستی
 جوی و نشئه شراب بخاطرش میدرسد که بدریا در آمده غسل کند
 با آنکه آب تند میروفت و خرمشگهای عظیم داشت و بحدی سرد
 بود که پای در آوردن تعذر تمام داشت و آب گرم بجهت غسل مهیا
 بود هر چند مردمش مانع می آیند و میگویند که درین قسم
 هوای سرد بی ضرر در چنین دریا زخار خونخوار که فیل مست
 را می غلطاند در آمدن از آئین حرم و احتیاط بسیار در است

بحرف آنها میدید می شود و از آن خوب مستی و سرور جوی می باشد
 شنواری خود با یک نذر خدمتیه و یک کشتی گیر که آنها نیز در من
 آب بازی بی نظیر بودند بر فراز سنگی که بر لب آب بود بر آمده
 خود را به میان دریا می اندازد و بمجود اودان از نظم امواج
 نمیتواند خود را جمع ساخت و بشنواری پرتاخت اودان همان
 بود و رفتن همان سهراب خان با خدمتیه رخت حیات بسیل فنا
 در داک کشتی گیر بهرزار جان کندن کشتی رجود خود را بساحل
 سلامت رسانید و میرزا بهرام را در لب تعلقی و عجیب محبتی باین
 پسر بود و سرور و شوق از انعام این خدیو جانانه دل مفرش جانانه
 شکبائی، پاک زده می تابی و ذنوب بسیار ظاهر میداد و با
 جمیع اهل انوار و نور و نور بدست میرزا برهنه متوجه ملازمت
 میکردند (و از او و گداز و شوق و بهر پند) اگرچه میرزا دیگر فرزندان
 هم دارد لیکن بیدار و دل پذیر و زیاده داشت سنش بیست و پنج
 بود در بند و از ازی و شور و شاد و شورش بود سواری میل را خوب
 میدانست در یورش گجرات اکثر اوقات حکم میداد که در پیش فیل
 خاصه بادشاهی سوار شود و در سپاهگری بغایت چسپان بود چون
 از کوتلها گذشته در موضع نيسار (بلتار) منزل شد صحرا صحرا و چمن
 چمن شگوفه و انواع رباعین از نرگس و بنفشه و ارغوان زر و گلرایی
 غریب که مخصوص این ملک است بنظر در آمد درین منزله
 آبشاری بر سر راه واقع است بغایت عالی از جای بلند میریزد و

پس در خوشی دارد در این راه گریچه آشکار بسیار بنظر در آمدند
 این آبشاری ممتاز و مستثنی است روز دیگر بداره موله منزل
 شد باره موله از قصدیهای مقبره کشمیر است بر حسب آب بهت واقع
 شده جمعی از سواران گران کشمیر در آن قصد توطئه کردند مشرف بر
 آب منازل و مساجد ساخته آسوده و سوره الحال روز کار بصر می بردند
 پیش از ورود مرکب مسعود بهت سواران انذری از بندها
 کشتیها آراسته و در مقام بسیار داشته بودند چون ساعت در آمدن
 شهر بغایت نزدیک بود فی الفور در خدمت آنحضرت بر کشتیها
 نشسته متوجه شهر شدند در این روز در میان کشتیها کشمیر از
 کشتوار آمده باستقامت محقق بهت سواران اندوخت و تعویض روز
 امروز شاهنشاهی و گنجینه آن روز در میان آنهمه یافت
 احوال اینخدمت را پس از آنکه در میان کشتیها متعموره
 کشتوار شصت گروه مسافر و سواران در میان کشتوار آنکه
 دهم شهر یورماه الهی سینه چهارده حلبی در میان با ده هزار نفر
 سوار و پیداده جنگی عزیمت به کشتوار پیش بهت سواران
 و حسن نام پسر خود را با گرد علی میربحر بهت سواران شهر و حراست
 سرحدات مقرر داشت و چون او هر چک و ابیه چک بدعوی وراثت
 کشمیر در کشتوار و آن نواحی سرگشته بادیه ضلالت و ادبار بودند
 هدایت نام یکی از برادران خود را با جمعی در مقام دیسو که متصل
 بکوتل پنجال (بیر پنجال) واقع است بهت احتیاط گذاشت و از

هم‌اکنون مذکور تمام افواج پیموده خود با موجی همراه سنگی بوز سداوت
 و جلال نام پسر رشید خود را با دهم‌ساله عرب و علی ملک کشته‌گیری
 و جمعی از بندهای جهانگیری براد آهن تعیین فرموده جمال نام
 پسر کتن خود را با گروهی از جوانان کار طباب به‌راستی فوج خود
 مقرر کرد و همچنین دو فوجی دیگر بدست راست و چپ خود
 قرار داد که می‌رونده باشند و چون راه بر آمد اسب بود چند اسب
 بجهت احتیاط همراه گرفته اسبان سوارهای را در کل باز گردانیده
 بکشمیر فرستاد و جوانان کار طباب کمر خدمت بمیان جان بسته
 پیاده بر فراز دیوار برآمدند و غارت از لشکر اسلام با کفران بد سرانجام
 منزل بمنزل جنگ‌کنان تا فرکوت که بنی از مستکمل‌های غنیم بود
 شتافتند و در آنجا فرار و جانی که از راه‌های مختلف
 تعیین شده بودند پیوسته و در گذشته روزگار تاب مقاومت
 نیاورده راه در پیش گرفتند و از آن جان نثار راه کوه و کوتل
 دشوار و شیب و ترازو به‌راستی و همت پیموده تا در بای
 مرو شتافتند و بر لب آب مذکور آتش قتل اشتعال یافت و غازیان
 لشکر اسلام ترددات پسندیده بظهور رسانیدند و ابیه چک برگشته
 بخت با بسیاری از اهل ابار بقتل رسید و از کشته شدن ابیه چک
 راجه بیدست و بیدل شده راه فرار پیش گرفت و از پل گذشته در
 بهادر کوت که بران طرف آب واقع است توقف گزید جمعی از
 بهادران تیز جلو خواستند که از پل بگذرند بر سر پل جنگ عظیم
 واقع شد و چندی از جوانان بشهادت رسیدند و همچنین مدت
 بیست شبانه‌روزی بندهای درگاه سعی در گذشتن آب داشتند و

سران قیصر بهشت هجوم آورده بدو و صافانه نشاند و در کمرش
را از کده دلاور خان از اسلحه‌های تپانچه‌ها و سرانجام آرزو که خاطر جمع
نموده به لشکر فنیروزی اثری نداشت راجه از حیدر سازی و دیوانه بازی
و کاهی خود را نزد دلاور خان فرستاد و ادعای نمود که بر اثر خود
را با پیشکش لائق بدرگاه میفرستیم و چون گدازه می‌بعضو مشورت
گردد و بیم و هراس از خطر من زایل شود خود نیز بدرگاه گیتی
پناه رفته است آن بوج می‌فهمیم دلاور خان سخن فریب آمیز او گوش
نکرده نقد فرصت از دست نداد و به توفیقهای راجه را بی نیل
مقصود رخصت فرموده و در کمرش آب اندام شایسته بکار برد
جمال پسر کلان او با جدمی از پهلوانان پسر شاهان و حاکمان بالای
آب رفته بشنا از آن دریای زخار خیزد و عبور نمود و به مخالفت
بجنگ سخت در پیوست و از کسای دریای از انقباض هجوم
آورده کار بر اهل ادبار تنگ داشت و پس از آن مقاربت در
خود نیاورد تخت پل را شد و راه می‌رفت و بندهای
نصرت قربن باز پل را استحکام داده بهید لشکر را گذرانیدند
دلاور خان در بهذر کوفت معسکر اقبال آراست و از آب مذکور تا
دریای چذاب که اعتضاد قوی آن سیه بختان است دو تیر انداز
مسافت بوده باشد و در کنار آب چذاب کوهیست رفیع و عبور از آن
آب بدشواری میسر میشود بجهت آمد و رفت پیداهای غناباهی
سطح تعبیه نموده در میان دو طاب چوئهای مقدار یک بدست پهلوی
یکدیگر مستحکم بسته یکسر طناب را در قلعه کوه و سر دیگر را بر
آخر آب مضبوط می‌سازد و در طاب دیگر یکسایگر از آن

نور تعبیه شدند. اند که بدانند پانی خود را بران چوینان داده بهر دو
دست خدایان پاد را گرفته از دراز به نشیب مار تده باشند تا از
آب بگذرند و این را با طالع مردم کوهستان زم به گویند و هر جا
مظنه بستن زم به داشتند به بند و قچی و تیر انداز و مردم کاری
استحکام داده خاطر جمع نموده بودند دلاور خان جالها ساخته شوی
هشتاد نفر از جوانان دایم کار طلب بر جالها نشانده میخواست که
از آب بگذراند چون آب در غایت تندی و شورش میگذشت جالها
بسیل فنا رفت شصت و هشت نفر از آن جوانان غریق بحر عدم
شده آبروی شهر را انداخت و ده نفر از آن جوانان بستیاری شناری
خود را با حذر سلامت رسانیدند و دو تن بران طرف آب افتاده
در جنگ ازان غرق شدند. گشتند آنقصه دلاور خان تا چهار ماه و
ده روز در راه بود و در وقت باری ده نفر از آن سعی در گذشتن آب
داشت و تیر انداز بر سر راه در راه نمی رسید تا آنکه زمینداری
رهبری نموده از دئی که در میان ازان گمان گذشتن نبود زم به بسته
و در دل شب جلال پسر دلاور خان با چندی از بندهای درگاه و جمعی
از افغانان قریب بدویست نفر از آن راه سلامت گذشته هنگام سحر
بلخبر بر سر راجه رسیده کرنای فتح بلند آوازه ساختند چندی که
برگرد و پیش راجه بودند در میان خواب و بیداری سر اسیده بر
آمده اکثری علف تیغ خون آشام گشتند و بقیه سیف جان بتگ
پا ازان ورطه بلا بر آوردند دران شورش یکی از سپاهیان بر راجه رسیده
خواست که بزخم شمشیر کارش بانجام رساند راجه فریاد بر آورده که
من راجه ام مرا زنده نزد دلاور خان ببرید مردم بر سر او هجوم آورده

و سواران را بخنداند و بعد از گویا شدن راجه از صاحبان او در دست
 می‌دهد که بوی خوش را بگوشه کشاید و لایر خالی از شاییدن این صوفیه فتح
 و ترویجی سجدات شکر آید و بابت راجه در دست خود را شکر مناجات از آب
 بنشاند بمندل که حاکم نشین آن ملک است در آمد از کنار آب
 تا آسایش کرده مسافرت بکند و در دست سواران راجه چهره
 و دختر سوار چمن پسر راجه با سو در خاله او بوی از دختر مندر
 در زندان دارد (پایش از زنده فتح شود راجه تیرال خود را از روی احتیاط
 به پناه راجه جسون و دیگر زمینداران فرستاده بوی چهره مسکوک
 منصور نزدیک رسید دایر خان در دست راجه راجه را همب گریه
 متوجه آستان بوس گشود و نشو و نه در حرم را از روی از سوار
 و پیداده است آن ملک است در دست سواران از خط سوار آنکه
 در کشتوار (گندم و جو و حبس و شکر و زعفران می شود
 بخلاف کشمیر شالی کمتر ساری را اعتبار می‌دارند و کشمیر بهتر
 است و قریب بصد دست است و در کشتزار و زراعت و توتنج
 و هندوانه فرون اعلا بهم می‌دهد و در کشتزار و زراعت کشمیر
 است و دیگر میوه‌ها از انگور و شفتالو و زرد آلود و سیب و زبون
 می باشد اگر تربیت کنند ممکن که خوب شود (سندی نام زریست
 مسکوک که از حکام کشمیر مانده و یک نیم آنرا بیک روپیه می‌گیرند
 در سود و معامله پانزده سندی را که ده روپیه باشد مهم باشد شالی
 حساب میکنند و سیر هندوستان را یکمن اعتبار کرده اند و رسم

نیست که راجه از محصول زراعت خراچی بشیند بر سر خانه در
 سالی شش سالگی که چهار روپیه باشد میگویند و از حضرت را در کس
 بعوضه راجه بستان و مختلفه نذر توپچی که از فریم نوکرند تاشوه
 نموده و غایه در وقت زعفران از خربندار بر سر منی که عبارت
 از دو سیر باشد چهار روپیه میگویند کنیده حاصل رسته جریحه است
 که باندک تقصیری مبالغ کلی ستانند / بعده جهت يك يك روپیه
 تخمیناً حاصل خالص او باشد در وقت کار شش هفت هزار باشد
 جمع میشود اسیر و مقدار آنها کم است قریب پنججاه اسیر
 از راجه و سدهای از ایند باشد محصول یکساله که در وجه
 انعام و از غنای سر حمت شد / و من تخمین بجای هر هزارى ذات
 و هزار سوز خالص برانگیزی ارشد باشد (چون دیوانیان عظام
 نسق به ... و در ... نمایند حقیقت قرار واقع ظاهر
 خواهد شد که ... روز و شنبه یازدهم بعد از دوشنبه
 و چهار گهوی و از این ارکان ... از عمارتی که مسجد را بر کفایت
 احداث یافته و زون موله ... اتفاق افتاد بحکم حضرت عرش
 آشیانی از سنگ و آهک قلعه در نهایت استحکام اساس یافته غایه
 هنوز نا تمام است يك ضلع آن ساخته امید که بعد ازین باندک مدت
 بانجام رسد - روز سه شنبه دوازدهم دلو رخا حسب احکم راجه کشتوار
 را مسلسل بحضور آورده زمین بوس نمود خالی از وجاشت نیست
 لباسش بپوش اهل هند و زبان کشمیری و هندوی هر دو میدانند

نیست و از بنسبت و بلندی زیادتی حضرت شاهنشاهی است
 احتیاط جمعی از مردم معتقد گردان معقول فرمودند که طول و عرض
 را طناب بکشند تا حقیقت از قرار واقع نوشته شود و چون قرار
 داد است که حد هر ملک تا جایی است که مردم بریان آن ملک متکلم
 باشند بنابراین از پهلوانان که بازده کرده آنطرف کشتن گذار است
 سرحد کشه میر میسر شد و باین حساب پنجاب و شش کوره بر آمد و
 در عرض دو کوره بیش تفاوت ظاهر نگشت و کوهی که درین
 دولت معمول است در آن بنده ایست که حضرت عرش
 آیدانی بسته اند و کوهی پنج دراز است و یک دراز حال دو
 دراز شد و میشوید هر جا کوه را که میگویند میگردانند و از آن کوه
 و گز معمول حال است نام شهر مری نکر است و دریای بهت
 از میان معموره میگذرد و سرچشمه آنرا ویرناک نامند از شهر
 چهارده فرسود و در آن است و بحکم حضرت شاهنشاهی
 بر سر آن چاه عمیق را قیام یافته و در میان شهر چهار
 پل از سنگ و چوب در حمایت استحکام بسته شده که مردم از روی
 آن تردد مینمایند و پل را با اصطلاح آن ملک کدل گویند و در شهر
 مسجدیست بغایت عای از آثار سلطان سکندر و در خدمت صد و
 دو و پنج اساس یافته و بعد از مدتی سوخته و باز سلطان حسین
 تعمیر نموده و هنوز با تمام نرسیده بود که قصر حیات او از پا افتاده
 و در نصد و نه ابراهیم ماکری وزیر سلطان حسین حسن انجام و
 آراستگی بخشیده و از آن تاریخ تا حال یکصد و بیست سال است که
 برجا است از محراب تا دیوار شرقی یکصد و چهل و پنج ذراع و

درین یکصد و چهل و چهار ذره است مشتمل بر چهار طاق و دو
 طراف ایوان و ستونهای حسی نقاشی و نقاشی کرده استحق از حکام
 کشمیر شهری به نام ازین سوره سوره در نقاشی و نقاشی چهل
 درین شهر بوده اند که نقاشی از پیشانی و سینه و سینه شهر
 دو کول بزرگ است که همه سال بر آب میزنند و طاقش را میزنند اگر چه
 و مدار آمد و رفت مردم و نقل و تحویل نموده و دیده بر کشانی است
 در شهر و پیرکات بنام هزار و هشتاد و هشت هزار و چهار
 صد و هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
 است و آنرا دو نصف انداز کرده اند و آب را در سراج گویند و
 پیاپی آب را که سراج را میزنند و در آن رسد و در نیم درین سنگ
 رسم نیست مگر جزوی از سایر جهات و نقد و جنس را بخروار
 شالی حساب کنند هر خرواری سه من و هشت آثار بوزن حال
 است کشمیریان دو سیر را یکمن اعتبار کرده اند و چهار من را که
 هشت آثار باشد یک ترک و در این شهر سی لك و شصت
 و سه هزار و پنجاه خروار و یازده ترک است که بحساب نقدی
 هفت کرو و چهل و شش لك و هشتاد هزار و چهار صد دام می شود
 و بخرابیه حال جای هشت هزار پانصد سوار است در آن و رفت کشمیر
 متمدن است و بهترین راهها به نام و بکلی و در آن است اگر چه راه
 به نام نزدیک تر است ایکن اگر کسی خواهد که بهار کشمیر را در باید
 منحصر در راه بکلی است و دیگر راهها در آن موسم از بیرون
 صلاح می باشد اگر بدعرب و توصیف کشمیر بود زده و فترها باید
 نوشت تا که از برسدین البهار و انحصار از اوجاع و اطوار و خصوصیات

آن رفته رفته کتب بزرگ میگردانند و همیشه در بهار و فاعه
 ایست آنرا در حصار پادشاهان را کشانی است و شربت افروز و درویشان
 را خوشنمده ایست و کشتا چشمانی خوش و آبشارهای دانهش از
 شرح و بیان افزون آبهای روان و چشمه سارهای لطیف از حساب و
 شمار بیرون چندانکه نظر کردن سبزه است و آب روان و گل
 سرخ و بنفشه و نرگس خود در صحرا و صحرا و انواع گلها و اقسام
 ریاحین از آن بدستور که بشمار در آید در بهار جان نگر کوه و دشت
 از اقسام شکوفه مالمال در دیوار و صحن و بام خانهها از مشعل لاله
 بزم افروز چلکم مسطیم و عمارت سروج را چه گوید «مشغوبی»
 شده جلوه گر نازنینان باغ * و در سوخته درامی چون چراغ
 شده مشکبزه شمع در بزم و ت * چرخ در مشکین بدازوی دوست
 غزل خرابی در صبر و صفا می خوارگان کرده تیز
 بهر چشمه سار با آب و در سراسر زرین بقطع حریر
 بساط از گل و سمنه و شبنم گل از بام روشن شده
 بنفشه سر زلف را خم زده * دره در دل غنچه محکم زده
 بهترین اقسام شکوفه بادام و شفتالو است بیرون کوهستان ابتدای
 شکوفه در غره اسفندار من ماه میشود و در ملک کشمیر اوایل فروردین
 و در باغات شهر در نهم و دهم شهر مذکور و انجام شکوفه تا آغاز یاسمن
 کبود پیوسته است عمارات کشمیر همه از چوب است دو آشیانه
 سه آشیانه و چهار آشیانه می سازند بامش خاکپوش کرده پیا
 لاله چو غاشی می نشاند و سال بسال در موسم بهار می شگفتد و
 بغایت خوشنما است و این تصرف مخصوص اهل کشمیر است

در باغچه دوایه و در تمام درختان جامع الیه بغایت شوی
 سبز بود و باسین گدول در باغات و در باسین سفید که
 در میان چندین کویک به واسطه خورشید و باد و در تمام درختانی
 رنگست آن نیز در نهایت خورشیدی و در تمام درختانی
 سرخ چند قسم بنظر در آمد غایه یکی بسید از خورشید است و دیگر یکی
 است مددای رنگ و بوش در غایت بزرگست و اطاعت از عالم گل
 سرخ و بته اش نیز بگل سرخ و بته و در تمام درختانی سفید و سفید
 در باغات است بسیار باده و سبز رنگ و در تمام درختانی کویک
 کم رنگ تر است غایه خورشید است که در باغات و در تمام درختانی
 تده اش ز قاصت آسمی سبز و لیکن در بوش و در تمام درختانی که
 بکمال رسید و گل کرد و در تمام درختانی و در تمام درختانی
 منکبوت می تند و در تمام درختانی و در تمام درختانی
 و امسال چندین شد و کلبه ای که در باغات و در تمام درختانی
 از حساب و شمار بیدار است و در تمام درختانی و در تمام درختانی
 شبیه کشیده از یکصد گل منجر در است پیش از عهد دولت حضرت
 عرش آشیانی شاه آمو مطیع نبود محمد قلی پادشاه از کابل آورده
 پیوند کرد تا حال دوازده درخت بدار آمده زرد آلودی پیوندی نیز
 درخت چند معدود بود مشار الیه پیوند را در بزم ملک شائع ساخت
 و امسال فوارانست و (التقی زرد آلودی کشمیر خوب میشود در باغ
 شهر آرای کابل درختی بود هارزنی نام که بهتر از آن در کابل خورده

نشاده بود و در دشت چاند درخت مثل آن در باغهای بلاد شاهی
 هست (دانه پستی و در آنجا میشود از کباب و پنجه سبزی بهتر از دیگر
 دانه پستی میگویند است سبب دشواری بخوبی مشهور است
 و امروز وسطی میشود و نگوریش فروزانست و مفر توش و
 زبون میشود انارش آید در آنجا نیست تریز قوم آنها بهم رسد و خورنده
 بغایت نازک و شیرین و شکرانده میشود لیکن اکثر آنست که چون
 بسنچپی رسد گرمی در سیدایش بهم میرسد و ضایع میسازد و اگر
 احیاناً از آسید کم میگذرد بالغ بغایت لطیف میشود و شاه توت
 نمی شود و توت سبزی را هم میگویند و از دانه در درخت توت
 تاک انگور به بالا رفته غایب توتش را به خوردن نیست مگر درخت
 چند که در باغها میروند در آنجا سبب توت به جهت گرم پدیده بکار
 میروند و توت به گندم و گندم به گندم و گندم به گندم و گندم به گندم
 میشود اما در باغها و در دشت و از آن و بویان کشمیر صفت گویند
 بعد از آنکه آنها از دشت و از دشت سرگرمی بهم رسد و از سرکه
 اقسام آچار میسازند و چون سیر در کشمیر خوب میشود بهترین
 آچارش آچار سیر است و انواع حبوبات دارد بغیر از نخود اگر نخود
 بکارزد سال اول خوب میشود و سال دوم زبون سال سوم بمشنگ
 مشته میگردان و برنج از همه بیشتر ممکن که سه حصه برنج و یک
 حصه سائر حبوبات باشد مدار خورش اهل کشمیر برنج است
 و بغایت زبون میشود خشکه نرم می پزند و می گذارند که سرد شود بعد
 از آن میخورند و آنرا به تخته میگویند طعام گرم خوردن رسم نیست بلکه
 مردم کم بضاعت حصه از آن به تخته سبب میخورند روز دیگر میخورند

این ترها و تاش می آید و در هر یک از اینها یک دانه است
 معنی شربت است و اینها را در دستهای خود گرفته و در آن
 می اندازند و در معده می اندازند و در دستهای خود گرفته و در آن
 چار صغری می اندازند و در دستهای خود گرفته و در آن
 رغن کار نماز صغری آنکه تازه بنامه رغن کار نماز صغری آنکه تازه
 و آنرا سدا پاک نامند اینها را در دستهای خود گرفته و در آن
 است بهیچ آنکه سه چهار روز در دستهای خود گرفته و در آن
 نمیداشد و کار نماز صغری آنکه تازه بنامه رغن کار نماز صغری آنکه تازه
 نان خورن رسم نیست و اگر کسی از اینها را در دستهای خود گرفته و در آن
 هندوستان آنرا هفتاد و یک روز در دستهای خود گرفته و در آن
 مویکی نیست صغری آنکه تازه بنامه رغن کار نماز صغری آنکه تازه
 صغری آنکه تازه بنامه رغن کار نماز صغری آنکه تازه بنامه رغن کار نماز صغری آنکه تازه
 و بی مزه ملبوسات از پشمیده مقدار است مرد وزن گرفته پشمیدن
 می پوشانند و آنرا بهیچ در دستهای خود گرفته و در آن
 آنکه البته هوا تصفیه میکند و در دستهای خود گرفته و در آن
 حال کشیدنی را که حضرت عیسی از اینها پرموده نام فرموده اند از فرط
 اشتها حاجت بدهد و بگوید در دستهای خود گرفته و در آن
 جسدی تر و موجود از و ملایم می باشد و دیگر در دستهای خود گرفته و در آن
 بر روی فرش می اندازند و اینها را در دستهای خود گرفته و در آن
 میشود با آنکه پشم شال را از تپه می آرند در آب و عمل نمیتوانند
 آورد پشم شال از اینها پرموده و در دستهای خود گرفته و در آن
 است و در دستهای خود گرفته و در دستهای خود گرفته و در دستهای خود گرفته

و نو کرده از عالم حقایق می مانند نسبت لباس بازاری این نیست
 مردم کشمیر سر مستر اند و دستار گرد می بایند و عورت دوش را
 لباس به کینه و سینه پوشیدن رسم نیست يك تخته پاره سال چهار
 سال بکار میبرد و با سینه از خانه بافته آورده تخته می دوزند و
 ت پاره شدن آب نمیرد از پوشیدن عیب است در تخته دواز و مراح
 قاسرو پا انداخته می پوشند و کمر می بندند با آنکه اکثری خانه
 بر لب آب دارند یک طره آب بدن آنها نمیرسد مگر ظاهر و باطن اهل
 کشمیر خصوص مردان لباس بغایت چرمین و بی صفات
 لباس صنایع در این سید را حیدر پادشاه پیش آمدند موسیقی را
 رونق انزوی کسب و قبور و فانی و جنگ و دست و نیش شایع شد
 در زمان سید در این عالم ادبیه می داشتند و نقشها بزبان
 کشمیری در دست داشتند و آن هم منحصر در دوسه
 مقامی بود که در کتاب می سرانیدند انحن میوزا
 حیدر را در این از این سید است پیش از عهد دولت
 حضرت مرش آسیدانی مدار سواری مردم آنجا بر کوفت بوده اسب
 گران نمیداشتند مگر از خارج اسب عراقی و ترکی برسم هدیه و
 تحفه بجهت حکام آوردندی و کوفت عمارت از یابوئیدست چار شانده
 هزارمین نزدیک در سائر کوهستانات هند نیز فراوان می باشد آنچه
 در طرف بنگاله میشود اندر تاملین میگویند اکثر جنکریه و شیخ جلو
 میشود بعد از آن که این گلشن خدا آمردن بتایید دولت و یمن
 قریب خافان سکندر آئین رونق جاوید یادت و بسواری از ایماقات را
 درینصوبه جاگیرد مرحمت فرموده گلهای اسب به قبی و ترکی

سواد سوده که کوه بگیند و مدعیان از خود بدین استخفا سامان
 میدهند و در اندک فرصت ایوان بیگانه میسازند چنانچه اسب
 کشیدم تا دورست و سبب زبانه بسیار خورد و فروخت شد و
 احیاناً به بازار رفته هم رسید مردم اینک می بیند تنه اسب گور
 و اهل حرفه اند کثر مخفی و سنی اند و سواد اهل شاعری اند
 و گروهی نوربخشی و طایفه از فقرای می باشند که آنها را ربای گویند
 گرچه علمی و معرفتی ندارند لیکن بی ساحتی و طمع آربی میدهند
 و هیچکس را بدست نموند و زبانه بسیار خورد و پای طایفه کوتاه دارند
 و گوشت نمیشورند و زن در کوه میسازد و گوشت مدینه دارند
 صحرا می نشاند باین جهت که صوم از آن بهره وری میبرد و خود از آن
 تمتع بر نمیدارند و قریب به ده سال در آن کوه بپایند و جمعی
 از بهر همان اند که زودیم در میان ما میسازد و سایر کشمیریان
 متکلم ظاهرشان از مسلمانان اند و در میان کتایبها بنزاع
 هندوکوت دارند و میخواهند و آنجا شریف اند و روستای است
 بفعل می آرند و هندوکوت زیباتر است که دانشورا هند کتایبها
 بدان تصدیق کنند و بغایت معتبر دارند آثار بقایای عالی
 که پیش از ظهور اسلام اساس یافته برجاست و مدارانش همه
 از سنگ و از بزیان تا سقف سنگی کثیف سی منی و چهل منی
 تراشیده بر روی یکدیگر نهاده و متصل شهر کوهچیه ایست که آنرا
 کوه ماران گویند و هر بی پیرایت نیز نامند و بر سمت شرقی آن کوه ش
 واقع است و مسافت دورش شش و نیم کوه و کسری پندیده
 شد حضورش در آنجا از آنجا برهانه حکم فرموده بودند که

درین مقام مذکور از سنگ و آنگار و سنگ است که در این
 و در عهد دولت جهانگیری فریب نخنداده شده چنانچه کوهپایه
 مذکور در میان حصار واقع است و در فاصله دور آن چنان گذشته
 و کوه مذکور به حصار پیوسته و همراهی داشته و مشرف بر آب است
 و در اولخانه پاشی که واقع است با مذهب و عمارتی که حضرت عیسی
 آشیانی انور در آنجا بنشسته اند و چون درین سرتیبه سخت سی
 طراوت و قسود و نظیر اشرف در آنجا در فاصله حاکم شده که
 در ترتیب این عمارت و این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 بتقدیم رساند و از آنکه در این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 یافت و در میان پاشی و این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 سه طبقه آری شده و در این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 استادان و این عمارت و این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 امرا نام فرمودند و در این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 پیشکشهای زیاده از آنکه در این عمارت و این عمارت و این عمارت و این
 بکار میشد بیشتر شهادت و مناسبت دارد اعضایش پرپشم است و
 این لازم حیوانات سرد سیر است چنانچه بزرها که از ولایت بکوه
 کوهستان گوسفند می آورند بغایت خوش صورت و کم پشم میباشد و
 آنچه در آن کوهستان بهم می رسد بجهت شدت سرما و برف پر می
 و بد هیئت است و کشمیران رنگ را کیل میکنند و هم در بانو
 آهویی مشگین پیشکش آورند چون گوشتش خورده نشده بود
 فرمودند که طعامها ازان بخانند سخت بی مزه و بد طعم ظاهر شد
 از حیوانات صحرایی گوشتهایی بکسایان و بد طعمی این

آغوش گرفته متوجه بانو می‌شود در آن حالت دهان فکرمی برسد
 که مرا کجا می‌بری او عیض میکند بمذاصت حضرت دیگر دفعه
 برایشان مستوای می‌شود و زحرف زدن می‌مانند در وقت آنحضرت
 باستراحت مشغول بودند از امتناع این خبر موحش می‌رسیده از
 جا بسته بیرون شتافتند و آن نور حدقه خافت را در آغوش شفقت
 گرفته زمان ممد محو این موهبت مجدداً آهسته بوده سجدهات شکر
 بتقدیم رسانیدند و گویا گروه از فقرا و ارباب استعجاب که در شهر
 و نواحی ظاهر داشتند از این تصدقات و خیرات کم دل بر گرفتند
 و در واقع رافضی چهار سال از آنجا که ده گز شرمی ارتجاع داشته
 باشد مرتفع بنزیر افتد و اصلاً بدو آهسته بر اعضایش نه نشیند
 جای خیرتست در هر صورت در چهار ماه پیش ازین واقعه
 جو تکوینی ظاهر در دستش از پادشاهان این طائفه
 است بعرض مراد می‌آید که از زاپچه طالع شاهزاده چنین
 استنباط شده این صاحبزاده ایشان گرانست و ممکن که از جای
 مرتفعی بنزیر افتد و غبار آهیبی بر دامن حیاتشان نه نشاند و چون
 مکرر احکام او بصحت پیوسته همواره این توهم پرامون خاطر
 اشرف میگشت و درین راههای خطرناک و گریزهای دشوار گذار
 یک چشم زدن از آن نوبال چمن اقبال غافل نبوده حواس ظاهری
 و باطنی را وقف محافظت و محاربت ایشان داشتند تا بکشمیر
 نزول اقبال اتفاق افتاد چون این سانحه ناگزیر آمده انگها و دایه‌های
 ایشان در چاین و قتی غافل شدند و الله الحمد که بخیر گذشت چون
 از دلاور خان ککر خدمت شایسته بظهور آمده بود بمذمت چهار

سرری ذات و سه هزار و پانصد و شصت و هفت و پستوان در آن
 سداب مناسب اعتدال از تخمیدند - روز چهارشنبه با قصه سحر کدک
 موضع چالوره که وطن حیدر صاحب است سوار می شد و اثنای سفر از بعض
 خوش و سیرگه دانش است آب زرد و درختهای چنار عالی
 دارد و در سواره درختی است که نام آن که چون یکی از ساکنان
 آنرا گرفته بچندین تمام درخت در حرکت می آید عموم را
 اندک آنکه این حرکت مخصوص همان درخت است اتفاقاً
 در قریه مذکور درخت دیگر بنظر در آمد که بهمان دستاورد متحرک
 بود معلوم شد که این حرکت از آن درخت است نه مخصوص
 یک درخت و در موضع نامی در شهر سواد نیم گریه بر سمت
 هندوستان درخت چنار واقع است - همان درخت بهنگام کس
 در آن میدان راست است و در آن درخت درختان زیست
 بدین تفصیل است کنگ - ... - ... - تغداغ -
 کرواک - زرد پلک - نقره ها - ... - حواصل -
 مکه - بوله قاز - کوپل - دراج - ... - سرکه - موسیچه -
 هریل - دهنک - شکر خواره - مهوره - مهرات - دهمیس - کلچری -
 تهری - چون اسامی بعضی از آنها بفارسی معلوم نبود بلکه در ولایت
 نمی باشد بهندوی نوشته شد - و اسامی بهائیم که در کشمیر نمیدانند
 از درنده و چرنده بدین تفصیل است شیرزرد - یوز - گورک - گاو میش
 صحرایی - آهوی سیاه - چهارک - کوتله پاچه - نیله گاو - گورخر - خرگوش -

بودی فوار نهادند و بندگان آنها بتاریخ رفت و لشکر منصور سالما و
 منما بار دوم مراجعت نمود لیکن غنیمت حاصل رسید غنمه را منصور
 دزد و از نا رسیدن غنمه بدشکر ظفر قریشی محسوس و گرفتاری عظیم بهم
 رسیده و کار بصعوبت کشیده و چاروازیان شده شورش و آشوب کنش
 در آن دیدند که از گروه روزنکره فرود آمده در پایان گهات توقف
 باید نمود تا بنجاره و رسد غنمه بسپهر است می رسیده باشد و سپاه محنت
 و تعب نکشد تاگزیر در پناه پور معسکر آراستند معینا مقهوران
 شوخی و شائیدی نموده در اطراف آنرا و هار شاند و راجه نورسنگ
 دیو باعزت اقبال بیوزار رسد غنمه غنیمت است که بسیاری را
 بقتل آورد و منصور نام پیشی که از سران سپاه است با بود زنده
 بدست افتاد هر چند خوشنما که در میان آنجا بدی جهالت
 انشوده راضی نشد راجه در میان دیو اشارت به آن را از تن
 جدا سازند (امید که فلک از او در میان راجه انجار در دامن
 روزگار سائر تبه کاران برگشته باشد) از غنمه نافع که در دیو
 بظهور آمد دعوی عبد الوهاب پسر حکیم علیست بجمعی از سادات
 متوطن لاهور و محجوب شدن او از خجالت کذب و تفصیل این
 مجمل آنکه قاضی و میر عدل بعرض رسانید که حکیم عبد الوهاب
 بجمعی از سادات هشتاد هزار روپیه دعوی مینماید خطی بمهر
 قاضی نور الله ظاهر ساخته که پدر من بطریق امانت بسید وای
 پدر اینها سپرده و سادات یکی از آنها را خرج نمودند او گواه ثالث

آوردن دعوی منکر را به توبه شری و رسانیدن با وجود این سائنات
 منکر است که حکم منکر حکم زان سوگند محض است منکر شده شری خود
 را از ایشان بپذیرد حکم انحراف شد که آنرا در مذهب انحراف حکم شری
 است بعمل آورند سادات شیب بمنزل کتایب آمده انحراف و بی
 تابی بسیار ظاهر ساختند که دعوی حکم از فریغ عشق بهرگز ندارد
 و بر ما ستم میشود و معارضه کلی است ممکن نیست که از عهد
 وصول آن توانیم برآمد و بنابر زید که گفته شودیم با حاکم برای هر توبه
 نخواهد شد این سادات را در روزی که روز دیگر بعرض تقدیر رسانید
 که سادات را به بیابان این راه و بیابان خود و مشغول به کار ساختیم
 ساختند خبر مصداق که است و بهر صورت توفیق آن بیشتر آمد
 و تفحص دیگر در این محله شد و شایسته غور فرمودند بهر
 خواهد بود که در این محله از توفیق آشفته در تحقیق
 این قضیه شد و در این محله بهر بکلی برده بودی نماید که
 اصلا مظنه نماید که در این محله از توفیق آشفته در تحقیق
 دل از دست افتاد و هر چند آشفته بطلب او مردم گماشت از آنها
 که خائن خائف می باشد خود را ظاهرا ساخت و چندی از
 آشنایان را شریح انگیخته حرف آشتی بمیان آورد غرض آنکه اگر
 سادات باز پرس این قضیه را بآشفته نیندازد خط آنرا می بدارم
 که بعد از این مرا حقی و دعوی نباشد تا آنکه خط آنرا بیکدی از
 دوستان خود بپذیرد و این حرف بآشفته رسانید او جدا او را حاضر
 ساختند در مقام پرسش در آمد ناگزیر اعتراف نمود که این خط را
 یکی از غلامان ساخته و مرا از راه بیرون بخیانت رسانید و این یکی

باینکه که از مصالح جهان ساخته شده و از آن بود افتاد اختلاف است و نفس
 سه چهار گز دور تر از آنجا بسته بود بهجوت رسیدن غلوه بر زمین از
 صلابت صدای آن زبان است و نفسی از بلنج کذده شده بیوزن افتاد
 غلوه اش از سنگ بود بوزن ده من متعارف حال که هشتاد من
 بوزن خراسان باشد و توپ مذکور بمطابقه کائنات که شخصی مستوی
 الخلق در میان آن درست میتواند نشست و برین تاریخ خاطر
 اشرف بعید و تماشای دیر ناک که سرچشمه دریای بهت
 امت و از شهرت آنجا شده راد سیرگاه و چشمهای جانفزا در
 غایت عذوبت و لطافت واقع شده بجهت فرموده و کشتیها را
 آراسته بسمت بالا آورده شتافتند و از سوم مقام بیج^(۷) برآره بندول موکب
 جهان امروز آراستگی در میان موضع از بدو گلهای مقوری کشمیر
 است و جدا زایع شده در دشت سار و هفت درخت
 چنار عالی فرموده و در دشت سار آبی بر دور آن گشته و این دیده
 بجایگاه شاهان برین تاخت و تاز و وکلای ایشان عمارتی بموقع
 ساخته اند مشرف بر دریا بغایت دلنشین و از بیج برآره بموضع
 اینج^(۸) تشریف فرمودند در دامن کوه چشمه ساریست جاری و بر فراز
 چشمه عمارات و حوضها بقربند یکدیگر ترتیب یافته بی تکلف سیر
 گاهی است مائی چون بجایگاه خان جهان بود مشار^(۹) الیه بلوازم ضیافت
 پرداخته پیشکش کشید قلیلی بجهت خاطر او پذیرفتند و ازین
 چشمه نیم کوه پیشتر چشمه مچپی بهون است آب این چشمه از آن

پیشتر است و درختهای کتان کهن سال از چنار و سفیدار و میاه بید
بر دور آن رسته در آن چشمه آب سردی در هم میجویند که
چشم خیره میشود و صافی آب بمثل آنکه در آب انوار افکند

محسوس میگردد * بیت *

در تهِ آبش ز عذایک خور * کور تواند بدل شمع شمع
از چاهی بیرون به اجپول سفید شد آب این چشمه از آن افزون
تراست آبشاری عالی دارد و درختهای چنار و سفیدار و غیره در هم
آورده نشیمنهای دلکش بموقع قرار داده اند و در میان باغچه
بصفا و گلهای جعفری و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
بهشت منیر مشیت روز دیگر از اجپول بسوی منتهای تیرناک بزم
نشاط ترتیب یافت این بهشت منیر منیر بهشت است در دامن
کوه واقع شده که از توالی کوه و انبوهی کوه و در این بومش
محسوس نمی شود در زمان ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
این چشمه عمارت مناسب ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
حوض مثنی چهل و دو ذرع در چهل و دو ذرع و عمقش چهارده
ذرع و آبش از عکس سبزه و ریاحین که بر کوه رسته رنگاری
رنگ مینماید و ماهی بسیار شاد و بر دور حوض ایوانها طاق زده
و باغی در پیش این عمارت ترتیب یافته و از آب حوض تا انتهای
باغ جوی چهارگز در عرض یکصد و هشتاد و شش گز در طول
و دو گز در عمق و بر دو طرف آن خوابان سنگ بهست از صفائی

جوی و سبزه و گیاهی که در زیر آب رسیده بود و بعضی
 سبزه تلخ و برخی فستقی و سیبوی و انعام سبزه سدر و نیم سبزه
 در هم نمودار از جمله بقاء بنظر در آمد بهمانه مانند دم طاووس
 منقش و از موج آب متحرک و کما جابجا سسته نفس انور
 آنکه در تمام کشمیر باین خوبی و شگفتی سیر گشتی نیست
 چون ساعت گویا قریب رسیده بود رایت معاونت بصوب شهر
 ارتجاع یافت و سرچشمه او تا بهون متصل بنزل پارگاه قبال گشت
 این سرچشمه نیز سوره عبود است اگر مناسب مقام عبادتی
 اساس و این خوبی خوبی شود و در آنجا راه بر چشمه
 اندوهناک عبور یافته وجه تمام به جانب اینست که مائمی
 این چشمه انوار و نور است و استی توقف فرموده نام
 ادا کنند در این راهی که در آنجا راهی باید بود و نه مائمی
 چشم داشت در این آب است و راهی است که مائمی را کور
 میسازد بنابر این است که شرحی که در فمزه کدک بیان
 گشته منزل بمنزل مراجعت فرمودند از آنجا خان خاندان صاحب
 صوبگی کشمیر سرفروزی یافت و میر جمله از تغیر او بخدست
 مذکور سعادت اندوخت و راقم حروف از تغیر میر جمله بخدست
 عرض مکرر مقرر گشت در این راه غیر مکرر شکر مائمی مشاهده
 افتاد در جائی که آب تا سینۀ آدمی باشد دو گشتی مائمی یک
 دیگر می برند بدستوری که یکسر به هم پیوسته و سردیگر از هم دور
 بفاصله چهارده پانزده ذره و دو متر بر کنار طرف بیرون گشتیها
 چوب دراز بدست گرفته می ایستند با فاصله زیاد و کم نشود و برابر

(۵۱) بیت *

مخزن از خویدهای بهار هیچ کمی ندارد
 فوق غذا نداشتند و روزه در نظر * رنگین تر از بهار بود جواهر خزان ( )
 چون ساعت کوچ نزد یک رسیده بود سیر اجناسی فرموده رایست
 مراجعت بر افراختند و بذایر آنکه زعفران گل کرده بود از سواد شهر
 بموضع بانپور شتافتند در تمام ملک کشمیر زعفران بغیر ازین موضع
 جای دیگر نمیشود چمن چمن صحرا صحرا چند آنکه نظر کار میکرد
 شگفته بود بته اش بزمین پیوسته میباشد گلشن چهار برگ میدارد
 بنفشه رنگ و از میان شاخ زعفران رسته و در سال کامل
 چهار صد سیر بهر وزن بدل زعفران حاصل میشود که سه هزار و دویست
 من بوزر خم نشان باشد نصف حاصل خالص و نصف حصه رعایا
 معمول است و سیر بهر وزن در ده روز و نیم بخت میشود و رسم مقرری
 است که گل را در این راه از ده بهار دروه میدهند و آنها بخانه خود
 برده زعفران را به بازار می آرند و موافق ربعی که از
 قدیم بسته اند بده دیار این من میبرسانند و هم وزن آن نمک
 در وجه اجوره میگیرند نمک در کشمیر نمیباشد بحدیکه در حسن
 او هم نمک نیست نمک از هندوستان می برند دیگر از تحفه های
 کشمیر پر کلکی است و جانور شکری و در سالی تا دو هزار و هفتصد
 پر بهم می رند و از بازار جره تا دویست دست بدام می افتد آشیان
 باشد هم دارد و باشد آشیانی خوب میشود درین دولت ابد قرین
 کارخانه قالی بهم رسید و از پشم شال کشمیر بغایت عالی شد و قماش

آن کرمش در برابر آن پادشاه بشارت دهد و در طراخی و رنگ
آبایی صیقل است از کار بهمانند و در میان کشمیر از آن فزون
تر است که محتاج بشرح و بیان باشد *

معادرت مکتوب منمورد محمود الشیرازی

بعد از فراغ سیزدهمین از رشت در شانه بیست و شش مقام مهرماه
آبی از راه کوتل پراخ پادشاه در انتهای بصریه امور اتفاق
افتاد بحکم اشرف در هر منزل محارقات اسب و اشته که مقام برف
و باران و شدت سرما در خیمه نبود گدازان چون بعرس رسید که
زنبیل بیک اسپچی شاه عباسی را برای امور رسیدن بهیم جسام الدین
و امیر جمال الدین حسن الشیرازی را مقیدال و در خانه خلعت
یاسی هزار روپیة شد و در میان راه از او بستاند و مقور
شد که آنچه او بهمیر مذکور شد به او بپردازد و در این قیمت آن
آن با پنج هزار روپیة دیگر از او بپردازد و در این راه درین
چند روز پیوسته برف باریده بود و هوای بسیار سرد و در میان جاده یخ
بسته چنانچه هم اسب گیرانی داشت و سوار بدشواری طی
مسافت میداد درین راه از سختی سرما شیخ ابن یامین مسافر راه
عدم شد از خدمتکاران معتمد و بندهای قدیم بود اکنون خاصه
را او نگاه می داشت و آبدار خانه نیز میداد او بود خدمت افیون
بخواص خان تفویض یافت و آبدار خانه به موسوی خان مقور شد چون

موضع تنه معشوقه نعل گشت ازین منزل در هوا و زبان و
لباس و رستنی و حیوانات تغذات فاحش ظاهر شد مردم اینجا
بزبان هندوی و کشمیری هوا و متکلم اند لیکن زبان اصل آنها
هندیست و زبان کشمیر را بحضرت قرب جوار یاد گرفته اند و جمعا
از اینجا داخل هندوستان و ولایت گرم سیر است عورت لباس پوشیده
نمی پوشند و بدستور اهل هند حلقه در بینی میکنند روز دیگر
موضع راجور محل ورون موکب مسعود گردید مردم اینجا در زمان
قدیم هندو بوده اند و زمبدار این سرزمین را راجه میگفتند سلطان
فیروز مسلمان کرده و اینها را راجه بگویند و بدعتی ایام جهالت
در میان آنها نیز مستمر است چنانچه زنان هندو با شوهر خود
زنده باش در می آید آنها را زنده بگور می در آید بعرض
رسید که در پنج روز و نه روز و ده روز و سالی با شوهر زنده بگور
در آمده و در هر روز در می آید به نعمت را که دختر بوجود آید
فی الفور خدمت می رسد و با ملوک خویشی و پیوند میکنند هم
دختر میدهند و هم در هر طرف سرزمین خود بدیدست اما دادن
نعون باله فرمان شد که بعد ازین پیرامون این امور نگردند و هر کس
که مرتکب این بدعتها شود او را سیاست کنند در منزل بهر شکار^(۶)
قمرغه ترتیب یافته یکروز مقام فرموده بفشاط شکار پرداختند و در
مقام کهرجاک و مکھیال نیز شکار قمرغه کردند و از اینجا بده منزل شکار
گاه جهان گیر آباد مخیم بارگاه جاده و جلال شد این سرزمین در زمان

سازندگی شکارگاه بزرگان حضرت بون و بنام مدارک خویش شایسته
 آباد ساخته و مختصر عمارتی بنا نموده بستان مثنی که از قراولان
 بقرب خدمت اختصاص داشت عمارت فرموده شدند بعد از جلوس
 شرف برگشته ساخته و بجای دیگر آباد موسوم فرموده است بمرحوم
 آیه مقرر داشتند و حکم شد که عمارتی بجهت دولتخانه و کتابی
 و مزاری اساس نهاد و بعد از فوت صاحب مثنی بجای دیگر از قراولان
 عزایت نمودند و سرپرست عمارت بستان نام از گشت همه جهت
 یک لک و پنجاه هزار روپیه صرفه شد اما بعد از آنکه بستان تمام
 بک شاهانه شکار مثنی است از قراولان بستان نام و مطبوع باجم
 شهر محرم سال هزار و سی و هجری شمس بستان نام و زمزم محرم
 بدو تخته دار السلطنت تبار که بستان نام بستان نام خان میر
 عمارت حسن انجام پذیرفته بودی و بستان نام بستان نام از زانی
 فرمودند بی اغراق عذار دانسته و بستان نام بستان نام بستان
 فراغت و لطافت همه مصور و بستان نام بستان نام بستان نام
 یانته و باغهای سبز و خرم به انواع و اقسام گل و رباحدن نظر
 فریب گشته *

فرد

ز پای تا بسرش هر کجا که منی نگری

کرشده دامن دل میکشد که جا اینجاست

از مصلحتیان سرکار استماع تبار که مبلغ هفت لک روپیه که بدست
 و سه هزار تومان رایج ایران باشد صرف این عمارت گشت درین
 روز بجهت امروز نوید فتح قلعه گنجه مسرت بخش خاطر اوایای
 در است گشت و مسرت شاهنشاهی بشکر این موهبت عظمی که

از مزیات سپید و آه و بلب اعطایا بود سوزید از درگاه کریم دار ستر فروغ
آوردن کوس نشاط و شادمانی بلند آواز فرمودند که قلعہ قلعه است
قدیم بر سمت شمالی لهور در میان کوشستان واقع شده با استحکام
و دشوار کشائی و ستانیت و محکمى معروف و مشهور است از تاریخ
اساس این قلعه جز خدای جهان آفرین آله نیست اعتقاد
زمینداران ولایت پنجاب آنست که درین مدت قلعہ مذکور از قومی
بقوم دیگر انتقال نموده و بدینکه برو تسلط نیافته و العلم عند الله
باجمله ازان هنر اند که در بسا اسام و آوازه دین متین محکمى
بپندوستان رسیده و تاریخ این از ستمان و الا شکوه را فتح آن میدور
نشده است سلطان فیروز شاه باین صفت شوکت و استعداد خود
بتسخیر این قلعہ و زمینها و مدتهاست حاصره داشت و چون دانست
که اسنایم بهر است و قلعہ را تا ستمان قلعہ داری و آذوقه
باصتحصار نموده و با این تدبیر از محالاست کم
نا کام بآمدن راجه و ولایت و خورسندی نموده دست ازان
باز داشت گویند راجه ترتیب پیشکش و ضیافت نموده سلطان را
بالتماس در اندرون قلعہ برد سلطان بعد از سیر و تماشای قلعہ
بر راجه گفت مثل من بدشاهی را بدرون قلعہ در آوردن از شرایط حزم
و احتیاط دور بود جمعی که در ملازمت اند اگر قصد تو کنند و قلعہ
را بتصرف در آورند چاره چیست راجه بجانب مردم خود اشارت
نمود در لحظه فوجی از دلاوران مسلح و مکمل از نهانخانه برآمده
سلطان را کورنش کردند سلطان از دیدن هجوم آن مردم متوهم و
متفکر گشته از قدر اندیشید راجه قدم خدمت پیش نهاده معروض

داشت که مرا جز اطاعت و بندگی در سر نداشت لیکن چنانچه
 بر زبان مبارک گذشته احتیاج و در بیانی را پاس میدارد که همه
 وقت یکسان نیست ملاحظه آنرا این کرد و راجه هانری چاند در رکاب
 بوده رخصت معاودت یافت و بعد از آن هر که در تخت نشانی نشست
 لشکری بتسخیر قلعه کلگره فرستاد کزلی از پیشش توفیق یافت باجماعه
 حضرت ترش آندی از آنکه بر دانه بتسخر عظیم بسوزانید
 حسین قلیدخان که بعد از تقدیم خدمات رسانیده بتطاب خانجهانی
 شرف اختصاص پذیرفته بود تعین نمود در انانی متعصمه شورش
 ابراهیم حسین میرزا شد و آن مقور ناخدا در کجوات گراخته
 بصوب پنجاب علم قلعه در راه برافراخت و خدایان ناگزیر از گداز
 قلعه بر خاسته متوجه اصفهان شدند و آنجا بآب و سار و تسخیر
 قلعه در عقد تعویق امان و در آنجا در راه حاکم اشرف
 بود و شاهد مقصود از نهاده شد و در آنجا شد چون تخت
 دولت بجلوس جهانگیری بایستی و در آنجا مرتضی خان را
 که ایالت صوبه پنجاب داشت با فوجی از بهادران رزم طلب بتسخیر
 قلعه مذکور رخصت فرمودند و هنوز آن مهم بانصرام نرسیده بود که
 مرتضی خان بروحمت ایزدی پاوست بعد از آن سورجمل پسر راجه باسو
 تعهد خدمت مذکور نمود او را بسرداری لشکر سرفرازی بخشیدند
 و آن بد سرشت در مقام بغی و کفر نعمتی در آمده همیان
 ورزید و تفرقه عظیم در آن لشکر راه یافت و تسخیر قلعه در عقد
 توقف افتاد و بسی بر نداشت که آن حق ناشناس بسزای عدل
 خویش گرفتار گشته بجا بام رفت چنانچه تفرقه در میان خود

گذارش یافتند و بدینجهت درینروز شاهزاده بلند فیل کتای سدان
 شاه جهان عزیمت قسطنطنیه مذکور برفضت خدمت خویش لازم
 شمرده راجه بکرم حاجبت را که از عهدهای دولت ایشان بوده
 باستعداد تمام تعیین فرمودند و بسیاری از امرای پادشاهی و بندهای
 شاهى بکرمک مشارایه دستوری یافتند - بتاریخ شانزدهم شوال
 هزار و بیست و نه هجری بدور قلعه پیوسته مورچانها قسمت نمودند
 و مدخل و مخارج قلعه را بنظر احتیاط ملاحظه کرده راه آمد و شد
 آنوقت را مسدود ساختند و رفته رفته کار بدشواری کشید و بعد
 از آنکه از قسم رله و آنچه از فیل توانستند شد در قلعه نماند چهار ماه
 دیگر عذریان خشک را بنمک و زهره خوردند چون کار بهلاکت
 رسید و از شایان و سواران و اعیان گزرا مان خواسته قلعه
 را سپردند و در رکاب فیل شش ماه و نیم سال هزار و سی و یک
 هجری فتح کنایه یک از سواران والا شکوه را میسر نشده بود
 و در نظر کوه ایشان در برابر می نمود الله تعالی بمحض
 لطف و کرم خود کرامت فرمود جمعی از بندها که درین خدمت
 ترددات پسندیده نموده بودند در خور استعداد و شایستگی خویش
 باضافه مناصب و مراتب سرفرازی یافتند - روز مبارک شنبه
 دوازدهم بدوالتخانه شاهزاده بلند انبال تشریف ارزانی فرمودند
 پیشکش بسیار از نفایس و نوادر هر دیار بنظر اشرف در آوردند
 آنچه پسند افتاد برگزیده تنه را بایشان بخشیدند از جمله سه
 زنجیر فیل کتان گران بها با رخوت طلا داخل حلقه خاصه شد درینروز
 زنجیر بیدگ از لپچی بدولت آستان بوس فرق عزت بر امرایه رقیقه

از پیک شاه و آن قدر مشتمل بر نظایر مرتب یکجائی بنظر اندیش
 در آورد چهارده رأس اسب با ابواق و سه دست باز توپغون و پنج سر استر
 و یک تپار شاورونه قبضه کمال و نه قبضه شمشیر برسم بدشکش معروض
 داشت خلعت فاخوره با جافه و طرغ مربع و حایر مربع مرحمت
 فرمودند بعد از چند روز سوغات فرمان روی ایران که مستحوب
 زبیدیل بیگ ارسال داشته بود بنظر اشرف درآمد سه ملک روپیه
 قیمت شد درین تاریخ صید نورجهان بدست آمد که از علی قلی خان
 ترکمان داشت بجهت شاهزاده شهر باخو استگاری فرموده یک ملک
 روپیه از نقد و جنس برسم هارون بوسه داد و سینه هزار روپیه بالنعیم
 زبیدیل بیگ ایلچی عنایت کردند

دستوری یافتن شاهزاده ایران

به تنبیه حکام و ارباب و رعیت

حضرت شاهنشاهی

درین ایام خجسته فرجام که خاطر قدسی مظاهر بسیر و شکا
 گهزار همیشه در ارکشه میرخوش وقت بود از عراض متصدیان ممالک
 جنوبی که با و اترا رسیده بوضوح پیوست که چون رابات جهان کشا از مرکز
 خلافت دورتر شتافته اند از آن دکن از کوته اندیشی و کم عقلی نقص
 مهند نموده سر بگذاشته و فساد بر داشته اند و پا از اندازه خویش برتوم
 نهاده بسیداری از مضامین احمد نگر و برار را متصرف گشته اند
 و مدار شغل آن شور بختان بر تاخت و تراج و تش دادن و ضایع
 ساختن کشتهها و غلب زارهاست لاجرم مقرر شده بود که شاهزاده

کتبی سدان شاهجهان توجه به انتظام آنصوب مبدل فرمایند و چو
 بندهای شاهی به محاصره قلعه کمره اشغال داشتند نهضت موكب
 منصور روزی چند در عتدای توقف انداده بود در بابل که قلعه کمره
 بکلید همت شاهزاده بلند اقبال مستوح گردید خاطر اشرف از آن نگرانی
 و ابرداشت مجدد آن عزیزمت تصمیم یافت اجرم بدو پنج روز جمعه چهارم
 دی ماه الهی شاهزاده عالی مقام بحکم پدر بزرگوار باستیصال ارباب
 زوال رایات نصرت و اقبال برافراشتند خلعت باخضر و شمشیر
 مرصع و امپ و فیل شاهانه مرحمت شد و مقرر گشت که بعد از
 تسخیر دکن در روز دهم از دیوچه مفتوحه در وجه انعام خویش
 متصرف گردند ششصد و پنجاه نفر سوار و یک هزار احمی و هزار
 سوار بر قندار و سوار بر تازی باده سوار سی و یک هزار
 سوار که بابت در آن دوه متعین بودند با توپخانه عظیم و
 فیلان کوه ساز و در آن زمان از اقبال دستوری یافتند و
 يك گروه از آن زمانه را در آنجا و بندهائی که بخدست مذکور
 متعین شدند هر کدام در خور پایه خویش باضافه منصب و انعام
 امپ و فیل سرفرازی پذیرفتند و خسرو را که در زندان مکانات
 محبوس بود و بندهای شاهی محافظت و محارست او می نمودند
 حکم شد که همراه خود برده بضابطه که خاطر آن فرزند مطمئن
 باشد مقید دارد و در همین ساعت رایات عزیزمت بصوب دارالخلافه
 اکبر آبك ارتفاع یافت راقم اقبال نامه را بوالا منصب بخشی گوی
 سر بلندی بخشیده و علم مرحمت نموده در خدمت شاهزاده اقلیم
 کشا شرف رخصت ارزانی داشتند خانجهان را به صاحب صوبگی

سالان سرافراز ساخته اند از صورت رخسار ت فرمودند خدمت با اختیار
 بر صبح و اسب و فیل عذایبت است و در میان خان حکیم قندهار مکتوب
 ظاهر ساخته و به این جهت به دست رسیده و از او به آتش خود یاد کرده
 نموده بود معلوم شد که این بود آنجا را غنی نیست اما حکومت
 و حراست قندهار بعد از اعزاز خان مغرض داشته او را بدرگاه طایب
 فرمودند و فرمود شد که ده روز رسد و او بتواند بهادر خان
 قندهار را حواله او نموده و مکتوب درگاه رسید که چون برگردد که راه
 که وطن قدیم الخدمت مقر بخان است از راه راست بر جانب
 دست چپ واقع بود و در آنجا که آن نیرینه خدمت برگردد
 مذکور مورث از روی گشای نوی گدید و او در آنجا در اوج
 عزت رسانیده یک قطعه یاقوت و چهار قطعه الماس برسم
 پیشکش و هزار ذرع مخمل بصیغه پا انداز و صد نفر شتر
 بطریق تصدق معروض داشت حکم شد که شتران را بارباب
 استحقاق قسمت نمایند و در آنجا که در آنجا به شکارگاه پام
 تشریف برده روزی چند باشد شکار خوشوقت شدند آنگاه عنبر
 معبوره دهنی فرموده بر فراز حوض شمسی بازگشته اقبال برافراشتند
 و بیست و دو زنجیر فیل پیشکش که یار خان واد افتخار خان بنظر
 افیس گذشت و ابراهیم خان صاحب صوبه بنگاله نوزده زنجیر فیل
 با چهل و دو نفر خواجه سرا و دیگر غلامان که در آن ملک بهم
 می رسید برسم پیشکش ارسال داشته بود متبذل افتاد در بانوا
 آداب و صاحب عالی بیگ فرستاده ای فرمان روانی ایران سعادت
 زمین بوس در بانه مکتوب سعادت سار از شاه واک قدر پانگهی پورالوق

بناظر اشرف در آوریدند یعنی بوزن دو کده منتقل از خزانه سیدزا به
 بیگ خان سیدزا شاه رخ که بموروز روزگار و گذشتش او را در سینه صغویه
 ماند نقل گشته بود و در آن فعل بخط نسخ کاذب شده الخ بیگ بن سیدزا
 شاه رخ پسر بن امیر تیمور کورگل در گونه دگر بنده بود شاه و الا شکوه
 بخط نستعلیق نقش کاذب بنده شاه و اثبت عباس و این فعل را در
 پیرخانه جیدغه نشان داده بجهت مناسبتها ارسال داشته بود چون نام
 اجداد حضرت شاهنشاهی در آن فعل ثبت شده تیدمنا و تبرکا برخود
 مبارک گرفته بود اما در این از اگر خانه حکم فرمودند که در گوشه
 دیگر چهار بنده شاه این اکبر شاه در کنار هم حمل رقم نمایند - چهاردهم
 اسفند در روز سه شنبه در ساعت سحر در زمان صبح در وقت آنکه آگره بپور
 موکب گزینان بنده در آن زمان تعیین شد اشکر خان حاکم
 شهر و حاضران حاکم و ارباب و ... و نپور و دیگر بندگان عمده
 بسعدت اسفند سال ۹۵۰ در آن آستان بوس دریافتند *

آغاز سال شانزدهم از جلوس اشرف

روز شنبه بیست و هفتم ربیع الآخر هزار و سی هجری اورنگ
 نشین چارباش اولاک بشرفخانه حمل و رود سعادت ارزانی فرمود
 و سال شانزدهم از جلوس اشرف آغاز شد درین نوروز شاهزاده شهریار
 بمنصب هشت هزار و سی و چهار هزار سوار شرف اختصاص
 یافت و صوبه بهار از تغیر مقر بخان به تیدول شاهزاده پرویز مقرر
 گشت و راجه مارنگدیو از درگاه بسزاولی تعیین شد که ایشان را

از آن باین به پندار رهنی ساز و معرکه خشن جدا کردیم و سی و دو
 زنجیر فیل بر سر پشمش ایستادند و در وقت قبول یافت در بند
 نور خوری از راه دریا آوردند و بنیاد مسجد و غریب (مدرسه) ساختند
 شیخ ایمن خطوط شیر سید و زن است و زن سید و سید (و از سر
 بیانی تا انتهای هم و از نوک گوش تا سر خطای سید و سید
 مداسبا جا و مقام کت و مشرق بقا و مانه و بر گور چشم خطی
 سید در ذات لطافت کشیده و از بسکه خوب بود بعضی را گمان
 میشد که شاید رنگ کرده باشند و از قیاس و تفحص در این
 بیوسمت که خدا آفرین است و به جمعه شد و از آن مذکور مجلس
 طوی شاهزاده شهریار مدینه است در آنجا غریب سید و سید از آن
 در یکی از مواضع برگشته حدیثی که در آنجا مشرق غوغایی
 عظیم مهیب برخاسته و از آنجا که آن در آنجا رحمت انرا
 نزدیک بود که ساکنان آن در آنجا که می کردند در اندامی
 این شور و شغب روشنی برق آبی بر آنجا که بر زمین افتاده
 نا پدید گشت بعد از زمانی که آن شورش و آشوب اختی تسکین
 یافت و دلای مشوش از سر اسیده سری و آشفته گی بخود آمد قاصد
 تیز آگ نزد محمد سعید عامل پیر گانه مذکور فرستاده ازین سانحه
 آگاه ساختند او در لحظه سوار شده و بر سر آن قطعه زمین رفته بنظر
 در آورده موزی ده هزاره فرعه در طول و عرض نوعی سوخته بود
 که نشانی از سبزه و رستنی نموده و هنوز حرارت و تندی داشت

محمد سعادت در حضور که آنقدر جازا بداند هرچند بدشتی که اندک اند
 حدت و حرارت بدشتی ظاهر گشت تا بجائی رسید که پارچه آهنی تنگ
 نمودار شد و بعدی گرم بود که گویا همین دم از کوره آتش بر آورده
 اند و چون هوا رسید سرد گشت آنرا بر گرفته بمنازل خود آورد
 و در خیاطه کرده و مهر بپوشانده روانه درگاه ساخت حضرت شاهنشاهی
 استاد داود را که در فن شمشیرگری ید طولی دارد بحضور طلبیده
 فرمودند که زین آهن شمشیری و خنجر و کاردی مرتب سازد
 عرض کرد که در زیر این آهن است و از هم میبرین مگر آنکه
 بآهن دیو بر یک و پنج گرم باشد نیم ساخته بعمل آورد حکم شد که
 چنین کند سه حصه آهن برق و بنام آهن دیگر بادم آمیخته دو
 قبضه سه تنه بر یک بپزد و آنکه درخت اخته بنظر کیمیا اندر آورد
 از آمیزش آن که در حوض بر آید و در استور شمشیریمانی و جواهری
 خم می شد و در این میان در دیوان باشمشیرهای نصیل اول اول
 برابر آمد و در پیش و اندک است و در دیوان توران مکتوبی مشتمل بر
 اظهار نسبت اخلاص و مراسم آشنائی بنور جهان بیگم فرستاده و از
 تحفه های آن دیار برسم سوغات ارسال داشته بود بنا برین از جانب
 بیگم مکتوبی در جواب مراسم ایشان نوشته خواجه نصیر کبابی را
 که از قدیمان این درگاه بود باضام نغایس بطریق بدل بود فرستاده
 شد چهاردهم خوردان ملا فضل خان دیوان شاهزادگی ستان شاهجهان
 عرض داشتی مشتمل بر نوبت فتح و فیروزی و شرح دیگر مطالب
 آورده باستلام عتبه خلافت جدید مرخصت و تفصیل این مسمول
 آنکه چون مرکب منصور بمشائی از جن پادشاه عرض داشت

جمعی از باده‌ها که در فرودگاه مالدو بودند رسد باین مضمون که
 موجبی از متهمینان قدم جزاات و بی‌بکی پیش نهاده از آب نوبده
 کشته دهمی چنان که در روزنامه وضع است سوخته بنادخت و تاراج
 مشغول اند الجرم مدار المایمی خواجه ابو الحسن بنایوز سوار
 برسم منقه تعیین شد که گور و چسپان ستانده سزای آن گورده باین
 سدیگر بدهد خواجه شبا شب رانده هانده طلوع صبح بر لب آب
 رسد و مخدولان آگاهی یافته اعظم بدستقر به آب در زده خود را
 بساحل سلامت رسانیده بودند در آنرا نیز هم بقاءقب شدند
 فریب چهارده گره دیگر آنرا در راه با بدست با بدست
 مسافر راه عدم گردانیدند و سواران روزگار بر گشته اند به بدست
 مسارعت باز کشیدند - خواجه ابو الحسن فرود آمدند تا رسیدن
 مرکب منصور در آن طرف از طرف شمال و نماز در آن طرف نیز با عساکر
 افغان بغوج منقه پیوسته که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 هنوز آن مخدولان بی عافیت و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 چون مدت دو سال بندهای درگاه با گروه باطل ستیز در زد و خور
 بودند انواع و اقسام رنج از بی جاگیری و عسرت غله کشیده بودند
 و از سواران دایمی اسبان زیور شده بذایر آن مدت نه روز بسرانجام
 لشکر توقف اتفاق آمدن در آن روز سی ایک روپیه نقد و اسب
 وجیده بسیار بسپاه منصور قسست نموده و سواران گماشته مردم
 را از شهر بر آوردند و بدش از آنکه مدارزان رزم دوست تیغ کین
 بخون عذر رنگین سازند سیه بخدان تاب مقاومت نیاورده مانند بذات
 اعش از هم پاشیدند و جوانان تیز جلو از عقب در آمده بسیاری را

به تیغ تمام پیرخت خراب ساختند و بهمدین دستور فرستادند
 زده و کشته تا کهرکی که جای قلعیت نظام الملک و عظیمه بود
 بود را زده بردند یک روز پیشتر آن بر اختر از رسیدن اوج قلعیت
 آگاهی یافته نظام الملک را با اهل و عیال و احمال و اثقال برآورده
 بقلعه دولت آباد داشت و خود پشت بقلعه داده نشسته و پیشتر
 از مردم را بر اطراف ملک پراکنده ساخته و سران لشکر ظفر اثر
 با سپاه کینه خواه سه روز در بلاد کهرکی توقف نموده شهری را که
 در مدت بیست و سه روز یافته بود بفوجی خراب ساختند که
 در بیست و سه روز دیگر معلوم نیست که بروی اعلی باز آید
 مجمل بعد از تمام آن بلاد را باین قرار گرفت که چون هنوز
 فوجی از متجاوزان به بلاد را محاصره دارند یکمرتبه آنجا
 رفته از آنجا را تخریب و تاراج و از سر نو سامان آذوقه کرده
 و کومک گدانه عیال و مردم را باینجا باید داشت و باین عزیمت
 صائب تا قریب باین بلاد مقهور منور حیل ساز و کلا
 نزد امرا فرستاده شروع در عجز و زاری نمود که بعد ازین سر رشته
 بندگی و درخواستی از دست نمیدهیم و از حکم قدم بیرون نمی نهیم
 و آنچه فرمان شو از جریمه و پیشکش منت داشته بهر کار میرسانیم
 اتفاقا دران چند روز عسرت تمام از گرانای غله در اردو راه یافته
 بود و نیز خبر رسید که جمعی از مقهوران که قلعه احمد نگر را
 محاصره داشتند از طغنه نهضت لشکر ظفر اثر ترک محاصره نموده
 از دور قلعه بر خاستند بذا برین فوجی بکومک خنجر خان فرستاده
 مبلغی بوسم مدد خرج ارسال داشتند و خاطر از همه جهت پورا شد

و مشهور و معروف و مراجعت نمودند و بعد از مجامع و تفریحات و بازی و سرور
 داشتند که سواهی صلیبی که از مدبر و دربار و بزرگان و اعیان و ارباب و اشراف
 و بزرگان و کور و نام و شهر و زمان که متعلق به امر و جلال و اشراف و اعیان
 و اشراف و بزرگان و نام و شهر و زمان که متعلق به امر و جلال و اشراف و اعیان
 حضرت شاهنشاهی افشارخان را در خدمت اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 جدیداً اعلی که شاه عباس فرستاده بود و تعریف آن در جای خود
 گذشته که سواهی دیگر گفته است محبوب و محبوب و اعیان و اشراف و اعیان
 ارسال داشتند و فرمان مرصع و افشار و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 علی بیگ و خیره فرستادند و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 نقد و سرفراز گردیدند و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 انعامها فرمودند و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 داشتند و مقدار اعیان و اشراف و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 زمین بوس دریافت و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 با سوغاتی که فرستاده بودند و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف و اعیان و اشراف
 شاهزاده بلند اقبال شاهجهان عرض داشت ایشانرا آورده گذرانید
 التماس اسپان بخشش نموده بودند براجعه کشند اس مشرف اصطبل
 حکم شد که هزار اسب از طوائف سرکار در عرض پانزده روز سامان
 نموده روانه سازد و اسب روم رتن نام که شاه و الا جاده روم از غنایم فتح
 روم فرستاده بودند بشاهزاده اعزاز نموده محبوب او ارسال داشتند
 درین وقت بعرض رسید که کایدان نام آهنگری بنوی هم از صنف
 خف و عاشق زار است و پیوسته سر در پی او دارد و اظهار گرفتاری
 و آشنائی مینماید و آن خلیفه با وجودی که بدو است اصلاً

به آشنایی او تن در نمیدهد و محبت آن دلدادۀ در باطنش اثر
نمیکند هر دو را بحضور طبیب داشته باز پرس فرمودند هر چند آن
صورت را به پیوند او توغیب و تکلیف نمودند اختیار نکرد آنگاه
از غایت تعلق بی تابانه گشت که اگر یقین دایم که او را بمن
عذایت نمی فرمایند خود را از فراز شاه برج قعه بزمی اندازم
آن حضرت از روی مطابقت فرمودند که شاه برج موقوف اگر خود را
از بام این خانه بزم اندازی من او را حکمی بگو عذایت میکنم
هنوز سخن تمام نشده بود که برتی آسا دویده خود را بزم انداخت
و بمجرده او را این چند قطره خون از چشمهایش بیرون افتاد و جان داد
و بلائی که از چشم کشیده بود بچشم خود دید *

شرح بیماری حضرت شاهنشاهی و امتداد آن

در سوانح شاهنشاهی آن روزی که حضرت شاهنشاهی
روز جشن نوروز در کاشان در رفتگی و گرانای نفس و کوتاهی
دم در خود احساس نمودند مجملاً از کثرت بارندگی و رطوبت
هوا در مجرای نفس بجانب چپ نزدیک بدل گرانی
و گرفتگی ظاهر میشد رفته رفته بااستداد و امتداد انجامید
و از اطباء که در ملازمت حاضر بودند نخست حکیم روح الله
مقصودی علاج گشت و یکپنجه دواهای گرم ملایم تدبیرات
بکار برد بظاهر اندکی تخفیف شد چون از کوه برآمدند باز شدت
ظاهر ساخت در بنمرتبۀ روزی چند بشیر بزو باز بشیر شتر پرداخت
و از هیچ کدام فایده معتمد به حاصل نشد معارن الامصال حکیم رکنا

خدمت پادشاه و از روی حرارت و نظم از قدرت سرکشیها منع
 آید و مدار بر رویه گرم و خشک نماید و از تبهارت او دلت فرزند
 متروک نشد بلکه سبب افزونی حرارت و خشکی مزاج و دماغ
 است و ضعف استبداد است و هر یک از اینها چون در اندام
 پدید آید حتماً میباید از آن بپرهیزد و در این کتاب آن
 بیان کردند (فقه و فقه باطنی که در این کتاب است و گرم شدن
 در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
 و تدبیراتی که مناسب وقت و ملایم حال باشد شدند و شراب
 را بتدریج کم فرمودند و از غذاها که در این کتاب است (امید که
 حکیم عالی "طابق" صحت بسیار و شفا میبخشد و در این کتاب است
 سائیده سیمان پروانه را در این کتاب است و در این کتاب است
 بشود بدرگاه آمده سعادت به دست در این کتاب است و در این کتاب است
 در فرشته سابر گردید) در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
 جشن وزن شمشیری به مبارکی و از این کتاب است و در این کتاب است
 آغاز این سال مسعود اثر صحت و بهبودی و وجبات احوال پدید
 بود نور محل التماس نمود که وکالی او مقصدی سامان این جشن
 عالی باشند بی تکلف مجلسی ترتیب یافت در نهایت تکلف و
 جمعی از بندهای پسنیده خدمت و خواص مزاج دان که در این
 ضعف از روی اخلاص و جانفشانی پیوسته حاضر بود پروانه صفت
 نرگس آنحضرت میگذشتند بنوازشات خدمت و کمرو و شمشیر مرصع و

خنجر مرموع و نسپ و فیل و خوانهای زر سوزنی یافتند و بعد از فراغ
 وزن مبارک خوانهای جواهر و زر بطریق نثار در دین اهل نشانی
 و ارباب استیفاء ریخته شد و جوتای برای منجم را که نویسنده بخش صحت
 و تندرستی بود به مهر و روپیه وزن فرمودند و مبلغ پانصد مهر و
 هشت هزار روپیه باین صیغه انعام شد و در آخر مجلس پیشکشهایی
 که بجهت حضرت ترتیب داده بود بنظر اشرف در آورد از جواهر
 و مرموع آلات و اقمشه و اقسام نغایم آنچه پسند آمدن برگزیدند
 باجمعه موافق و ایام و به صوف این جشن عالی و انعاماتی
 که بیگ در راه مقام آسمانی آسمان بوسه پیشکش فرمودند درینوقت
 بیست و یک روپیه خزانه محراب آید و آن خان بجهت ضروریات
 لشکر و غیره نیز را بزرگ گیدی ستش شاهجهان فرستادند چون
 بعرض رسیدند و عدالت بی رخصت شاهزاده از صوبه
 دکن بمحضر حاضر شدند و بفرمان پادشاه بپایان عظام حکم شد که جاگیر او را
 تغییر نمایند و بفرمان پادشاه مقرر گشت که باز او را بخدمت
 شاهزاده رسانند درینوقت حکیم مسیح الزمان التماس سفر حجاز و
 زیارت خانه مبارک نمود مبلغ بیست هزار روپیه بصیغه مدد خرج
 عنایت فرمودند *

ارتفاع رادات جهانکشا بصوب کشمیر باردوم

چون هوای آگره از ممر شدت حرارت و افراط گرما بمنزاج صحت
 امتزاج سازگار نبود روز دوشنبه دوازدهم آبان ماه آهی سال شانزدهم
 چاروس سعادت مانوس نهضت موکب گیدان شکوه بعزم سیر و شکار

تألیف شده و تصحیف با این از چهارم الحوائش ظاهر است. آثار
اضطراب نور جهان بیستم و گریح خاطر از حضرت شاهنشاهی مطاف
ملک فرموده آخرهای روز دیس او تشریف بردند و وقت سکرات
بود که از هوش میرفت و نه بوش می آمد نور جهان بیستم
بجانب حضرت شاهنشاهی اشارت نمود که می شناسید هر چنان وقتی
این بیت انوری بر زبان آورد *

آنکه ناپینای مادر زاک اگر حاضر شود

در جبین عالم آرایش به بیلک مهدی

بعد از این در این کتاب به دست آمده است. خدای عالم شناس
آموزش آن نهی خدمت را در این کتاب به دست آمده است و
یک در این کتاب به دست آمده است. خدای عالم شناس
بهمان نزد دست به دست آمده است. خدای عالم شناس
ماحل در این کتاب به دست آمده است. خدای عالم شناس
پیشکش به دست آمده است. خدای عالم شناس
کمره از کمره دور تر است و درین کمره ستان از دست به دست آمده است
نیست مقدماتی و دشوار دارد و تا حال اطاعت هیچ شاهنشاهی نکرده
برادرش که پیشکش او آورده بود بنوار ثبات شاهنشاهی و در این
بیست و چهارم ماه مذکور بر دراز فاعله بر آمده حکم فرمودند که
قاضی و میر عدل و دیگر علمای اسلام در رکاب بوده آنچه بهوار است
و شرائط دین مبین محمدیست علیه الصلوة و السلام در قلعه

مذکور بعمل آورند باوفاق آنکه چنانچه بزرگ و خرد
 خطبه و کشتن گاو و غیره که از ابتدای این قاعده تا حان بوقوع
 نیامده بود در حضور اسقف بطریر آمد و محاسن سحرانی
 موجودت عظمی و عظیمی که در این قاعده بود و در این
 این واقعه رسیده و حکم شد که مسیحیانی در این قاعده
 قاعده کثرت بر فوژ کوه هر قلع و قمع است استقامت و متانت
 نیست که تا آنکه در این قاعده کثرت و کثرت و کثرت
 است که بدین امانت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 اگرچه بعضی جاها سرگوداد و کثرت و کثرت و کثرت
 حصاریان را زبان ندارد و میانه آن که کثرت و کثرت
 آسیب آن محفوظ است و قلع و قمع و کثرت و کثرت
 دروازه در و دور و آن که کثرت و کثرت و کثرت
 کوه و دو طناب و عرض از بیست و دو طناب زیاده و از پانزده کم
 نیست و ارتفاع یکصد و بیست و دو طناب و کثرت و کثرت
 واقع است بعد از فراخ و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 مشهور است قاعده کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 نظر از کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 از عوام اهل اسلام مسافت بعید طی نموده نذورات می برند و
 بهر متنت این سنگ سیاه که سیاه تر از دل آنهاست تبرک می
 جویند نزدیک به بتخانه مذکور در دامن کوه ظاهران گوگرد است
 و از اثر حرارت و تابش آن پیوسته آتشی شعله میکشد و از آب
 خالص آنرا جوی مکی نامیده می از خورق است قور و اند

و موافق الناس را بدان فرستاده دارند و هنوز میگویند که چون زن مرده بود
را عمر بصر آمد مرده بود از غایت دلبستگی و تعشق که باز داشت
لش او را بدوش گرفته سر در جهاش نهاد و مدتها با خود میگردانید
چون بچندی بوی گذشت ترکیب او متعاشی شده از یکدیگر
فرورخت و هر عضوی در جائی افتاده در خور کرامت و شرافت
هر عضو آن موضع را عزت و حرمت داشتند و چون سینه که بنسبت
اعضای دیگر شریفتر است درین مقام افتاد اینجا را بنسبت جاهای
دیگر گرامی تر داشتند (و بعضی برآیند که این سنگ که الحال
معبود کفار شقارت آنرا نیست از سنگ نیست که در قدیم بوده بلکه
سنگی که ضمیمه بود شکری که از اسماء الهیه آمده از اینجا برداشته
در قعر دریا انداختند تا ستمی که بفرمانش پی بدان نداشت بود
و مدتها این خونای کثرت و سبک را بر آفتاب بود تا آنکه
برهمنی سز و محبت آنرا از غریب سنگی را در جائی نهان
ساخته نزد راجا رفت و آنرا به او نشان داد و درگاه را بخواب دیدم بمن
گفت که در فتنه تمام شده بود و اکنون وقت ظهور من آمده مرا
از اینجا گرفته در موضعی که مناسب حال من است نگاه دار راجه هم
از سالوسی و هم بطمع زر که از نذورات فراهم خواهد آمد سخن
برهمن را معتبر داشته جمعی را همراه او فرستاد که آن سنگ یافته
بعزت و شوکت تمام آورده درین مقام نصب سازند و باید طریق
(از نو) دکان ضلالت و گمراهی فروچیدند و العلم عند الله - درین تاریخ

جنگیز و هشتم و سایر اسباب دست و لغات اتمه را بنور
جهان بیدار از زانی داشتند و مشورچه ابو الحسن بخاشی منصف است و انی
دل سر بلند می یافت - در خط اینچنین از عوارض مایه بدین صوبه
دکن بمسامع جلال رسید که مطلق خسرو در ایستم بهمن ماه بعراق
در قونچ و دیعت حیات میبود پیش ازین قراولان تعیین شده بودند
که در مقام کرجهاک شکار قمری توتیجا نمایند چون بعرض رسید
که جرگه بهم پیوسته بنظر افسار پر شد یکصد و بیست و یکراس
از قچکار کوهی و تکه مار خور و چرخا شکار فرمودند

آغاز سال هجری از جلال

شب دوشنبه هشتم شهر جمادی الاول هزار سی و یک
هجری خورشید جهان نور به روز شرف عمل سعادت
تحويل ارزانی داشت و در این روز در سراسر بلاد شاهی
آغاز شد (درین روز آصفی به مسموم میزدی از می ذات و سوار
سرافراز گردید) و چهل هزار روپیه بزیبیت بیگ ایچی عذایمت شد
در خلال اینحال استماع افتاده که دارای ایران بعزم تسخیر قندهار
رایت عزیمت بر افراشته هرچند این خوف نظر بر نسبتهای
سابق و لاحق بفایت مستبعد می نمود لیکن از آنجا که حزم و احتیاط
از شرایط اساس جهانداری و اوزم پادشاهت است زین العابدین
بخشی اعدیان با فرمان مرحمت عنوان نزد شاهزاده گیتی ستان

سال جهان دستوری یافت که با عساکر فیلو زنی مشغول و فیلو کوه شکری
 و توانا از آن خطم بر حاکم استامبول متوجه خدمت گردیدند در این
 تاریخ مهلتی از کابل آمده با استقامت متابعه خلافت ذالیه سعادت
 برافروخت حکام موعده بودند به استامبول در امتداد راه در یافته
 از روی قدرت و دلبری متصدی علاج ضعف آنحضرت داشت و
 در همان چند روز که آثار عجزت بر ذلت جلال پیدا شد مهلتی از آن را
 رخصت عیال کابل فرمودند استقامت جلال خواجده سرایان نصب پانچ
 هزاری ذات و چهار هزار هزار فیلو زنی داشت چون در موعده استامبول
 و از صغیر به عساکر استامبولی آنحضرت اختصاص داشت صاحب
 صوبگی اکبر کابل و حراست قلعه نرس به عیال آن راهبرنده خدمت
 مقرر گشت تا بتواند در راه ظاهر کسبی صورت بارگاه ابدال شد و جشن
 شرف در آنجا زاری در راه از آن بیشت در خطه اندنیر
 کشمیر نرسید تا به کابل رسید و در آنجا بحال عیال داشت خانجهان
 از منتان رسید که شاه با آنکه عرق و خراسان و آت و ادوات
 قلعه گیری آمد به محاصره قلعه فادهار برداخت و خواجده عبدالعزیز
 نقشبندی با سی صد جوان در قلعه متحصن گشت تا بعد ازین چه
 رودد زین العابدین که بطایب شاهزاده جوان بیست شتافته بود
 درین تاریخ آمده ملتزم نمود و معروض داشت که موکب ابدال
 شاهزاده والا شکوه از بره اندوز بقلعه ماند و در پیوسته چون موسم برشمال
 نزدیک رسیده بود ایام بارندگی را در قلعه ماند و گذرانیده متوجه

درگاه خواهند شد میوز را رستم بنویس را حکم شد که پیشتر به پور ستانده
استعداد لشکر قندهار نماید و ایضا لشکر روپاه در هم مسامحتت عذارت
فرمودند سابق فرمان بنده بود که چون لشکر شمر آفرینان بهمدارگی
و فیروزی عذر معاونت معطوف داشته معتمد خان انشاهی بهرجان
استعجال روانه درگاه واد کردی در این تاریخ آمده با احتیاط عتابه خلعت
جدیدین افروز گردید - از غریب آینه در حرم سوای دولت دانده
مرواریدی که چهارده پانزده هزار روپیه قیمت داشت کم شد جوتهای رای
منجم معروض داشت که در این دو سال از ادا می نمود و صادق زمان
عرض کرد که در همین دو روز از سالی به دیه سالی بصفا و نراحت
متصف باشد مثل عبادت نامه رجائی که مشهور است بدین و تسبیح
باشد و عورت رمالی بعبد رسالت که در این دو روز بهیم میروند
وزن سفید پوستی از این گفتگوی به دست مبارک
خواهد داد قضا را روز سوم به پور را در عبادت خانه
یافته بخوشحالی تمام تمام شد به دست مبارک داد
و سخن هر سه بکرسی نشست درینوالا شاهزاده باذن اقبال برگشته
دهول پور را بجایگز خود التماس نموده دریا افغان را بحکومت
و حراست آنجا تعین فرمودند و پیش از رسیدن عرضه داشت
شاهزاده بالتماس نور محل بجایگز شهر یار تنخواه شده بود و شریف
الملک ملازم شهر یار قلعه دهول پور را در تصرف داشت معان

(۶ ن) مولف اقبال نامه که بخشی آن لشکر بود روانه ركب

شمر انتساب گرد (۷ ن) ده پور

ایستاد دربار رسید و خواست که قلعه را متصرف گردد از طرفین
آتش فشانان متعادل پناهی یافت و تمامی نور حقیقه چشم شریف اهلک
رسید و در کور ساخت و ظاهر این ساعده سبب شورش و آشوب
خاطر پیغم گشت و زمانه را خدیر مراد قلعه بدست آورد.

نهیضت رایات عالیات بصوب دار السلطنت لاهور

در بدست و بدین سران شاه آبی نهیضت اعلام نصرت فرجام
بصوب لاهور اتفاق افتاد و در لای نور محمد و شورش طاعنی او
خدمت تقدیر بر سر امیر صاحب اولاد حاکمی فانی و شست
هزار سوار امرای بخشیدند و گشت که میرز رسنم التاج
شاه زمانه بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
همت مدد و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
کشمیر سران زنگه و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
بعزایت ملک کشتور بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
و جانور شکاری بخاعه شریعه ضبط شود و چون از آب چذاب عبور
موکب منصور دست داد میرزا رستم از لاهور آمده باسلام عتبه
خلافت جبین سعادت نورانی ساخت درین تاریخ افضلخان دیوان
شاهزاده گیتی متان شاهجهان عرضه داشت ایشا را آورده ملازمت
نمود همگی همت آن خف دردمان خلافت مصروف بر آنکه
غبار شورشی که مرتفع گشته بآبداری مدارا و ملایمت فرو نشیند
و پردۀ آرم و ادب از میان برداشته نشود و اراده واد بد اندیشان
واقعۀ طلب آنکه از جانبین اسباب شورش و فساد سرانجام یابد

و دستکاری بسیار تواریک و پندش آوردن شهر بار تواریک داشت
و چون آنمغال را بحاجت ازین شهر بفرستادند و خاطر بدگم را
از حیدر پور ازین بحرفهای لغوی ساختند و در آن شهر صاحبان ساخته
بودند هرگاه ازین عالم سخنانی مذکور میشد آنجا سکوت را حصار
عزت خود دانسته زبانه را بگوشائی آنجا نمی ساختند و از باب فساد میدان
را خالی یافته در آتش فروزنی سعی داشتند و چون خود مرگ این
کار نبودند بیک را برین آوردند که بهیچ خائیر که از قدیم با صفخان
خصوصیت دارد و با آنهمه ای که در آنجا است و در آنجا با آن
تا مقصدی از نظام اسباب فتنه را برآوردند و از عیب آنکه هر چند
فرامین مطاعه و نشانیهای آنجا را در میان مردم بفرستادند
سابق ظهور این سالها را بمجهت مقرر داشتند خود نمی
توانست ساخت و جرأت نداشتند که در آنجا بهیچ عیب
عرضه داشت میکرد که تا آنکه در آنجا از آن من متصور
نیست اگر در واقع بفرماید که در آنجا بهیچ عیب
ساخته اند آنمغال را بصوبه پناه برد و در میان و معتقد خائیر که
خلیفه بیعت شاهجهانست سیداست باید فرمود تا من جرأت
بر آمدن نموده متصدی این شغل خطیر گردم همان آنکه خان پسر
مهابادخان بمنصب سه هزاری ذات و یک هزار و هفتصد سوار سوارانی
یافت و فرمان شد که او را بوکاست خویش در کابل گذاشته جریده
متوجه درگاه گردد در آنوقت که و بود موکب منصور بدار سلطنت
لاهور اتفاق افتاد عبد الله خان از محال جاگیر خود آمده باستقام
مدینه اقبال جدیدین افروز گشت به مقصد پان دیوان علی حکم شد

که محال متعین شد چنانچه در سوکار و میدان و آب
و غیره واقع است بجایگزین شهریار تذخوه نمایند و ایشان عوین
جایگزین آن محال از صوبه دکن و گجرات و صوبه هرجا خواهند
متصرف گردند افضاخان هر چند در اصلاح این فساد سعی نموده
نتیجه برای مترتب نگشت و بیگم راه سخن نداده او را بی نیل
مقصود رخصت معاونت فرموده بشاه زاده بلند اقبال فرمان صادر
شد که صوبه دکن و گجرات و صوبه بآن فرزندان عذایت شده ازین
محال هرجا که خواهند محل اقامت قرار داده بضبط آنحدود
پروازند و جمعی از بدینها را در جهت بورش قاضی طلب
فرموده نیم روزی روانه درگاه و ندایند اگرچه این احکام را بحضور
شاهنشاهی نرسیدند اما ایشان بزاره و اختیار ایشان نبوده
همه ساخته و پرداخته بود و غرض اصلی آنکه اگر شاهجهان
بتغییر چنانکه در بدین صوبه و در دانه این تحکم و تعدی
را فرو خیزد بمرور امور و جمعیت و سامان ایشان راه
خواهد یافت و اگر مراجع و حاج آن فرازند تخت و تاج بشورش
در آمده با قبله حقیقی و خداوند مجازی طریق گستاخی و سوء ادب
پیش گیرد ناگزیر بر حضرت شاهنشاهی لازم و متحکم خواهد
شد که بدین جانب نهضت فرمایند (تا روز فتنه پرداز چه
نیرنگیها کند و چه نقشها بر روی کار آرد) درین ایام خانجهان
بموجب فرمان از ملتان رسیده بسعادت زمین بوس فرق عزت

در امور اخلاقی هزار مهر و هزار زهد و زهد به بافتن ذر و نخله اسب معرفی
 در هم پیدایش معروف و داشتند و در این پادشاه فرستاده‌های
 شاه عباس به سادات آستان بود و در این سادات سادات و سادات و سادات
 اندکی در آوردند و هم در این سادات و سادات و سادات و سادات
 انعطاف ارزانی داشتند و در این سادات و سادات و سادات و سادات
 طلب شده بود اسب و فیل و شیر و خنجر و سوار و سوار و سوار و سوار
 بطریق منتظر تعیین فرمودند و حکم شد که تا رسیدن شهریار در
 ملتان توقف گزیده منتظر فرستاده باشند و آنگاه را به دار الخلافت
 آکره فرستادند که تمام خزان و مهر و زهد و زهد و زهد و زهد و زهد
 آیدانی از این پادشاه تمام فرستاده آمد و بدین آید و ازین
 فرستادن مطلب اصلی بود و در این سادات و سادات و سادات و سادات
 التماس نموده بود و پدید آمد و در این سادات و سادات و سادات و سادات
 و شریف وکیل شاهزاده پدید آمد و در این سادات و سادات و سادات و سادات
 تمام شد و در این سادات و سادات و سادات و سادات و سادات و سادات
 فرمان مرحمت عنوان بخش خاص قلمی نموده دید بسیار در آمدن
 مرقوم فرمودند درین ایام که مزاج صحت امتزاج قدری از مرکز
 اعتدال انحراف داشت و آمدن شاه به تسخیر قندهار موجب توحش
 و توزع خاطر قدسی مظاهر بود پیوسته حرفهای نا ملایم از طرف
 شاه جهان شورش افزای طبع اشرف میداشت و حدوث این سانحه
 بر آنحضرت سخت گران بود و جرم موهوبان را که از بندهای
 مزاج فهم و سخن شناس بود نزد آن کوکب مراد فرستاده نصایح
 موعظه افزا بدقت و در این فرمودند حکم شد که بر این سادات و سادات

و معاهد نهانی و قیوف حاصل نموده خدمت شایسته تا سرچشمه
 مقتضای وقت باشد بعمل آید درین تاریخ مهلتشان از کابل رسیده
 بسعدت زمین بوس سرفروزی است در خلوت به عرض شرف رسالید
 که تا معتدل خان در میان کار است بر همه زدن هتاهت شاهجهان از
 محاللات می نمایند اگر حضرت صریح بقتل او راضی نباشند بدیهانه
 خدمتی روانه کابل سازند تا من او را آواره راه عدم گردانم متعین اینحال
 عرضه داشت اعتبار خان از آگره رسید که شاه جهان بالشکر بسیار
 از ماندن و متوجه اندوب شد تا پایش نهاد خاطر چه باشد بدین
 رای صوابه نهانین استعداده که در ایام سمر و شکار تا کفار
 آب سلطان بزرگ نهضت اتفاق افتاد بود زبان هر چه از پرده غیب چهره
 کشا گردد در خور آن بعمل آید *

ورود سربازان به سربداران خلعت آگره

باین عزت و تهنیت در راه رایت اقبال بصوب دارالخلافه
 آگره ارتفاع یافت در خلال استیصال عرضه داشت اعتبارخان و دیگر بندگان
 پیوسته از دارالخلافه آگره رسید که چون موکب منصور شاه زاده گیتی
 هتان شاهجهان بر جناح استعجال متوجه الهندون است و خانخانان
 و دارالخاں پسر او را با دیگر همراه که از تعینات صوبه دکن بودند همراه
 آورده از اینجهت آوردن خزانه و روانه ساختن آصفخان صلاح دولت
 ندانسته بذایر احتیاط با استحکام برج و باره و لوازم آن پرداخت
 و بر طبق این عرضه داشت آصفخان نیز رسید و آمدن شاهجهان
 بتحقق و تیقن پیوست لاجرم نهضت موکب اقبال بصوب

در خلعت آگه از عاقل و مستقیم داشت و البته از آب و طایفه
 مجبور و مودت با همه از غلبه ستم نور و جان و گم را با این دست و
 شایسته نسبت شهر از حق و باطل و نور و تاریکی را که مستور
 اعدا اختلاس و رضا بجوئی بود بنور و غلبه بر سر ساد و از راه آردند
 و چنان بدست می را که در کبر و با کمال غلبه و با این در مودت
 که به مزاج اشرف نهایت ناسازگاری و تامل داشت بپایانگ فرزند
 توغیث و تهمیص نمودند غلبه را که در هر دو سبب که چنان زخم رسد
 زان زدگی این دولت است و این در غلبه است و این در غلبه است
 شد با این غلبه را که ستم و تهمیص را و با این در غلبه است و
 امروز با این غلبه که در مودت و ستم و تهمیص را که در مودت
 سلطنت است گوی ستم و تهمیص را که در مودت و ستم و تهمیص
 ضایع ساختند در این غلبه را که در مودت و ستم و تهمیص
 بودند به عرض رسانیدند که در مودت و ستم و تهمیص را که در مودت
 و فدائی خان میرتوزک به مودت و ستم و تهمیص را که در مودت
 دارند چون وقت مقتضی مد را و اغمص بود هر سه را به مودت
 فرمودند و بنابر عداوتی که میوز و ستم با خلیل بیگ داشت بر بی
 اختصی او سوگند خورد و نورالدین قای نیز بر طبق آن گواهی
 دروغ داد همچنین ابو سعید از جانب میر خان خواجه سر خدانت
 کرده مقدمه چند که بوی خون از آن نهاد آید معروض داشت و در آن
 طبعیت و شورش مزاج حکم بقتل این هر دو بشماره شد و سهابت
 خان که در هلاک این تهمت زدهای مظلوم بود بی تامل و توقف
 به تیغ بیدار و از هم گذارد و فدائی خان را تیغ زان به میان جان در

آمد و از نشستن جان بدست آوردن آن حال موعظه داشت اعتدال و خان از
 دارالخلافه رسید که شاه جهان با عساکر بیکران بنواحی اکبر آباد آمده
 در فتح پور توقف گزیدند و موسویخان در فتح پور دیوانه وزارت
 دریافتند تبلیغ احکام پادشاهی نمود و مقور شد که قاضی عبد العزیز
 برفاقت مشارالیه مزرعه درگاه گشته مطرب ایشانرا بعرض همایون
 رساند چون افغانخان در درگاه کاری ساخت و هر چند باصلاح این
 فساد کوشش نموده نتیجه بر آن مترتب نگشت تاگزیر مایوس باز
 گشت و بیگم منازعه در خدمت را صریح ساخته محال جاگیر
 شاهجهان را بدست آورد و منازعه در درگاه بشهریار نذخوه فرمود و چون
 حرفهای نامشروع و مقدمات زشت از وی بگفتی حضرت شاهنشاهی
 و بداندیش بدید که بجهت آنکه رسد و متباین گشت که هر چند
 مدارا و ایستادگی در کار دارد و در عجز و زبونی کرده بتمدی و تحکم
 خواهند افزود و بجهت آنکه بجهت آنها فراهم آمده اند آیت یاس
 از صفحه او و از خواننده بر آید خواهند سپرد و کار بدشواری
 خواهد کشید لاجرم بخاطر صلاح اندیش چنین نقش بست که پیش
 از رسیدن شاهزاده پرویز و فراهم آمدن عساکر از اطراف و اقطار ممالک
 بخداست پدر بزرگوار باید شتافت بکتمل که این حجاب از میدان
 برگرفته آید و کار بجائی نرسد که طرفین را ندامت حاصل شود
 باجمله در کنار آب لودیانه موسویخان با قاضی عبد العزیز رسید و
 از بسکه مزاج اشرف بتحریر و فساد نور محل بشورش و آشوب
 گرائیده بود قاضی را راه سخن نداده حواله مهابتخان فرمودند
 که مقید دارد و چون موکب انبال از سرحدن پیشتر شتافت امرا

کار بجائی رسد که تدارک پذیر نباشد تاگزیر از راه راست همان تافته
 با خاندان و بسیاری از بندگان پیوسته بودند که از راه تدارک بدست
 گروه بجانب دست چپ بودند شتافتند و چون عبد الله خان قرار
 داده بود که هرگاه افواج با هم نزدیک رسد و قابو بدست افتد خود را
 بخدمت میسرسانم راجه بکرماجیت و دارالخانی بصرخان خان و بسیاری
 از بندگان را در برابر لشکر منصور گذاشتند و سطح نظر دوزخین
 آنکه اگر بتحریر یک بیگم فوجی بمبارزت و مقابله نامزد فرمایند
 نام بردها روی آثار نوزاد داشت تا گرد و غبار این فضا
 که روزگار ناممکن از آنجا دور بود بپایان رسید و در آن
 نشیند و راجه به آئین پسندیده وزیر و بیگم بتحریر یک سهاست
 خان آتشبار و سواران راجه ابوالحسن و لشکر خان
 و فدائی حار و شمشیر و غما را با سزائی بدست و پنجهزار سوار
 موجود بتقابل در میان و راجه بکرماجیت و دارالخانی نیز افواج
 ترتیب داد در برابر آمدن عبد الله خان که در انتظار فرصت
 بود قابو یافته جلو ریز بلشکر شاهزاده پیوست درین هرج و مرج
 زبردست خان و شیر حمله و شیر پنجه ^(۶) پسر او و محمد حسین
 برادر خواجه جهان و نورالزمان پسر اسد خان معموری از فوج
 عبد الله خان جان نثار شدند راجه بکرماجیت که از اراده عبد الله
 خان آگاهی داشت نزد دارالخانی شتافت که نوید آمدن او رساند
 قضا را درینوقت تیرتندک از شش غیب به مقتل راجه بکرماجیت

و بعد از او تاجان نو سر داشتی نواح از نظام و تاجان با آنکه مدتی
 بعد از آن خان سرداری نواح دراز را و زمان ساخته بخداست
 شاهزاده شادان بود در این و دیگر سرداران لشکر نداشتند پای
 همت بر جا داشت از طرف آمدن عبد الله خان نواح را از
 نسق انداخت و در اینجانب بمشقه شد راجه بکر صاحبیت دست
 و دل لشکر از کار ماند آخرهای روز نواح طرفین هر یک بجای و مقام
 خود رفته قرار گرفتند با جمله عوذب منصور حضرت شاهنشاهی
 از حوالی اکبر آباد عبور نموده بصورت انجمنی فرستاد فرمود
 شاهجهان بجانب ماند و رایزنها را با هم فرستاد و در کنار کول
 فتحپور اعتبار خان حواجه را با استقامت مطابق خدمت بپوشیدن سعادت
 نورانی ساخت چون در سراسر مقام رسید به شرط حنط و اوزم
 بزدگی بتقدیم رسانید و در آن وقت در آن خیمه کسیداب
 هوان گردیده منصب شش در آن وقت قرار هوان عذایت
 نموده خلعت با شمشیر و تاج و اسب و سایر لوازم مرحمت
 فرموده رخصت انعطاف ارزانی داشتند و هم از آن بهشت ماه
 حوالی برگشته شد و مسکرات اندک گشت چون شاهزاده پرویز بنواری
 اردوی گهوان پوی رسیده بود حکم شد که امرای عظام با استقبال
 شتابند و از دهم ماه مذکور بود از گذشتن نیم روز در ساعتی که مختار
 انجم شناسان رصد بند بود بسعدت زمین بوس جبین اخلاص نورانی
 ساخت و بشوق و شغف تمام در آغوش عاطفت گرفته نوازش و مهر بازی
 بیش از پیش ظاهر ساختند صدق خان بخشی بحکومت و حراست
 صوبه پنجاب سرافرازی یافت در حال انجمن به جمع جلال رسیدن

که همی را بدید و اینها را بهر مصلحتی که در سوار کردن و سوار شدن
داشت امرایان خود را سوار کرد و بهر سو و از آنکه بقدرت و سالیان
و مهلت اینها را برادرانش با سواران حاکمان و از آنکه
ایکین سواران چنانچه بایست مصلحت خود را داشت و به ثبوت شمر می
نیدارست و سواران کمرچیده و تانگه جوئی و زشت خوئی و بهر تانگه جوئی که
گشته شد و از اسوس داشت لکن چون از اسوس بدوستان نسبت
ببرادران که بمنزله بدر است چندین بیدارگی بشمار رسیده بود حکم
شد که با عمل در زمان اسوس دارند تا بعد از این بدوستان سواران
باشد بعمل آید *

رخصت شاهزاده یزدان باه مانع منصور بطرف مانده

چون یزدان رسید به اسوس و بهر مصلحتی که در سوار کردن و سوار شدن
کهاقی چنانچه بدر است و بهر مصلحتی که در سوار کردن و سوار شدن
اردی بهشت شاهزاده یزدان را که در سوار کردن و سوار شدن
جهانکشا فراهم آمده بودند بدوستان ایشان رخصت فرمودند و از آن
اختیار شاهزاده کامگار و مدار انتظام عساکر اقبال بصوابدید مهابت
خان حواله شد * اسامی امرائی که در خدمت شاهزاده دستوری یافتند
بدین تفصیل است خان عالم - و راجه نر سنگ دیو بوندیله - و راجه
کجسنگه کچیهوا - و سر بلند رای - و لشکر خان - و منصور خان -
و راجه جی سنگه - و سورج سنگه - و فاضل خان - و رشید خان -
و راجه گردهر - و خواجه میر عزیز الله - و اسک خان - و سید
هنر خان - و اکرام خان - و غیره هم سواران چنانچه هزار سوار موجود

آنحضرت عجل فرمودت معظمت داشته متوجه ماند و شدند گجرات
را به تیول عهد الله خان لطیف نموده گذرد اس را با صفی دیوان
آنصوبه و خزانه و تخت مرصع که پنج لک روپیه صرف آن شده و
پردانه شمشیر که بدو لک روپیه برآمده و زیبا را بجهت پیشکش
والد بزرگوار ترتیب داده بودند نزد خود طرب نمودند و عهد الله خان
وفا دار نام خواجه سرای خود را بحکومت آسمک فرستاد و او با
معدودی بی سرو پا با احمد آباد درآمده متصرف گشت و صفی
دولتخواهی درگاه را بخاطر خود مصمم ساخته در نگهداشتن سپاهی
و فراهم آوردن حبس بمشقت و روزی چند پیشتر از
گذرد اس را بشهر برآمده در کارخانه کربه منزل گذرد و از آنجا
بمحمود آباد شناخت و با هم چنان میفرستاد که بخدمت شاه جهان
میروم و در آنجا با مانع نمیروم و سند شاه خان و بابو خان افغان و
دیگر بنده که در مقام عالی بودند و در وقت داشتند بمراسلات ترتیب
مقدمات دولتفرمان میدادند از فرصت نشست صالح فوجدار
سرکار تباد از فرای آن در وقت که صفی را اندیشه کار دیگر پیش
نهاد خاطر است بلکه گذرد اس هم اینمعنی را تفرس نموده بود
لیکن چون صفی جمعیت نیک فراهم آورده شرایط حزم و احتیاط مرعی
و مسلوک میداشت نتوانستند با او دست زد و صالح که سپاهی کار
آگاه بود از توهم آنکه مباد صفی ترک مدارا و محابا نموده دست
یغما بخزانة شاهی دراز سازد دور بینی بکار برده با خزانه پیشتر
شتافت و قریب ده لک روپیه در خدمت شاه والا قدر رسانید و
گذرد اس نیز پردانه مرصع را گرفته از پی او روانه شد اما تخم

مرصع را بجهت گوانبی ذوالسب و سراج بود صغی که عرصه را خالی
 است با جمعی که اتفاق و شهادت میرساند و مستانه قرار داد که هر کدام
 از محال جاگیر خود با جمعی که دارند کرم و ذبیرا شداوتة هذنام
 طایع نیر اعظم از دروازه ده بسمت رده آنهاست بشهر در آباد و خود
 بابو خان افغان از یوگنده گراخ یغور کوه و فست سحر بسون شهر
 رسیده در باغ شعبان احضار توقف نموده تا روز روشن خوب شود
 و دوست و دشمن تدبیر آویز کرد بعد از جهان افروزی صبح
 صادق چون دروازه شهر را گشاده یافت و تمام رفته نمانده از
 دروازه مارنگپور بحصار احمد آباد در آمدن مقارن این حال
 ظاهر خان نیز رسیده از دروازه ندرین شهر داخل شد و بواسطه سرای
 عبد الله خان از ظهور این امر نه در سر راه او نگذاشتند سر رسیده
 بخانه شیخ حیدر ابدیر میار و بعد از آن به دروازه ندرین رسید و تمام
 برج و باره پرداخته جمعی را با اسب و اسلحه و اسلحه و اسلحه و اسلحه
 بدگ بخشی فرستاده آنها را به دست آورد و در خود آمده
 نمود که خواجه سرای عبد الله خان در خانه من است فی الفور
 او را هم دست و گردن بسته آوردند و خاطر از ضبط نسق شهر
 مطمئن ساختند بدلا سالی لشکر و فراهم آوردن جمعیت پرداختند
 و از نقد و جنس هر چه بدست آمد بعلوفه مردم قدیم و جدید قسمت
 نمودند حتی تخت مرصع که مثل آن صورت نه بزداد در هم شکسته
 طلا را بعلوفه نوکران جدید تقسیم نموده جواهر را خود متصرف
 گشت و در اندک فرصت جمعیت نیک فراهم آمده چون این خبر
 بمالدار رسید عبد الله خان از خدمت شاه والا قدر رخصت گرفته

بکوهک و مدد شدات نظیر مرد و پارتی و سوار بر جانکاه
 شدافت و در صورت بدست روز از راه دور به برود و بدو به تنی و از راه خان
 از شهر به آمده در کنار تال ککریه معسکر آراستند چون عهد نامه خان
 از کثرت غلیم و قوت بدست روزی چنان در برود و توقف گزید تا کوهک
 برسد بعد از چنان روز کوچ کرده به معسکر آراست و صبره
 شهر از کنار تال ککریه برخاسته در ظاهر موضع پناه نزدیک به هزار قطب
 عالم فرود آمدند عهد نامه خان از معسکر آن به موضع پارتی به آمد
 صهی و ظاهر خار در دهه پاد معزل کردند و بدین طریق به کوه
 فاصله صده روز به راه رسیدن امواج توتی به دهه متوجه معرکه گز
 زار شدند فضا را جانی که عهد نامه خان معسکر آراسته بود زقوم
 زار اندر و کوه به راه رسیدن به دهه پاد و بدین بود به پارتی
 معسکر آن در ظاهر به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد
 پادشاهی به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد
 مبارزت اتقان به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد
 عدم گزید و فیلی که در پیش فوج عهد الله خان بود از آزار بان
 و تغنگ رو گردان شده بکوچه تنگ که از دو طرف زقوم زار داشت
 بسیاری را پامال راه عدم ساخت و بعد از زد و خورد بسیار از بدو نگی
 تقدیر عهد الله خان راه به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد به دهه پاد
 به بهروج رفت و سه روز در بهروج گذرانیده روز چهارم به بندر سورت
 رفت و دوماه در آنجا بسر برده مردم پیرایشان خود را جمع ساخت

داده بدین شاهزاده پسر پسر تعیین فرموده بودند حقوق شایسته
و نوازش را به حقوق مبدل ساخته و خالص بی حقیقتی بر فریق
روزگار خود ریخته گریخته نزد مهابتخان رفت و از رفتن او تمام
فوج برهم خورد و سرشته انتظام از هم گسیخت و احتمال از
میدان برخاست و بسیاری راه بیوفائی سپرده قرار بر فرار دادند
و چون حقیقت این بی حقیقتان سیاه درون بعرض رسید جمعی
را که مانده بودند نزد خود طبعیده از آب نریخته عبور فرمودند و
و کشتی هارا با نظری کشته بدیم بیگ بخشی را با جمعی در کنار
آب گذاشته ببرد با فاجعه اسیر و برها پور شتافتند
درینولا محنتی بخشی نوشته اند که نهانی نزد مهابتخان
فرستاده بیست و یک روز در آنجا بود در عنوان مکتوب

این بیت مرقوم بود

صد کس بنظر نگار آمدند در راه پیرایمی ز بی آرامی
ولهذا اورا با هزار غلج و سریش از خانه طلب نموده نوشته را در
خلوت بوی نمودند جوابی ده مسموع افتد سامان فیدارست کرد
بغیر از آنکه سرخیالت و ندامت در پیش امگند چاره ندید بنابراین
اورا با فرزندان متصل بدولتخانه نظربند نگاهداشتند و آنچه خود فال
زده بود که صد کس بنظر نگار میدارندم پیش آمد باجمعه چون
موکب گیهان شکوه بدی قلع و اسیر پیوست مدیر حسام الدین پسر
مدیر جمال الدین حسین انجوز قلع برآمده ملازمت نمود و آن
حضرت خود با اهل حرم بر فراز قلع شتافته سه روز توقف فرمودند
و حراست قلع بگروالداس راجدوت که سپاهی گردان بود تفویض

دست و سامان آذوقه و سایر حاجات فرموده که زوی او رجوع کند و فرموده
 بسیاری از پرستاران حرم سواران فیل را اسباب زیاده‌اشی که همواره
 گردانیدن تعذر داشت در آن کفایت می‌نمود و در آن روز شادان صفاری
 ایشان عهد الله خان را که در خدمت آمده بودند با دوست و ملازمه
 هم‌روز و مه‌القصان به‌نار آب نروده رسیده هرچند سعی در گذشتن
 نمودند چون بدیدم بیگ کشیدند را با طرف بوده گذرها را بتوبه و
 تنگ استقام داده چون میسر نمود در آنجا که مه‌القصان در
 گریخت و بازندگی و راه‌مدبری شیطان را منصوب به آموختن نهانی
 نوشتند نزد خانخانان فرستاد آن‌ها را در فراوان دنیا دوست
 را شیطان صفت بترتیب و تقدیم مردم فرستاد از راه دور و
 خانخانان بخدمت آن‌ها رسید معرزه‌ای که در آن روز بنام
 کاری بود اخته اگر دوزی پیدا می‌کردند و طریح سلیم به‌میان
 اندازند هرآینه سبب نمایند که در آنجا حاکم خدا خواهد
 بود شاهجهان که همواره به امر و نهی و دست و پا می‌نمود مصروف می
 داشتند ترتیب این مقدمه را و در نظیم دهمده خانخانان را بخلوت
 سرای دولت برده نخست بسوگند مصحف خاطر خویش را از
 جانب او مطمئن ساختند و او دست بر مصحف نهاده بغلاظ و شداد
 سوگند خورد که هرگز از آنحضرت زوی اخلاص برنماید و در آنچه
 خیریت ظریفین باشد سعی نماید و بعد از اطمینان قلب خانخانان
 را رخصت فرموده خانخانان را با فرزندان او در خدمت خود نهادند
 و فرار یافت که مشارالیه درینطرف آب توقف گزیده به‌مراسلات
 ترتیب مقدمات صالح نماید و چون خبر صلح و رخصت خانخانان

به بندهای ساهی رسیده و چون به دست یافت و احتیاجاتی
 که در مستحکام گذارها میگردید بصورتی عالی ندانند تا آنکه شاهی
 در گران خواب غفلت جمعی از جوانان از طایف بزرگین همت
 به آب در زده مراداً عبور نمودند و در آن شب از هول این شورش
 و آشوب ارکان همت بسیاری تزلزل پذیرفت و بیایم بیگ نتوانست
 بهدفعه و متعاباً آن پرداخت و تا برخود می جنبید کس
 بسیار از آب گذشت در بوقت نوشتنهای شاهزاده پیروز و مهتابخان
 بخانخانان رسید و آن مشتق ناشناس طومار حقیقت و وفا را به آب
 عصیان رسانید و چون به دست رسید و مراداً شریعت فرو خورده از خدا
 و روز حنا ریخته پخته پخته آرزو از پیش رو گرفتند راه ایستاده پخته
 به مهتابخان رسید و در میان سجدات زده و سرانگشته خود
 را بخدا رسانید و عاید در آمد و چون حقیقت بی حقیقتی
 خانخانان را بدید که در صورت شاهنشاهی از آب فریده
 و آمدن بیایم آنجا رسید و شاه جوان بخت رسید توقف
 در برهانپور صلاح دولت دانسته با وجود شدت باران و طغیان آب از
 دریای تپتی عبور فرمودند و درین هرج و مرج اکثری از بندهای
 شاهی راه بیوفائی سپرده فرمودند و دنیا و مطعونان را ابد شدند
 و شاهزاده پیروز برهانپور رسیده مغزای چند از بی شدافت و چون
 موکب اقبال شاه و الاشکوه از راه ولایت قطب الملک بصوبه اودبسه
 و بنگاه نهضت فرموده شاهزاده مذکور عطف عطفان نموده در برهانپور

توقف گزیدند *

مقوجه شدن رایات عالیات

بموجب بیاضی و طشت زلفی و کشمیر

چون خاطر قسسی معاصر از مردم قهرمانان و افسران فداانگ کوته رایست
و گریه های شاد و ستایش بی مزاج و شایع سازگار نبود. دوم آنکه سانه هزار
سی و دو رایات عزیمت به سر و شمار خطه و پذیر کشمیر و مرتفع
ساختند آن خطه را که ابتدا منصب عیال و بیاضی و طشت زلفی و کشمیر بود
چون نور جهان بایست که از جهت آبی برآید و در خطه و طشت زلفی و کشمیر
ندان معادلت معطوف دارد و در خطه و طشت زلفی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر
و خصیت یافت در خطه و طشت زلفی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر
و در حضور سیاست فرزان و قهرمانان و افسران فداانگ کوته رایست
ایران پدرش را بگفتن زردی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر
از ایران گریخته بصدف و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر
و بوسینه اعتماد الدوله در خطه و طشت زلفی و کشمیر و طشت زلفی و کشمیر
مساعدت طالع در اندک مدت بر سر راه شد و در خطه و طشت زلفی و کشمیر
نزدیک شد و منصب پانصدی و جاگیر معمر یافت لیکن
از آنجا که حوصله اش تنگ بوده با طالع ذاک در ستیزه افتاده
کفران نعمت و ناسپاسی پیش نهاد خود ساخت و پیوسته زبان را
بشکوه خدا و خداوند آرد و می دانست درینا و مکرر بعرض رسید که هرچند
عزایت و رعایت در حق او بیشتر میشود آن حق ناسپاس و رشکیت
و آزردگی میفزاید و مع ذلک نظر به مرتبه های که در حق او بظهور
می آمد آنست که قبول نمی فرمودند تا آنکه از مردم بیغرض که در

محافل و مجالس خرمی بی شبهه از شنیده پوشیده بودند
 بمسامع جمال رسیده و بعد از ثبوت بحضور اشرف طالب نموده باز
 پرس فرمودند جواب معقول سامان نداشت کرد حکم بدیداست او شد
 * ع * زبان سرخ سر سبز میدهد بر باد * در بنوا صاف نشان بضبط
 کوهستان شمالی به پنجاب ستوری یافت و سید پروین خاری حکومت
 و حراست دهای فوق عزت بر افراخت علی محمد پسر علی رای
 حاکم تبست برهنه منوی پدر بد رگه والا آمده سعادت جاوید اندوخت
 پنجم ماه اسفندارمذ بانم سر هفت بنزول سوکب منصور طرارت و نصارت
 پذیرفت و در انداز دربی باه شاه تاجان با کوسکیان خود را نظام
 و استحکام کوهستان شمالی خاطر خیزد به بخت سعادت آستان بوس
 دریافت و حاکم ستان در روز چاه در شهاب جبال آتش فتنه و فساد
 مشعل ساحت و با بنوی در ایام استمال نموده همراه آورد
 باستشفاع روز در ایام در ایام در ایام در ایام در ایام در ایام
 از عرایض متاعیان و منبانی صریح کن بعرض همایون رسید که
 شاهزاده شاهجهان از سرح فصب احوال گذشته بجانب اودیس و بنگاه
 شتافتند و در بن یورش بسیاری از بندها و تربیت کردهای ایشان
 خاک ادبار بر فرق روزگار خود پیخته هنگام فرصت راه بیوفائی سپردند
 از آنجمله روزی در وقت کوچ میرزا محمد پسر افضلخان دیوان ایشان
 با والده و عیال خود قرار بر فرار داده جدائی گزید در خلال اینحال
 افضلخان در بیجا پور بود چون این خبر بشاه والا قدر رسید سید جعفر
 و خان قلی اوزبک را با چندی از معتمدان خویش بتعاقب او فرستادند
 و حکم فرمودند که تا ممکن و مقدور باشد بدلاسا و مواسا او را زنده بدارند

لاهوری با آن از کشتن یک دیر و دو شهر و دو شهر به بیست
 الشرف حمل سعادت تصویر از زانی فرمود و سال نورانی
 جهانگیری آغاز شد چون خبر نهضت موبد شاهی به موجب
 اودیسه و بنده متحقق گشت بشاهزاده پریز و مهتاب خان
 فرمان شد که خاطر از نظام و استقامت صوبه دکن و پوناخته
 متوجه بصوبه اله باس و بهار شوند که گر صاحب صوبه بفرمان
 پیش راه نتواند گرفت و مقاومت زیاد نمود آن فرزندان با عساکر
 گدیان شکوه بتقابل شتافت و نیز بذایر حزم و احتیاط عمدت سلطنت
 خانبهان را به وسایل از انظار به دست فرمودند که در آن حدود بوده
 گوش بر زمین زار و گریختن حاکمیت و اشارت روز بر حکم
 فرمان در میان گرفته و در آنکه که منشی عبد العزیز از خدمت
 شاه و از جانب ارباب کرامت که در آنکه که منشی عبد العزیز از خدمت
 داشت و به آن روز به آنکه که منشی عبد العزیز از خدمت
 برسم و کالمت در آنکه که منشی عبد العزیز از خدمت
 اختیار بندگی و دولتخواهی نمودند عذیر حبشی علی شیر نام
 معتمد خود را نزد مهابتخان روانه ساخت و از عالم نوکران عرضداشت
 نوشته نهایت عجز و فروتنی ظاهر کرد و قرار داد که در دیول گانو
 آمده مهابتخان را به بیداد و پسر کلان خود را در سلک غلامان درگاه
 منتظم گرداند و نوشته قاضی عبد العزیز رسید که مهابتخان نطاق
 خدمت و دولتخواهی برمدان جان بسته مقرر ساخته که ملا محمد
 لاهوری را که وکیل مطهر العنان و نفیس ناطقه اوست و در محاورات
 و مراسلات او را ملا بابا میگویند و میفرستند با پنهان سوار میفرستند

که بیوسنده در خدمت سربازان و مستعانین او را رسانید و آنجا رسید
مرد و فراموشی نداشتند حاکم را که که شاهزاده پورین را لشکری که
همراه اوست همان معنویت معطوف داشت به موجب بنده شتابان
باوجوه ابام برسات و شدت باران و لای و گل و لیس و تود از پورین
کوچ فرمودند و مهالینان شاهزاده را روانه ساخته خود روزی چند
تا رسیدن ملا محمد ^(۱۵) در شهر توقف نمود و لشکر خان و جانشین
ری و اود ^(۱۶) را و دیگران را را سوار داشت که بیاد گهات رفته در
ظفر نگر معسکر سازند و جانشینان را با سواران و خدمت سرباز
بیر فرمود و اسد خان معسکر را با سواران و خدمت سرباز
پسر شاهنواز خان را با جانشینان معسکر فرموده و رضوی خان را به تپانده
فرستاد که صوبه خاندیس را بمیان رساند و در میان عمر جانی
را بیکمی از بندهای کردن سواره از سواران معسکر خاطر را
و پرداخت درینوا عوضه و آنرا سواران معسکر از بندهای
رسید نوشته بود که موکب شاهزاده را در دست او قیسه گردید.
اکنون مجمعی از احوال ابراهیم خان و سواران و سواران و سواران و سواران
وقایع نگار میگردان اول آنکه احمد بیگ خان برادرزاده ابراهیم خان
که صاحب صوبه اودیسه بود بر سر زمیندار گرد هر رفته بود از سزوح
این حادثه غریب که بی سابقه آن گاهی اتفاق افتاد متروک
و متحیر گشت ناگزیر دست از آن مهم باز داشته بموضع پیدایی که

(۵ ن) لاهوری (۶ ن) جادون (۷ ن) اودارای (۸ ن) پاپیچپور

(۹ ن) رضوان خان (۱۰ ن) کروهه

حاکم نشین آن صوبه است آمد و شیبای خود را همراه گرفته بمقام
کذک که از پادشاهی دوازده کیوه بجانب بغداد است مقدمات و چون
استعداد مقدمات در خود نمی یافت در کذک نایز نتوانست پایی
همت افشرد از آنجا به بروجوان نزد صالح برادر زاده جعفر بیدک
رفته صورت حال ظاهر ساخت و صالح استبداد نمونه تصدیق رسانید
رابطات منصوصه نمی نمود درینوقت نوشته عبد الله خان بجبهه
استقامت صالح رسید و از باین وعده همدستان نموده حصار
برجوان را استحکام داد بر صالح ب صواب دید بر روی خواش بست
و ابراهیم خان از بروجوان به قصر سلطنت اترحات رفتند که خود
گشت و با آنکه اکثری از کومکها را ندید و خود مکمل و دیگر تبهانجات
متفرق بودند در آن زمان به همدان رسیده باستحکام حصار و فراهم
آوردن سیاه راه های اترحات و ترتیب اسباب رزم و پیکار
پرداخت در آن زمان به بروجوان رسید و رسید مضمون آنکه
بحسب تقدیر زنی و مرز و قریه های آنچه لایق بحال این دولت
خدا داد نبود از کتم عدم بعالم ظهور جلوه گر شد و از گردش روزگار
و دور لیل و نهار ورود بهادران لشکر اسلام بدین سمت اتفاق افتاد
اگرچه در نظر همت ما وسعت این ملک جولانگاهی بیش نیست
و مطلب ازین عالی تر است لیکن چون این سرزمین در پیش پا
افتاد سوسری نمیتوان گذاشت و گذاشت و اگر او اراده رفتن داشته
باشد دست تعرض و تصرف از جان و مال و ناموس او کوتاه داشته
می فرمائیم که بفراغ خاطر روانه درگاه شون و اگر توقف را صلاح وقت
داند ازین ملک هرجا پسند افتد اختیار نموده آسوده و مرفه الحال

نوعی که آن را برانیدیم خالی میماند و از آنجا که تا باستان حضرت این ملک را
 رانده و بعد از آن خود سوار شده و در آن است و این ملک را جان دارم
 میگویند و خوبانی هم میگویند که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 چه مانند این جز این آرزوی و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 ادا نمایی و در راه و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 جاوید یابیم و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 نزول اقبال از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 داده بایضا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 محاصره را بر آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 جانب امید گویند و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 خالی را در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 خالی در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 اقبال بسمت اکبر نگر از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 که قلعه اکبر نگر را استحکام میبخشد و در آنجا است و در آنجا است
 بود از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
 داشت که از همه جانب چنانچه باید محافظت تواند نمود در
 مقبره پسروش که حصار مستحکم داشت تحصن جست
 در خلال اینحال جمعی از باند ها که در تهاجمات متعین بودند خود
 را باو رسانیدند و باند های شاهی بشاه اکبر نگر آمده حصار مقبره
 را محاصره نمودند و از درون و بیرون آتش قتل استعمال پذیرفت
 درینوقت احدی بیگانه رسیده بدرون حصار درآمد و از آمدن او
 آنها را نیروی دیگر پدید آمد چون حال و عیال اناری در آنطرف

آب بود عبد الله خان و دریا خان افغان از آب گذشته بدان سمت
 معسکر آراستند ابراهیم خان از شنیدن این خبر وحشت افراست
 بیگخان را همراه گرفته سراسیمه بدان سوخت و دیگر مردم را
 بحراست و حصان قلعہ باز داشت و کشتیهای جنگی را که
 باصطلاح هند نواره مینامیدند پیش از خود بدان سمت روانه ساخت
 تا همراه برآن فوج گرفته نگذارند که از آب عبور نمایند اتفاقاً پیش
 از رسیدن نواره دریا خان افغان از دریا گذشته بود ابراهیم خان از
 شنیدن این خبر احمد بیگخان را از آب گذرانیده بر سر دریا خان فرستاد
 چون مشارالیه بدید رسید در کنار آب بدین التورقین مبارزت اتفاق
 افتاد و جمعی کثیر از همراهان احمد بیگ خان به قتل رسیدند و از
 عطف مغفرت نموده به از ابراهیم خان پیوست و از غلبه و تسلط غنیم
 آگاه ساختند و بهمین حال در وقت کس بطلب جمعی از جوانان کار
 طلب که در کنار دریا قرار داشتند بفرستاد که وقت کوسک
 و مدد اسم کوهی از پیشانوش اسپه برجناح استعجال
 خود را با ابراهیم خان رسانیدند و دریا خان آگاهی یافته چندکروه پسر
 نشست و عبد الله خان فیروز جنگ چندکروه بالا ترشتافته برهنه و بی
 زمینداران از آب گذشته بدریا خان پیوست و باتفاق در زمینی که
 یکطرف بدریا متصل و جانب دیگر جنگل انبوه داشت پای همت
 افشوده عرصه کارزار آراستند و ابراهیم خان از آب عبور نموده
 متوجه عرصه نبرد گشت و خود با هزار سوار در غول ایستاد و نورالله
 نام سید زاده را که از منصفداران تجویزی آنصوبه بود با هشتصد سوار
 هراول قرار داد و احمد بیگخان را با هفتصد سوار طرح ساخت

بعد از تلافی فوری جنگ عظیم در پیوست نور الله قاب
 استوارست نیارده جای خود را گذاشت و جنگ با احمد بیگ
 خان رسید موسی ایله مورد به اینکاده زخمی بود است ابراهیم
 خان از مشاهده این حال قاب نیارده به جو انداخت درین تاخت
 سرشتند انتظام امواج از دم سیاحت و چون قسم تقدیر باسر و سر
 رفته بود اکثری از رفتای او دست بکار نا برده ره گریز سپردند
 ابراهیم خان با معدودی پای غیرت و دلاوت بجای داشت هر چند
 مردم جو او را گرفته خواستند که از آن مهلت بفرزند راضی نشد
 گفت که وقت من مقتضی این کار نیست چه دولت بهتر ازین
 که سعادت شهادت روزی شد و نور سخن تمام شده به از اطراف
 هجوم آورده بنزخهای جانشان کارش تمام ساختند همه که در
 حصار مقبره متحصن بودند تا آنکه از دست او خوار و بایسته
 دل پای دادند درین هنگام بعضی از سوارهای بیای
 حصار رسانیده بودند آتش و درین کار حصار در اطراف دویده
 بدرون حصار درآمدند درین احوال حصار دوان و شریفا
 بخشی و دیگر بندهای روشناس به تیم و تغذای جان نثار شدند
 و حصار مفتوح گردید از مردمی که در قلعه بودند بعضی سوار پا
 برهنه خود را بدریا انداختند و گروهی که گرفتاری عیال سلسله
 پای آنها بود رفته به زمت نمودند و چون فرزندان و اموال و استبدای
 ابراهیم خان در قهقهه بود موکب اقبال از راه دریا بد آنصوب
 نهضت فرمود احمد بیگ خان برادر زاده ابراهیم خان پیشتر از موکب
 منصور خود را بدقهقهه رسانیده بود چاره ایست زندگی و فرمان پذیری

فیاض و بوسیده مقربان درگاه متزمت نمودند اشرف و کائنات سرور
 بضبط اموال ابراهیم خان برداشتند و در چهل کسای بوندان
 سوای دایم اجناس از قشقه و فیل و غایره بقید ضبط در آمد تا
 حال دارا خان را مقید داشتند در بنا وقت از بدید بر آورده سوئند داده
 حکومت بنده باو تنخواض فرمودند و زن نور با یک دختر و یک پسر
 و یک پسر شاهنواز خان همراه گرفتند و راجه بهیم پسر دانا را که درین
 هرج و مرج از خدمت ایشان جدائی اختیار نکرده بود باو جوی برسم
 منقله پیشتر از خود بصوب پتنه روانه گردانیدند و خود با عید الله
 خان و دیگران در پتنه رسیدند و صوبه پتنه در قبول شاهزاده
 پرویز سمر بود و مختص خان دایم خود را به حکومت و حراست
 آنست که سمر و پتنه آله یار پسر انتخار خان و شیر خان افغان را
 بقویه از کائنات برده و راجه بهیم پای همت آنها
 از جای منتهی رفته و در آنجا نکرده که حصار پتنه را استحکام
 داده روزی چار تا پنج کس معطل دارند از پتنه برآمده
 بجانب آله پاس شدند چنان ملک را رایگان از دست داده راه
 سلامت پیش گرفتند و راجه بهیم بی مذاععت و مجادلت بشهر
 در آمده صوبه بهار را متصرف گردید و بعد از روزی چند موکب
 اقبال شاه گیتی ستان سایه سعادت بر متوطنان آن صوبه و بوم افکند
 و جاگیر داران آنصوبه خدمت شتافته متزمت نمودند سید مبارک
 که حراست قلعه رهناس بعده از مقربان قلعه را سپرد و زمیندار
 اوجینه نیز سعادت زمین بوس دریافت و پیشتر از نهضت موکب
 اقبال عید الله خان را باو جوی بصوب آله پاس و در با خان افغان را با

بهیمنی بهمت زده تعالی فرمودند و بعضی از روزی چند بدو همگ
 را به حکومت و حراست صوبه بهار گماشته خود نذر رایت اقبال
 بر فرستادند و پادشاه از آنکه عبد الله خان از گذر حوض عبور نماید
 جهانگیر قلیخان پسر اعظم خان بهر از آنکه که حکومت بهر پادشاه
 داشت جای خود را گذاشته نذر میرزا رستم پاشا پسر رستم و
 عبد الله خان گمر و گذرا آمده در همدیگر جهنمی که بر آنطرف آب
 بزرگ در تقابل آنکه پاشا واقع است معسکر آراست و موکب اقبال
 حضرت جهانگیری در جوار در بول سعادت از آنکه فرمود و چون نوزده
 می از بندگاه همراه آورده بودند میرزا پادشاه توپ و تفنگ
 از آب گذشته در معسکر آمد و در آنکه گاه ساختن ادین جهلی از
 سوانح و کن گذاشته گنگ پادشاه که پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 یافته که عذیر حدشی می نمود و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 پادشاه معجز و فروتنی ظاهر شد و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 پادشاه غرض باشد و چون میدان او را پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 مفتوح گشته بود پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 و ترفع برو ظاهر سازد و همچنان عادیان نذر بهمت دفع شر او تلاش
 میکرد که مدار اختیار آنصوبه بغیر از اقتدار او حواله شود آخر افسون
 عادیان کارگر تر افتاد و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 روانی عادیان پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 عادیان از جانب او نگرانی خاطر داشت پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 منصور بدلا گهات تعیین فرمود که بدو شده پادشاه پادشاه پادشاه
 پادشاه و عذیر از شایسته این اخبار متوجه و متوجه گشته پادشاه

الملک از قصبه کهرکی برآمده بتانهار که سرحد دولت کولکان
 واقع است شتافت و میزندان را با احتمال و اقبال بر غور قلعه
 دولت آباد گذاشته کهرکی را خالی ساخت و بتانهار چنان نمود که
 بسرحد قطب الملک میروم که زر مقرری خود را از بازار یافت
 نمایم باجمعه چون ملا محمد لاری بپرهانیپور پیوست مهابتخان تا
 شاهپور باستقبال رفته نهایت گرمی و انجوشی ظاهر ساخت و
 از آنجا باتفاق او متوجه مازمت شاهزاده پرویز گردیدند و سر بلند رای
 را بحکومت و خدمت شاه پرهانیپور گذاشته جلدوری برادر او را
 رای را بکوکا در سفر دانستند و سر جلدوری و برادر او را
 را بجزر استیضاط همراه گرفت و چون ملا محمد بخدمت شاهزاده
 پیوسته شد و گفت که از این پنج هزار در پرهانیپور بوده باتفاق سر
 بلند رای نهایت امان و امان میباید و امین الدین پسر او
 با پنج هزار در خدمت شاهزاده شتاب و باین قرارداد مشار الیه
 را رخصت نموده و با اسب و اسیر مرغ و اسب و فیل لطف
 نمودند و بمحمد امین داماد او نیز خلعت با خنجر و اسب و فیل
 داده پنجاه هزار روپیه مدد خرج به پسر ملا محمد عزایت
 کرده همراه گرفتند و مهابتخان از جانب خود یکصد و ده
 هزار روپیه نقد و یکصد و ده خوان اقمشه بملا محمد و پسر و داماد
 او تکلیف نمود - نوزدهم خوردان ماه خطه دایر کشمیر بوزن موکب
 منصور آراستگی یافت اعتقاد خان از نمایس کشمیر که درینمدت
 ترتیب داده بود بر سبیل پیشکش معروض داشت چون بمسامع جمال

رسید که اینکوتوش از یک سپاه سوار سواران در آنجا
 سواران کابل و غزنویان را بکشد و خانه را در آنجا
 که بکومک او ملوک اند از سپاه بر آنجا بستند و آنجا
 مصروف داشته بکابل و غزنویان که از خدمتاران از آنجا
 به آن چوکی رخصت شد که از حاکمان کز و قزاق یافته خبر
 مشخص بداد که در آنجا از آنجا بکومک و آنجا
 حیات سپید حضرت توتی آنجا از آنجا بکومک و آنجا
 نهایت بسیار داشتند از چوکی سواران و آنجا
 غازی بیک که بکومک خبر کز و قزاق از آنجا
 بدوستانه معروف شد است که بکومک و آنجا
 آنها در حدود غزنویان و آنجا از آنجا
 میفرمودند قسعه در مجموع چند از آنجا
 خود را با فوجی باز داشته بود و آنجا
 استغاثه نمود که ما زودیم و بکومک و آنجا
 کنید بدستور سابق رحمت و فرمان پذیریم و آنجا
 گشته خود را از آسیب ظلم و بیداد از یکان محافظت نمائیم خانه زان
 خان فوجی بکومک هزارها فرستاد و از یکان بمداعه و مذاکره
 پیش آمدند و در انجای کار و گیر حواله زان و بکومک و آنجا
 از از یکان بتقل رسید و سپاه منور آن حصار را منهدم ساخته
 مشغور و منصور خان معاونات معطوف داشتند و بکومک و آنجا
 انجمن خجالت زد که کور از خویش شده از زان و آنجا
 زان که بتامنهت سرمد کابل شده خود را از انجمن برآرد در

اثنای اینحال نذر محمد خان و اتالیق و عده‌های او تجویز
 این جرأت و بیباکی نمودند و بعد از مدافعه و افراق بسیدار رخصت
 گونه حاصل کرد و آن مفسد فتنه پرور از اوزبک و المانچی و از هر
 دست مردم چندانکه توانست فراهم آورده روی الدیار بدین حدود
 نهاد و خانه زان خان نیز امرای سرحد و مردمی را که در تبهانجات
 تعیین بودند جمع آورده بترتیب اسباب نبود پرداخت و بندهای
 جاسپار و بهادران عرصه کارزار (۷) همه یکدل و یکرو بچنگ قرار
 داده بتعصبات و کینه‌های کینه‌ها گریختند باجمعه بهادران عرصه
 شهادت را بمنزله موت در ده دره کوهستانی از غورین واقع است
 معسکری از اسفند از آنجا افواج توتیا جاده و جبهه پوشیده متوجه پیش
 گردیدن خانه بهادران و از مناصب داران و ملازمان پدر خود
 در غول باغ و تاتار و سایر خواران و ادیرای سنگهدان و
 سید حاج و دیگر بندگان و شش قدمان همراه قرار یافتند
 و همچنین سوار بر اسب و در هر طرف و التمش بآئین شایسته
 ترتیب داده بتایید اینر جل سبحانه توسل جسته رزم طلب گشتند
 چون مذکور میشد که سپاه از یک در سه گروه غورین لشکر گاه ساخته
 دولتخواهان را بخاطر می‌رسید که شاید روز دیگر تلقی فریفتن
 اتفاق افتد وضا را سه گروهی از مومع شیر گذشته قراولان اوزبک
 نمایان گردیدند و قراولان لشکر منصور قدم جلالت پیش نهاده جنگ
 انداختند و عساکر اقبال با توپخانه عالی و فیلان کوه شکوه آهسته

آرمیده بآن انداختند و توپ زده میزدند. ایشان را یلنگدوش شب
آهسته در پس پشته بر شاخچی شده استاده بود قصدش آنکه چون لشکر
منصور کوفته و صافه از راه برسند از کمین خود برآید و کارزار نماید
هزار خان که سردار فوج هراول بود تقدم را دیده جمعی را بکومک
هراول فرستاد آنها نیز کس نوبت یلنگدوش فرستاده از رسیدن لشکر
و افواج قلعه آگاه ساختند و کوه بشکرگاه مانده سپاه غنیم
نمایان شد آن مشهور سردار خود را در فوج ساخته بود یک فوج او
با هراول لشکر منصور مقابل گردید و با او در فوج دیگر بمخالفت
یک تغذگ انداز رسیده صفان برابر شدند چون فوج هراول بمسب
کمیت از بهادران فوج هراول افزونی داشت بهادران فوج غول
خود را گرم و گدرا شتافته بموضع در راه رسیده و در راه و زنبورک
و توپ و تغذگ بسیار مردان را از مسافت دور به راه روانیده
کارزار نمودند و جنگ با متحدان ایشان در چالین وقتی
یلنگدوش خود را بکومک رساند و در راه کس نوبت و پامی
همت آنها از جای برفت و بهادران عرصه شهادت در گشتن و
بستن و تاختن و انداختن کارنامه جلالت و جانشیناری بتقدیم
رسانیدند مخالفان تاب نیاورده جلو برگردانیدند و هزاران بیدسته و غا
مشهوران بخمت برگشته را تا قلعه جمان که شش کوه از میدان
جنگ دور بود زده و کشته بردند قریب ششصد اوزبک علف تیغ
انتقام گردیدند و موازی هزاران اسب و جیده بسیار که از گرانی
در راه انداخته بودند بدست سپاه منصور افتاد و قتلگی که عنوان
و کج نامهای باستانی را بدست آورد از چال سیدخانه چهره کشای هراول

گشت و نه یاموش از یک است از اوس ایمان بهش خستنی
 بوده ترکان یسنگ برهنه را میزدند و توش سینه را گویا در جانی
 سینه برهنه و از تاخته و از روز در اسفند توهم بنگوش اشتها یافته
 نوکمر نذر محمد خان حاکم یسج است پیوسته در سرحد خراسان میبود
 قذمه‌ار و غزنین میگردانند نوکمر عیوفه خوار کم دارد امانجی و اوت
 مار بسیار فراهم آورده بخت و تاراج روزگار بمرسی بود و بهمین
 قزاقی تاخت و باخت نام بر آورده چون مکرر بمرحد خراسان
 رفته اولکته داری را را تاخت و میور سرحد خراسان نتوانسته
 شو اوزا از زحمات و متوطن آمدند که ایست کند شاه ترو در حساب
 توان گشت که در دست و در دست گویا سالی نهم آورده باشد
 بندهائی شایسته خدمت که درین جنگ مصدر ترددات
 پسندیده گردانند و در دست خور استعداد و حالت خویش
 باغاوله مذکور و فرستاده و در دست سیرافرازی یافتند مقارن
 اینحال از عمر داور و در دست خورشید لشکر دکن بمسامع جلال
 رسید که چون به محمد لاری به برهانپور رفت و خاطر اولیای
 دولت از ضبط و نسق صوبه دکن اطمینان پذیرفت شاهزاده
 پرویز با سهاپتخان و دیگر امرا بصوب ملک بهار و بنگاله نهضت
 فرمودند چون خاطر افدس از فتنه سازی و نیرنگ پردازی
 خانخانان نگرانی داشت و داراب پسر او در خدمت شاهزاده والا
 شکوه بود بصالح و موافق دولتخواهان او را نظر بزدن نگذاشتند و

مقرر شد که متعین شود مقدار آب که در هر روز باید از چشمه آب
گرفت و جائه بیگم صید شود که در هر روز از آب چشمه آب
و شاکر رشید پدر خود است و باید در هر روز از آب چشمه
معامه برود و در خیمه او یاس دارند و بهر روز از آب چشمه
فهریم نام غلام او را که از خیمه می آید و آب چشمه را به آب چشمه
جمع داشت خواست که در متعین شود و در هر روز از آب چشمه
و پانی خدمت نموده با آب و چاهی از آب چشمه و در هر روز
زاد مردی ساخت خود شیراز را که آب چشمه را به آب چشمه
دریای آب است و از شیراز می آید و آب چشمه را به آب چشمه
و در اوراق گذشته شرح گفته است آب چشمه را که آب چشمه
داشت و به آب چشمه رساند و آب چشمه را که آب چشمه
گذرهای آب گفت را از آب چشمه و آب چشمه را که آب چشمه
بودند و از آب چشمه و آب چشمه را که آب چشمه را که آب چشمه
برهنه منی بستیداری و در آب چشمه را که آب چشمه را که آب چشمه
چهار گروه با آب چشمه را که آب چشمه را که آب چشمه را که آب چشمه
کردند و عساکر منصور در صیانت آب چشمه را که آب چشمه را که آب چشمه

مسافر دار نمک بقا گوید (نامش عزیز میرزا محمد است
کوکنداش حضرت عرش آشیانی از آل الله برهانه بود و آنحضرت او را
از جمیع کوکبهای خوشش عزیز و گرامی تر میداشتند و در محاورات
گاه عزیز و گاه سمرز کوک و احدی از خان اعظم خطاب میدفرمودند
از زمان طفولیت و ایام صبا در خدمت آنحضرت گستاخ برآمده
بود چون والد و حاجد او جلیجی آنکه نسبت قوی داشت و مراعات
خاطر او از والد و حقیقی بیشتر میفرمودند پیوسته گستاخیهای
او را بحسن ادب میفرمودند و میفرمودند و بجهت رعایت خاطر
جلیجی آنکه در خدمت ابدقرون قوام داشت کس از اعیان و اقوام
و اولاد و احباب سمرز که بمقتضای آن رسیده صاحب علم و تقاره
شده باشند و شایسته در خدمت میباشند بپایان و طلاق لسان
و تاریخ دانی آنکه در زمان غیبت در بخت نفیس قوی داشت
خط نستعلیق را بسیار خوب و روان میفرمودند شاگرد میرزا باقر پسر ملا
میر علی است و بابتق را به نام نمک قلم او از خط استادان
مشهور هیچ کمی نداشت در مدعا نویسی ید طولی داشت لیکن
در عربیت پیاده بود از سخنان اوست که من در عربی داه غریبم
و هم از سخنان اوست که شخصی حرفی گفت بصدق مقرون داشتم
و چون مبالغه کرد بشبه افتادم و بعد از آنکه سوگند خورد دریافتم که
دروغ میگوید از مطایبهای اوست که مردم دولتدند را چهار زن
لازم است یکی عراقی دوم خراسانی سوم همدوستانی چهارم ماوراء

اندوهی زن عراقی بجهت مصاحبت و همبازی زن خراسانی برای
 سامان خانه و زن هندی بواسطه آرایش و بازی و زن مالورانی اندوهی
 بجهت شلاق که هرگاه یکی از آنها در حضور آنحضرتی شود از شلاق باید
 زد تا دیگران عبرت گیرند خاں احمد صاحب بی بی و نظیر
 لیکن در خبیث و فثاق سرآمد اندازی روزگار است در دست گذار کس
 کردار و درشت گوی زشت خوبی بود پیوسته وقت است و روز مصروف
 بآنکه مخاطب بی بهم رسد و دانشی را پیش کشد و باقیم وحشی خبیثت
 و غیبت مردم کند نسبت بحضرت بیشتر از آنکه نسبت بآنها میکند و
 آنحضرت بمکاره ذاتی و ممانعت بیانی میگذرد و نسبت بمقام خدمت
 والدۀ او پیوسته مطمح نظر و نگاه میفرمودند که ممانعت و تمیز
 کوکه جوی شیر واسطه است و در آن مقام گذشت در اندامیکه
 بی استمراضی آنحضرت از آنکه در آن مقام گذشت و زیارت
 خانه مبارک شد با آنکه میفرمودند که در آن مقام صرف نمود
 بجهت پاس عزت و ناموس خرد و در آن مقام گذشت و زیارت تکلیفات
 و تواضعات زیاده از مقدور بجا آورده انعام خدمت و خواری کشیده
 باز بدرگاه والا آمد آنحضرت اصلاً گرانی خاطر ظاهر ساخته بعد از آن
 که در مخیله او نگذاشته بود سرفروزی بخشیدند (۲) داور بخش را
 بحضور طلب داشته خانجیان را با صاحب صوبه گیس گیسرات سوزن
 ساخته حکم شد که از اکبر آباد با احمد آباد شتافته محافظت نماید
 درین تاریخ خبر رسید که جمعی از زمینداران بنگاه که در خدمت

شاهجهان آمده بودند تمام اواره با او از آن از توپ و تفنگ و خیمه
 همراه گرفته بجانب بنده گریختند و شاهجهان در جنگ کاپی که
 اطرافش بار عدل و جود می نمود بیوسانه حصار می زدند ساخته با توپ
 و تفنگ استحکام داده نشسته اند اما رسد خبر آنجا که مقرر می رسید
 و از مهر آذوقه در اردوی ایشان بقدر عسرت واقع است تا
 بعد ازین چه روی دهد متعین الحال طهماسب فرار از خدمت
 شاهزاده پرویز بدک چوکی آمده معروض داشت که با شاهجهان جنگ
 نموده فتح کردیم و ایشان شکست خورده بجانب بنده و بهار رفتند
 و تفصیل این شکست آنکه در روزی که عساکر طرفین در مقابل
 یکدیگر صف کشیدند با آنکه لشکر شاهجهانی قریب چهل
 هزار سوار و پیاده و زخمی و زنی و جوان قدیم و جدید بود
 هزار سوار نمی داشت اکثر اسب و زنی و جوان ایشان صلاح دولت
 در جنگ نمی داشت و در آن روز همه راجه بیهم پسران
 پای جهالت انابه می نمودند و از این بختی رسانید که بدون
 جنگ همراهی من متصور نیست و این سیر و دور بآئین راجپوتی
 مفاوت دارد ناگزیر شاه عالیقدر مراعات خاطر او بر همه مقدم
 داشته بامده استعداد و زیونی لشکر قرار بجنگ صف دادند و از طرفین
 عساکر آراسته بعرضه کارزار مبارزت نمودند نخست ارباب توپخانه
 از حصار برآمده گرم و گبراشدافت افواج پادشاهی مانند قوس
 سه طرف میدان را فرو گرفته زله سان تیر و تفنگ می ریختند راجه

به یلیم کثرت مخالف را بنظر محمد از در محروم با طاعت راجه پوتان
توسن همت بر استیلا و قتل افواج با خبر ده دیروز خود را رسانیده
بشمیر آید از کارزار نمود حاکم جهت نام میانی که در پیش افواج
بود بزخم تیر و تیغ از پای افتاد و آن سیر اینک بحدت و جرات با
راجه پوتان جان نثار پای عزت از درگاه کارنامه صمدی و شهادت
ظاهر ساخت جوانان چیده و سپاهیان جنگ دایم که بر گرد و
پیش شاهزاده و هم القادری رسانیده بودند از اطراف شجره آوردن آن
یکتای عرصه همت را به تبع بدست رسا که دلاک انداختند
و او تارمقی داشت کارزار کرده خیزش را بر سر افواج توغلق
کوسک و مدد یافتند متداینان توانخانه که شریک اسد پوتان صمدی
نداشته بدستور شتافته بودند نمپا را به بر سر دگر خندید و نوبخانه
بدست اشکر به شاهای اوقات از امان و امان فانی که اختیار
بندگی نموده بود جنگ نا کرده از دست و پا بپاشی رسید
که افواج پادشاهی حلقه صفت او را در کارزار علم و توغ
وقورچیان خاصه که در پس پشت آن حضرت شاه جوان بخت سوار
بودند و عبد الله خان که بجانب دست راست باندک و احسنه ایستاده
بود متافسی بنظر در نمی آمد در صفوف تیر می به اسپ سوار می آن
شیر بدش توکل رسید عبد الله خان جوان شاهی را گرفته به بدافه
و احاج بسیار از عرصه کارزار بر آورد و چون اسپ سوار می ایشان
زخم کاری داشت اسپ سوار می خود را کشیده به ناماس بسیار
سوار ساخت با جمله موکب معونات از رزمگاه تا دایم و دقت
مندان معارعت باز کشید و چون شرا چند روز سالزاده سوار بخش

قدوم صلوات بر او و هم به جود فرمودند و اقبال و حرکت متعذر
 می نمود ایشان را در کشف حسرت اینک سید سید سید و خدمت
 پرست خان و کوتوال خان را به چندی از بندهای اعتمادی بدست
 ایشان مقرون داشتند با دیگر ساعزدهای والا شوکت و پیرستان حرم
 سرای دولت در غایت سنجیدگی و دمار بجانب پتله و بهار بهفت
 فرمودند اینوقت مرایض دیوانداران دکن خصوصاً ملک عبدالعزیز
 بر اعتماد توجه بداد صوب مکرر رسید - اکنون مسجدی از سوانح
 ملک دکن که در غایت آن مقبره حادث شد رقمزده ملک وقایع نذر
 میگردد چون ملک عبدالعزیز رسید و با ملک قطب الملک شتافت
 مقرری که در سائر اجهت خرج سه روز میگذشت و درین احوال
 موقوف مایه بود به باد صوب نمودند حداد بعهد و سوگند خاطر
 از اینجانب بایده بود بحکم و در رسید و مردم عادل خان را
 که بحراست آن مایه بود و از وی استعدای یافته غافل
 بر سر آنها تاخته - در شهر به در راه کرده از آنجا با جمعیت
 و استعداد فراوان بر سر ملک بیجا پور شتافت عادل خان چون اکثری
 از مردم کار دیده و سرداران پسندیده خود را همراه ملا محمد لاری
 به برهانپور فرستاده بود و جمعیتی که بدفع شراو کفایت کند
 حاضر نداشت صلاح وقت در پاس عزت و محارست دولت خود
 دانسته در قلعه بیجاپور متحصن شد و باستحکام برج و باره و لوازم
 قلعه داری پرداخته کس بطلب ملا محمد لاری و لشکریکه با

اعوامی و در برهه پدید می آید و بدینسان در وقت مسکوت و سکون
بتأکید و مبالغه نوشت که حقیقت ظاهر و درخواهی من بر
همه دولتخواهان ظاهر و معلوم است و بنویسد با استیلا و درگاه
و از مبداء در بدو وقت که من در حق و استیلا و من چنانکه استیلا
پیش آمده چشم آید که من در استیلا و استیلا و استیلا
درین صوبه موجود دارند بگویم که من موجود گردید تا این مقام
فضول را از میان برداشته و منی گردید و استیلا و استیلا و استیلا
نهاده آید در وقت استیلا و استیلا و استیلا و استیلا
گردید سر بلند رای را بگویم که من استیلا و استیلا و استیلا
نموده بود که منی استیلا و استیلا و استیلا و استیلا
مستند لاری کار کند و در استیلا و استیلا و استیلا و استیلا
نورزد چون استیلا و استیلا و استیلا و استیلا و استیلا
بدوازده یک روپیه باشد و استیلا و استیلا و استیلا و استیلا
آنجا داد و نوشتنهای استیلا و استیلا و استیلا و استیلا
رسید و او نیز تجویز این معنی نمود و استیلا و استیلا و استیلا
بی تأمل و توقف همراه ملا محمد نوری بگویم که استیلا و استیلا و استیلا
سر بلند رای با معدودی در برهه پدید توقف نرزد و استیلا و استیلا و استیلا
منوچهر و خاجرخان حاکم احمد نگر و جان سپار (نثار) خان حاکم
بیر و رضوی خان و ترکمانخان و منبخت خان بخششی و اسد خان و
عزیز الله و جادورای و اودانام و سایر امرا و ماصبدالان که از
تعینات صوبه دکن بودند با ملا محمد نوری و سرداران استیلا و استیلا
بگویم استیلا و استیلا و استیلا و استیلا و استیلا و استیلا و استیلا

فوساها نیز بدو ای پادشاهی فرستاد که سر از زمین درگاه و دست به سمت آستان آستان گستاخی و بی ادبی از من بشهرورند و بچه تقصیر و گناه گذارد در تمام خرابی و استقامت من هر آنکه آمد و به تکلیف عادل خان و تکریم ملا محمد پیر سر من می آید میل من و عادل خان پیر سر من که در وقت سابق بنظم الملک متعلق بوده و اکنون بر خلاف قرار داد عمل می نماید نزع است اگر او از بنده است من نیز از غلامانم مرا با او و او را با من واگذارند تا هرچه مشیت ایندیسست بشهرورند امیر بصرف او التفات نفرموده کوچ بکوچ مقوم تصویب نمودند و ریختن عذیر در آماج و زاری افزون اینست بدست ظاهراً منحنان ناگزیر از ظلم و بیچارگی برخاسته و سر مبارک بر زمین ریخته و بعد از نزدیک رسیدن افواج عذیر دفع و دست بردار و روزی یسزانی و بدست راست و چپ سیر و دور زنده و بی قرار است که کار بجنگ نرسد و ملا محمد لاری با امرای پادشاهی سرورند او نهاده فرصت نمیدان هر چند او بدست سر اندازی و مدارا مینمود ملا محمد لاری حمل بر تاجر و زبونی کرده در شدت می افزون و چون کار برو تنگ شد و اضطرار دامنگیر گشت ناگزیر (در پنجم گروهی احمد زگر قرار بجنگ داده

(۲ ن) در روزی که مردم پادشاهی غافل بودند و می دانستند که او جنگ نمی کند بر کنار اردوی ایشان گردید جمعی خیال برگی نموده بر آمدند و دست برد دیده گریختند بعد از آن در میان مردم عادل خان انج

وزم طلب گردید

• بیت •

وقت ضرورت چو نماند گریز • دست بگیرد هر شمیر تیز

نخستین (میان محله های شهر) در شهر مشایخ و بزرگان و اعیان و
تقیه بر همه مسجد اقصی که سوار و اسیر و اسیران بود نشاندند و از
اوقات او سپاه شاهان را سرور داشتند و اسیران را اسیران و اسیران را
و اول از ام دست بگردیدند و اسیران را اسیران و اسیران را اسیران و
پیشوایان و کتایب و خایم و اسیران را اسیران و اسیران را اسیران و
و نثاره بیست و پنج نفر از اسیران سپاه شاهان را اسیران و اسیران را
بود کرده اند و از اسیران گرویده و اسیران را اسیران و اسیران را
چشمه تیغ سیراب ساخته و اسیران را اسیران و اسیران را اسیران و
پادشاهی لشکر خان و اسیران را اسیران و اسیران را اسیران و
خدیجه خان گرویده و اسیران را اسیران و اسیران را اسیران و
پرواخت و جان سپار خان و اسیران را اسیران و اسیران را اسیران و
بیم را مضبوط ساخت و جمعی را اسیران و اسیران را اسیران و
بعضی خود را با احمد نگر رساندند و گروهی را اسیران و اسیران را
و چون عذیر بمبارک خوشتر که اسیران گرویده و آنچه در مشایخ او مظهر
نکرده بود بمنصه ظهور جان و گریز نمود اسیران سرانجام تقدیر را
مسلسل و محبوس بودند آنک در زندان و خود با احمد نگر رفته
به محاصره قلعه بود حاکم امکان هر چند سعی نمود و توپها را بکار آورد
کاری از پیش نرفت تا آنکه جمعی را بر دیوار قلعه گذاشته خود
بجانب بلخاپور بدان عزیمت معطوف داشت شاهان را اسیران و اسیران را
شد و عذیر تمام ملک او را دادند و اسیران را اسیران و اسیران را

بود متصرف آنوقت جمعیت نیک فراهم آورد و قلعہ شہر را در
 پانزده صبح نظام احکام و عدالت خان بر سر آن بنام بود متصرف
 نمود و بقوتخان را با فوجی بر سر بزم اندوز فرستاد و توپ جنگ
 میدان را از دولت آید آورده قلعه شہر را تصرف نمود و زور را زوی
 قدرت مفتوح گردانید و از امتناع این اخبار موحدش خاطر اقدس
 حضرت شاهنشاهی باشوب گشتند در خلد اینک با اقبال
 مهتابخان خانہ زاد خان پسر اوزا با سپاہ او از کابل طلب فرموده نزد
 پدرش فرستادند و سر آن کابل بپدید خواجہ ابوالحسن مقبره گشت
 و احسن الله بامر شجاع را بوقت آمدن پدر بحکومت و حراست کابل
 تعیین فرمودند و حکم شد که پانچہزار سوار خواجہ را بضمایم در اسب
 و سه اسب تکیه نہ اندازند و در اسب بضمایم هزار و پانصدی ذات
 و هشتصد سوار و خطا و در اسب و عنایت علم فوق عزت
 برافراخت و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
 بیکران گردید و در وقت آمدن مهتابخان رسید مرقوم بود
 کہ موکب اقبال شاهجهان از پنڈہ و بہار گذشتہ بولایت بنگالہ در آمد
 و شاهزادہ پرویز با عساکر منصورہ بمنک بہار پیوست تا بعد ازین چہ
 روی دہد در اوراق گذشتہ نگشتہ کنک سوانح نگار گشتہ کہ شاهجهان
 داراب پسر خانخانان را سوگند دادہ بحکومت و حراست بنگالہ باز داشتہ
 بجهت احتیاط زن او را بایک پسر و یک برادر زادہ او ہمراہ گرفتہ
 بودند بعد از جنگ توس و انعطاف عیان زن او را در قلعه رهناس

گذاشته بدارنشان نوشتند که سرگشته بودی و از غنیمت رسانیدن از آن
از داراستی و زینست خوبی صورتی در آن را بطور دیگر در خاطر نقش
بسته عرضه داشت نمودند و در آن روز در شهر اتفاق افتاد که در میان جمیع
سی دارند و از آن جهت نمیتواند خود را از آنجا ببرد و چون به آنجا رسید
رکب از آمدن از آنجا به آنجا رسید و در آنجا که سرگشته بودی که
مصدور گزی و توری تو را ندانم و از آنجا که در آنجا که آنجا که آنجا که
پس از آنکه از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
خارج از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
چندین انانی را پسندیده و از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و ابد ساخت عید آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نخستی سبکبار گردانید و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
مانع آمدند اثر نکرد و شایسته آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و پسرش تذخواه فرموده و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
فرموداران بنده (که دارنشان را در فتنه رساند و شد که زبهار
دست تعرض از کوتاه ساخته روانه ملازمست سوار و او بنزدی بموکب
شاهزاده پهلوت چون خبر آمدن از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
رسید بمهتابان فرمان شد که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
مصلحت بخاطر آورده باید که بر رسیدن فرمان گیتی مصالح سر آن
سرگشته بادیده غنیمت و گمراهی را بدو راه هدایت پناه داده

سازد با همه مرآتخان بموجب حکم عمن ندیده سورش را از تن
جدا ساخته بدوگاه و فرستاد چون در صوبه دکن سورش عظیم
دست داد و جمعی از اعیان لشکر اسیر سورانیجه تقدیر گشته
در قعه دولت آباد محبوس ماندند و موجب کمال شگوه ساجدهان
از بنگاه بصوب ملک دکن انعطاف عذاب فرمود تا گزیر مختار
خان بر جذام استعجال نزد شاهزاده پرویز دستوری یافت که
سزایی نموده ایشان را با امرای عظام روانه صوبه دکن سازد
و هم درینولا قاسم خان از بغیر مقربان حکومت و حراست
دارا خلافت آفریده شد و تدارک پرتو درین تاریخ عرضه داشت
آمد خان به شریع لشکر دکن از بره نیوز رسید نوشته بود که یافت
حبشی با فتنه خیزان و سرور و لگا و در آن شهر بدست گروه مسافرت
است رسیده و سر آمد را از سر پیر آمده قصد آن دارد که جنگ
اندازد فرمان رسیده و در روز دوازدهم زندهار تا رسیدن کوهک و مدد
حوصله بکار برد و بدین طریق جنگ و استحکام برج و باره پوداخته
در شهر تحصن گزیند *

متوجه شدن موکب مسعود بجانب جنت

نظیر کشمیر و آغاز سال بیستم از جلوس معلی

هفتم اسفندارمده آلهی نهضت موکب مسعود بسیمروینگار

گلزار همیشه بهار کشمیر اتفاق افتاد روز مبارک شنبه دهم شهر جمادی

کوهی است که برت در آنجا هفت و هشت روز بماند و باید و در
 برطرف شود) درین کوهستان داریج هم بهیم میدهند و سه سال
 بر درخت میدهند از صحرایه عرب جاگیر دار این سرزمین
 شنیده شد که قریب به هزار داریج در یک درخت می باشد - روز جمعه
 بیست و نهم در منزل نورآباد که بر ساحل دریای بهشت واقع است
 نزول اتفاق افتاد از کوتل بهینبرتا کشمیر بدستوری که در راه پیروزپال
 منزل بمنزل خانها و نشیمنها ساخته اند درین راه نیز اساس یافته و اسب
 بخیمه و سایر رخوت فرشته ها استیلا نیست درین چند منزل اردوی
 گیدهان پوی بهیم میدهند و در آن و شصت سرما از گریوهای دشوار
 گذار بصعود گذشت در اندامی که آبدار خوشی بنظر در آمد
 من و جوی از کثر آبدار کشمیر در تیر توان گشت ارتفاعش
 پنجاه ذره و در آن آب و در آن متصدیان منازل صفه
 عالی در برابر آن بهمان در آن و هفت شاعی ساعتی نشسته
 پیاله چند نوش جان در هر یک و دل را از تماشای آن آب جلا
 دادند و حکم شد که تاربخ عبور اشکر منصور بر اوج سنگی ثبت
 نمایند تا این نقش دولت در صفحه روزگار یادگار بماند درین منزل
 لاله جوغاسن و ارغوان و یاسمن کبود از کشمیر آوردند و بعرض
 رسید که وقت سیر لاله گذشته و رو به تفرل نهاده معلوم نیست
 که تا ساعت داخل شدن شهر آن قدر بماند که از سیرش محظوظ
 توان شد روز یکشنبه غره اردی بهشت قصبه باره سواه که از قصبهای
 کلان کشمیر است بوزد موکب اقبال آرامتگی با است مردم شهر از
 اهل فضل و ارباب سعادت و سوداگر و سازنده و گوینده و سایر

اصناف جوق جوق و گدازه کرده بر سجدین اعتدال آمده دولت زمین
 بوس در یافتند درین در منزل شگفته از غنای خوبیها میفر کرده شد
 از باره موله بندگان حضورت و جودت آنها بر کشتی نشسته متوجه
 شهر شدند روز شنبه شوط هم در است صانع فرستاده بشارت و آتشین
 کشمیر بهشت آئین نزال صوکت بر آتشین انداخته اگر چه در باغ نوز
 منزل که در میان دو تخته هم است آب و آتش شگفته بود زمین
 یاسمن کبود لایحه و در باغ را میزد و میزد و در باغین با درون
 شهر اقسام شگفته جهان افروزی می نمود • بیت •

باز این چه جوانی و جمال ست جهان را

زین حال که نو گشت زمین را و زمان را

چون بدو تر در پیوسته و در است - در سر و اخبار و خور و شامی
 ثبت افتاد که خوردن زانرا در ده روز آری بهیشت
 خورد آن قدر خنده کند که بدو در ده روز بهیشت شامی
 بجهت امتحان دزد کشتنی را از میان صاف و حضور خود
 پاو میر زعفران که چهل مثقال باشد خوراندند اما تغییری در
 احوالش راه زیادت روز دیگر ده بیست آن که هشتاد مثقال باشد
 خوراندند لبش به تبسم رنگین نگشت تا بخنده چه رسد و مردن
 خود چه صورت دارد غرق خوردن از عرضه داشت اسد خای بخششی
 دکن بمسامع جلال رعیت که شاه جهان بخواند رسیدند و یاقوت
 حبشی با لشکر عظیم بره نپور را میخانه دارد و سر بندگان پای

مقدرت و محاسن و برهان و استدلالات و معجزات و معجزاتی که مشاهده
و بدوستان از بیرون جنگ می نمودند و کرمی نمایی سازند و بعد از
چند روز خبر رسد که مودب و شجاعان و قادر در فضایی اعلی باغ
یارگاه اقبال بر اثر سخت و بهشتی از جویان و طایفه که در خدمت
آنحضرت سعادت پذیر بودند و مکرر با خاندان و رومی نه می افتاد در حال
الافعال بیماری معصب عارض مزاج و علاج آن حضرت گشت و از
ظاهر پیرها پیر کوچ فرمودند و در آن گاه است و مکرر شتافتان و مکرر ظاهر
نیز ناگه از گرد حصار و در آن خلاصه قریب ظاهر شتافتان و چون
این خبر به عرض رسید و در آن روز رسد و در آن روز با بصانوف
عوام و مراحم و فراموشی و شتافتان و در آن روز با بصانوف
و سوار و خط و در آن روز رسد و در آن روز با بصانوف
باشد عنایت فرمودند درین تاریخ عرب دست غیب که بجهت
طب و هوشنگ بود و در آن روز رسد و در آن روز با بصانوف
پرویز رفته بود و در آن روز رسد و در آن روز با بصانوف
زمین بوس دریافت او را بعوام و روز افزون اختصاص بخشیده
بهظفر خان مدیر بخشی فرمودند که از احوال او خبردار بوده آنچه
بجهت ضروریات او در کار باشد از سرکار خاصه شریفه رساند بعد از آن
عبد الرحیم خان از آن به سعادت رسید و در آن خدمت نورانی ساخت
زمانی صمد ناصیه خیانت از زمان برنگرفت آنحضرت بجهت
دلتوزی و تسلیم او فرمودند که در آمدت آنچه اظهار آمده از آثار

قضا و قدر است نه مختار ما و ما را بجا نماند بجز آنکه
از صادر شده بنابر تقدیر است و توفیق است که در این دنیا کشیده بود
حضرت شاهنشاهی و استقامت این ملک و سرانجامی که
مین خود را شرمزده تر از وی بینم • بیت •

کرم بدین و لطف خداوند را که گفتم خود را است و او را شرمزده
آنکه اشارت رفت که بعضی از اینها را در این دنیا کشیده بود
و از دارند قبول از این فدائی بخاطر این که در این دنیا کشیده بود
که همه بقیان را از خدمت این شاهنشاهی و استقامت این ملک و سرانجامی که
سازد و خاتمه آن از کجرات آن که در این دنیا کشیده بود
عنایت بر امرا از در این فدائی بخاطر این که در این دنیا کشیده بود
در سارنگپور خدمت شاهنشاهی و استقامت این ملک و سرانجامی که
شاهنشاهی بجهت این همه بقیان را از خدمت این شاهنشاهی و استقامت این ملک و سرانجامی که
در بنیاد به مبداء و تاکید معروف است و این را در این دنیا کشیده بود
چون بولان من در این اشکر شود و این را در این دنیا کشیده بود
فایده آن تا بر دو بطلب خاتمه آن فرستاده که در این دنیا کشیده بود
متوجه آن حدود گردد باجمعه چون حاکمیت حال از عرض داشت
فدائی خان به عرض هم ایون رسید و از فرمان به نام شاهزاده بتاکید صادر
شد که زنده از خاتمه آنچه که در این دنیا کشیده بود و اگر همه بقیان
بوفتن بنده را ضعیف نشود حیرت آنکه در این دنیا کشیده بود و شما با ما
امرا در برهانپور توقف نمائید *

فیضت رایات عالیات از جنت نظیر کشهر بصوب دار السلطنت لاهور

نوزدهم شهر محرم هزار و سی و پنج شمسی از کشمیر متوجه
دار السلطنت لاهور شدند پیش ازین مکرر بعرض رسیده بود که
در کوه پیرو یا جمال جانوری میداشند مشهور بهما و مردم این سر
زمین مییفتند که طعمه اش استخوانست و پیوسته بر روی هوا
پرواز کنان مشاهده می افتد نشسته کم بنظر در آمده چون خاطر
اشرف اعلی حضرت شاهنشاهی بتحقیق این مقدمات توجه مفرط
دارد حکم شد که از قراولان نواری بهنگام زده بحضور بیات پانصد
روپیه انعام میدادند قضا را جمال خال فانی به بندوق زده بحضور
اشرف آورد چنانچه آخر روز در بدو بود زنده و تندرست بنظر در
آمد حکم شد که به پیش ازین مشایخ و بزرگان او معلوم شود چون
چینه دان را شکافتن از او بخواهند و او ریزها بر آید و مردم این
کوهستان معروضه کنند که در این راه بر استخوان ریزها ست
همیشه بر روی هوا پرواز کنان چشم بر زمین دارد هر جا استخوانی
بنظرش در آید بذول خود گرفته بلند می شود و از آنجا بر روی
سنگ می اندازد تا بشکند و ریزه ریزه شود آنگاه می چیند و
میخورد درینصورت غالب ظن آنکه همای مشهور همین باشد
چنانکه گفته اند •

• بیت •

همای بر همه مرغان ازان شرف دارد که استخوان خورک و جانور نیاز دارد
در جفه و ترکیب بعقاب شباهت دارد و سر نوایش بگل سرخ

می مانند لیکن سر کمال مرغ بر نعل و این پرمای سبزه براق دارد
 در حضور وزن فرمودند چنانچه در حدیث آمده که یک هزار و سی
 و هفت و نیم مثقال باشد و در حدیث دیگر آمده که یک هزار و سی و هفت
 عهد الله خان از جهان فانی (سرور حاکمان) شتادست) صاحب مدارک
 شنبه سی ام آذر ماه آلهی قمر سلطنت مسعود بنو آل عثمان در منزل
 اقبال اتفاق افتاد یک ملک رسیده از آنجا که در آنجا خدمت شده
 در آن تاریخ آقا محمد قاسمی در آنجا رسید و در آنجا در آن روز
 سر بلندی یافت از عرش سلطنت قدس سرای و در آنجا در آن روز گشت
 که مهابدخان از خدمت شاه آمده و در آنجا در آن روز در آنجا
 از غریب آنکه شاهزاده داور بخش شده بود پیشکش آنکه به این
 انگشت گرفته در یک پنجه صندل را که در آنجا در آن روز
 گوی ظاهر می سازد و بدست می دهد به این شون بزرگ
 در آغوش گرفته حرکت میداد و در آنجا در آن روز از پیش
 او دور بوده منتظر داشتند فریاد و استغاثه را و در آنجا در آن روز
 فرمودند که بنزدیگر بهمان رنگ و ترکیب در آن قفس در آوردند
 اول آنرا بوی کرد بعد از آن که در آنجا گرفته بشکست فرمودند
 که میشی را بدرون پنجه او در آوردند فی الخور زخم دید و خورد
 باز همان بزرگ را نزدیک او بردند و در آنجا در آن روز بدستور سابق
 ظاهر ساخت خود بر پشت افتاد و بزرگ را بر روی سینه خود گرفته
 دهانش را می ایستاد از هیچ حیوان اهلی و وحشی تا حال مشاهده

فرضت یکبار دیگر همه را در ظاهر و در باطن

از دروازه قلعه بنیادینند - تفصیل این محفل آمده چون ظفرخان پسر
خواجه ابوالحسن بکابل رسد شنید که یلنکتوش اوزبک بتصد شورش
انزائی و فتنه اخیزی بنواحی غزنین آمده لاجرم مشار ایله باتفاق
دیگر بندگان که از تعینات آنصوبه بودند لشکرها فراهم آورده بر سر
اوروان شد درین اثنا احداد بد نهان قابو یافته باسارت آن تباه اندیش
به تیراه در آمده راهزنی و دست اندازی که شیوه ضعیف مفسدان
سیاه بخت است پیش گرفت یلنکتوش از آن اراده باطل نداشت
گزیده یکی از خواستگان خود را نزد ظفرخان فرستاده اظهار مایمت
و چالوسی نمود بر گریه آریایی بود خاطر از آنجا صیب واپرداخته
دفع فساد نهان بد نهان را پیش پادشاه ساخت بهمان استعداد
و جمعیت از آن کسب بر سر از روشن شدند چون خبر برگشتن
یلنکتوش به آن کسب از کار ظاهر شد تا سرجام رسید تاب مقاومت
نیاورده خود را بشیر ^(۱) از کسب رساند بود کشید و این بیعاقبت
آن کوه را پناه را زبیدیده و بر روی در پیش دره بر آورده و بآلات
فرد استحکام داد ذخیره و سایر اسباب قلعه داری آماده و مهیا
داشت اولیای دولت ابد قرین استیصال او را وجه همت ساخته
بقدم معی فراز و دشیب بسیار در نوشته بدره مذکور پیوستند و
همه یکدل و یکجهت از اطراف هجوم آورده همت بنسخیر آن
گماشتند و قریب پنجاه ^(۲) روز زد و خورد کرده محاصره را برو تنگ
ساختند تا آنکه روز مبارک شنبه هفتم جمادی الاول تقارن فتح

بنند آواز ساخته از اطراف جنگ انداخته و آن شباهت و
و جهشت دادند از هنگام صبح تا بعد از ظهر و آن وقت
اشغال داشت بعد از آن به خانه و هر چه آهنگی بود
فتح و فیروزی بر چهره نمود و در آنوقت منتهی گردید و آن
محکمه بتصرف بهادران لشکر منصوب گردید و وقتی یکی از
احدیان شمشیر و گرز و تاخت و کردی که البته بیادش نماند
مغان بوده نمود و بقیه ماند که البته از آن مغان نیست و ظفر خان
خود با احدی مذکور بر سر لشکر بر سر فرستاد و کتیر و باریق
از شست غیب باور رسیده و بجم نام و اصل سده هر ساله منادی
گردند مشخص نگشت که این تفنگ از دست چه کس باور رسیده
بالجمله (سرا^۵) مقرر شده و هر یک از مغان سران مغان بودند و درگاه
والا نمود و) ظفر خان و دیگران در آن مغان و درگاه مصدر
قرودات پسندیده گردیده بودند و در آن مغان و درگاه
باضافه منصب و اقسام نواز و در آن مغان و درگاه (درین
تاریخ خبر رسید که رقیه سلطان بیگم صبیحه میرزا عندل مفکوحه
حضرت عمرش آشیانی اثار الله برهانند در دار الخلافت اکبر آباد
بجوار مغفرت ایزدی پیوستند زن کلاش آنحضرت ایشان بودند چون
ایشان فرزندان داشتند در زمانی که شاه جهان از عیدیه موته راجه
بعالم وجود آمدند حضرت عمرش آشیانی آن یکتای گوهر خلافت
را به شکوی تواریست بدگم بردند آن عزیز آزادی خلوت سرای قدس

مذکور در این شهر یافتند آن عاقل در میان و چهار
ساعتی به بهانه‌های خود در آنجا بیدار ماند و در آنجا

دریای چناب برود موکب مسعود آراستگی یافت *

آغاز سال بیست و یکم از جلاله‌ها

شب شنبه بیست و دوم شهر جمادی الثانی سنه هزار و سی
و پنج شمسی بعد از اقامت بیست و یکم از جلاله‌ها
حمل اتفاق و سال بیست و یکم از جلاله‌ها مقدس بهارکین
و فرخی آمله شد و در آنجا پادشاه فلک پادشاه عباس را
رخصت نمود از زانی و شادمانی با شاعران و سی
هزار روپیه نقد به راه پادشاه داد و مکتوبی در جواب
محببت نامه پادشاه در آنجا رسید و در آنجا تمام الناس که یک‌لک
روپیه قیمت داشتند با آنجا رسید و شادمانی نمودند و در آنجا
ارمغان حواله کردند در آنجا رسید و در آنجا دست غیب
نزد مهابادخان رسید و آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا
و اشارتی بطلب او نفرزفته در بفرستادند فیلان را فرستاده بعد
از آن خود بموالی اردویی پیوست و با آنجا رسید و در آنجا
پیرانی آمله‌ها شده بود پیش نهاد خطار ایشان آنکه او را خوار
و بی عزت ساخته دست تعریف به فاموس و مال و جان او اندازد
و این مطلب گران را بغایت سبکدست پیش گرفته بود و بر
خلاف خان مذکور با چهار و پنج هزار راجدوت خونخوار یکرنگ
و یک جهت آمده و عیدال اکثری همراه آورده بود که در آنجا

و انچه باستانشناسان و مورخان در این باره گفته اند و منقحان گردان شده است
 با این حرف و ناموس چون که در این باره است و پاره‌ها را با هم و عدول
 خود جان نثار شود * *** بدت ***

وقت ضرورت چو نماند گریز * دست بگیرد هر شمشیر تیز
 و با آنکه از پوشش آن سر از در هر دو طرف و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 و نواب آهنگین در هر دو طرف و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 خبر آمدن او به هر دو طرف و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 پادشاهی را بدیده‌اند و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 عدالت تمامی نماند و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 که در این مدت نماند و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 خود را بی حکم به برخورد از پسر خواجه عمر نقشبندی نسبت
 کرده بود شورش برادرش را در هر دو طرف و در هر دو طرف
 بخواری و به عورتی کرده و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 بنزدان سپردند و حکم شد که در هر دو طرف و در هر دو طرف
 تحصیل نموده باشند و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 مشاهده افتاد معروض دارم چندین کتب تاریخ لب ریز از اخبار
 و آثار درمیان است از این سال و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 با وجود این چون هنوز آب بر سر آید بود نصف خل با چندین
 خصم قوی باز و در هر دو طرف و در هر دو طرف
 در نهایت غفلت و عدم احتیاط صاحب و قبله خود را دران

طرف دریا گذاشته خود با عیال و احمال و انقال و خدم و حشم
از راه پل عبور نموده در آن روزی آب منزل گزید و همچنین
کارخاست بنودت عالی از خورنه و قورخانه و غیره حتی
خدمتگاران و بندهای نزدیک در کابل از دریا عبور نمودند
(و مهالبتخان حق ناشناس چون از همه در ناامید شد بخاطر آورد که

(۶) چون مهالبتخان دریافت که کار بدامووس و جان او رسیده لاعلاج
درین وقت که هدیه کس از ندهای دیگاه در گرد و پیش آن حضرت
نمانده بود با چهار وزیر و پنج هزار را به پهلوانان و غنایان فرستاده بود
از منزل خود برآمد نخست بوسه پهلوانان و غنایان دو هزار سوار در آنجا
میگذازد که اگر کسی از سواران دانه نماند پل را آتش داده
بمدافعه و مقابله تمام برجا نماند و در نتیجه دولتخانه میگردد
چون راقم اقبالنامه در آن وقت در آنجا بود و میرتوزکی هر دو داشت
از آب نگذشته شده در پهنای آن دریا فرستاده بود بعد از فراغ نماز
و ادعیه با یاران مصاحب از هرجا حرفی و سرگذشتی در میان
داشت درینوقت آوازی بگوش رسید که مهالبتخان می آید بخاطر
گذشت که شاید بر در حرم میفرسته باشد مقارن اینحال مذکور شد
که از در حرم گذشته بدرگاه نزدیک شده تا سخن از دل بزبان و از
زبان بلب رسید بر در پیشخانه فقیر رسیده باز پرس احوال نموده
چنانچه آواز او بگوشم رسید ناگزیر شمشیر بسته از خیمه برآمدم
چون چشمش بر من افتاد نامم بر زبان آورده کیفیت احوال
حضرت شاهنشاهی استغفار نمود مشاهده افتاد که قریب به صد

در بنوقت که اکثر بنده از این صفت فریفته باشند و بظن و خصلت ایشان
کشیده اند و در گرد و پیش آن حضرت کسی نیست اگر خود را
بقدمی آستان رسانیده و در درگاه او فرود آید و بی محتاجا
ملازمت نمایم کسی که ست راه می شود خدمت و همراهی با اینچ
و شش هزار هزار در خدمت با هم گویا از این تکه از خدمت من

را چپوت بداده بفرجه و سپهر در خدمت گرفته اند و از این گویا
می آیند و از گرد و پیش آن حضرت فریفته اند و در خدمت
در روز کمال شرافت و من از راه بروج همراهی با او در آمدیم
معدودی از اهل یتاق و فخر و فضایل دولتخانه بنشیند و آمدند
و سه چهار خواجه سرا پیش آن پادشاه بداده دیدیم نه مهابت
وخیم العاقبت سوره تا در درگاه خانه رفت و در آن روز آمد
در آنوقت که بداده شده بچانه و در آن روز در خدمت
را چپوت همراه داشت کمتر از این که در آن روز نه گفت که
این همه گستاخی و بی باکی از آن روز است اگر نفسی توقف
افتد فقیر رفته عرض کوراش و از این بوس نداید اصلا بجواب
نپرداخت چون بر در غسالخانه رسید ملازمان او تختهای دروازه
را که دربانان بجهت احتیاط بسته بودند در هم شکسته بفضای
دولتخانه فرود افتاد جمعی از پرستاران که بگرد و پیش حضرت
بسعادت حضور اختصاص داشتند از گستاخی او بعرض همایون
رسانیدند آن حضرت از دیوان خروگاه بر آمده بپایانگی که در بیرون
بجهت نشستن ترتیب یافته بود جلوس فرمودند او را بدو نسخه

اشرف سیاست فرماندهان در امور است را چپوستان او فوج فوج مسیح
 آمده دور سوار شده و با شمشیر و نیزه و نیزه خدمت آنحضرت
 بجز عوبه دست غیب را استوار دارند و نیزه و نیزه و نیزه و
 جواهر خان خواجه سراسر ظاهر و در میان و خدمت خان
 خواجه سرا و بلند خان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 و همه چاری از خواجهان و دیگران حاضر اند و در میان و خدمت خان
 اقدس را مشور نمایند بود و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 داشت و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 از لوث وجود آن سنگ را را با یک و یک و یک و یک و یک و یک و یک و یک
 بدخشی بترکی عرض کرد و وقت حوصله آنراست و وقت حوصله آنراست
 حال مدبر و دانسته سراسر ظاهر و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 را باینکه در کار حواله و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 حرف او بفروغ در آنخواهی آنراست و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 اندک فرصت را چپوستان از کار و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 بغیر از نوکران او کس دیگر در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان
 عرض کرد که هنگام سواری و شکار است بخدمت خان و در میان و خدمت خان
 تا این غلام فدوی در خدمت باشد و بر مردم ظاهر شود که این جرات
 و گستاخی حسب احکام از من بود و آمده و اسب خود را پیش
 آورده مبالغه و احتاج بسیار نمود که بر همین اسب سوار شود و قدرت
 سلطنت رخصت ندان که بر اسب او سواری فرمایند حکم شد که
 اسب سواری خاصه را حاضر سازند و بجهت ابدان پوشیدن و استعداد
 سواری خواستند که بدرون و در میان و خدمت خان و در میان و خدمت خان

کار برفتند و چون محفل را فراقی نشد القصه آنقدر توفیق روی داد که
 امیر خاصه را حاضر ساختند و آنحضرت سوار شده تا دو تیر انداز
 بیرون دولتخانه تشریف بردند بعد از آن فیل حوضه دار پیدش آورده
 التماس نمود که چون وقت شورش و ازدحام است صلاح دولت
 درین میدانند که بر فیل نشسته متوجه شکارگاه شوند آن حضرت بی
 مضایقه و مبالغه بر همان فیل سوار شدند یکی از راجپوتان معتمد
 خود را در پیدش فیل و در راجپوت دیگر را در پس حوضه نشانیده
 بود درین اثنا مقربان خان نیز در میان آمده با ستمضای او درین حوضه
 نزدیک بآنحضرت رفته و در میان او ایستاد و بی تندی زخمی
 میان پیدشانی از شمشیر قشقه رسیده چون فیل بر روی و سینه او
 ریخته بود خنجر را بر سر او انداختند که از آب میان و پیدان خاصه در
 دست داشت خود را با فیل زد و از میان راجپوتان بهمنان بر چهره
 و زور دست و بازو و جگر و کمر و پاها و ساقهای ندهند او گذار حوضه
 را مستحکم گرفته خود را نگاه داشت و از پس در بیرون جای نشستند
 سه کس نبود خود را بمیان حوضه در گزجانید (و چون قریب به نیم
 کرده مسافت طی شد گنجیت خان داروغه فیلخانه ماده فیل سواری
 خاصه را آورده و خود در پیدش فیل و پسرش در عقب نشسته بود
 (۶) ظاهرا و سواسی بخطاطرین اندیش مهابت بیعاقبت رسیده باشد)
 بر راجپوتان اشارت کرد که آن هر دو بیگناه را شهید ساختند باجمله
 در لباس سیر و شکار بر سمت منزل شوم خویش راهبری نمود و

آنحضرت بدرون خانه او در آمدند از صحنی توفیق فرمودند و فرمودند
 نفس خون را بر دور آنحضرت گردانیدند چون از نور جهان بیدگم خاندن
 انداده بود در وقت خطاطی رسید که باز حضرت شاهنشاهی را
 بدولتخانه برده از آنجانب پذیرفتند و در میان قلم و بار دیگر آن
 حضرت را بدولتخانه آوردند قضا را در میان آنحضرت شاهنشاهی
 بقصد سب و شکار سر شدند نور جهان بیدگم نصرت شاهنشاهی
 با جواهر جان خواجه سرا از آب دلخانه بختی بر در خرد آنحضرت
 رفته بود آن بیدگم نصرت پذیرفتند و از آنجا که
 در محارست بیدگم کرده بودند دست گیر شدند از آنجا که
 در فکر شهریار شد و دانست که جدا شدن او از آنحضرت
 خطائیدست مظلوم لاجرم زاری نمودند و آنحضرت را باز
 موار ساخته بمنزل شهریار بردند و از آنجا که در آنجا
 و گفتار آن کافر نعمت حق دانستند و در آنجا داشت و
 نمی دانست که چه میگردد و چه میگردد و از آنجا که
 اراده و هردم اندیشه خطاطی می آورد و باز دشیمان میشد (و آنحضرت
 از وصعت موصله و گران باری دست زد بر ملامت او نمی نهادند
 القصه در هنگامیکه این بیدگم نصرت بدگم گستاخانه بدرون دولت
 خانه در آمد جهجو بیدگم نصرت (که از امرای معتبر حضرت عرش
 آشیانی بود با آنکه هرگز درین قسم جایها راه نداشت چون قلم تقصیر
 بقتل این مظلوم رفته بود در آن ساعت حاضر شده همه جا همراه

بود تا آنکه بمنزل شهردار تشریف بردند معلوم شد که بچه قسم
 و سواسی و توعمی بخاطر آن بداندیش (دینارست) همراهش چون حضرت
 شاهنشاهی بدرون می آمدند بر اچپوتان اشارت کرد که ابراهیم گرفته
 به تیغ خون آشام بقتل رساند و شریعت خوشگوار شهادت در کام او
 ریختند الغرض چون نور جهان بیگم از آب گذشته بمنزل برادر خود
 رفت عمدهای دولت را طلبداشته مخاطب و معاتب ساخت که از
 غفلت و خام کاری شما کار باینجا کشید و آنچه در مخدله هیدیکس
 نگذشته بود بظهور آمد و در پدش خدا و خلق خجالت زده کردار
 خویش گشتید اکنون باینکه بکوشید و در آنچه صلاح دولت
 و برآمد کار باشد باساق معروض دارم و بکوشید و در آنچه صلاح دولت
 رسانیدند نه توبه در دست است و رای مناسب است که فردا فوجها
 ترتیب داده و با سواران از آن گذشته آن مفسد را مقهور و
 مذکور ساخته و باینکه بکوشید و در آنچه صلاح دولت
 چون این کنگش و باینکه بکوشید و در آنچه صلاح دولت
 نمود و همان سبب مقربان و سواران بخشی و مدیر منصور و
 خدمتخان را پی در پی نزد آصفخان و عمدهای دولت فرستاده
 فرمودند که از آب گذشتن و جنگ انداختن محض خطاست زنهار
 که این تدبیر نادرست را نتیجه خام کاری و نارسائی دانسته
 پیرامون خاطر راه ندهند که بجز ندامت اثری بران مترتب
 نخواهد شد و هرگاه من درینطرف باشم بکدام دگر می و آنچه امید
 جنگ میکنند و بجهت اعتماد و احتیاط انگشتری مبارک خود را
 مصحوب مدیر منصور فرستادند آصفخان بگمان آنکه این حرفها

زبان طبعیت میباشند بدین جهت است و اینکه یغی و حکم فرمودند
 صنوع نموده بهمان قرار داد این عزیزان را که در اینوقت فدائی
 خان چون از فتنه بود از آن زمان که سوار شده بکنار آب
 آمد و ازینکه پل را آتش زد و سواران را که در آنجا بودند بقتل
 شده در تیر باران به و تمام فتنه را چنانچه از آنجا خوش فداخانه
 رو بروی دولتخانه سپید بفرستاد و در آنجا که در آنجا بود
 نماید شش کس از همراهان او را که در آنجا بودند و چنانچه از
 تندی آب پاریان رویه افکاره بود چنانچه در آنجا رسید و
 خود با هفت سوار برآمده بفرستاد و در آنجا رسید و
 از رفقای او بفرستاد و چنانچه در آنجا رسید و در آنجا رسید
 و چون دید که کزبی از پاشا فرستاده زور است و به زور است
 اشرف نمیتواند رسید چنانچه در آنجا رسید و در آنجا رسید
 باز پش افند بهمان چستی زور است و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 و حضرت شاعنشاهی آن روز و آن شب در آنجا رسید و در آنجا رسید
 روز شنبه بیستم فروردی ماه آلهی و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 آصفخان باثاق خواجه ابوالحسن و دیگر مستشاران دولت قرار
 بجنگ داده در خدمت مهربانان بایم از کزبی که غازی
 بیگ مشرف نواره پایاب دیده بود قرار گرفته بودند و اندک فایده تیرین
 گذرها همین بود سه چار جا از آب و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 در وقت گذشتن انتظام امواج درجا فرستاد و هر فوجی بطرفی افتاد

آصفخان و خواجه ابو الحسن و از تخیل با عمارتی بیگم و بدوی
فوج کتان غنیم که فیضان کرمی خود را پیش داده و کنار آب را
منضبط ساخته استاده بود در آمدند فدائی خان بغاصنه یک
تیمر انداز پادان تر مقابل فوج دیگر از آب گذشت ابو طالب پسر
آصفخان و شیر خواجه و الله یار و بسیاری از مردم پادان تر از
فدائی خان عبور نمودند باینحال اسپان شذا کرده یراقها تر شده
جلو ریزان گشته جمعی بکنار پیوسته و بعضی بمیان آب رسیده
و نا رسیده که افواج غنیم فیضان را پیش رانده حمله آورند و هنوز
آصفخان و خواجه ابو الحسن در میان آب بودند که جلو مردم پیش
برگشت (و مرا تر رسانند) آن حالتی است که گویی آسیا بر
فرق سرم میگردان (دیگر کجاست که کسی باز و سخن بشنود و
پای همت برسد) (اگر کسی که غری که عبور لشکر
بسهولت میسر باشد آنرا از روی را پیشتر از آب
میگذرانیدند که روی لشکر غنیم را نداده باشد بر کنار دریا مانند
مد سکندر پای دست برآوردند ، تا امرای عظام و دیگر
سپاه در پناه آن فوج بسهولت از آب گذشته نخستین موج را
قوی پشت میساختند آنگاه در غایت انتظام و نهایت استحکام
پای عزیمت پیش نهاده بسعادت زمین بوس صاحب و قبله
خویش سر بلند می گردیدند درینولا هر کس که پیش آید پس
می افتد (و) آنکه در برابر آید بسردر آید (هرگاه سرداران از

سراپه می بی نظام و نسق میفرستد با ساز و نوازند که بجای می
روند و لشکر را بجای می برند مثل حال شان پیش ازین نخواهد
بود من و خواجه ابوالحسن از یک آب گذشتند بر لب آب دریم
ایستاده تماشای نیرنگی تقدیر میکردیم و از سوار و پیاده و اسب
و شتر و بهل و ارابه بهین دریا در آمده بر یکدیگر پهلوزد سعی
در گذشتن داشتند در آنوقت بدم نام خواجه سوای بیگم آمده ما
هر دو را مخاطب ساخت که بعد از این میفرماید که این چه بجای
تامل و توقف است پای همست پیش ازین که در آمد شما
غذیم منهنم شده راه آوارگی پیش فرستاده اند و نخواهد که جواب
از پذیراخته اسپان بآب در زدیم چون غنیم (غنیمت صد و غنیمت صد
سوار راجپوت و فیل مسند بی سوار و پیاده و اسب در آنجا
آب جای مرتفعی ایستاده است و سوار و پیاده و اسب از مردم
متفرق و پیرشان جلو نزدیک رسیدند و سوار و پیاده و اسب را پیش
رانده و از پس فیل اسپان بآب در زدند و سوار و پیاده و اسب و این
مشیت بی سوار قرار برقرار کرده عطف عذاب نمودند و غنیم
بشمشیر آبدار روی آب را رنگین ساخت) و راجپوتان مردم اینجانب
را پیش انداخته زده و کشته می آمدند و در عمارت بیگم دختر شهریار
که آنکه او صبیحه شاه پوزخان بود چندین وقت محاصره تیرمی بود از وی
آنکه دختر شهریار رسید و بیگم خود بدست بر آورده بیرون انداخت و با آنها
بخون رنگین شد بجواهرخان خواجه سوای ناظر محل و ندیم خواجه

سرای بیگم با دو خواجه سرای دیگر در پیش فیل جان نثار شدند و
 نو زخم شمشیر بر خور طوم فیل بیگم رسید و بعد از آنکه روی فیل
 برگشت دو سه زخم بر چرخه بر عقب فیل زدند راجه پوتان شمشیرها
 کشیده از پی هم می رسیدند و فیل پوتان سعی در زدن فیل داشتند
 تا بجائی کشید که آب عمیق در پیش آمد و اسبان بشناوری افتادند
 و بیگم غرق شدن بود ناگزیر عطف عذاب نمودند و بیگم بشناوری
 از آب گذشت و بدولتخانه پادشاهی رفته فرود آمدند و خواجه
 ابوالحسن و فقیر همراه پوتان خواجه سر گذاشت و بدولتخانه
 گرمتر راند و سر نثار آب را به پوتان سوار از تابیدن خود ایستاده
 ماند و چرخ همه تدر میزدند راجه پوتان قصد باغچاسپ میکردند
 درینوقت آمدند جان نثار و از نرسیدن زمامه و بی راهه رفتن
 رفیقان و پند انداز فقره که از روی زوانه شدید و سخن تمام نشده
 مجلس ته می شد و درینوقت پوتان بچشم و زبان نشان خواستم
 اثری ظاهر شد که پوتان تمامند خواجه ابوالحسن که از
 فقیر جدا شده بود گرم راند و از هول و اضطراب اسپ را بدریا
 در زده و چون آب عمیق بود و تند میرفت در وقت شناوری از
 اسپ جدا شده اما قاش زین را بدو دست محکم گرفته بود اسپ
 غوطه چند خورده نفس گیر شد اما خواجه قاش او را نمی گذاشت
 درین حالت مخلصه ملاح کشمیری خود را رسانیده خواجه را برآورد
 فدائی خان باجمعی از بندهای پادشاهی و چندی از نوکران خود
 که جهتمندی قدیم باوی داشتند از آب گذشته با فوجی که در مقابل
 او بود چپقلش نموده و غنیم خود را برداشته تا خانه شهریار که

حضرت شاهنشاهی در میان لشکرها و سواران خود را رسانید و چون
فرز سواران از سوار و پیاده ها جدا شد و در میان خود ایستاد و دست
اندازی برداشت چنانچه تیراندازی و شمشیر بازی و نیز خنجر بازی
بآن حضرت میسر شد و همچنین بآن حضرت آنحضرت ایستاد
خود را سپردن و فضا ساختن بود و اینها در میان بزرگان و
ایستاده تلاش میکرد و از سواران و پیاده ها جدا شد و در میان
جوانان کار میکرد و در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد و در میان
بزرگان و پیاده ها کار میکرد و در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد
رسیده حیات جوانان و جوانان و در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد
شجاع کاری بود زخم کاری بود و در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد
و چون در یافت که کاری در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد
تواند رسد و در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد و در میان
آب شدافت روز دیگر از آب رسد و در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد
رفت و از آنجا فرزندان را در میان بزرگان و پیاده ها جدا شد
کشید و چون بدر بخش چنانچه زمبند از پرگانه مذکور رابطه قدیم
داشت فرزندان را در آنجا گذاشت و خاطر از آنجا بگریه و با برداشته
جریب بجانب هندوستان شدافت شد و خواجه و آنه بودی قرابیل
باشی و آنه بار پسر افغان از خان هر کدام بطرفی بدر رفتند و آنه
خان که صادق این فساد بود و از کم فکری و کوتاهی اندیشی و سبکدستی
از کار باینجا کشید یقین میداد که از آسیب جان گزای سبکدستی

و خدمت العاقبت خلعتی ممکن نیست تاگزیر با پسر خون ابو طالب و
 در بهشت و میصد سوار مغلوب از بارگیر و اهل خدمت بجانب قلعه
 اتک که در تیول او بود رفت چون برهتاس رسید از اران تخان خبر
 یافت که در گوشه فرود آمده کسان فرستاده بمیدان فرستاده و نزد خون
 طلب داشت لیکن هر چند که سعی کرد بهمرادی او راضی
 نشد آصفخان بقلعه اتک رفته متحصن گشت و اران تخان برگشته
 باز دو آمد و چون خواجه ابوالحسن بعهد و سوگند اطمینان خاطر
 بهمرسانید مهاباد را در دست او گذاشت و اران تخان و فقیر مشتمل بر
 سوگندان بظن رسید و بحد او فرستاد تا کز آن جانی و بقصمان عزت
 و ناموس برساند و آنکه ایشان را وقت و راه بسته بود و وقت داد (چندان)
 هرزه گویی نمود و هر چه میسر بود از آن زمان که بمراتب مرگ از آن
 زندگی خدایا (است) و از بعد از آمدن شایخ چاند منجم را
 که با آصفخان رابطه داشت و با او دوستی و احق جوان مستعد بود
 بشومی آشنای اران تخان بود بقتل رسانید مقارن این تان
 شاه خواجه نام ایچچی نذر محمد خان وائی بلخ بدرگاه والا رسیده
 ملازمت نمود بعد از ادای کورنش و تسلیم و آدابی که معمول
 این دولت خدا داد است کتابت نذر محمد خان را بنظر مبارک
 گذرانیده اظهار اخلاص و نیازمندی بسیار نمود آنگاه پیشکش خود
 را بنظر مبارک در آورد و سوغاتیهای نذر محمد خان از اسب
 و باز توایغون و غلام ترک و غیره موزنی پنجاه هزار روپیه قیمت

شد پیش از آن نگذاشتند و وضع کار گشته که چون آصفخان به هیچ
وجه از مریدیت بده لغبت انداخته بود و بقیه آنکه در تکیه او بود
رفته تحصن جست و هشی بر سر دست و سواران را با خود و پادشاه با او
همراهی گزیدند آن بداندیش به روی او و اطاعت او و شایسته و ممتازی
خود و زهد از آن نواحی را با خود و سواران را با خود و پادشاه با او
جوجهار (۵) را چپوت و شایسته و سواران را با خود و پادشاه با او
پود زند نام برد و پادشاه کوبید و سواران را با خود و پادشاه با او
بدست آوردند و آصفخان به همه راه مسافری و پادشاه با او
عذر بقضا سپرد و فرستاد و سواران را با خود و پادشاه با او
بخش خاطر متوحش او گشته حقیقت را بمهاجران رساند و چون
هوکب گهان شکوه ز سواران آید و سواران به پادشاه و همایون
العاقبت از حضرت شاهنشاهی به پادشاه رساند و سواران را با خود
و آصفخان را با ابوطالب پسر ... را با خود و پادشاه با او
بارد و آورد و قلعه را بمنازل خود ... را با خود و پادشاه با او
برادر زاده خواجه شمس الدین محمد خوافی را که از مستأجیان و
مخصوصه آن آصفخان بود با محمد تقی بن خلیف شاه جهان که در محاصره
برهانپور بدست افتاده بود به تبغ بیدگی واره صحرای عظم گردانید
و فیز ملا محمد تقی را که بدست آغواندی آصفخان (بی جرم و
خیانت شهید ساخت و ملا محمد تقی قضا یا هدیج داخل نداشت
اگر خواستی بدر رود هیچکس راه برود نگرفته بود لیکن چون قلم تقدیر

بقتل آن بیگانه رفته مدت زندگی بسر آمده بود چه چاره آنکه
 بذایر آنندنی صوری و معنوی بتقاضی و مقرر عدل توسل جست
 بر فائز ایشانی نزد مهاریت بیعت شتافت و هر چند از فضایل و
 خصایل و صلاح و پرمیزی و گاربهایی او شرح دادند ثری بر آن مقترب
 نگشت و در لحظه بر اجپوتان خود سپرده روزی چند محبوس داشته شهید
 ساخت از اسباب قتل او نخست قهمت آخوندی (آغخان) بود دیگر
 آنکه در وقتی که او را زنجیر می کردند نخست زنجیر حلقه دار پای او
 کردند و چنانچه بدان اسباب بدیدند و بداندک حرکت مست شده و
 از سرو پای او بر آید و اینده در حال بر سر و افسوس و دعا
 و تکسیر می نمود چون محافظ قرآن بود و زیاده تفاوت اشتغال میداد
 و لایه های او متحرک بود و از هر حرکتی یقین خود کرد که
 مرا دعای بد بدهد و از هر طرف و هر طرف توهم این مظلوم را
 به تیغ سیاست و از هر طرف و هر طرف با خصایل صوری و کسب
 کمالات بنیور صلاح و پرمیزی و گاربهایی داشت افسوس که آن
 سفاک بیداک قدر چنین مردی نشناخت و بیهوده ضایع ساخت
 چون بنواحی جلال آباد نزول اردوی گیهان پوی اتفاق افتاد جمعی
 از کفران دره نور آمده ملازمت نمودند - انون مجملی از معتقدات
 و رسوم که در میان آنها شایع است بجهت غرایب مرقوم میگردد
 طریق اینها بتأیید کفران تبیت نزدیک است بتی بصورت آدمی
 از طلا یا از سنگ ساخته پرستش مینمایند و پیش از یک زن نمی
 گذد مگر که زن اول نازای باشد یا باشوهر ناسازگار و اگر خویشان زن
 نخستین دست یابند البته قصد دهنده می نمایند اگر خواهند که

انشاء خوشبختی و با ابرسانی برین از برای نام دیگر توفیق می گزیند
 و حصار شهر جز بک در نمی درند و در از خوشبختی و سعادت و دیگر
 همه گوشت را حلال می دانند و می گویند که از قوم
 ما هر کس ماهی بخورد و یا گوشت گوسفند را بخورد و یا
 خورد و چاروازی کند مثل بار و گوسفند را بخورد و یا
 خورد و گوسفند و بار و از این تمام گوشت و پوست را بخورد و یا
 خورد و یا سرخ را دوست می دارند و گوشت زنگنه
 بر کمر می باندند و سرخ خورده و یا سرخ را دوست می دارند
 با صراحی و پدانه شراب و شرابی که در دهان می گذارند
 که کاه آشوب را بر آتش می بینند و یا از آنجا که در دهان
 زیتون می گذارند و می گویند که سرخ را دوست می دارند و یا
 خورده البته بدانی مقدار آن را که از سرخ خود را
 خوش کرده بگیرد و سر در آن باند و یا سرخ را دوست می دارند
 فرمودند که هر چه دل شما خواهد از این گوشت و یا سرخ
 و زرنق و سر و پای سرخ در خواستند و یا سرخ را دوست می دارند
 گردیدند - روز یکشنبه بیست و هفتم از دی بهشت مطابق بیست
 و یکم شهر شعبان بهار کی و سعادت داخل شهر کابل شدند و درین
 روز بر تخت فیصل نشسته نذر قاف از میان بازار شهر کابل
 گذشته بدیخ شهر آرا نزل فیصل فرمودند روز جمعه غره خوردند
 بروضه منوره حضرت فرمودند که از الله بزرگوار تشریف بفرماید
 لوازم نیاز مندی بتقدیم رسانیده از برای قفسی موافق آنحضرت
 استمداد همست فرمودند و یا سرخ را دوست می دارند و یا سرخ را دوست می دارند

راجپوتان رفتند و جنگ عظیم در صورت وجود هندوان اکثر نادر را کشت
 و توبیخی بودند و آنها کشته شدند و دست زد و حشر شد راجپوتان بسیار
 کشته شدند و چندی که در این قریه بزرگ از فرزند هندی گرامی
 تر میدید علف قبیح ستاده بودند و قریه را برباد دادند و هندوان راجپوت
 بقتل رسیده باشد و در این وقت از هندوانان که در این قریه بودند و
 مضطرب سوار شده بودند و در این قریه بودند و در این قریه بودند و
 را طور دیگری از غایت بیم و خوراک و در این قریه بودند و در این قریه
 رسد بزرگسنگه خود را در پناه دیوار نهادند و در این قریه بودند و در این قریه
 و کوتول خان و جمال خان و محمد خان و در این قریه بودند و در این قریه
 در چاره زده این فتنه را و در این قریه بودند و در این قریه بودند و در این قریه
 رسانید که باعث جنگ و کشتار و در این قریه بودند و در این قریه
 ابوالحسن و بدیع الزمان و در این قریه بودند و در این قریه بودند و در این قریه
 فرمودند جوابی که کسی از سواران و در این قریه بودند و در این قریه
 بسیار از بقتل رسیده بود هنوز در این قریه بودند و در این قریه
 نشده بود تاگزیر مراعات خاطر از آن لازم و وقت سحر شده نام بردها را
 بوی گیرانیدند و آن بی آزار در پناه خوار و رسوایی سرو پا
 برهنه به خانه خود برده و در این قریه بودند و در این قریه بودند و در این قریه
 متصرف شد در بنوا بعرض رسد که بازاری سی و یکم اردی بهشت
 ماه عنبر حبشی در هندوانان سالگی باجن طبعی در گذشت
 و عنبر غلام کار آمدی در این قریه بودند و در این قریه بودند و در این قریه
 و کرداری عدیل و نظیر بدشت و طریق قزاقی را که باصطلاح
 اهل دکن بر روی گویانند خوب در آگاه بود و او را آن ملک

را چه آنچه باید ضبط کرده بود تا آخر عمر پای عزادش از جای
 نرفت و روزی بارش بعزت بر آمد و در هیچ تاریخی بظن در نیامده
 که غلام حبشی باین رتبه رسیده باشد چون توجه خاطر اشرف
 بشکار بسیار است و شیفتگی و تعلق آن حضرت باین شغل بجائی
 رسیده که در سفر و حضر یکروز بی شکار ممکن نیست که بسر آید
 لاجرم هر کس در من شکار و قوفی و مہارتی دارد تصرفی بخاطر
 آورده و سینہ تقرب میسازد از جمله الله وردیخان قراول بیگی
 بجهت شکار قمرغه تیر تالی که در دهنش انداخته اند و گویند از ریسمان
 ترتیب داده است و کمره بود و صبح بدست و چهار هزار روبیہ
 صرف شده و او نیز دو نیم کمره پیموده اند و نصف فراش در یکا و نیم
 پیر ایستاده و در وقت شکار در دست او تیر و پیکان و سگها همراه
 میدارند و مدتی که در قمرغه است و در وقت شکار از هر قسم جانور کشتن
 و خوردن که داخل این قمرغه است بجز مرغ است بمتصدیان شکار
 حکم شد که این روز را بکس از این قمرغه شکار گاہی مقرر این
 ملک است برده ایستاده سازند و شکار را از هر جانب رانده بدرون
 تور در آورند و بتاریخ شانزدهم با پرستاران حرم سرای عزت
 به نشاط شکار توجه فرموده شاه اسمعیل هزاره که در آن جماعت از اهل
 ریاضت و صبح بود هزاره او را به بزرگی و مرشدی قبول داشتند
 با توابع و اواحق خویش در ظاهر دیر میر مانوس فرود آمده بود
 حضرت شاهنشاهی با نور جهان بیگم و اهل حرم بمنزل شاه اسمعیل
 تشریف فرمودند بیگم بفرزندان شاه از اقسام جواهر و زر این و
 مرصع آلات و طلا آلات لطیف بردند از آنجا بذشاط شکار پرداخته قریب

پسندید واهی از رنگ و مزه گوی و خیر و بخار که باور در آمده بود
 منکار کردند رنگی که از دهان نکل ترا بود و زن فرمودند سه تن و
 سی آذین وزن جهان گیرید بر آمدند در انوار از درخت داشت صفیران
 صوبه دکن به سامع جانی رسید که به جهان از حدیث متعلقه نظام
 الملک بر آمده از منزل و دولت بود و بهر فرموده و بهر پهلوانان
 و در آنجا نیز تعجب عظیم بود از راه بهر پهلوانان
 نهضت نمودند

نهضت رایات عالیات از برای بهر پهلوانان

حضرت شاهنشاهی روز شنبه غره شهر یوز به آیین بهرام
 مسعود از کابل بصورت نهضت از برای بهر پهلوانان تازیم
 از اوراق و افعل دکن خبر رسید که بهر پهلوانان و در آن گردید
 مرقوم بود که نخست در قوه بهر پهلوانان و در آن بهر پهلوانان
 بی شعور ساخت و بعد از تدبیر بهر پهلوانان و در آن بهر پهلوانان
 اینحال عرضه داشت خانجهان رسید نوشته بود که شاهزاده
 باز از هوش رفتند و درین مرتبه بهر پهلوانان و اشتداد انجامید
 چنانچه پنج گهوی که در ساعت بهر پهلوانان بی شعور بودند ناگزیر
 اطبا قرار بدادند پنج دافع در سر و پیدشانی و شقایق ایشان سوختند
 معهذرا بهوش نیدادند و بعد از دو سه ساعت دیگر افاقه بهم رسید
 و سخن کردند و باز از هوش رفتند اطبا بیدار می ایشان را صرح تشخیص
 نموده اندواین نموده افراط شراب است چنانچه هم بهر گوار ایشان شاهزاده
 شاه مراد و شاهزاده دانیال به همین بیماری مبتلا گشته جان در کار

شراب کردند و از آنوقت شاهزاده و آن کبریا سلطان و از شکوه و شاهزاده از رنگه
 زیب از خدمت پدر عالیقدر بمنزمت جد بزرگوار آمده بدو است
 زمین بوس فوق نیاز نورانی ساختند سواى فیلان از جواهر
 و مرمع آلات قریب سه لک روپیه پیشکش ایشان بنظر در آمد
 از مرغداشت متصدیان دارا خلافت آگه معروض گردید که قبل
 ازین عورتی سه دختر بیکبار زائیده بود الحال باز همان زن
 یک پسر و دو دختر زائیده و همه در قید حیات اند (در همسایگی
 راقم اقبالنامه زر گری خانه باستان نخست زن او بعد از دوازده ماه
 زائید و بار دوم پسر از دوازده ماه و سیزده روز بعد از دوازده ماه
 آورد و هر سه فرزند از او زنده و دیدار بود و در وقت حامله بود خدمت
 تمام خانه خود را چنانچه رسم مردم نام داشت میکرد و هیچ برز
 گرانی نبود) در این خانه فانیان و عماران رسید که بایسنغر^(۶)
 پسر شاهزاده مرحوم سلطان اقبال در امر کتبت از شاهجهان جدائی
 گزیده خود را براجیه^(۷) رسانید و در آنوقت زیب بخدمت شاهزاده
 پرویز خواهد رسید از اعظام سوانح مقهوری و ادبار مهابت و خیم
 العاقبت است تفصیل این داستان برسم اجمال آنکه از تاریخی
 که آن بد اندیش مصدر چنین گسته^(۸) خبی و سوء ادب شد (و مهابت
 او درون و بیرون دولتخانه را فرو گرفت حالتی دست داد که گوئی
 مردم را سیهایی زیر کرده و خواب پریشان می بیند) حضرت
 شاهنشاهی از کمال حوصله و بردباری آنقدر بجانب او رفته بودند

و بعد از عذایست و اندک از آنکه می ساختند که از طرف آن
 حضرات طایفه آن قریب بهم رسیده و چون خنجر را از اندرون
 اخلاص نموده بعد از آنکه میبردند و آنحضرت مشاهده فرموداری
 میفرمودند و چنان دانستند که کشته و کشته می شد و از
 حضور بذا بر عدم اختیار بوده و آنرا در آنوقت که در آنوقت
 بروفق شوالیش و عذاب سرور و استقامت و در آنوقت که در آنوقت
 در خلوت می گفتند این کم و استقامت در آنوقت که در آنوقت
 مکرر بر زبان می آوردند که در آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 و صید شاهانوز خان نبدار و در آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 شایسته خان پسر آغاخان است و می گویند که در آنوقت که در آنوقت
 خان را به بدوق خواهم رفت و از آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 می ساخت تا آنکه رفت و از آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 و گذر هشدار و بیدار می بود و چون در آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 می آورد و برگرد و پیش دولت و در آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 و انتظام برجا نماید و معینا نوکران خوب بود در جنگ احیان کابل
 بقتل رسیدند و چشمش ترسید دل پانی داد و برخلاف او نور
 جهان بیگم در خلوت و در آنوقت که در آنوقت که در آنوقت که در آنوقت
 می داشت و صید دایه می نمود و مردم را بزر و زبان دانست می
 کرد و مستمان و امیدوار می ساخت تا آنکه هشدار خان خواجه
 سرای بیگم بموجب نوشته ای قریب دو هزار سوار در آنوقت که در آنوقت

ساخته باستقبال شدافت و در کتب سعادت نیز جمعیت ذیک فرام
 آمده بود حضرت شاهنشاهی یکم منزل پیش از رختاس دیدن صحنه
 سواران را تقریب ساخته فرمودند که تمام سپاه از قدیم و جدید جدید
 پوشیده از دولخانه تا دور جا و درویش سال بسته باشند آنکه بلند خان
 خواص را حکم شد که از جانب حضرت نزد آن بیعتیست رفته پیغام گذارد
 که امروز بیگم مردم خود را بنظر اشرف میگذراند بهتر این است
 که شما مجرای اول روز را موقوف دارید مبادا قنچچیان باهم گفت
 و شنود هرزه کنند و کار بی شرف و فزاع کشد از پس بلند خان خواجه
 ابوالحسن را فرستادند که با او فرستادند در سخن کند و بوجوه معقول
 روانه منزل پیش سازن با جمله خواجه رفته بدلائل معقول او را روانه
 ساخت چون و نصیحت به ایشان نمودند بود آنهمه بیخبرانی
 و پوفیوزی را از ای دور و نهادند از ایشان گرفت و موکب ظفر
 قرین پاشنه کوب به خدمت و در روز و در منزل پیش رفتنست پاقایم
 کرد دو منزل را پیش فرستاد از آنجا رختاس گذشته فرود آمد و
 دولخانه پادشاهی درینطرف آب آراستگی یافت و افضلخان را
 نزد آن آشفته دماغ فرستاده چهار حکم بتقریر او حواله فرمودند
 نخست آنکه چون شاهجهان بصوب تته رفته او نیز از بی او شداخته
 آن مهم را بانصرام رساند دوم آنکه آصفخان و پسرش ابوطالب را
 بملازمت فرستد سوم آنکه طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده
 دانیال را که باو حواله نموده بودیم روانه حضور نماید و لشکری پسر
 مخلص خانرا که ضامن است و تاحال بملازمت نیاورده او را نیز حاضر
 سازد و اگر در فرستادن آصفخان ابستادگی کند یقین شناسد که فوج

بر سر او تعین خواند شد و پس از آنکه در آنجا رسید
معروض داشت که هرگاه از آنجا که طلب می‌کنید که بصورت
تکه می‌روم اما چون از جوارب اینک می‌روم به آنجا که می‌خواهد
بعد از آنکه آغوشان را از دستهای من بکشند و بر سر من تعین
فرمایند در اینصورت بدنه را به هر خست که تعین فرمایند چون
از راهور بگذرم مدت از دستهای من بکشند و به هر خست که
ساخت آغوشان را از حرفهای لغو و بی‌فایده و از آنجا که
باز رفته آنچه دیده و شنیده و به هر خست که تعین فرمایند
و گفت که در فرستادن آغوشان به هر خست که تعین فرمایند
طوری دیگر بخاطر فرستادن به هر خست که تعین فرمایند
بیداریت حال پای داده بود و به هر خست که تعین فرمایند
معذرت خواست و بعد از آنکه از آنجا که تعین فرمایند
فراوان ظاهر ساخته روانه درگاه آمد و به هر خست که تعین فرمایند
مصلحتی که رقم پذیر گردیده و به هر خست که تعین فرمایند
تکه و اندوده کوچ بکوچ روانه گشت و به هر خست که تعین فرمایند
موکب منصور از آب بهت واقع شد از غرائب آنکه شورش به آغوشان
و هرج مرج او بر ساحل همین دریا اتفاق افتاده بود و باز انحطاط
اظهار بخت و زمان ادوار او برابر همان آب روی نمود هج * نعونی بالله
اگر روزگار برگردد * و پس از رازی چند ابوطالب بر سر آغوشان و

۲ ن) چون افضل خان عذر فرستادن آغوشان را معروض داشت

بیگم از حرفهای لغو و الخ

تدیعی از زمان نامک خواجه ابوالحسن و خواجه قاسم برادر زاده او
 را نیز عذر خواسته بدرگاه فرستاد چون در شکارگاه جهانبگیر آباد نوبت
 سعادت اتفاق افتاد داور بخش پسر خسرو و خانخانان و مقربان
 و مدیر جمله و دیگر اعیان شهر لاهور بدوالت زمین بوس جلدین اخلاص
 نورانی ساختند و مقام آبادی راه بساعت مسعود نوبت سوکب افغان
 بدار السلطنت لاهور چهره افروز مراد گردید درین روز مسعود آصفخان
 بصاحب صوبگی پنجاب اخلاص یافت و منصب و کثرت نیز
 ضمیمه مراحم گردید و منضم شد که بر سر دیوان نشسته از روی
 استقلال به دربار و در راه مریدان رسید و پرتاز و خدمت نورانی
 بدستوریکه پسر خواجه ابوالحسن از فیاضیت افسان را از تغییر
 مدیر جمله خدمت خان بزرگوار و فراتر بخشیدند و سایر مذکور
 بدست بخشنیدند و مریدان و دیوان و سید محمد ندامت
 شاه عالم بخاری را که در گریه نموده اند و احوال ایشان
 بتقریبات درین نامه بدست افتاد و رخصت وطن فرموده فیل
 بجهت سواری ایشان لطف فرمودند درینولا بعرض رسید که مهابت
 بیعاقبت از سمت راه تته عطف عنان نموده بحانب هندوستان
 روی ادبار نهاد تا از کجا سر بر کند و نیز بمسامع جلال پیوست
 که بیست و دو لک روپیه نقد از ولایت بنگاله بجهت او می آورند
 و بحوالی دهلی رسیده بنابران اندامی سنگه دین و صفدرخان و سپهدار
 خان و علی قلی درمن و نورالدین قلی با هزار احدی تعیین شدند
 که برجذاج استعجال شتافته زرهایی او را بدست آورند نام بردها
 کاربند خدمت شده در حوالی شاه آباد بمردم او که خزانه می

آوردند و سادند آنها را از آنجا که در سرای مناسبتی داده اند
 ممکن و مقصور بود به ساد و مقاصد مناسبتی و پندهای
 درگاه پس از زدن و خوردن این سرای مناسبتی زدن پند در آنجا
 زرها را بتصرف در آوردند و سرای مناسبتی را در آنجا
 سپردند و مقاصد اینک خیر و بدی که ساد و پند در آنجا
 مطابق ششم و ششم سرای و سرای مناسبتی در آنجا
 پیوسته (در آن وقت مناسبتی و مقاصد مناسبتی است)
 بود بلایه تاریخ فوتش بر صفحہ مناسبتی و پند و پند
 سال شمسی رسیده بود و فرزند مناسبتی خاندان مناسبتی
 عالیقدر بخاطر حق شناس راه نرفته و حضرت شایسته بسیار
 بسیار ازو راضی و خیر رسیده بود و مناسبتی و پند
 و پیرو مناسبتی بود مناسبتی و پند و پند نوشیدن
 و طعام خوردن و شب زنده داری و مناسبتی و پند
 و مقصود کمتر داشت بخانه مناسبتی و پند و پند
 مناسبتی او را روانه درگاه و الاسازد مناسبتی از مناسبتی
 نموده سعادت زمین بوس در مناسبتی و پند برگشته بخت سر
 گشته بادی مناسبتی و گمراهی گشت و خانخانان و پند مناسبتی که
 زخمهای کرب از بدن داشت و مناسبتی و پند بسیار مناسبتی
 تنبیه و استیصال او نموده بپای مناسبتی اکثر از مناسبتی
 به قبول خانخانان تنخواه فرموده خلعت و خنجر و شمشیر مرصع و اسب

قتیق از آن سرجمع و فیلان فوج به مشارالیه عطا یافت نموده به سوی
 اجمعه و استیصال آن بدعا فدت رخصت فرمودند و میرزا رستم صغری
 بصاحب صولتی ولایت بهار و پدنه فریق عزت پیر امر اخست در افواج
 از عرضه داشت متصدیان صولتی دکن بعرض همایون رسید که
 یاقوت خان حبشی که در آن ملک بعد از غنیمت سوارزی عمده ترزو
 نبود و در حیات غنیمت نیز سده سالاری لشکر و انتظام افواج بعهد
 او بود اختیار بندگی و دولتخواهی را سر صایه سعادت خود دانسته
 با پانصد سوار بحواله دولت پور آمده و بسر بلند رای نوشته که من
 با فتح خان داده ام و در این شهر و در این نظام الملک قرار دولتخواهی
 داده از پیش قدمان این سعادت رسیده و نام برده ها نیز بر یکدیگر
 سبقت گزیدند و در این مقام آمدند و در این خاتمه از نوشتن سر بلند
 رای بر حقیقت و اطاعت و استقامت و استقامت و اجمعه
 بسیار بیاقوت و در این مقام و در این عزیمت گردانید و بسر بلند
 رای نیز مکتوبی تالیف نمود و در این ضیافت و مراسم مهمانداری
 کوشیده او را بنودی روانه بیهانپور سازد و در اوراق گذشته رقمزده
 کلک سوانح نگار گشته که شاهجهان با معدودی از بندگان بجانب
 تته نهضت فرمودند باجمعه چون در ایام شاهزادگی باشاه والا
 حاه شاه عباس طریقه دوستی و مصداقت مسلوک و ابواب مکتوبات
 و مراسلات مفتوح داشتند و درین هرج مرج نیز شاه متفحص احوال
 ایشان بودند بخاطر صواب اندیش رسید که بدان سمت شتافته بایشان
 نزدیک بابد شد ممکن که به آبیاری مهربانی و اشفاق ایشان
 غبار شورش و فساد که مرتفع شده فرو نشیند یا بطریق دیگر مددی

و معلومتی یافتند پس چون بموضع نرسیدند و بموضع رسیدند ملک کور
ظاهر و باطن نوک و شیب و باطن و ظاهر هزار و ده هزار پیکار از
احشام آن ملک که فراهم آورده بود گشتند و در آنجا پادشاه و پادشاهان
با آنکه همگی سیصد چهار صد هزار از پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
منصور سعادت پذیر بودند و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
شهر درآمد و چون پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
بسیار در بر و بار و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
آورده بود منحصراً گشته بودند و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
افشرد و آنحضرت پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
بر قلعه نوازند و خود را در آنجا و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
جمعی از جوانان کور و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
بروند و از استحکام برج و بار و قلعه و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
پیش برد ناگزیر عطف و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
باز بهادران شیردل و شیرین و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
مانند برق لامع بقلعه تاختند و چونکه بر دیوار قلعه همه جا میدان
مسطح بود و اصلاً پستی و بلندی و دیوار و درخت که حائلی تواند شد
نداشت پیرها برو کشیده دویدند قضا را در آن ضلع خندق عریض
عمیق مملو از آب بود پیش رفتن محال و پس برگشتن از آن محال تر
در میان میدان توکل را حصار خود ساخته نشستند و هر چند شاه
گیندی حذران کس فرستاده پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
مرتب نگاشت تا آنکه چندی از پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
کور و عینی خان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان

رفیق راه عدم شده در دیوانی و این گشت در باوقست
وجود مسعود آنحضرت تکسوی بهر سال و این بعضی موانع که
نوشتن آن طوی دارد سفر عراق در عقدی تونس فکاک و نیز خبر
بیماری شاهزاده پرویز بقوات پادشاه و یقین شد که ضعف او
بغایت قویست معینا بتسخیر تده پرداختن و اوقات گرامی باین
مطلب پست و اراد زنون ضایع ساختن در خور همت جهانکشا
نبود لاجرم نسخ آن عزیمت فرموده با وجود ضعف قوی و بیماری
صعب بالکی سواران را به گجرات و ملک بهاره متوجه دکن شدند
درین ضمن خبر فوت شاهزاده پرویز را بدو بر حذاج پست شد
موکب منصور از قذاک و این را بدو پست شد سلطان محمود غزنوی
اذا ر الله برهان از حوز و از قلم پادشاه سومذات کرده چنانچه
مشهور است و در این زمان که ملک بهار گجرات در آمده از
حوالی راج پادشاه پرویز و در وقت آنکه قزلبک از مضامات دکن
که بنگاه خویش را در آنجا انداخته بود و نزول اقبال ارزانی داشتند
درین تاریخ آصفخان بمنصب هفت هزار دین و سوار بضابطه
دوا سده و سه اسبه فرق عزت برافراخت (تا از قید مهابتخان
و آسید جان نجات یافته منصب و جاگیرد نداشته و احوالش
نا منتظم بود و مراحم شاهنشاهی او را دریافت و از نو مشمول
عاطفت روز افزون گردید) از عرضه داشت متصدیان صوبه دکن
بمسامع جلال رسید که نظام المنک از کوتاه اندیشی و فتنه

نام غلام حبشی را پیشوای حوث ساخته مدّار اختیار مانی و جانی
 بقبض اختیار و اقتدار او سپرده بود از بیرون او و از درون زنش نظام
 الملک را مثل مرغی در قفس داشتند چون خبر آمدن خانجهان بدیدین
 پیوست حمید خان با سه لک هون نزد او رفته با مصون و افسانه او را
 از راه برده قرار داد که مبلغ مذکور را بگیرد و تمام ملک بالاگهات
 را تا قلعه احمد نگر بتصرف نظام الملک باز گذارد فغان ازین
 افغان حق شناس که حقوق تربیت حضرت شاهنشاهی را فراموش
 ساخته چنان ملکی را دست او از دست داد و بنام امرای
 بادشاهی که در قباستان بودند نوشتها فرستاده که آن محال را حوث
 و کلامی نظام الملک نسوده خود بحضور بیاید و همچنین نوشته بنام
 سپهدار خان حاکم ناصرتی را فرستاد که دست ازین مردم نظام الملک
 بد آنجا شتافتند و رایه گاه در راه قتل و تلافی بشما دارد متصرف
 باید شد اما فعلاً را به دست من از دست بدهم هرگاه
 فرمان بادشاهی برسد قلعه را در دست من و مجمل هر چند و کلامی
 نظام الملک دست و پا زدند اثری بران مترتب نگشت و سپهدار
 خان ذخیره بسیار بدرون قلعه در آورده باستحکام برج و باره پرداخته
 مردانه قدم همت بر جا داشت و دیگران نامردانه بدوشته خانجهان
 ملک بالاگهات را بوکلامی نظام الملک سپرده بدرهانیپور آمدند
 درین مقام حقیقت احوال حمید خان حبشی و مفکوحه او بذایر غرابت
 مرقوم میگردد و این غلام را زنی بود از غریب زادهای آن ملک
 کهنه پرکار خوش روی (در ابتدا که نظام الملک مفتون شراب و
 شیشه زن شد آن زنکه بدرون هرم او راه یافته شراب مخفی

نمود در این وقت بعرض رسید که تمام سالاران و اعیان قزاقان سلسله جنبدیان
 محبت و دوستی گشته عبد الرحیم خواجه و آن خواجه کمال جوبدار
 را که عبد الله خان مورث مخلص ایشان بود بآئین رسالت و الهی
 گرمی فرستاده تا حال مثل خواجه عزیزی بپندوستان نیامده حضرت
 شاهنشاهی آمدن خواجه را گرامی داشته در تعظیم و تقدیر
 او افزودند و امرا و اعیان دولت را بی در پی باستقبال فرستادند
 نخست موسویخان صدر را حکم شد که تا در پای چذاب رفته
 ضیافت کند و خلعت خاصه و اسب و اسلحه و بعد از آن
 بهادر خان اوزبک که در زمان پادشاهان سابق خان حاکم مشهد بود
 و درین درگاه منصب پنجهازاری داشته باستقبال شتافت و چون
 خواجه بحواله شهر رسید مراجه به حسن دیوان و از آن خان
 بخشی را حتم شد باستقبال و حضور آوردند و در
 وقت ملازمت نوبت رسید که میرزا را ساخته طرح پرسشها و
 مهربانیهها انداخته که در وقت ملازمت تکلف بغایت نیکذات
 و ارزنده اقسام توجهات و انواع تدفقات است روز دیگر چهارده قاب
 طعام الوش خاصه با ظروف طلا و نقره بجهت خواجه فرستادند و
 تمام ظروف با لوزم آن بایشان ارزانی داشتند مقارن اینحال صاحب
 صوبگی بنگاه از تغیر خانه زاک خان بمکرم خان ولد معظم خان
 مقرر گشت و پس از یکچندی بحسب اتفاق فرمانی بنام او عز
 اصدار یافت و او بر کشتی نشسته باستقبال فرمان شتافت قضا را

غیر از این دریاها می خورد و مشهور که در بنگاله است ذره آبی بود
 که کشتی را از آن جوی باشد و کشتی چون سفینه مکرم خان
 بدایه رسید به بنگاله و از آنجا که سفینه را از کشتی در کنار آن
 باز دارند تا هزار هزار گزاری در راه می رود و در وقتیکه
 ملاحان سفینه را میخواستند بکنار آب روان بدایه می رسید تا سر
 کشتی برگردانید طوفان و موج می زد و کشتی را در شورش و تلاطم جگر و
 حرکت بد موقع کشتی تیر می خورد و حال با حرکت کشتی در آن کشتی
 بودند به تیر فغان می رفتند و کشتی را در آن کشتی در آب
 فیلورند و در حال اینحال که کشتی را در آن کشتی در آب
 دوسالگی باجل طبعی و در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 دوات ابد قوام بوده و در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 ازار الله برهانده مصدر خدمت و در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 آنجمله سه کار نمایان کرده اند که در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 گجراتی که بهر آن فتح ملک گجرات و در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 دوات قاهره در آمد دوم فتح سید که در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 مست جنگی و توفیق الله علیه و در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی
 هزار سوار فراهم آورده بود و خانها را با بیست هزار سوار بتقابل
 او شتافته دو روز و یکشب جنگ کرد و اوای فتح و فیلورزی را برافراشت
 (و در آن معرکه سرد آزما مثل رومی علیه السلام سرداری بقتل (ماید)
 سوم فتح قنده و ملک سند و در آن کشتی در آن کشتی در آن کشتی

کارهای نمایان بیدار است و ندانستن پسر و دخترش شاهنواز خان باندک
 مراد مردم فوج عذیر را شکست چند پیله بجای خویش ثبت افتاده
 بی اغراق خانه زادی رشید بود که اگر اجل همان دای آتار نیک از
 بر صفحه روزگار یادگار ماندی و خانخاندان در قابلیت و استعداد
 تمام عیار و یتیمی روزگار بود سواد عربی و ترکی و فارسی و هندی
 روان داشت و بزبان فارسی و هندی شعر نیکو گفتی و افعات
 بابری را بحکم حضرت عمرش آشیانی بفارسی ترجمه کرده بی تکلف
 شعر فهم خوب بود و خود در گاه بیتی و احوانا رباعی و غزلی می
 گفت این غزل ازوست

• غزل •

شمار شوق ندانسته ام که تا چند است
 جز این قدر که دلم سخت آرزو مند است
 نه دانه دانم و نه دانه این قدر دانم
 که پای تا بسرم هر چه هست در بند است
 به کیش صدق و صفا صرف عهد انکار است
 نگاه اهل صحبت تمام سوگند است
 مرا فروخت مودت ولی ندانستم
 که مشتری چه کس است و متاع من چند است
 ازان خوشم بسخنهای آشنای رحیم
 که اندکی باداهای عشق مانند است

چون راجه امر سنگه زمیندار ملک مانده و ندیده راجه را میچند
 مشهور که از اعظم راجها و زمینداران ممالک شرقیه است و حضرت
 فردوس مکانی در افعات خویش ثبت فرموده اند که در هند می که

من فتح هندوستان کرده اند بنده و سه راجه کائن در هندوستان
 بودند از راجها یکی راجا دوم راجا سالدو سوم راجه راسچند را
 شمرده اند بزرگی و دولتخواهی ایشان در سوره ششم است که
 چون پدر و بزرگان من بسعادت زمین بوسی مستعد گشته اند من
 نیز امیدوارم که بشرف مستعدی فوق عزت برآموزم بذا برین سخن را تصور
 که از خدمتگاران زبان فهم بود دستور می داشت که رهنمون سعادت گشته
 او را بقدری آستان بدارد و بجهت سرافرازی او فرمان استمالت با
 خلعت و اسب مستحب او مرصع کند و باین وسیع جلال رسیدند
 که مهابتخان بخدمت شاهزاده درباری همان شاهجهان رفته نامی ارجم
 او خانجهان را بخطاب سپه سالاری اعتماد بخشیدند اندر جمعی
 از صاحبزادگان مهابتخان را به نام شاهزاده مقرر کردند ملک
 بدین می گردد چون او از رفته در راه بود و در راهی اقبال
 بودی فرار نهاد فوجی را که به نامش در راه پنهان شده بود
 مقرر فرمودند که بتعاقب شاهزاده و فرار او را در راه بر آرند
 آن برگشته بخت روزی چند در شعب جبال متعلقه رانایحال تپه
 روزگار بسر برده عرایض مشتمل بر بدامت و خجالت پیش از پیش
 و عذر گداهان خویش مستحب و کلامی زیادهان بخدمت شاه بسیار
 بخش اندک پذیر فرمود و آنحضرت فرمان استمالت از حال دانسته
 بحضور طلب فرمودند بعد از آن که بخدمت پیوست بانواع و اقسام
 مراسم و نوازش که در محلی او راه نیافته بود فوق عزت بر افراخت
 و چون کوکب بخش هنوز فروغ دولت داشت در هندسی که
 بادراک این سعادت نامیه اخلاص نورانی صاحب ستمهای چندین

مسئله بیک اندا درست شد و در آنوقت رسیدن بقصدی آستان از
اعظم آثار اقبال او بود *

نهیضت رایات عالیات بعزم سیر و شکار خطه کشمیر
بتاریخ بیست و یکم اسفند از مدینه الهی در ساعت مسعود نهیضت
رایات اقبال بعزم سیر و شکار خطه داپذیر کشمیر اتفاق افتاد این
سفر اضطراریست نه اختیاری چون هوای گرم بهمنراج اشرف در
غایت ناسازگار است لاجرم هر سال در آغاز موسم بهار صعوبت
راه را برخاطر اقدس بر سر راه غسیل بارشمرده خود را بگذراند همیشه
بهار کشمیر فراموشی نظیر سایر سالها و خود بهای هوای کشمیر را دریافته
و استیغای اقامت آن و شک و شکست فریبده از درستیهای هوای
او عمان عزیز است و در مدینه و در مدینه و در مدینه و در مدینه
روز به عبد الرحیم و در مدینه و در مدینه و در مدینه و در مدینه
فرموده بودند و در مدینه و در مدینه و در مدینه و در مدینه *

آغاز سال بیست و دوم از جلوس معالی

شب یکشنبه بیستم رجب هزار و سی و شش هجری تحویل
آفتاب بهرج حمل اتفاق افتاد و سال بیست و دوم جهانگیری آغاز
شد و نوروز جهان افروز برابر آب چذاب آراستگی یافت (حضرت
عروش آشیانی اندر الله برهانه بذابر کثرت عذوبت و گوارائی همیشه
آب چذاب را آب حیات میگفتند) بعد از فراغ جشن نوروز جهان افروز

صوبه مشهور سند و گیل و بلخ را از آن طریق غارت می نمودند
 در ساعت فیض الشامت بمشرف صوبه کشمیر انوار اقبال
 ارژانی داشت چون بمشرف رسیدند بعد از مدتی در حاکم بنگاه
 غریبق بحر فدا گشتند چند روز در برق ساجد ایستادند و در راه
 ودائی خان بحکومت دیره بنگاه رسیدند و در آنجا در وقت که
 هوسال پنج اکا روایه یوم و شش ساعت شاهد ایستادند و پنج
 لک روپیه بمشرفه بدستگشتن دادند که بمشرفه در آن روپیه بایست
 بخزنه حاکم داخل سازد و بعد از آن بمشرفه در آنجا ایستادند
 بحکومت تده فرق عزت بر سر داشتند و در آنجا در وقت که
 کشمیر تشریف داشتند آنجا رسیدند و در آنجا در وقت که
 عنصری اخراج می نمود و در غایت ضعف و زبونی پیوسته
 برپالکی نشسته بسیر و سواری خود را مشغول میداشتند و
 از سواری اسب عاجز بودند روزی در راه رسیدند و در آنجا
 یاس و ارتحال بر وجانت احمد رسیدند و در آنجا در وقت که
 نومیدی آید بی اختیار برزان جاری می شد شورش عظیم در مردم
 افتاد و پرستاران بساط قرب را بدیانت عذارب ساختند لیکن چون
 روزی چند از مدت حیات باقی بود در آن صورتده بخیر گذشت بعد
 از چند روز اشکها معذون گشتند و بعد از مدتی در آنجا در وقت که
 امیر که مصاحب چنان سانه بود در وقت که در آنجا در وقت که
 انگوری دگر به هیچ توجه خاطر نمی شد در وقت که سلطان شهریار
 داشتند بموض دانده لب آب گرمی خورد و در وقت که در آنجا در وقت که
 و مشوره تمام افتاد هر چند انباشت و در آنجا در وقت که در آنجا در وقت که

نگشت بنا بر خجالت التماس نمود که پیشتر بته در شده و روزی چنان
بمعالجه و مداوا پردازد بحکم اشرف روانه لاهور شد و در لاهور
پسر خسرو را که نظربند داشت التماس نمود که بدیگری حواله
شود بهمان دكتور باراد تخان سپردند *

معادرت نمودن حضرت شاهنشاهی از کشمیر

بجانب لاهور و در اثنای راه توجه فرمودن

از جهان فانی به سوی سرای جاودانی

مقارن این زمان در ازیل زمستان روزی که عیالان بهزیست
دارالسلطنت لاهور بر تفریح داشت و در مقام بدیم کله به نشاط شکار
پرداختند کیدهای دیگر سر را و ق گذشته نگاشته کک بدایع
رقم گشته کوهیست بخایت بد در آن کوه شصین گاه به جهت بندوق
اندازی ترتیب یافته بود زمین را آن آهو را رانده بر تیغه کوه
بر آوردند و بنظر اشراف در آن بدوق را سرراست ساخته می
اندازند همین که بآهو رسید از فراز تیغه کوه جدا شده معلق زنان
آمده بر روی زمین می افتد و بی تکلف عجب نمودی میکند و غریب
شکاریست درینوقت یکی از پیداهای آن مرزو بوم آهو را رانده آورد آهو
بر پارچه سنگی بعسرت جا گرفت و چنانچه باید خوب محسوس نمی
شد پیاده خواست که پیشتر آمده آهو را از آن مکان بدجا سازد بمجرد
آنکه قدم پیش نهاد پای خود را نتوانست در جای مضبوط
ماخت در پیش بته بود دست بدان بته زد که تواند خود را نگاه
داشت قضا را بته کنده شد و از آنجا معلق زنان بحال تپان بر

زمین افتاد افتادن همان بود و تسلیه نفس همان تمام اعصابش
از هم گسیخت از مشام و از بین مزاج اشرف بشورش و آشوب
گرائید و خاطر نفسی حاضر بفریب مکرر گشته و شرب سکر کرده
بدولتخانه تشریف آوردند و در آن بیانه آمده جزع و مزج بسیار
ظاهر ساخت آنچه او را بابت تسلی فرمودند لیکن خاطر اشرف
تسلی نمی یافت گوی مگر تسلی با این صورت متخلاق گشته بنظر
اشرف در آمده بود از آن سست آرام و قرار از پیش دل برخاست
و حال متغیر گشت از بیرون آمده و در آنجا بر حذر تشریف آوردند
و بدستور معهود یک پیر از روز سالیان دوپنج فرمودند و در آنجا رفته
پیداله خواستند و همین که نوبت نهادند گمارا دیدند و در گشت و
تا رسیدن بدولتخانه حال بدید و حال بدید و حال بدید که در
حقیقت آخر روز حیات بود از بسایه و در آنجا و در آنجا که
زمان واپسین بود ایستادهای و در آنجا و در آنجا که
نفسی چند بسختی بر آمد و در آنجا و در آنجا که
و هشتم شهر صفر هزار و سی و هفت هجری مطابق پانزدهم ماه
آبان سال بیست دوم از جلوس اشرف همای روح مطهر آنحضرت
از آشیانه خاک بال افشاده سایه بر فوق ساکنان خطه افلاک انگذده
جاء بجان آمیزین سپهر و از شفقار فرسوان شاد رضوان آرامگاه جنت
مکانی از الله برهانه آثار روز رستاخیز نمودار شد از درون و بیرون
آواز فغان و شیون در گنبد نبلگون پیچید و از سناوح این واقعه دلخراش
و وقوع حادثه جگر تراش جهان بشورش و آشوب گرائید و جهانیان
سراسیمه تدبیر از دست داده سراسیمه شدند در بیخودت آفتخان

که ز فدائیان و فدائیان این دولت ایند قریب بود با اعظم خان همدان
 شده داور بخش پسر خسرو را از قید و حبس بر آورده بانوی
 سلطنت موهوم شیرین نام ساختند لیکن او الحرف را داور نمی
 داشت و اعتماد نمی کرد تا آنکه بسوگندان معظمتی بخش خاطر
 آشفته او شدند آنکه آصفخان و اعظم خان او را سوار ساخته و چتر
 بر سر گرفته روانه منزل پدرش گشتند نور جهان بیگم هر چند کسان
 بطلب برادر فرستاده آصفخان عذرها گفته نزد او شان نفوذ ناکر و نعش
 جذت مکانی را پدرش از سواران پادشاهی عالیقدر بر عمارتی
 فیل نشسته از پی پادشاه و پسرش در این مانی نام مذکور
 را که در تیز روی و ذکی و کیر بد طوای داشت بخدست حضرت
 صاحب قران ثانی در وقت حاضر و حاضر شد و وقت مکانی را بتقریر
 او حواله نمود و چون وقت رسید به عمارت نشست نوشتن نمود
 انگشتی مهر خود را بر دست راست نهاد و اعتماد او القصه
 آن شب در نو شهره ترغیب گیر و در کوه برآمده در بهادر
 نزول فرمودند و در آنجا بتجهیز و تکفین پرداخته نعش آنحضرت
 را مصحوب مقصود خان و دیگر بندگان روانه لاهور ساختند و روز
 جمعه در آنطرف آب لاهور در باغی که نور جهان بیگم اساس نهاده
 بود بخاک سپردند بالجمعه امرای عظام و سایر بندهائی که در موکب
 مسعود بادشاه مرحوم مدفون بودند چون میدانستند که آصفخان بحسب
 استقامت و استقامت دولت شاه جهان این توطیه برانگیخته
 داور بخش را بسلطنت برداشت و در حقیقت او را گوسفند قربانی
 ساخت و بی تکلف بگوسفند قربانی مغایرت تمامی داشت همه

با هم سخنان موافقت و ... است مودت آنچه می گفت میگویند تابع
 و رضا جویی بودند و در حوالی بهادر خندان به نام شاهزاده بخش خواننده
 روانه شهر شدند چون به دست از صان فخر این امر به این دولت رسید
 اثر بی اختصای و اتفاق دست به دست شد و شاه جهان خاندان می شد
 در بنوقت خوف و هراس در تمام نقاط حق نشان او را یافت و
 بخدمت رسیدن دولت شاه جهان که در این امر استعانت جست
 و شایع به جهت تنگداری خوف در حواله آن صان السلطنت
 شاهزاده های شاهزاده را که از هر سمت می آمدند به حواله نمود که
 بخدمت ایشان سعادت انداختند و در این دولت را تابع بهرام
 خویش سازد و همیشه در ... دولت که در عقد از و از ... خان
 بود پرستاری شاهزاده را ... دولت به این دولت به این دولت برگرد
 فرق مبارک ایشان می کشید و در ... دولت به این دولت به این دولت
 بیگم مطمئن خاطر نبود نظربند ... دولت به این دولت به این دولت
 ایشان آمد و رفت نماید و بهرام ... دولت به این دولت به این دولت
 سریر آرای سلطنت کرد و آن برگشته روزگار در امور خبر شنیدار
 شدن جنت مکانی را شنیده به تبریک زن و وقت به روزی آن کوتاه
 اندیش خود را با اسم بی اسمی سلطنت موسوم ساخته دست
 تصرف بخزن و سایر در خانجات پادشاهی دراز کرد و هر کس
 هر چه خواست بوی داده بهرام آوردن لشکر و جمعیت پرداخت
 و جمیع در خانجات بیوتات را از خزانه و فیضخانه و قورخانه و غیره

که در لاهور بود متصرف گشته در عرض یک هفته هفتاد و یک روزه
 بمنصبداران قدیم و جدید داده بخیاال محال همت مصروف داشت
 و میرزا بایستغیر پسر شاهزاده مرحوم سلطان داندیش را که بعد از شکار
 شدن آنحضرت فرار نموده بلاشعور نزد شهریار آمده بود بجای خود سرپر
 آرای ساخته لشکر را از آب گذرانیده غافل از آنکه کار فرمایان قضا و قدر
 در تهیه دولتی خدمت گذارند که سلاطین والا شکوه غاشیه اطاعت و
 فرمان برداری او را پذیرایه دوش مفاخرت و مبالغات خواهند ساخت
 و فلک شاهبازی بر سر نهاده و در میان او و پسران و گنجشکها را چه
 حد و یارای آنکه در امرای همت اوین هم می تواند کشود و قطره را بدزیا
 نسبت دادن آری خود پسر است از آنطریق آصفخان دار
 بخش را بر فدا نمود و در میان آنرا بر دیگر نشسته روی
 بعرضه کارزار نهاده در غرض جا گرفتار و در میان آنرا احسن و مخلص
 خان و آله و ولد و سلاطین در میان آنرا گشتند شیرخواجه
 و پسران شاهزاده داندیش در میان آنرا اعظم خان با بسیاری
 از امرای در برانغار پای همت امشده صادقخان و شاهنواز خان
 و راقم حروف و جمعی در جرانغار مقرر گردیدند در سه گروهی
 شهر تلاقی فریقین اتفاق افتاد و در حمله اول انتظام افواج شهریار
 از هم گسیخت نوکران زربنده که بتازگی فراهم آورده در برابر
 امرای موروثی ایندولت ابد قرین فرستاده بود هر کدام برای
 شتافتند درینوقت شهریار برگشته روزگار با دوسه هزار سوار از مردم
 قدیم در ظاهر شهر لاهور استاده انتظار نیزنگی تقدیر داشت مصرع*

تا خود فلک از پرده چه آرد بیرون

دگاه غلام تورکی از جنگل که در آنجا بود و این خبر را
دیدی رسانید و آن پسر که بخت و خدمت اعلیایت بر آمد کار خود را
نسیجاده و بپای خود خوش بشمارید و در آنجا ماند و ارباب عطف عنان
نموده بقعه در آنجا او را در حقیقت خود را پادشاهی خواست بداد و گفت
روز دیگر مرا آمده تا من به این شهر رسیده باشم و پادشاهی فاسم خان لشکر
گاه ساختند و انطوری از مکران او مل گرفته آغوشان را دیدند و شب
اعظم خان بنیون قلعه در آمد و در محراب در آنجا پادشاهی توقف
گزید و صباح آن امرای غلام بدو در آنجا نشستند و شهر را را دور
آری انداز ساختند و آن پسر که در آنجا بود و در آنجا حضورت خدمت
مکشی رفته در آنجا خمور حرا در پادشاهی خان و پادشاهی که از
محرمان و معتمدان پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
ساخت و پس از تقدیم مراسم و مراسم و مراسم و مراسم و مراسم و مراسم
محبوس داشتند و بعد از آن پسر که در آنجا بود و در آنجا حضورت خدمت
تبا و روز سیاه نشاندند و پس از روزی چند طهمورث و هوشنگ
پسران شاهزاده داندال را نیز گرفته مقید ساختند و زمین الدوله
عرضه داشت مشامیر نوید فتح و پیروزی بدرگاه شاهجهان جوان
بخت بلند اقبال ارسال داشته اند و نمود که لوای آسمان سایی
بر جناح استعجال شتافته جهان را از آشوب و اختلال بی مثال سازد
و دیده مدظران شاه راه انجمن را بغبار موکب گیتی نور سرمه

بیدارش گشاد - اکنون سراسری از حقیقت رسیدن بفارسی پسران و
 نهضت را با ت جهالت کثیری بمستقر سرور خلافت رقم زده کتب ابدان
 می گردانند بآزمایش در معرض بیست روز از مقام جانمندی که
 مندرجست در وسط کوهستان کشمیر روز یکشنبه روز چهارم شهر ربیع الاول
 هزار و سی و هفت هجری خود را پیروز که در انتهای سرحد نظام
 الملک واقع شده رسانیده از راه پهنه بمنزل مهتابخان که در آن چند
 روز بشرف تبدیل بساط افدال سر باندی یافته بود رفته صورت حال
 معروض داشت و او چون در آن مقام رسید را بر در حرم سراسر خلافت
 رسانیده خبر بدرون رساند و آن مقام از آن حال برآمدند بفارسی
 زمین بوس نمونه حقیقت را معروض داشت و بهر یمن الدوله
 آصفخان را بنظم بسیار در روز دوازدهم از آن مقام دلخراش بر
 خاطر حق شناس که در آن مقام رسیده و آن مقام و مقام برجده
 همایون هویدا گشت و در آن مقام رسیده و تقدیم مراسم
 تعزیت و ترتیب مراسم و آن مقام در صورت توقف بر نمی
 یافت ناگزیر به التماس مهتابخان و دیگر دولتمندان روز پنجشنبه
 بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری که مختار
 انجم شناسان رصد بند بود نهضت موکب اقبال برجذاج استعجال
 از راه گجرات بمستقر سرور خلافت اتفاق افتاد و فرمان مرحمت
 عنوان مشتمل بر رسیدن بفارسی و رسانیدن اخبار افدال آثار و نهضت
 موکب سعادت بصوب دارالخلافه مصحوب امان الله و یابیزید که از
 گرم روان شاهراه خدمت بودند بآصفخان ارسال داشتند و جان نثار
 خان را که از بندهای مزاجدان بود با فرمان عالیشان محتوی بر

تمام مراجع و نوازش شد و در آنوقت که در آنوقت و احباب
 صوبه شکر بود فرستادند تا در آنوقت و احباب گوناگون مسکنات
 ساخته بود خایه و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 ایام نکل او نیز یک و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 باطل خود را سرکشته و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 مطالب خویش عهده و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 گردانید تمام و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 جاگیران و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 را بغنیم و گذاشته بود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 مراست قلعه احمد دور شده او بود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 نوشته بخانه جهان را نموده بود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 فعه را متصرف گردانید و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 بادشاهی من این فعه را به دست خود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 منظر بشسته ام اگر فرمان به دست خود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 و الا سرمن است و این فعه را به دست خود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 داشت و اراده باطل با خود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 را مفت و رایگان بغنیم و گذاشته بود و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 بود مقدار ابله در بانی رومی که پیش از منظر شدن جذت
 مکانی از خدمت شاه باند اقبال حرمات سعادت اختیار نموده
 بچاندور که داخل ولایت تمام ملک است و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 می برد آمده بخانه جهان مستحق گشت و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب
 و غسان شد و در آنوقت و احباب در آنوقت و احباب

او فیدر بشاه بلند اقبال اخلص درستی بداشتند حرفهای بیوج خانه
 برانداز بن افغان برگشته بخت خاطر نشان نموده جان نثار خان
 را که فرمان گیتی مطاع بجهت اتمالت و آزرده بود بی آنکه
 عرضداشتی در جواب فرمان عالیشان فامی نماید بی بدل مقصود
 رخصت معادوت فرمود (رافم حروف خود مکرر از جان نثار خان
 شنیده که آقا افضل باعث ایفهمه فساد و خانه براندازی او شد
 هر چند من در خلا و ملا مدعیات می گفتم او نمی گذاشت که کز
 از پیش روی) القصه خان جهات فرزندان خود را با سکن در خان دومانس و
 جمعی از افغانان که از مردم افغانستان بودند داشتند در پره پور
 گذاشته خود با جمعی از بادهای بادشاهی که در ده روز و از مومت
 می زدند (و خود را از شر و ستم امتیاز می نمودند مثل راجه
 کج سنگه و راجه عی و ...) و ... کثرت محال ولایت
 ماله را متصرف شد و ... را از خود را بر عایدان
 ظاهر ساخت و هم بفرست و ... و چون لشکر
 گدیهان شکوه بسرحد لجوات رایت ابدال بر افراشت عرضه داشت
 ناهرخان که بخطاب شیروخانی سرافرازی داشت مبنی بر اظهار اخلص
 و دولتخواهی خویش و ارادهای باطل سیدفخان که در آنوقت
 صاحب صوبه احمدآباد بود رسید و چون سیدفخان در ایام حیات
 حضرت شاهنشاهی نسبت به بندهای شاه جوان بخت مصدر
 گستاخیده شده بود از کردهای خویش خوف و هراس عظیم داشت

را دعت نشان ساخته به تائب و منتقل شهرار با شرفی شرافت
 بودند در حوالی شور با ادواج او جنگ کرده را به فتح و نصرت
 بر افراختند و نالیدی در حصار شور متحصن گشته بر سر
 مدافعت گرفتار گشت و خدمت پرست خان که به جهت حفاظت
 سیف خان و آوردن او شرافت بود چون به حوالی احمد آباد پیوست
 شیر خان با سید اقبال فرمان مرحمت عنوان و جمعیت خاعه بر آمده
 جبهین اختص را به سعادت زمین بوس نورانی ساخت سیف خان را
 که به به ستر ضعف و ناتوانی افتاده بود بر پانگی نشانداده حواله خدمت
 پرستان کرد خان مهمی را به آراستار با سید اقبال سپهر انتخاب رسانید
 و شهنشاه جرم بخشید و در پذیرش به شفاعت نمود قدسی احتیاج
 ممتاز الزمانی جوامع را که به بیمار مرض افتاد حق ناشناس را
 بعفو مقرون داشته از در غما و امر از به افراختند و شیر خان
 از ضبط و نسق شیر خان را در دایره امر مثل میرزا
 عیسی ترخان و میرزا و غایب به رسیدن آباد به سعادت مین
 بوس کامروای مراد خون ما گردید و چون تالاب کاکوبه که در
 ظاهر شهر احمد آباد واقع است محل نزول رایات اقبال گشت
 هفت روز در آسمان دلکش به جهت تنظیم و تفسیق ملک
 اقامت فرموده شیر خانرا بمنصب پنجهزاری ذات و سوار
 و صاحب صوبگی ملک گجرات بلند پایگی بخشیدند و میرزا

(۶ ن) آن بیمار مرض او بار حق ناشناس را که بر بستر خوف

و هراس صاحب فراش بود (۷ ن) دلی

در مقام گوینده که سابق در ایام شاهزادگی با پدرش راجا امرنگه
 بادراک سعادت آستان بوس مختلج و مبدائی گشته بود بتارک اضلاع
 شتافته دوات زمین بوس در بامت و پیدشکس در خور خویش گذرانیده
 سعادت جاوید اندوخت و شه نشاه دریا نوال آن برگزیده خویش را
 بانواع و اقسام مراحم و نوازش سر اعرازی نخبیده خلعت خاصه با
 دکه دهکی لعل قطبی که سی هزار روپیه قیمت داشت و شمشیر
 مرصع و خنجر و فیل خاصه با یراق نقره و اسب خاصه با زین طلا
 عنایت فرمودند و محال جاگیر او را بدستور سابق مقرر داشتند و
 بر کنار گول ماندل جنس زرین مبارک شمس سی سال سی و هشتم از
 عمر اید پیوند آراستگی یافت و بتاریخ بعد از شهر جمادی الاول
 مطابق پنجم بهمن سنه احرار در حرکت آمد و در آنجا موكب منصور
 محسوب بهشت برین آراست و بنا بر آن بود که در آنجا خویش پیاده زیارت
 روضه متبرکه معینه الله علیه و آله داشت و چون از آنجا بر گشتند و بعد از
 مراسم زیارت و شرایط زیارتی معتمدان مجاوران عمار فائض
 الانوار و سایر مستحقین آن دیار را از قبض ذورات و تصدقات
 کامروای مراد ساختند و مسجد عالی از سنگ مرمر طرح افکنده
 بنایان چابک دست مقرر فرمودند که در اندک فرصت بدستوری که
 مقرر شده حسن انجام بخشند و بخواهش همه سالار مهابتخان
 صوبه اجمیر و برگنات نواحی آن بجاگیر او مرحمت شد درین چند
 روز خان عالم مظفر خان معموری و بهادر خان اوزبک و راجه جیمنگه
 و انیرای سنگهدلن و راجه بهارت بوندیله و میدیه و بسیاری از بندگان
 بتارک شوق شتافته سعادت زمین بوس دریافتند و بتاریخ بیستم

و هشتم شهر جمادی الاول سال هزار و سی و هفتم شمسی موكب فلک
 شکوه بظاهر دار اخلافت انبیا در باغ نور منزل نزول اقبال ارانی
 فرمود قاسم خان حاکم شهر نایز در باغ مذکور بساعت زمین بوس
 جبین اخلافت را نورانی ساخت و صبح روز مذکور همای چتر هدایون
 شه نشاه بلند اقبال سایه اند پیرویه بر فوق منوطدان مستقر سریر
 خلافت و منتظران عیج سعادت افکنده آن شهر کرامت بهر را بغرور
 جمال جهان آرای خویش روشنی بخشیدند و از باغ مذکور تادروالتخانه
 ارک بر تخت فیل کوه شکوه نشسته خویش را بر سر استیلا در زمین و
 یسار ریخته دامن اهل حاجت و سائلان موان ساختند و مردم
 شهر و دیها که بهوای نظاره آمدند بودند از زمین که چه تاپاست
 بام خانههای دو آشیانه و سه آشیانه حساب تمام و از شاد و
 حساب تماشائی بودند بر ضمیر بر آب و بار و باره اند که
 سونح ایام سلطنت و وقایع هنگام آن در تاریخ و اقبال
 کوكب سپهر عظمت و اجلا درة النجی صورت و بیرونی حره العین
 عدالت و جهان افروزی مشید قوانین نصفت و رافت موصف
 مدانی مرحمت و معدلت شه نشاه حقیقی و مجازی شهاب الدین
 محمد صاحبقران ثانی شاه جهان پادشاه غازی را بحکم همایون
 آنحضرت دانشوران سخن آفرین و منشیان فصاحت گزین
 متصدی گذارش و نگارش گشته بعبارتی که منتخب مستعدان
 روزگار زبید در سلک تحریر کشیده سعادت جاوید را ذخیره می نهند
 لاجرم این فقیر قلیل المضامت و حقیر عظیم الاستطاعت دست ازان
 خلیل خطیر باز کشیده بشرح اولان خدمت مکنای و وزرای آنحضرت

و فضیله و همت و تدان که مع عرصه زمان مبارک بودند می پردازد *

ذکر اولاد والا نهاد حضرت جنت مکانی

پادشاه مغفور صبرور را پنج پسر و ده دختر فدیسی
 اختر بود - سلطان خسرو - سلطان پرویز - سلطان خرم - سلطان
 جهاندار - سلطان شهریار - سلطان نسا بیگم - بهار بانو بیگم - خسرو
 و پرویز و جهاندار در حیات پدر بزرگوار بعالم بقا شتافتند و تاریخ
 وفات آن مسافران ملک بقا در محل خود رقم زده کرد بیدان
 گشته - و از خسرو دو پسر و ده دختر ماندند پسران بعد از
 شفقار شدن آنحضرت در تاریخ یک نگاشته اند که هفت پیش گزینان
 و دختر تا حال در غایت سعادت است - و از سلطان پرویز طفلی و صدیقه
 بود طفل پس از پدر بود و زوجه او هم در عقد ازدواج
 شاهزاده دارا شکوه نام داشت و از شاهزاده بهار بانو نیزند اقبال مند و سه
 صدیقه قدسیه روشنی افزای در دامن پدر و مادر و سلطان دارا شکوه -
 سلطان شجاع - سلطان ارباب زمام - سلطان مراد بخش - پرهیز
 بانو بیگم - جهان آرا بانو بیگم - روشن رای بانو بیگم - و از جهاندار
 اولاد نمابند و از شهریار دختری هست لار دلی بیگم نام *

ذکر وزرای شاهنشاه جهان پناه

در زمان شاهزادگی نخست رای که در سور خدمت دیوانی
 آنحضرت داشت بعد از و بایزید بیگ بایان خدمت پرداخت بعد از و
 خواجه دوست محمد کبلی که در ایام سلطنت بخطاب خواجه جهانی
 رو شناس گشته دیوان شد بعد از و جان باگ بایان منصب استیاز

یافتند اما بعد از این که در میان خان بود که پس از مدتی
 آنحضرت بر او را با یک فرستاد و او را خطاب و نامی امیرالامراست
 سرعزت بود و یک روز چون شب شده بزمی خندان شد
 و فوق العاده به شادمانی گرامی رتاج پذیرفتند و نیز از خندان بیدگ
 ظهورانی را که شب در امیران او در محل خود نشاندند ضامنه
 بدان گفته خطاب نمودند که با دوا به اختصاص بخشیده بشرکت
 خان است که خطاب وزیر ملک یافته بود دیوان ساختند
 و همچنین امیرالامرا و کبار را به خدمت او به بدمازی مزمن
 گرفتار آمد و موجب شد که این ملک را به خود برگرداند و قزوینی
 مخاطب باصفهان که امیران او را در جای خندان تکریم پذیرفته
 بخدمت جایل تکریم کرد و به خدمت او به بدمازی مزمن
 ابو الحسن تربیتی را به خدمت خود گرفت و تا سرشته دفتر
 و کافه نگاهدارد و به خدمت او به بدمازی مزمن
 اما بتوش روئی و درشتی نشان داد و بعد از آنکه آصفخان
 به مهم دکن رخصت یافت بازگی خدمت دیوانی بدمازی مزمن باز
 گشت او تا آخر ایام حیات با استقلال تمام بتوانم آن امر خطیر
 پرداخت و بعد از رحلت آن دستور معظم نویت دیگر خواجه
 ابو الحسن خلعت وزارت پوشید بعد از آنکه به آصفخان را از درگاه
 معالی اخراج نمودند بهین دولت آصف خان خلف الصدق
 اعتماد دولت را به منصب بزرگ و کرامت اختصاص بخشیدند و همچنین
 خواجه ابو الحسن بخدمت دیوانی مشغول بود تا آنکه حضرت
 جنت مکانی از جهان فانی بسرای جاودانی شتافتند *

ذکر فضلاء که معاصر زمان اشرف بودند

ملا روزبهان شیرازی - ملا شکرالله شیرازی - ملا تقیای شستری -
میر ابو القاسم گیلانی - اعمی اعمری - ملا باقر کشمیری - ملا
باقر تهرانی - ملا مقصود علی - قاضی نورالله - ملا فاضل کابلی - ملا
عبد الحکیم میداکنوی - ملا عبدالمطلب سلطان پوری - ملا عبد الرحمن
بهوره گجراتی - ملا حسن فوافی گجراتی - ملا حسین گجراتی -
خواجہ عثمان حسینی ملا محمد جونیپوری *

ذکر حکماء که در خدمت اقدس بودند

حکیم بکداری کشی - حکیم سید الزمان کاشی - حکیم ابو القاسم
گیلانی دلقب: نیکم الملک - حکیم سید شیری - حکیم روح الله
بروجی - حکیم حمید گجراتی حکیم تقی گیلانی *

ذکر شعرا که در آنحضرت بودند

باباطالب زاهد - ملا شمس الدین گیلانی - ملا نظیری نیشاپوری -
ملا محمد صوفی مازندرانی - ملک الشعرا طائبی آملی - سعیدای
گیلانی - میر معصوم کاشی - فسونی کاشی - ملا حیدر خصالی - شیدا *

گوینده و سازنده که در زمان آنحضرت بودند

حافظ ذوالعلی - حافظ کدیب فتحا - نصیرا - باقیا - حافظ عبد الله -
استاد محمد نائی - حافظ چیلہ *

نغمه سرایان هند

جهانگیر داک - چتر خان - پرویز داک - خرم داک - ماکھو - حمزه *

تمام شد

THE
IQBĀLNĀMA-Ī JAHĀNGIRĪ
OF
MOTAMAD KHĀN.

PUBLISHED BY
THE
ASIATIC SOCIETY OF CALCUTTA.

EDITED BY
MAWLAWIS ABD AL-HAIL, AND AHMAD ALI.
UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES. LL. D.

Printed at the College Press.

CALCUTTA:

1865.

مکتبہ ۱۲ خورشیدی
بنیاد شد مستطیع

